

NY SERIE I
BERLINGSKE TIDENDE

FORBRYDELSEN

Pia Rønnei blev 53 år.

Et vidne hørte hende skrige og ringede fire gange til politiet.

Men betjentene kom aldrig.

Følg med fra 1. juni på

WWW.BERLINGSKE.DK/FORBRYDELSEN

hvor du sammen med Berlingske Tidende kan undersøge, om politiet kommer, når du ringer.

- Se video med to øjenvidners beretning
- Hør Falcks interne opkald
- Udfyld interaktivt danmarkskort med dine egne historier
- Se kort over Pia Rønneis sidste færd
- Vi fremlægger sagens dokumenter
- Se fotoserie
- Berlingske Tidendes undersøgelse trin for trin

Af Morten Frich og Morten Crone

Indholdsfortegnelse

Indholdsfortegnelse	2
Forord til Forbrydelsen	6
Leder: Når politiet ikke kommer	8
Holdet bag Forbrydelsen	10
Filosofien bag gravegruppen	12
Forbrydelsen trin for trin	14
Forbrydelsen - kapitel 1	16
Forbrydelsen - kapitel 2	24
Forbrydelsen - kapitel 3	28
En klage venter	34
Politisvigt endte med dødsfald	36
Efterladte: Politi sylter os	38
»Hvordan kan politiet leve med det?«	40
Lene Espersen ind i sag om politisvigt	42
Amnesty: Politiet har et habilitetsproblem	44
R: Skandaløst system	46
Politikere vil undersøge svigt i politiet	48
Politiet: Vi tager sagen dybt alvorligt	50
Politiet genafhører centralt vidne	52
Politiet har for mange alvorlige kiks	54
DF angriber politireformen	56
Betjente skjuler sig i skandalesag	58
En sag for politiet	60
Politiopkald skal båndes	64
Hård kritik af politireform	66
Lene E.: Pinligt at betjente skjuler sig	68
Politikere: Opkald til politiet skal optages på bånd	70
Frit lejde til betjente ved svigt	72
Dobbelt sorg – dobbelt vrede	74
Betjent står frem	78
Gennembrud i Rønnei-sagen	80
Panik om nyt politiklagesystem	82
Klageadgang til politiet skal ændres	84
»Utilgiveligt, at politiet lod stå til«	86
Politi afviser akut nødråb	90
Politiforbund: Politireform tabes på gulvet	92
Her rykkede politiet ikke ud	96
Justitsministeren er presset fra alle sider	98
Politiets svigt skal nu kulegraves	100
Fynsk oprør	102
Betjente synes selv, politiet svigter	104
Politiformand: "Det her ser fælt ud"	106
Vestegnens Politi erkender svigt i Rønnei-sagen	108
»Vi skulle have rykket ud«	110
Fejl på fejl hos Vestegnens Politi	114
Politiet varsler flere svigt frem til 2011	116
Politisvigt kobles til stort anlagt reform	118

Politiformand: Politiets troværdighed ramponeret.....	120
Rigspolitichefen lover hurtige forbedringer.....	122
Rigspolitiet ændrer konklusion i 11. time.....	124
Danskerne dumper politireformen.....	126
Minister skal forklare politisvigt.....	128
Politiets rapport.....	130
»Det var en banal fejl, som blev rettet. Ikke andet«.....	132
Reform-partier i hård kritik af politichef.....	134
Politiet mørkelægger svigt.....	136
Svigt hos Københavns Vestegns Politi.....	138
Folketinget: Politiet skal være ærligt.....	140
Venstre: Politireform til »serviceeftersyn«.....	142
Flere partier kræver politiledelse under lup.....	144
Betjente: Stop jagten på politiet.....	146
Politiet har tre uger til at forklare sig.....	148
DF i hårdt angreb på Lene Espersen.....	150
Lene E: Kritikken er usympatisk.....	152
Peter Skaarup: Lene Espersen løber fra reformfiasko.....	154
Interview: Man skal kunne stole på politiet.....	156
Politikere ved at løbe tør for tålmodighed med politiet.....	160
Fogh: Jo, der er lidt at komme efter.....	162
Politifolk: Borgerne har intet fået ud af reform.....	164
Fogh: "Politireform skal virke".....	166
Politidirektører får ros for at omgå reform.....	168
Fogh: Politidirektører omgår ikke reform.....	170
DF revser resultat af egen politireform.....	172
Rigspolitichef får kritik for dårlig ledelse.....	174
Politiledelse omgår reform.....	176
Forbrydelsen vokser.....	178
»En fuldstændig fejlagtig og uforståelig kritik«.....	180
Minister: Redegørelse først - justering derefter.....	184
Mindre tillid til politiet.....	186
Pensionister beskudt – politiet holdt sig væk.....	188
Et skud i fru Hansens rude.....	190
Minister: Wake-up- call til politiet.....	194
»Jeg vil blive ved med at hævde, at vi har et godt og stærkt politi«.....	196
Politiet i krise starter forfra.....	200
Comeback til lokalbetjentene.....	202
Politikere: Politiet brød løfte.....	204
Ekspertes: Politiets ledelse har et problem.....	206
Retspolitikere om reformen.....	208
Hvad var det, politiet lovede?.....	210
Politiet skal rykke ud for hr. og fru Danmark.....	214
Rigspolitichef: Du lider af så mange misforståelser.....	216
Sminken ryger af Hesselbjergs nødplan.....	220
Reform på finansloven.....	222
S og DF lodret uenige med rigspolitichef.....	224
Politisk pres på rigspolitichef.....	226
Brian Mikkelsen: Min tålmodighed er opbrugt.....	228
Sidste chance til politiledelsen.....	230

Borgmestre: Hvor er politiet?.....	232
Slut med pænhed - politiet truer med aktion.....	234
Eksperternes dom: Godt tidspunkt.....	238
Professor: God politireform - inkompetent ledelse.....	240
Justitsminister går imod politichef.....	244
Forlig om politireform er lige på trapperne.....	246
DF kræver undersøgelse af politiledelsen.....	248
Betjente imod undersøgelse af politichefer.....	250
Politiet udskyder faglig kamp.....	252
Betjente i attentat på politiledelse.....	254
850 millioner til mere politi.....	256
850 millioner til kuldsejlet politireform.....	258
Politikere holder politi i stramt greb.....	260
300 flere politifolk i uniform.....	262
Politiet under administration.....	264
Ekspertes: Penge ikke nok.....	266
Politikere tror på politigave.....	268
Aftale om gennemførelse af politireformen og styrkelse af politiindsatsen.....	270
Rådgiver: Topstillinger besættes med ledelsessvage folk.....	276
Poli-et, poli-to – politireform.....	278
Politi lukker Pia Rønnei-sag.....	280
Politi begik fejl på fejl i drabssag.....	282
Kapitel 4: Sagen henlagt.....	284
Her er vidnets forklaring.....	290
S ønsker vished til pårørende.....	298
Krav om retsplejeeftersyn af Rønnei-sag.....	300
Efterladte står uden klagemulighed.....	302
Pia Rønnei-sagens største gåde.....	304
DF: Fortsæt efterforskning af Rønnei-sag.....	308
Disse omkomne kunne politiet have hjulpet.....	310
Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg træder tilbage.....	312
DF: Rimeligt at han stopper.....	314
Minister ofrer rigspolitichefen.....	316
Minister ofrer rigspolitichef.....	318
Fogh: I må spørge Brian om Hesselbjerg.....	322
26 sager om politisvigt skjult.....	324
Historien om de hemmelige sager.....	326
"Som politimand har jeg det meget dårligt med det her".....	332
Justitsministeriets departementschef svarer på kritikken.....	336
Læs politidirektørens forklaring på de manglende svar.....	338
Lene E. : Jeg vidste ingenting.....	340
Betjente: Politidirektør parerede ordre.....	342
Skjulte svigt belaster Lene E.....	346
Politidirektører i oprør mod egen ledelse.....	348
S og V: Skjulte sager må frem straks.....	350
Justitsministeren under hårdt pres.....	352
Ny undersøgelse af politisvigt.....	354
DF tilfredse med genåbning af sagen.....	356
DF vil kulegrave Lene Espersen.....	358
Kritikken hagler ned over Lene Espersen.....	360

Engell: Befolkningen er blevet snydt.....	362
Brian Mikkelsen: Alt skal frem.....	366
Justitsministeren mødes med mistillid	370
DF: Det kan næsten ikke blive værre.....	372
Politichefer skal undersøge sig selv.....	374
Lene Espersen kulegraves	378
Politi­direktør ny rigspoliti­chef	380
Peter Skaarup: Et godt bud på en permanent chef.....	382
Ny rigspoliti­chef hent­et udefra	384
Politiets store svigt.....	386
Berlingske vinder Cavlingpris.....	388
Klassiske gravere i nye klæder	390
Berlingskes Cavling-vindere takkede læserne	392
»Licens til at handle«	394
Forbrydelsens konsekvenser	396
Forbrydelsens afsløringer	397
R: Uafhængigt politiklagesystem nu	398
Borgerrettigheder skal modernisere politiet	400
Pind: Malene er ikke alene.....	402
Leder: Politiets pligter	404
Politiklager i nye klæder.....	406
Politiklager kan lande hos politiet.....	408
SF: Borger og betjent skal mødes i klagesager	410
Forslag: Politiklager granskes med nye øjne	412
Det er blevet lettere at få fat på politiet	414
Rigsrevisionen freder Justitsministeriet.....	418
Danskerne tror ikke politiet vil hjælpe dem	420

Forord til Forbrydelsen

Foto: Erik Refner

På www.Berlingske.dk/Forbrydelsen er der siden 1. juni publiceret over 150 Artikler, hvoraf størstedelen gengives i dette dokument.

Af Per Rønnei

Tirsdag den 4. november 2008, 08:00

Jeg skriver dette forord på Pias fødselsdag - næsten et år efter Forbrydelsen.

Morten Crone var af en kilde informeret om, at politiets håndtering af forbrydelsen mod Pia kunne være en sag for Berlingskes Gravergruppe. Da han i begyndelsen af februar ringede mig op, var jeg absolut ikke til sinds – nok mest af hensyn til Maria - at medvirke i artikler om sagen, som havde lagt vores tilværelse fuldstændig i ruiner. Mit svar var derfor, at jeg selvfølgelig hverken kunne eller ville forhindre Berlingske i at skrive og grave i, hvad de havde lyst til – tværtimod – men det blev uden min medvirken. Jeg dog i, at blive ringet op igen engang efter vinterferien – men ”Det var mest af høflighed”

”Den røde knap” tror jeg Morten kaldte det, da han ringede igen i slutningen af måneden, at vi kunne fortryde trykning af vores beretninger til sidste sekund. Min indstilling forblev dog afvisende, selv da samtalen faldt på muligheden, at klage over politiet, fortalte jeg bevidst intet om, vi allerede i januar måned havde sendt en klage til statsadvokaten over ”Politiets manglende pligtoplevelse”.

”Syltekrukken” – der fornemmede jeg efterhånden, vores klagesag var havnet – så da Morten i april måned berettede om sin egen efterforskning i sagen, aftalte vi at mødes, ”se hinanden i øjnene og tale tingene igennem”.

Gensidige tillid opstod hurtigt, og er bevaret gennem hele forløbet. Maria og jeg kunne selvfølgelig godt se, vores personlige beretning kunne være med til at løfte sagen, vi tog beslutningen - omend tøvende – og med den røde knap i hånden – at fortælle Morten og dermed Berlingskes læsere om begivenhederne, som de ses i dette dokument. En medvirkende årsag til vores beslutning var nok en ubehagelig fornemmelse af ”en ”dyne” lagt over ”sagen”.

Trusler om fagedforbud mod avisen fra gerningsmandens efterladte skabte sidst i maj måned en kort krise og tvang Berlingske til at anonymisere artiklerne eller droppe sagen - selv farven på gerningsmandens bil blev strøget i teksten – igen fik vi fornemmelsen, ”sandheden må ikke komme frem”.

Søndag den 1. juni 2008 trykte Berlingske ”Forbrydelsen Kapitel 1”

- 0 -

Vidnet fortalte om voldshandlingerne og at politiets afviste at rykke ud - vi så ikke nogen vej udenom - vi **måtte** klage over politiets manglende pligtopfyldelse – på trods af vi slet ikke havde kræfter til overs til en klagesag. Retten havde oven i købet kort forinden afslået vores anmodning om bistandsadvokat, som vi ellers havde hårdt brug for. Heldigvis havde vi ikke fantasi til at forestille os sagens langstrakte forløb.

Klagesagens resultat blev i sig selv skuffende og krænkende. For det første fordi politiet kun i vage formuleringer indrømmer sit svigt. For det andet fordi det kom frem, at politiet ikke noterede noget som helst den 26/11 og ikke - eller kun svagt - kan huske noget. At politiet i dispositionssager skal efterforske sig selv er betænkeligt, men når efterforskningen, som i dette tilfælde, ikke fører til noget, er det efter min opfattelse uacceptabelt.

Efterforskningen af hændelsesforløbet forblev efter min mening kun overfladisk – med den begrundelse, at der ikke er nogen gerningsmand, som kan retsforfølges af det offentlige - hvilket selvfølgelig for Maria og mig føles krænkende og envidere efterlader os som ofre for evindelige gisninger om, hvad der egentlig skete.

Jeg føler det som vores ”holocaust”, et overgreb på vores familie ”man” bevidst forsøger at negligere og fortie, som kostede Pia livet den 26/11 2007.

Gerningsmandens efterladte – fordi han begik en utilgivelig forbrydelse.

Politiet – fordi man svigtede sin pligt, kun nødtvunget tog sagen op, var ude af stand til af forklare sin reaktion den 26/11 2007 samt kun leverede en overfladisk efterforskning.

Truslerne og Forbrydelsen var den ultimative krænkelse af vores familie. Oveni sorgen og sagnet kom følelsen af magtesløshed og at blive svigtet.

Pia betalte med livet.

Leder: Når politiet ikke kommer

Rystende sag rejser tvivl om, hvorvidt politiet er i stand til at betjene borgere selv i nødsituationer

Lørdag den 31. maj 2008, 19:44

I dagens udgave af Berlingske Tidende kan man læse en gyser. En dybdeborende journalistisk afdækning, der stiller spørgsmålstejn ved, om borgerne i Danmark kan leve i tryk forvisning om, at politiet rent faktisk rykker ud, når der er allermost brug for det.

I Magasin Søndag fortælles historien om en alvorlig og mystisk trafikulykke på Amagermotorvejen i november. To mennesker døde. Men forud for ulykken var gået et dramatisk forløb i en kolonihave på den københavnske vestegn med – tilsyneladende – netop de to forulykkede mennesker i hovedrollerne. En beboer hørte kvindeskrig fra sin nabos hus, ledsaget af dybe bump, der lød som stump vold. Han så sin nabo opføre sig højst mistænkeligt lige inden den fatale køretur, men trods fire opringninger til politiet lykkedes det ikke at fremtvinge nogen reaktion fra de vagthavende betjente – endsige at få politiet til at rykke ud til det, der efter beskrivelserne at dømme oplagt måtte lyde som en akut sag.

Serien om »Forbrydelsen« rejser altså den alvorlige problemstilling, at politiet i en sag, der endte med dødelig udgang, ikke var i stand til at reagere på selv meget tydelige nødråb fra en chokeret borger. Det er en uhyggelig fortælling, også selv om den måtte vise sig at være helt enestående. Det er dog desværre ikke sikkert, at det sidste er tilfældet. For uanset at man ikke kan føre direkte dokumentation for, at det er politireformen, som i den konkrete sag forhindrede myndighederne i at gribe ind, da der var brug for det, så har politiet siden reformen i 2007 haft voldsomme problemer. Oven i købet problemer som i høj grad drejer sig om den direkte, afgørende kontakt mellem borgere og ordensmagt.

I en række artikler tidligere på året påviste Berlingske Tidende således ikke alene, at mange betjente var dybt frustrerede over hverdagen efter reformen, hvor man pr. 1. januar 2007 slog 54 danske politikredse sammen til kun 12 – en reform som de fleste i øvrigt kunne se nødvendigheden af, da den blev præsenteret. Det stod også klart, at opklaringsprocenten for straffelovsovertrædelser var faldende, og rigspolitichef Torsten Hesselbjerg måtte både indrømme, at man havde skruet lidt ned for de store narkosager, og – væsentligt i denne sammenhæng – at politiets telefonbetjening havde været for dårlig. »Lige nu ser det ikke for godt ud«, sagde Hesselbjerg i marts i år.

Med sagsforløbet, som beskrives i avisen i dag i baghovedet, kan man kun give rigspolitichefen ret. Hvilket jo egentlig er ganske paradoksalt. For politireformen blev netop gennemført med det udtrykkelige mål at frigøre betjentenes kræfter fra det administrative til det nære, synlige og effektive politiarbejde. På enkeltområder er det lykkedes – politiets responstid ved udrykninger synes at bevæge sig i den rigtige retning. Men andre steder er den åbenbart gal. Noget kunne tyde på, at justitsminister Lene Espersen og de øvrige ansvarlige må kikke politireformens udrulning efter i sømmene igen, selv om borgerne i henhold til

reformens mål først kan forvente fuld effekt i 2011. Det er blot lidt længe at vente, når man har brug for, at politiet kommer – lige nu.

Holdet bag Forbrydelsen

Her kan du læse mere om holdet bag Berlingskes serie Forbrydelsen.

Søndag den 1. juni 2008, 00:01

Morten Crone

Morten Crone, 35 år, brød i 2005 historien om, at industrigiganten Grundfos sammen med en stribe andre af landets største virksomheder var involveret i ulovlige betalinger i Irak under den såkaldte olie-for-mad-skandale. Afdækkede i 2007 TDC-sagen, hvor børsmyndighederne vendte det blinde øje til lovbrud. Senest har han afsløret, at ledende medarbejdere i Skat og revisionskoncernen Deloitte erklærede sig villige til at betale penge under bordet som led i en byggesag i Spanien. Har arbejdet på Berlingske Tidende siden i 2001, i dag er han del af avisens såkaldte gravegruppe:

”Forbrydelsen er beretningen om en blodig uretfærdighed. En kriminalsag, men også en kærlighedshistorie. Det gør den historie anderledes end noget, jeg nogensinde har dækket før. Per Rønnei sagde det helt enkelt ved sin hustrus bisættelse: ’Jeg lover, jeg vil gøre mit bedste for at give, hvor du er forhindret.’ Uden nogen udsigt til et minimum af retfærdighed og uden nogensinde at kunne tilgive manden, der tog Pia Rønnei fra dem, forsøger enkemanden Per Rønnei og datteren Maria at holde fast i deres tilværelse og alt, hvad de tror på. At give i stedet for at tage.”

Morten Frich

Morten Frich, 34 år, afslørede sammen med journalist Kasper Krogh hundredevis af ulovlige magtanvendelser gennem flere år på bostedet Tokanten i Københavns Kommune. Tidligere har han undersøgt forsvarschef Jesper Helsøes vildsvinejagt med våbenproducenter i Estland samt livet blandt medlemmerne af Københavns organiserede indvandrerbander. Kom første gang til Berlingske Tidende i 1999 og har siden 1. januar 2008 arbejdet i avisens gravegruppe.

”Det har forbløffet mig at konstatere, at et vidne kunne ringe fire gange til politiet om en kvinde i desperat nød uden nogen reaktion fra politiets side. Jeg vil stadig gerne tro på, at politiet gør deres bedste hver eneste dag for at beskytte os, selv om der kan ske fejl. Men det gør ikke lettere for mig at opretholde den tillid, når de ansvarlige betjente ikke har været mandfolk nok til at gå til bekendelse og indrømme, at det var dem, der talte med vidnet og foretog et helt forkert skøn 26. november 2007, men i stedet gemmer sig i korpset.”

Erik Refner

Erik Refner 37 år, er en af de mest prisvindende fotografer i verden. I 2001, da han var fotograf elev på Berlingske Tidende, vandt han fotografiets Oscar - World Press Photo of the Year.

Erik Refner har efterfølgende vundet 4 priser i den prestigefyldte konkurrence, senest med en serie af maratonløbere, der krydser målstregen i sidste års Copenhagen Marathon. Hans arbejde varierer fra borgerkrig i Congo til hans nu 5 årige projekt om Rockabillies, en subkultur der hylder 50ernes livsstil.

Hvor intet andet er nævnt er billederne, der er brugt i Forbrydelsen, af Erik Refner.

Jesper Woldenhof

Jesper Woldenhof, 27 år, har stået for tilrettelæggelsen og produktionen af sektionen berlingske.dk/forbrydelsen - herunder udvikling af flash-elementer. Er uddannet inden for webjournalistik.

Far from Hollywood

Far from Hollywood har sammen med Erik Refner stået for produktionen af traileren til Forbrydelsen.

Filosofien bag gravegruppen

Mens medieverdenen bliver hurtigere og hurtigere, findes der en særlig gruppe på Berlingske Tidende, der vil gøre tingene langsommere, grundigere og dybere. Vi kalder den gravegruppen.

Tirsdag den 3. juni 2008, 00:01

Gravegruppen består p.t. af de fire journalister Morten Crone, Morten Frich, Lene Frøslev og Kasper Krogh, som betjener sig af alle de klassiske researchværktøjer – interviews, aktindsigter, observation osv. – men derudover har én ressource: Tid.

Opgaven er klar: Gruppen skal afdække magt- og embedsmisbrug på områder med et væsentligt samfundsmæssigt perspektiv samt systemfejl og samfundsproblemer. Den journalistiske tilgang er konstruktiv og søger et internationalt perspektiv, hvor det er relevant.

Gravegruppen begyndte sit virke 1. januar 2008 og har bl.a. undersøgt ulovlige magtanvendelser på københavnske bosteder for udviklingshæmmede, synet på sorte penge i samfundets top og organiseret bandekriminalitet.

Fairness og redelighed er som for resten af Berlingske Tidende gruppens journalistiske adelsmærker. Vi forelægger altid kilderne konkret kritik og medtager deres kommentarer. Det betyder også, at gruppen som udgangspunkt aldrig arbejder under cover eller agerer agent provocateur, med mindre helt særlige argumenter taler for. Dispenseres fra reglen skal det altid ske i overensstemmelse med chefredaktionen. Gruppen arbejder naturligvis inden for Berlingske Tidendes etiske regelsæt.

Forbrydelsen trin for trin

Sådan har Berlingske Tidendes gravegruppe håndteret sagen.

Søndag den 1. juni 2008, 00:01

Berlingske Tidendes gravegruppe modtog i januar et tip om, at vi burde interessere os for et trafikuheld ved Amagermotorvejens afkørsel 22. Der skulle være fundet et oversavet jagtgevær i bilen. Den dag i dag ved vi ikke, hvorfra tippet kom.

Vores primære arbejdsmetode har været gode sko og stemmen dørklokker. Vores research førte os til Brøndby Havn – få hundrede meter fra afkørsel 22. Her inviterede bestyreren af havnekontoret os indenfor med ordene: ”Det I er på vej ind i, er det vi alle sammen gerne ville flygte fra”.

Pia Rønnei, som omkom i ’trafikuheldet’, boede her og sad i havnebestyrelsen. Hendes efterladte mand, Per Rønnei, havde ikke umiddelbart lyst til at tale med Berlingske Tidende. Han var stadig i chok efter sin elskede Pia Rønneis død.

Men som månederne gik, og hans tillid til retssystemet og politiet svandt, lukkede han alligevel Berlingske Tidende indenfor på sin båd. De efterladte til den 60-årige mand, som førte bilen, og som vi i artiklerne benævner ’Hans Krogh’, frabad sig enhver kontakt.

Vi travede fra kolonihavehus til kolonihavehus, indtil vidnet Nino Chieu pludselig åbnede døren og delte med os, hvad han havde set og hørt. Oplevelser, som han stadig tumler med. Selv om han viste mere mod og handlekraft end Vestegnens Politi på noget tidspunkt var i nærheden af, og selv om han ingen grund har til at bebrejde sig selv noget, spekulerer han stadig på, om han selv kunne have gjort endnu mere.

Sideløbende med at vi læste alle relevante dokumenter i sagen, fortsatte vi jagten på øjenvidner, som ikke altid har været lette at finde: En chauffør, der medvirker uden navns nævnelse, var først på stedet, hvor Pia Rønnei omkom. Vi hørte, at han vist nok havde kørt med halm. Tæt på afkørsel 22 ligger Avedøre Værket, hvor en lastbil hver ottende minut ruller ind med ny energi til københavnerne. Vi fik navnene på de vognmænd, der transporterer halm til værket og ringede dem alle igennem, indtil vi fandt vores vidne.

Først da vi selv havde gennemført vores egen undersøgelse af sagen, kontaktede vi Vestegnens Politi og talte med efterforskningschef Bent Isager, som har været behjælpelig med bekræfte faktuelle oplysninger samt udrydde fejl og misforståelser i vores research. Vi gennemførte desuden en række interview med andre ledende medarbejdere hos Vestegnens Politi for at danne os et indtryk af, hvad der gik galt hos politiet den dag.

Vi strukturerede vores undersøgelse i tre dele, der nu er blevet til kapitler: Begivenhederne 26. november, situationen hos Vestegnens Politi, samt de efterlattes retsstilling.

Før offentliggørelsen forelagde vi de efterladte og nærmeste pårørende til begge de omkomne resultatet af vores undersøgelse.

Tak til alle implicerede – både dem, der ikke havde lyst til at tale med os, dem, der gjorde det alligevel, og dem, der havde.

Forbrydelsen - kapitel 1

Den 53-årige Pia Rønneis liv endte ved et autoværn ved Amagermotorvejens afkørsel 22, da hendes bil torpederede en betonpille med 150 kilometer i timen. Føreren var en mand, hun havde haft et sidespring med, og han var bevæbnet med et oversavet jagtgevær. Men hendes liv havde ikke behøvet at ende sådan. Berlingske Tidende dokumenterer fire forgæves opringninger til politiet fra et vidne. Dette er første kapitel ud af tre, hvor vi undersøger, om danskerne kan regne med, at politiet rykker ud, når de har allermest behov for hjælp.

Af [Morten Crone](#) & [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Lørdag den 31. maj 2008, 19:01

Chaufføren kørte med halm fra Lolland til Avedøre Værket lige udenfor København. Han var ikke langt fra værket, da han så en bil komme bagfra som et projektil i nødsporet. Den sorte Audi A3 skød en fart på cirka 150 kilometer i timen inden om halmvogntoget. Han havde aldrig set noget lignende.

Ved Amagermotorvejens afkørsel 22 løb den sorte Audi tør for nødspor. Uden noget forsøg på at undvige og uden at bremselygterne på noget tidspunkt blev tændt, fældede bilen en halvt ton tung lygtestander, der smøg sig som en handske omkring bilens front. Audien kom op at ride på autoværnet, fløj gennem luften og slog en saltomortale, før den ramte en vejbro og kolliderede med den sidste af tre cementpiller.

Lastbilchaufføren standsede sit vogntog og sprang hen til den smadrede bil, hvor en kvinde lå på asfalten ved autoværnet. Hun var ikke ved bevidsthed. Inde i bilen ved bro pillen sad en mand i førersiden. Han var knap i live. Han bevægede øjnene, men sagde ikke noget.

»Det var voldsomt. Det er ikke noget, man lige glemmer,« fortæller lastbilchaufføren.

Tilfældigvis befandt en ambulance sig på motorvejen lidt længere bagude. Mens ambulancefolkene forsøgte genoplivning, parkerede lastbilchaufføren sit halmvogntog på tværs af kørebanen for at give redningsfolkene ro til at arbejde.

Føreren fra den havarerede bil fik iltmaske på, registrerede lastbilchaufføren fra Lolland. Der var ikke meget blod, men føreren af bilen bar en gummihandske på venstre hånd, så han.

Mærkeligt, tænkte lastbilchaufføren.

Så kom Vestegnens Brandvæsen.

»Vi var mere tilskuere end aktive. De døde mellem hænderne på os,« siger beredskabschef Hilmer Christensen.

Det gav ingen mening.

Ofrene var midt i halvtresserne. Og det var en gåde for redningsmandskabet, hvorfor de havde kørt 150 kilometer i timen i nødsporet uden at forsøge hverken at bremse eller undvige.

Akutlægen erklærede dem begge døde, redningsmandskabet indstillede førstehjælpen, og oprydningen var begyndt, da én af Hilmer Christensens folk fandt en sort taske.

»Der lå et oversavet jagtgevær,« siger Hilmer Christensen, og det fik alting til at falde på plads for ham – de ryddede ikke op efter et trafikuheld, men efter en forbrydelse:

»Det var ladt med én patron i højre løb.«

Et vidne gjorde tidligere samme dag alt, hvad der stod i hans magt, for at få politiet til at komme den dræbte kvinde fra bilen, Pia Rønnei på 53 år, til undsætning. Men politiet kom aldrig.

26. november 2007 klokken cirka 13.33 havarerede ikke alene en bil, og to liv gik tabt. Dødsfaldene ved Amagermotorvejens afkørsel 22 rejser et stort, ubesvaret spørgsmål: Kan vi regne med, at politiet kommer, den dag vi virkelig behøver en hurtig udrykning?

Pia Rønnei var gift med Per Rønnei, som hun havde datteren Maria med. De levede et dejligt liv på en husbåd i Brøndby Havn. Med deres nyfødte datter i liften sejlede de for 18 år siden ind fra Helsingør og lagde til i det lille, tætte sejlermiljø.

De fik en fælles ven, Hans Krogh, som de lukkede ind i deres liv, og som blev en fast del af deres omgangskreds. Pia Rønnei faldt for Hans Krogh og havde et sidespring, som hun indviede sin mand i, og – som hun bittert fortrød. Da hun i sommeren 2007 afbrød forbindelsen til Krogh, som var fraskilt og far til to voksne børn, forvandlede familiens liv sig til en syg drøm.

Hele familien Rønnei skulle blive ofre for systematisk terror fra Hans Kroghs side. SMSerne væltede ind på især Pias mobiltelefoner. Men Per og datteren Maria gik heller ikke fri. Pia Rønnei blev opsøgt og truet og måtte have beskyttelse af naboer. Hun turde ikke færdes alene på havnen.

En aften i september 2007 sad Per og Pia Rønnei sammen med Pias bedste veninde, Gitte Hemmingsen, som hun havde kendt igennem 20 år.

»Jeg er bange for at blive slået ihjel,« sagde Pia Rønnei.

Det lød lige melodramatisk nok, syntes Gitte Hemmingsen. Omvendt var der ikke tvivl om, at det var det, veninden var. Bange.

Gitte Hemmingsen foreslog med Per Rønneis opbakning, at Pia Rønnei kunne få et tilhold på ham, men det ville Pia ikke. Hun frygtede, at hendes plageånd ville benytte det som en anledning til at optrappe deres konflikt.

Per Rønnei kontaktede alligevel to gange politiet for at søge hjælp. Han havde stået med en lang liste med krænkende og truende SMSer og spurgt politiet, hvad man kunne gøre, når man følte sig truet. »Ingenting«, lød meldingen fra kriminalbetjenten. Der skulle foreligge noget fysisk.

Pia og Per Rønnei havde i august været med deres datter på Mallorca for at komme væk fra det hele. Af samme grund flygtede ægteparret til Prag i efterårsferien.

Hans Krogh var ude af sig selv. Han hadede at blive afvist og ydmyget.

Han truede og sendte i et brev til Pia Rønnei detaljerede anvisninger om, hvordan hun bedst kunne forlade sin familie, kun for i en SMS at kalde hende »en fed luder« og spørge, om hun ville »stege i sit eget fedt«. Nogle døgn sendte han op mod 30 SMSer og indtalte dusinvis af seksuelt krænkende talebeskeder. Som fast morgenritual måtte Pia Rønnei slette nattens indløbne beskeder. Talebesked efter talebesked. SMS efter SMS.

I en besked gav Hans Krogh udtryk for, at hvis ikke han kunne få hende, skulle andre heller ikke, ligesom han nævnte noget med »at gå i graven«.

Han opsøgte hende også. En gang overfusede han Pia Rønnei verbalt, en anden gang forfulgte han hende med få skridts afstand gennem Frederiksberg Have, mens han overfusede hende hele vejen til Gl. Kongevej, hvor hun arbejdede i en børnetøjsbutik. Andre gange så hun hans kassevogn holde i nærheden af sin arbejdsplads.

Pia Rønnei vidste snart ikke, hvad der var mest ubehageligt, overfusningerne eller forfølgelsen.

Fra midten af august til november agerede Per Rønnei bodyguard for sin hustru overalt. Han hentede og bragte hende, og når han ikke selv kunne, allierede han sig med venner fra havnen til at passe på hende. For Pia Rønnei var det slemt nok at være kommet i den situation, men det var næsten ikke til at bære, at datteren Maria også var involveret.

Hans Krogh var kommet som deres ven, og han havde vundet Maria Rønneis fortrolighed. Forældrene var glade for, at deres datter havde fundet en voksen at tale med i en alder, hvor der kan være ting, man ikke kan dele med sin mor og far.

Men Hans Krogh havde testet grænserne for den fortrolighed. I en SMS skrev han til datteren »jeg elsker dig«. Og i et brev »jeg savner dig« – intimt, men også henkastet og halvuskuldigt. Maria Rønnei betroede sig til sin mors veninde, Gitte Hemmingsen. Hun var ikke i tvivl:

»Det var over stregen.«

Og der var flere episoder.

Pia Rønnei underviste aftenhold for rygskadede i Solrød Fritidscenter, hvor Hans Krogh en sen aften belurede hende gennem de mørke vinduer, mens hun badede. Da han stod der igen en anden aften, ringede hun efter sin mand. Per Rønnei løb ud i bilen og drøede til svømmehallen. Da han nåede frem, udbrød Pia Rønnei:

»Hvor er Maria?«

Per Rønnei ringede til nabobåden og bad dem straks gå over til Maria, som var alene. De nåede derover akkurat tids nok til at se Hans Krogh ankomme i sin bil til havnen. Mens Per Rønnei var suset af sted til Solrød, havde Hans Krogh gjort turen den anden vej, og ægteparret Rønnei frygtede, at det var præcis, som han havde planlagt det.

Pia Rønnei forsøgte at være tapper.

»Han er jo ingen Peter Lundin,« sagde hun til Per.

I slutningen af oktober døde strømmen af sårede og desperate SMSer ud, lige så pludseligt den var begyndt. Pia og Per Rønnei begyndte at tro på, at chikanen var ovre. De holdt op med at låse døren, når de var hjemme.

Om morgenen 26. november 2007 aflyste Pia Rønnei sine timer sidst på formiddagen på Mensendieck-instituttet på Frederiksberg.

Klokken 11 rullede hendes Audi ind på den lille P-plads ved Hans Kroghs kolonihavehus på Vestegnen.

I genbohuset stivnede blodet i Nino Chieus årer, da han hørte tre skrig, ledsaget af dybe bump – som fra stump vold. Skrigene kom fra en kvinde.

»Det var skrig fra én, som ikke troede, at det nyttede at skrike,« siger Nino Chieu, 44 år og af italiensk-kinesisk afstamning.

Han arbejder som entreprenør, men 26. november havde han stået og støvsuget i sit kolonihavehus ved ellevetiden om formiddagen, da han så den sorte Audi A3 køre ind på parkeringspladsen lige uden for hans hus. Han lagde mærke til bilen, fordi han ikke havde set den før.

Kvindeskrigene fik Nino Chieu til at gå rundt om sig selv i huset, mens han forsøgte at tænke klart. Han var alene hjemme, og kolonihaverne lå øde hen sidst i november. Han vidste ikke, hvad det præcis var, han havde hørt. Men det lød ikke godt. På den ene side kunne han jo have hørt noget, der tilhørte privatlivets fred. På den anden side kunne han ikke rigtigt overbevise sig selv om, at det var sådan nogle skrig.

I 83 minutter vaklede Nino Chieu mellem at foretage sig ingenting og gøre noget.

Endnu i vildrede så han fra stuevinduet i sit kolonihavehus naboen Hans Krogh søge hen til den sorte bil, som han læssede noget over i fra sin egen kassevogn. Hans Krogh kiggede hele tiden til højre og venstre.

»Han opførte sig ekstremt mistænkeligt. Det lignede noget fra en dårlig kriminalfilm,« siger Nino Chieu.

Politiet. Nu måtte han ringe til politiet. Nino fandt nummeret til den nærmeste politistation.

Klokken 12.53 ringede han 44 25 14 48 første gang.

Han kom igennem til Vestegnens Politi i Albertslund og talte med en medarbejder ved navn Mikkel. To minutter og ni sekunder henne i samtalen røg han af linjen, men han havde nået at forklare, hvad han havde oplevet.

Nino Chieu trykkede genkald og opnåede forbindelse igen 12.55. Denne gang kom han i gennem til en kvindelig betjent. Han rapporterede atter, hvad han havde hørt og set.

Den kvindelige betjent bad Nino Chieu gå over til nabohuset og undersøge sagen nærmere. Det var han ikke meget for. Hvad skulle han sige, og hvad kunne han gøre? Det var vel egentlig en sag for politiet. Han havde ikke stor lyst til at være deres spejder. Men efter 8:14 minutters samtale lod han sig overtale.

Han gik over til Hans Kroghs hus, hvor naboen nu havde bakket den sorte Audi A3 helt op til havelågen. Bagagerummet stod åbent, og der stod en rød rygsæk på græsset. Indenfor i huset vaskede Hans Krogh hænder, så Nino Chieu gennem vinduet. Hans Krogh kom ud af huset, så snart han så sin nabo.

»Vi er nogle stykker, der hørte nogle skrig og mærkelige lyde,« løj Nino.

»Vi vil bare lige sikre os, at der ikke er nogen, der har brug for hjælp.«

Hans Krogh svarede helt roligt.

»Det var ikke herfra. Det var nogen, der gik forbi ude på engen.«

Nino Chieu troede ham ikke et sekund. Han har arbejdet som lydtekniker og ved en del om, hvordan lyd forstærkes i lukkede rum, og hvordan lave frekvenser forplanter sig gennem træhuse. De lyde, han havde hørt, kom ikke fra engen.

»Nå, men såeh ...«

Nino Chieu gik tilbage til sit hus.

Klokken 13.07 var Nino Chieu igen i røret til politiet. Han talte atter med den kvindelige betjent. Han forklarede, at han havde været ovre hos Hans Krogh, og det havde kun bestyrket ham i, at der foregik noget, som politiet burde reagere på. Efter 6 minutter og 21 sekunder

konkluderede den kvindelige betjent, at det her var en sag, hun ikke alene kunne afgøre. Derfor ville Nino Chieu blive stillet om til det, han opfattede som vagthavende.

»Hun sagde, at det lød som en sag for beredskabet.«

Men her røg Nino Chieu for anden gang af linjen. Nu begyndte Nino Chieu at løbe tør for både tid og tålmodighed. Han havde en aftale i Solrød, han skulle forlængst have været ude ad døren, han havde ikke mere at fortælle, og politiet havde hans kontaktoplysninger.

Da han ikke hørte noget fra politiet, besluttede han alligevel at ringe en fjerde gang fra Solrød. Klokkeren 14.52 opnåede han forbindelse med en mandlig betjent, han opfattede som »vagthavende«. Over for Nino Chieu oplyste betjenten, at »vi vælger ikke at gøre noget ved sagen nu«.

Nino Chieu mente, at det var en fejl. Derfor insisterede han på, at hans henvendelse blev ført ind i døgnrapporten. Det lovede betjenten.

Otte dage senere bankede det på døren til Nino Chieus kolonihavehus. Uden for stod en midaldrende kriminalmand. Efterforskeren præsenterede sig som Steffen Rasmussen fra Vestegnens Politi, og med sig havde han en kvindelig kollega.

Det var helt tilfældigt, at Nino Chieu var hjemme den formiddag. Men han var glad for at se politiet, selv om det nu var mere end en uge siden, han havde ringet til dem og anmeldt de frygtelige lyde fra nabohuset.

Politifolkene spurgte, om Nino Chieu kendte naboen Hans Krogh. Det var ikke meget, Nino Chieu kunne fortælle, for Hans Krogh holdt sig mest for sig selv.

»Jeg har ikke set ham, siden han kørte herfra den mandag.«

»Nej,« svarede efterforskeren: »For han er jo død.«

»Er han død?«

»Ja, de er begge to døde...«

»Er de begge to døde?«

Nino Chieu var himmelfalden.

»Hvad siger du – jamen, I kunne have forhindret det!«

De to mænd kiggede på hinanden et øjeblik:

»Hvad siger du?« sagde Steffen Rasmussen.

Nino Chieu antog, at politifolkene kom for at reagere på hans anmeldelser, og han vidste intet om dødsfaldene ved afkørsel 22 den mandag.

Politifolkene formodede, at Nino Chieu kendte til dødsfaldene – og afslørede ikke selv det mindste kendskab til, at de sad over for et nøglevidne, der forlængst havde foretaget flere anmeldelser i sagen.

Nino Chieu sad ved sit spisebord i kolonihavehuset og fortalte sin historie. Præcis samme historie, han i flere omgange havde fortalt Vestegnens Politi over sin telefon mandag 26. november i netop de timer, da Hans Krogh besøgte sin egen og Pia Rønneis skæbne.

Nino Chieu så, hvordan hans fortælling påvirkede efterforskerne i hans kolonihavehus. De tog notater, og de var ret optagede af tidspunkterne for hans opkald. Det var ikke svært at forstå, mente Nino Chieu. Hvis politiet havde reageret på hans henvendelser, havde sagen efter alt at dømme fået et andet udfald.

Men noget gik galt den dag i november 2007. Galt som i helt uforståeligt, meningsløst og utilgiveligt galt.

Efterforskerne fra Vestegnens Politi stak ham på stedet en undskyldning »på politiets vegne«. Derpå gik de udenfor og foretog nogle opkald. Kort efter kom flere højtstående politifolk til stede, og mænd i hvide overtræksdragter myldrede ind i Hans Kroghs kolonihave, hvor Krogh havde efterladt et afskedsbrev med sit testamente og en formulering om, at han ikke gad mere.

Så blev det alligevel en sag for politiet, tænkte Nino Chieu.

Hans Krogh er et navn opfundet af Berlingske Tidende. Mandens rigtige navn er redaktionen bekendt, men ændret efter ønske fra hans efterladte. Familien til afdøde meddeler via sin advokat, at den ikke ønsker at medvirke, men understreger, at beretningen efter dens opfattelse bygger på Pia Rønneis families udlægning af sagen, og at der ikke foreligger en afgørelse fra domstolene om skyldspørgsmålet. Pia Rønneis efterladte har givet deres tilladelse til, at hun optræder med navn og foto og understreger, at artiklerne er blevet til på Berlingske Tidendes foranledning.

Forbrydelsen - kapitel 2

Foto: Kristian Sæderup

Tre betjente hos vestegnens politi modtog fire opkald fra et vidne om en kvinde i nød. Men politiet kom ikke den 53-årige Pia Rønnei til undsætning. Hun mistede i stedet livet under voldsomme og mystiske omstændigheder. Nu siger alle betjente, at de ikke kan huske, hvem der modtog de alarmerende anmeldelser.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Lørdag den 7. juni 2008, 20:45

»Klage over Københavns Vestegns Politi,« stod der øverst på brevet, dateret den 26. januar 2008.

Klagen var ganske rutinemæssigt havnet på bordet hos chefen for vagtcentralen, vicepolitiinspektør Kim Erik Hansen, og den gik på »politiets manglende pligtoplevelse« ved ikke at reagere på flere anmeldelser fra en af de tre underskrivere, en Nino Chieu.

Nino Chieu havde den 26. november sidste år ringet til Vestegnens Politi hele fire gange for at få en patruljevogn til at rykke ud. Han havde i tre omgange hørt kvindeskrig og dump som fra stump vold fra nabohuset i sin kolonihave. Men politiet kom aldrig. Senere samme dag omkom den 60-årige mand fra nabohuset og en 53-årig kvinde, Pia Rønnei, under mystiske og voldsomme omstændigheder. I Pia Rønneis sorte Audi var de – med Nino Chieus nabo bag rattet – havnet mod en bropille på motorvejen med omkring 150 kilometer i timen. Et oversavet jagtgevær blev efterfølgende fundet i bilen.

Klagen var ud over af vidnet Nino Chieu underskrevet af Pia Rønneis søster og mand.

»Det er vores opfattelse, at politiet havde pligt til at påtage sig ansvaret og reagere på Nino Chieus alvorlige anmeldelser ved at tage et initiativ, der kunne have forhindre Pia Rønneis død,« stod der videre.

Klagen var på alle måder ubehagelig for vicepolitiinspektør Kim Erik Hansen og resten af Vestegnens Politi – og den er ikke blevet mindre ubehagelig sidenhen.

I dag er hele affæren blevet en penibel sag for politiledelsen, og den har nu både rigspolitichefens og justitsministerens bevågenhed.

For ikke blot blev Nino Chieu afvist den skæbnesvangre dag, hvor han fire gange anmeldte, hvad vidnet kun kunne opfatte som en alvorlig forbrydelse.

Her snart syv måneder efter Nino Chieus fire anmeldelser og fem måneder efter klagen over politiets fravær, kan ledelsen hos Vestegnens Politi stadig ikke oplyse, hvilke tre betjente der talte med Nino Chieu 26. november. For ingen af betjentene ønsker åbenbart at gå til bekendelse. De skjuler sig i korpset og har ikke meldt sig, selvom alle, der var på vagt, meget direkte er blevet bedt om det.

Nino Chieu har oplyst til Vestegnens Politi, at han husker navnet 'Mikkel', og han derefter talte med en kvindelig betjent og til sidst kom igennem til en helt tredje, en mandlig betjent, som han opfattede som den vagthavende.

Mens Nino Chieu talte med 'Mikkel', røg forbindelsen efter to minutter. Men Nino Chieu nåede både at fortælle, hvad han havde hørt, og hvor han opholdt sig. Da han trykkede genkald, var 'Mikkel' gået til frokost, fortalte en kvindelig betjent, som han nu fik i røret. Men i stedet for at sende en vogn bad hun Nino Chieu undersøge, om der var noget galt i nabohuset. Nino Chieu var ikke meget for at agere spejder for politiet, men gjorde det alligevel. Naboen afviste, at der var kommet kvindeskrig og larm fra hans hus. Nino Chieu ringede tilbage til Vestegnens Politi og fik igen den kvindelige betjent i røret. Han bad hende om at sende en patrulje, men mistede forbindelsen og gav op. Da han senere på dagen ringede fjerde og sidste gang, insisterede han på, at hans henvendelse i det mindste blev noteret.

For vicepolitiinspektør Kim Erik Hansen var behandlingen af klagen ikke en synderlig kompliceret opgave. Han slog blot op i vagtplanen og spurgte de betjente, der var på arbejde den 26. november, hvem der havde talt med vidnet. Men svarene gjorde ham urolig. Ingen kunne huske opkaldene. Ingen mente, at de nogensinde havde talt med Nino Chieu, til trods for at han havde talt med tre forskellige betjente.

I den videre interne undersøgelse stod det også hurtigt klart, at der rent faktisk havde været disponible vogne på det pågældende tidspunkt, og at de kunne have været fremme på mellem 1 og 10 minutter. Kim Erik Hansen slog også op i døgnrapporten. Men her stod ikke ét ord om henvendelser fra Nino Chieu. Til gengæld havde betjente anholdt en rumænsk lommetyv i Netto i Rødovre.

Vidnet Nino Chieu kunne dokumentere med teleoplysninger, at han havde talt med politiet, og politiledelsen benægter ikke hans troværdighed. Derfor tror politiledelsen ikke på, at de involverede betjente ikke kan huske Nino Chieus opkald.

Der var der kun én mulighed. Ledelsen måtte gennemgå hele stationen. Samtlige medarbejdere, der var på vagt 26. november er nu blevet spurgt, om de har modtaget Nino Chieus opkald. Samtidig er ledelsen gået til TDC for at sikre sig, at Nino Chieus opkald ikke er havnet et helt forkert sted ved en teknisk fejl.

Politiledelsens undersøgelse har ikke fjernet politiets forklaringsproblem, men på sin vis blot gjort det endnu større.

Berlingske Tidendes afdækning af sagen gennem den seneste uge viser samtidig, at sagen fra Vestegnens Politi langt fra er enestående. Adskillige danskere har i 2007 og 2008 henvendt sig til politiet for at få hjælp – uden at blive hjulpet.

Der er sagen om den 17-årige Monika fra Hjørring, der blev dræbt i maj af sin ekskæreste, selvom der i timerne forinden var blevet ringet til politiet. Der er sagen om Sønderjyllands Politi, der ikke ville rykke ud til en fuld mand, der endte med at dø på en rasteplads. Og så er der alle de sager, som ikke tidligere har været i pressen, før Berlingske Tidende bad læserne give deres bidrag i en kortlægning. En kortlægning, der fortsat er i gang. Læsernes beskrivelser rummer ikke sager, som er endt i tragiske dødsfald som den på Vestegnen. Men ved flere af dem kunne det være gået alvorligt galt.

I denne uge har rigspolitichef Torsten Hesselbjerg og justitsminister Lene Espersen beklaget og erkendt, at der er »lidt for mange sager«, som rigspolitichefen formulerede det.

I sagen om Pia Rønneis død håber chefpolitiinspektør Ib Meng fra Vestegnens Politi, at det lykkes ham at afdække årsagen til, at hans betjente ikke straks sendte en patrulje af sted.

»Der er jo to sider i sådan en sag. Men uanset hvad vil vi lære, hvad vi kan. Om vi får det afdækket, ved jeg ikke. Men vi spørger alle medarbejdere, som var på tjeneste den pågældende dag. Resultatet afventer vi stadig.«

Vestegnens Politi føler et stort ansvar i sagen, siger han:

»Når der kommer en henvendelse fra en borger, som jeg ikke kan betvivle er bekymret og troværdig, har vi pligten til at forstå budskabet.«

Ib Meng er ikke stolt over, at en betjent bad Nino Chieu gå over til naboen, og at der ikke blev sendt en patrulje: »Som sagen er beskrevet nu, synes jeg ikke, at vi har gjort det godt nok. Vi burde være rykket ud. Dispositionen burde også fremgå af vores døgnrapport. Uanset hvad vi når frem til, vil vi arbejde videre med sagen som tema i organisationen. Herunder også etik, moral og kommunikation.«

1. oktober 2007 gennemgik Vestegnens Politi en meget stor omlægning i forbindelse med politireformen. Frem mod 2011 skulle den ifølge justitsminister Lene Espersen (K) få landets politifolk til at »rejse sig fra skrivebordene og bekæmpe de nye, grove typer af kriminalitet«.

Ud af 800 medarbejdere hos Vestegnens Politi var der kun fem, der ikke flyttede enten kontor, afdeling eller tjenestested. Politidirektøren Henning Thiesen definerede sit eget personlige mål med, at »vores succeskriterium er, at befolkningen ikke opdager, at der er en reform i gang«.

Men det stod hurtigt klart, at der var problemer. På et møde med borgmestrene i området 27. november – i øvrigt dagen efter Pia Rønneis voldsomme død – beklagede politidirektøren den stærkt svingende telefonbetjening af borgerne. Han udtrykte samtidig håb om, at de værste problemer nu var overstået.

Chefpolitiinspektøren Ib Meng mener dog ikke, at politireformen var skyld i det fravær af handlekraft, som står klart i sagen om Pia Rønneis død.

»Nino Chieu kom igennem til Vestegnens Politi. Vi er stadig tilbage ved, at her er ikke leveret et godt stykke arbejde, som sagen fremstår nu.«

Familien til den afdøde 60-årige mand meddeler via sin advokat, at den ikke ønsker at medvirke og understreger, at beretningen efter dens opfattelse bygger på Pia Rønneis families udlægning af sagen, og at der ikke foreligger en afgørelse fra domstolene om skyldsspørgsmålet. Pia Rønneis efterladte har givet deres tilladelse til, at hun optræder med navn og foto og understreger, at artiklerne er blevet til på Berlingske Tidendes foranledning.

Forbrydelsen - kapitel 3

I november sidste år mistede Per Rønnei sin hustru og Maria sin mor, da hun blev kørt i døden af en mand, hun havde afbrudt et forhold til. Hvad der reelt skete, kan hverken ægtemand eller datter få at vide, da de ikke i lovens forstand er part i sagen. Foto: Erik Refner

Dobbelt sorg – dobbelt vrede. Først mistede de en mor og en hustru trods fire opkald til Vestegnens Politi fra et vidne, som slog alarm. Nu står enkemanden frem og fortæller om uvisheden. Per Rønnei kan ikke få svar på, hvordan hendes sidste timer var, og hvad politiet egentlig ved. For når en mulig gerningsmand og et offer omkommer sammen i en kriminalsag, får ofrene og de pårørende ingen retfærdighed i det danske retssystem.

Af [Morten Crone og Morten Frichm](#)

Tirsdag den 10. juni 2008, 22:30

De må have ventet på ham i bilen, de to unge betjente. Per Rønnei steg ud af bilen, han gik hen over bådebroens planker til sin husbåd for enden af molen i Brøndby Havn. Klokken var fem om eftermiddagen 26. November 2007, Per Rønnei var egentlig blot hjemme at vende på vej til gymnastik med sin hustru Pia som underviser.

Med tasken over skulderen var Per på vej ud, da de to betjente bankede på.

”Vi har en dårlig nyhed. Din kone Pia er død”.

Langsomt blev Per Rønnei i stand til at tale. Hans mund sagde ”hvordan”, ”hvor” og ”hvornår”.

”Jeg troede ikke på det. Det var, som om det var mig, der døde”.

Pia blev slynget ud af sin nye Audi med 150 kilometer i timen, fortalte betjentene, ved Amagermotorvejens afkørsel 22. To lastbilchauffører så Pia Rønneis sorte Audi overhale dem indenom i nødsporet og styre direkte mod en lysmast.

Per Rønnei havde noteret sig et oprydningsarbejde på vejen hjem fra arbejde, men havde ikke tænkt nærmere over det. Den slags sker jo.

Betjenten fortalte også, at Pia Rønnei ikke var alene i bilen, og så snart Per Rønnei hørte navnet på føreren, vidste han, hvad der havde ramt dem og behøvede ikke at spørge hvorfor. Svaret var Hans Krogh.

Hans Krogh havde forfulgt dem gennem flere måneder. Han nægtede at acceptere, at Pia Rønnei afbrød et forhold til ham, og nu havde han taget hende med sig i døden.

Per Rønnei følte en overvældende sorg og vrede, men det er ikke derfor, han har valgt at fortælle sin historie til Berlingske Tidende og budt os velkommen på sin husbåd.

Per Rønnei står som i vand til halsen.

Fordi både Hans Krogh og Pia Rønnei omkom, vil retssystemet aldrig afsige en dom, som kunne give Per Rønnei og hans datter, den 18-årige Maria, en smule retfærdighed og mest af alt de oplysninger, de skal bruge for at komme videre i deres liv.

”Vi får aldrig en dom, der placerer et ansvar. Maria og jeg har fået at vide, vi ikke er part i sagen, og derfor har vi ikke adgang til sagens akter. Det er i sig selv krænkende.”

»Sunnan« er en gammel skærgårdsfærge, holdt sødygtig og sejlklar af ingeniøren Per Rønnei, som kender hver en bolt og hver en møtrik. Men det kan alt sammen kan være lige meget, føler han.

Han husker at rose de to betjente, som kom den dag i november.

»De var fremragende. Jeg er taknemmelig for den tålmodighed og følsomhed, der blev vist os.«

Så snart de havde sagt Hans Krogh, rejste Per Rønnei sig langsomt fra sin stol og greb papirerne på en hylde og rakte dem til betjentene.

Det var breve og udskrifter af SMSer fra Hans Krogh til Pia Rønnei. Da hun gjorde det forbi, chikanerede og forfulgte Hans Krogh ikke kun Pia Rønnei, men også Per og datteren Maria over flere måneder. I perioder frygtede Pia for sit liv.

Det var alt sammen i papirerne, som han nu gav politiet.

Per Rønnei kom til at tænke på Maria. Hun skulle have besked. Med politiet som chauffør kørte han til SuperBrugsen i Brøndbyvester, hvor datteren arbejdede. Betjentene blev udenfor, mens Per gik ind – et minut for sent til at være den der fortalte Maria Rønnei, at hendes mor var væk.

Pia Rønneis bror havde lige ringet til Maria.

Hun lå sammensunken, nærmest knælende, på gulvet i bagbutikken med sin telefon i hånden og med et udtryk i ansigtet, som Per i dag ikke kan beskrive med ord.

Det blev den værste mandag i deres liv, og da de vågnede, fulgte den værste tirsdag. Maria Rønnei kom ikke på gymnasiet i halvanden måned, Per Rønnei genoptog først sit arbejdsliv i midten af januar.

Efter nogle dage fortalte politiet, at der var blevet fundet et jagtgevær i bilen, og at Hans Krogh havde stukket plastikstrips ind ved bukselinningen og bar en gummihandske, da han blev fundet døde i Audiens førersæde. Der blev også fundet tre ruller tape i tasken.

”Pia måtte være blevet truet ind i bilen,” siger Per Rønnei, der ellers ikke erindrer meget fra dagene efter 26. November. Han var ude stand til at foretage sig selv simple ting, og han turde ikke køre bil.

Per Rønnei opfordrede politiet til at undersøge det havehus, som Hans Krogh ejede på Vestegnen.

Derude traf politiet et vidne otte dage efter Pia Rønneis død. Manden hed Nino Chieu, og han havde set en sort Audi A3 den mandag. Han havde skrevet nummerpladen ned. Det var Pias bil, som han så bakket helt op til Hans Kroghs havelåge. Da han hørte en kvinde skrigende for livet og kraftige bump, ringede han til politiet. Han ringede ikke én, men fire gange. Vestegnens Politi syntes, at de havde travlt til at komme.

”Fra jeg fik at vide at Pia var død, var jeg overbevist om, at hun var blevet slået ihjel af ham. Men da det stod klart, at politiet kunne have gjort noget, fik jeg kvalme. Og jeg blev vred. Rigtigt vred.”

Med den fornyede vrede meldte sig endnu værre billeder sig i hans fantasi, og spørgsmålene kørte rundt i hans hoved.

”Led hun meget? Var hun bange? Hvorfor kom politiet ikke? Hvorfor kørte Hans Krogh sig selv og Pia ihjel netop ved afkørsel, der fører ned til Brøndby Havn? Hvad skulle plastikstrips og gevær have været brugt til? Var Maria og jeg også en del af en plan?”

Psykologen opfordrede Per Rønnei til at få så mange fakta som muligt. Ellers var han og Maria lette ofre for deres fantasi. Men der var ikke mange fakta at få. Så Per Rønnei startede sin egen lille efterforskning. Hver en stump information, han kunne få fra politiet eller bekendte blev ført ind i et regneark med tid, sted, informationen og alle spørgsmålene.

Per Rønneis afmagt forvandlede sig langsomt til handlekraft. Han kunne ikke huske meget af, hvad han havde fået at vide de første uger. På papirlapper, konvolutter og A-4 ark kradsede han den smule, han vidste, og alt hvad han gerne ville vide ned. Han kunne ikke klare at besøge kolonihavehuset på Vestegnen. I stedet mødte Per Rønnei nogle uger senere Nino Chieu på en rastepads, fik hans beretning på første hånd. Han lod intet uforsøgt. Men at være pårørende i en sag, hvor både offer og en mulig gerningsmand er døde, viste sig at være overraskende svært.

Politiet holdt ham gerne informeret mundtligt, men han kunne ikke få deres akter, og både reddere og sygeplejersker havde deres tavshedspligt

Politiet hjalp uopfordret Per Rønnei til at søge om en bistandsadvokat. Byretten afslog, og dommeren efterkom i øvrigt heller ikke politiets anmodning om adgang til lister over Hans Kroghs telefonopkald. Formålet var ellers at få belyst, hvordan det var lykkedes Hans Krogh at komme i kontakt med Pia Rønnei den mandag.

Men sagen var tilstrækkeligt belyst, lød vurderingen fra dommeren, hvilket Per Rønnei fandt grotesk.

Vestegnens Politi kærede kendelsen, og i januar afgjorde Landsretten, at politiet skulle have adgang til teleoplysningerne. Men bistandsadvokat til Pia Rønneis efterladte blev igen afvist. Med samme begrundelse.

Politiets foreløbige konklusioner kunne han heller ikke få på skrift. Dem kunne til gengæld hans forsikringsselskab, der skulle dække tabet af bilen, få adgang til.

”De mistede penge på en bil og kunne få oplysninger. Maria mistede sin mor, og jeg min kone, men vi har ikke adgang til noget som helst. Vi betragtes ikke engang som part i sagen.”

Per Rønnei rykkede hele tiden politiet for nye oplysninger. Han spurgte til undersøgelsen af bilen. Havde Pia Rønnei ligget i bagagerummet eller siddet på forsædet?

Han vidste, at vraget var i forsikringsselskabets varetægt, men fandt senere ud af, at det var blevet solgt til en ophugger. Han talte med politi, Falck, sygeplejersker, ja selv den autoophugger, som Pias forvredne Audi A3 stod hos, fandt han.

Han forstod, at kollisionen ved afkørsel 22 blev fastslået som dødsårsag i obduktionsrapporten. Den kraftige læsion i baghovedet var i sig selv dødelig. Desuden havde hans hustru brækket halsen. Der blev ikke fundet tegn på vold eller voldtægt, og der var ingen afværgelæsioner, der kunne tyde på, at hun havde gjort modstand.

Det var noget, Per Rønnei hørte fra familiens egen læge, som han havde bedt rekvirere og fortolke obduktionsrapporten. Men det blev afvist af Retsmedicinsk Institut. Det skulle han se i politiets akter, lød beskeden – akter, som han ikke kan få, fordi han ikke er part i sagen.

Han spurgte politiet igen og igen, hvad de vidste om Pia Rønneis færd på den sidste dag. Hvorfor var Pia kørt i bil til Vestegnen mandag formiddag, når han på udskrifterne fra hendes telefoner kunne se, at hun ikke havde ringet til Hans Krogh. Ifølge politiet var hun heller ikke blevet ringet op af ham. Og havde politiet taget masteoplysninger, der kunne spore telefonernes færd i Pia Rønnei og Hans Kroghs sidste timer.

Ret hurtigt skete der et skift i efterforskningen, fornemmede han. De havde et motiv, og en ting lå fast: Der gik ikke en gerningsmand frit rundt.

”Det var, som om politiets interesse for sagen dalede. Sagen ville jo aldrig føre til en dom. Den skulle lukkes, og den var jo ikke ligefrem behagelig for politiet,” siger Per Rønnei.

Et halvt år efter Pias Rønneis død er han ved at køre træt. Forsøget på at skabe klarhed over sagen, har indtil videre ikke båret frugt. Sidst han hørte fra politiet, var da han selv ringede til dem i marts, for at høre, hvad der skete. Politiet har ikke ringet til ham siden januar, men hos Vestegnens Politi fortsætter efterforskningen, oplyser chefpolitiinspektør Ib Meng.

Selv om sagen aldrig kommer for en dommer, har Per Rønnei behov for en afslutning.

”Men der er ingen retfærdighed for hverken de døde eller de levende. Hvordan taler man sin sag, når man ikke har adgang til den viden og dokumentation, som politiet ligger inde med,” spørger han

Per Rønnei føler, at han skylder Maria at sikre hendes mor bare en flig af retfærdighed.

Med Pias søster og vidnet Nino Chieu som medunderskrivere indgav Per Rønnei i januar en formel klage over politiets passivitet, den dag Pia Rønnei døde. Hans Krogh efterlod sig et afskedsbrev. I det skrev han , at han ikke ville mere. Tidligere har han givet udtryk for, at ingen skulle have Pia Rønnei, når han ikke selv kunne få hende.

Men en række spørgsmål i sagen forbliver en gåde:

Hvad fik Pia Rønnei til at tage ud til det øde kolonihaveområde på Vestegnen til den mand, hun frygtede?

Hvad var det, vidnet Nino Chieu hørte i kolonihavehuset?

Hvad var formålet med jagtgeværet med den ene patron, stripsene i Hans Kroghs bukselinning, taperullerne og hans gummihandske?

Pia havde to telefoner, hun altid bar på sig. Ingen af dem er blevet fundet.

Blev han forstyrret af vidnet Nino Chieu i sin egentlige plan, og hvad var den i så fald?

Var betonpillerne ved afkørsel 22 – få hundrede meter fra husbåden i Brøndby Havn - hans oprindelige mål eller havde han helt andre planer?

Hvert eneste af de spørgsmål er vigtige for Per Rønnei og hans datter, som føler, at der er store sorte huller i efterforskningen af de sidste afgørende timer søndag nat og mandag formiddag op til Pia Rønneis død.

Bisættelsen fandt sted ti dage før juleaften. Folk stod op i det stuvende fulde kapel i Glostrup. Maria tog ordet som den første. Hun talte fra hjertet uden manuskript. I dag kan hun ikke huske, hvad hun sagde. Men hun er glad for at have gjort det. Per Rønnei holdt den sidste tale med en vejrtrækning per sætning. Det gik.

De fik urnen med hjem, fordi Maria Rønnei ikke var tilfreds med farven. Pastelgrøn var Pia Rønneis yndlingsfarve, og da den nu ikke var en del af bedemandens sortiment, malede de den selv i den helt rigtige farve. De tegnede et hjerte på indersiden af låget. Maria Rønnei satte den i jorden på Brøndbyøster Kirkegård, hvor far og datter alene i år har plantet om fem gange.

Vi genkender gravstedet fra Per Rønneis mobiltelefon. På stenen står:

”Pia Rønnei”

”1954 - 2007”

”Vi elsker dig.”

Hans Krogh er et navn opfundet af Berlingske Tidende. Mandens rigtige navn er redaktionen bekendt, men ændret efter ønske fra hans efterladte. Familien til afdøde meddeler via sin advokat, at de ikke ønsker at medvirke, men understreger, at beretningen efter deres opfattelse bygger på Pia Rønneis families udlægning af sagen, og at der ikke foreligger en afgørelse fra domstolene om skyldspørgsmålet. Pia Rønneis efterladte har givet deres tilladelse til, at hun optræder med navn og foto, og understreger, at artiklerne er blevet til på Berlingske Tidendes foranledning.

En klage venter

Nedenfor kan du se hele sagsforløbet om Pia Rønnei.

Mandag den 16. juni 2008, 11:09

26. november 2007: Pia Rønnei omkommer trods fire opkald til politiet fra et vidne.

4. december: Vestegnens Politi opdager, at politiet ved at have rykket ud på vidnets opkald muligvis kunne have forhindret Rønneis død.

26. januar 2008: Pia Rønneis efterladte klager sammen med vidnet over Vestegnens Politi.

6. februar: Statsadvokaten kvitterer for modtagelsen.

13. februar: Statsadvokaten overdrager efterforskningen til Vestegnens Politi selv.

3. marts: Pia Rønneis efterladte rykker telefonisk for svar.

26. marts: Politet svarer, at behandlingen af klagen vil tage et par måneder. Ultimo april: Politiet ringer til vidnet for at spørge, om han kan huske, hvilke betjente han talte med 26. november

29. maj: Kort før Berlingske Tidende offentliggør sine første artikler skriver politiet til de efterladte, at sagen trækker ud

11. juni: Vestegnens Politi udsender en pressemeddelelse om, at en medarbejder efter omtale af sagen har meldt sig

7. juli: Vestegnens Politi besvarer klagen.

Politisvigt endte med dødsfald

Foto: Privatfoto

Kort efter indførelsen af politireformen ringede et vidne fire gange til Vestegnens Politi, fordi han hørte kvindeskrig. Politiet kom aldrig, og en 60-årig mand kunne uhindret tage en 53-årig kvinde med sig i døden. Politet erkender fejl.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Lørdag den 31. maj 2008, 19:00

Et vidne foretog i november fire opkald til Vestegnens Politi, fordi han fra sit kolonihavehus hørte kvindeskrig og bump som efter stump vold. Fire opkald til ingen verdens nytte. Politiet kom aldrig, og vidnets nabo, en 60-årig mand, kunne uhindret forlade kolonihaveområdet og tage den 53-årige Pia Rønnei med sig i døden.

Med 150 kilometer i timen i nødsporet, uden noget forsøg på at bremse eller undvige, kørte han frontalt ind i en vejbro ved Amagermotorvejens afkørsel 22. Den 60-årige mand medbragte et oversavet jagtgevær og havde igennem længere tid forfulgt kvinden, som han tidligere havde haft et forhold til.

Udover at risikere at bringe vidnet i fare ved at sende ham over til naboen foretog Vestegnens Politi sig intet i sagen, kan Berlingske Tidende i dag afsløre. Vidnet Nino Chieu kan dokumentere sine opkald, og han klagede sammen med kvindens efterladte i januar i år over, at politiet aldrig kom.

»Jeg hørte skrig, jeg hørte bump, og jeg ringede fire gange til politiet den pågældende dag, men der er ingen reaktion fra politiets side, og nu har de pårørende mistet to personer. Det er ganske enkelt for dårligt,« siger den 44-årige Nino Chieu.

Dansk politi har været hårdt kritiseret for telefonbetjeningen af borgerne siden den højtanlagte reform 1. januar 2007. I flere sager har politiet desuden fået kritik for at være for sløve til at rykke ud.

1. oktober 2007 blev Vestegnens Politi totalt omorganiseret som led i politireformen – kun fem ud af cirka 800 medarbejdere sad på deres vante pladser. Der var massive problemer med telefonbetjeningen, men chefpolitiinspektør Ib Meng, Vestegnens Politi, afviser enhver sammenhæng med reformen.

Chefpolitiinspektøren afventer resultatet af politiets interne undersøgelser, før han træffer sin konklusion. På baggrund af politiets foreløbige undersøgelser, som har vist, at flere disponible vogne kunne have været fremme på 1-9 minutter, siger han:

»Som det ser ud nu, synes jeg ikke, at vi har gjort det godt nok i denne sag. Så burde vi have disponeret anderledes. Vi har et troværdigt vidne, som anmelder skrig fra en kvinde. Hvor alvorligt tager vi normalt sådan en henvendelse? På en skala fra 1-10, hvor 1 er slet ikke alvorligt og 10 dybt alvorligt, er det her en 12er. Derfor er vi kede af sagen, og vi vil lære af den.«

Berlingske Tidende har undersøgt det, der på overfladen lignede et trafikuheld siden januar og opsporet vidnet Nino Chieu, fulgt sporene i sagen og skaffet sig de centrale dokumenter i sagen. Vi fortæller historien i tre kapitler – det første bringer vi i dag og det handler om forbrydelsen, det næste går bag kulisserne hos Vestegnens Politi, og i de sidste stiller vi skarpt på de efterladtes retsstilling.

Efterladte: Politi sylter os

Hanne Petersen, Pia Rønneis søster, har i godt et halvt år forsøgt at lære at leve med, at hendes søster led en voldsom død. Det har været svært. Foto: Claus Bjørn Larsen

I fem måneder har politiet overhovedet ikke reageret overfor de efterladte til en 53-årig kvinde, som døde, selv om et vidne havde advaret politiet fire gange om en mulig forbrydelse. Kun gennem medierne er de pårørende informeret. Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg lover nu undersøgelse.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Søndag den 1. juni 2008, 22:30

Seks måneder efter Vestegnens Politi afviste at reagere på fire opkald fra et vidne, har de efterladte til Pia Rønnei stadig ikke fået svar på, hvorfor politiet aldrig kom.

De pårørte har sendt en klage, men først dagen før Berlingske Tidende i går skrev om politiets svigt, modtog vidnet Nino Chieu samt familien Rønnei omsider et svar på deres klage. Det var et svar, der ikke har gjort dem meget klogere.

”Behandlingen af deres klage er desværre endnu ikke færdig,” står der kort i svaret.

Angiveligt har undersøgelserne ”vist sig mere omfattende og langvarige end først antaget”.

Pia Rønneis søster, Hanne Jensen, ville egentligt gerne tro på, at dansk politi skaber tryghed og kommer til bunds i deres fejl, men siger:

»Det er jo fuldstændigt rystende. At de ikke rykker ud, rokker ved min fundamentale tryghed og ved min barnetro på, at hvis man virkelig er i knibe, så kommer politiet. Når politiet ikke kan komme til bunds i vores klage på fire måneder, hvordan skal man turde betro dem nogen form for efterforskning. Jeg kan ikke tage det for andet end et udtryk for, at de ikke har ønsket at komme til bunds,» siger hun.

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg vil ikke kommentere sagsbehandlingstiden, da han dermed kunne gøre sig inhabil, hvis klagen havner på hans bord. Men han erkender, at politiet har haft problemer med sine klagehåndtering.

”Uden at jeg i øvrigt vil gå ind i den konkrete sag fra Vestegnen, vil jeg gerne sige, at den sag skal undersøges til bunds. For det er faktisk noget, der ligger os meget på sinde. Når vi begår fejl, så står vi ved dem. I gamle dage var der en dårlig vane blandt nogle betjente: ’At vaske sager’. Holde folk hen med snak, ikke skrive noget og ikke tage ’action’ på borgernes henvendelse. Nu taler vi åbent om de situationer, hvor der kan rettes kritik mod politiet, for at lære af dem.”

Klagen drejer sig om en sag Berlingske Tidende beskrev i går. Vestegnens Politi afviste fire gange den 26. november 2007 at rykke ud til et kolonihaveområde på Vestegnen, hvor vidnet Nino Chieu hørte kvindeskrig og bump som efter stump vold fra sin nabos hus. Kort efter tog naboen den 53-årige Pia Rønnei, som han engang havde haft et forhold til, med sig i døden ved at torpedere en vejbro med 150 kilometer i timen hendes bil. I bilen fandt politiet et oversavet jagtgevær og i kolonihavehuset et afskedsbrev.

»Hvordan kan politiet leve med det?«

Hanne Petersen, Pia Rønneis søster, har i godt et halvt år forsøgt at lære at leve med, at hendes søster led en voldsom død. Det har været svært. Foto: Foto: Claus Bjørn Larsen

Hanne Petersen mistede sin søster, da Pia Rønnei efter måneders forfølgelse omkom sammen med sin plageånd. Et vidne gav politiet fire chancer for at forhindre tragedien, men der skete intet. De pårørende klagede efterfølgende, men har stadig ikke fået svar.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Søndag den 1. juni 2008, 22:30

Mens Københavns Vestegns Politi i Berlingske Tidende og på TV indrømmer, at de efter alt at dømme burde have rykket ud, da et vidne få timer før Pia Rønneis død tilkaldte dem fire gange, sidder Pia Rønneis søster Hanne Petersen tilbage fuld af undren. For selv om politiet i pressen indrømmer, at de burde have disponeret anderledes, har politiet ikke oplyst de pårørende om det.

I fredags fik Hanne Petersen et brev fra Vestegnens Politi om, at behandlingen af hendes klage over politiets håndtering af sagen »desværre endnu ikke er færdig«.

»Over for os er politiet tavse om deres ansvar for min søsters død. Men over for pressen indrømmer de fejl. Det er uanstændigt og fuldstændigt rystende, at de efter at have begået fejl på fejl fortsat har så lidt forståelse for de pårørendes situation,« siger hun.

Forfulgt i månedsvi

Som beskrevet i Berlingske Tidende i går døde den 53-årige Pia Rønnei, da en 60-årig mand styrede hendes bil ind i en betonpille ved Amagermotorvejens afkørsel 22 26. november sidste år.

I bilen blev fundet et oversavet jagtgevær i en taske, hvor der også lå en dolk og tre ruller bred tape. I bukselinningen havde manden stukket plast-strips og på venstre hånd havde han en gummihandske. Manden efterlod sig et afskedsbrev og havde forfulgt Pia Rønnei i flere måneder.

Få timer inden den dødelige kollision havde et vidne forgæves forsøgt at tilkalde politiet. Han hørte kvindeskrig, og hvad der lød som stump vold fra nabohuset og ringede i alt fire gange. Men politiet kom aldrig, og den 60-årige mand kunne uhindret forlade kolonihaveområdet i Pia Rønneis bil og tog dermed Pia Rønnei med sig i døden. Klagen indgav Hanne Petersen sammen med Pia Rønneis mand samt vidnet Nino Chieu to måneder efter Pia Rønneis død.

»Det er vores opfattelse, at politiet havde pligt til at påtage sig ansvaret og reagere på Nino Chieus alvorlige anmeldelser ved at tage et initiativ, der kunne have forhindret Pia Rønneis død,« skrev de i klagen, som er dateret 24. januar i år.

Har intet hørt

Siden har Hanne Petersen intet hørt fra politiet.

»Ingen har henvendt sig for at stille uddybende spørgsmål eller bare beklage forløbet. Vi pårørende er blevet ignoreret, politiet har været ligeglade med os, selv om vi har insisteret på, at de måtte undersøge sagen.«

Hanne Petersen har nu i et halvt år forsøgt at lære at leve med, at hendes søster led en voldsom død. Det er i sig selv svært. Men hun kommer aldrig til at forlige sig med, at hendes søster måske kunne have været reddet, hvis blot politiet havde rykket ud. Det er en følelse, hun slet ikke kan rumme.

»Man må skubbe det fra sig. Det er så forfærdeligt og så meningsløst. Hvordan politiet kan leve med det, forstår jeg ikke. Og jeg forstår slet ikke, at de ikke af sig selv giver en undskyldning. Det har ikke en gang været nok, at vi klagede. Først efter at Berlingske Tidende rejser sagen, siger de noget – til pressen. Men de er stadig tavse over for os.«

Da det i begyndelsen af december stod klart, at politiet havde haft mulighed for at forhindre Pia Rønneis død, ødelagde det totalt Hanne Petersens tillid til ordensmagten.

»Det er jo fuldstændigt rystende. At de ikke rykker ud rækker ved min fundamentale tryghed og ved min barnetro på, at hvis man virkelig er i knibe, så kommer politiet.«

»Vi skal leve med det her resten af livet. Jeg er rigtigt glad for, at politiet er blevet presset til at indrømme, at de har begået en stor fejl. Men at de skulle tvinges, kan gøre mig rasende. Dernæst har de trukket behandlingen af klagen i langdrag. Skal man virkelig finde sig i det?« spørger Hanne Petersen.

Lene Espersen ind i sag om politisvigt

Foto: Bax Lindhardt

Dansk Folkeparti kræver orientering fra justitsminister Lene Espersen (K) i sagen om den 53-årige Pia Rønneis død, hvor politiet ikke reagerede på fire alarmopkald fra en nabo. Politikere fra Folketingets retsudvalg er rystede over sagen.

Af [Jonas Schrøder](#) og Morten Frich
Søndag den 1. juni 2008, 22:30

Fire alarmopkald uden at politiet møder op – og en efterfølgende behandling af klagen fra politiets side, som først blev besvaret, da Berlingske Tidende gik ind i sagen.

Det forløb ryster flere politikere på Christiansborg.

Dansk Folkepartis retsordfører, Peter Skaarup, er mest konsekvent med sin kritik. Gennem Folketingets retsudvalg kræver han nu at blive holdt løbende orienteret af justitsminister Lene Espersen (K) om den videre undersøgelse af sagen.

Samtidig opfordrer Peter Skaarup til, at undersøgelsen også afdækker, om forløbet kan kobles til politireformen.

»Det viser sig tilsyneladende, at politireformen ikke har fungeret godt nok nogle steder. Det er ikke til at sige, om den aktuelle sag er en direkte eller afledt konsekvens af reformen. Men generelt opfordrer vi til justeringer af politireformen, hvis der er behov,« siger Peter Skaarup, der kritiserer, at de pårørende ikke fik svar på deres klage, før Berlingske Tidende gik ind i sagen.

»For det første er det ikke godt, at der sker en fejl, hvor politiet ikke får reageret på henvendelsen. Og det er selvfølgelig ikke i orden, at man ikke besvarer henvendelser om sagen bagefter, men kun gør det, når pressen går ind i sagen,« siger han.

Venstres retsordfører Kim Andersen vil ikke kommentere den konkrete sag. »Men generelt mener jeg, at det hører med til ordentlig forvaltningspraksis, at borgerne får en kvitteringsskrivelse fra den offentlige myndighed, hvor de får angivet, hvad den videre procedure er,« siger Kim Andersen, der dog tvivler på, at sagen er en konsekvens af politireformen:

»Jeg har vanskeligt ved at se begrundelsen for, at den skulle have noget med reformen at gøre.«

Espersen maner til ro

Selv maner justitsminister Lene Espersen til ro. Hun fremhæver, at politiet håndterer rigtig mange opkald, og derfor, mener Lene Espersen, kan man aldrig blive helt fri for »ulykkelige sager«.

»Vi politikere har stillet rigtig mange krav til politiet med politireformen, og nu må politiet have en chance for at få tingene til at fungere. Politiet har allerede igangsat et projekt for at give borgerne bedre telefonbetjening, og jeg er sikker på, at omtalen af sager, hvor borgere ikke har fået den hjælp, de skulle, vil skærpe fokus yderligere. Jeg vil sige det sådan: Hvis ikke politiet vidste, at her var et problem, så ville jeg være bekymret. Men jeg forstår, at politiet er helt klar over det. Så skal betjeningen nok blive bedre,« siger Lene Espersen, der ikke vil sætte dato på, hvor lang hendes tålmodighed er.

Socialdemokraternes retsordfører, Karen Hækkerup, mener også, at politiet nu skal have tid til at klarlægge, hvad der er gået galt.

»Sagen er for tragisk til at lave politik på den,« mener Hækkerup.

»Men hvis redegørelsen viser, at forløbet ikke skyldes menneskelige fejl, men der har været et svigt, som man kan koble til politireformen, så er det en politisk sag,« siger hun.

Amnesty: Politiet har et habilitetsproblem

Foto: Privatfoto

I sagen om Pia Rønnei er politiet ifølge Amnesty International ”alt for længe om at komme ingen vegne”. Når danskere klager over at politiet ikke kommer, behandles klagerne af samme politikreds, som begik fejlen.

Af [Morten Crone](#) & [Morten Frich](#)

Mandag den 2. juni 2008, 15:02

Hvis en borger føler sig unødvendigt brutalt behandlet af politiet, kan man klage over politiets adfærd til Statsadvokaten, der herefter sørger for klagens videre behandling. Men hvis man klager over politiets dispositioner – det kan eksempelvis være i sager, hvor politiet ikke rykkede ud, selv om der var behov for det – så er det den politikreds, hvor forholdet skete, der behandler klagen.

Det er problematisk, mener Amnesty International, der på baggrund af sagen efterlyser at de såkaldte dispositionsklager bliver behandlet af en neutral instans.

I sagen om Pia Rønneis død behandler Vestegnens Politi netop nu en klage fra det vidne, der med fire opkald forsøgte at tilkalde hjælp. Klagen bliver behandlet nu på femte måned. Men klagerne har fortsat ikke hørt om noget resultat – ud over politiets beklagelse over sagsforløbet i pressen.

Uden at ville kommentere den konkrete sags detaljer, mener Claus Juul, juridisk konsulent i Amnesty International ikke, at klagesagens foreløbige forløb er tilfredsstillende.

”Det indgyder ikke stor tillid til systemet, når politiet er så længe om at komme ingen vegne,” siger han.

Samtidig påpeger Amnesty International, at netop klager over politiets dispositioner modsat klager over politiets adfærd behandles i de enkelte politikredse uden at der bliver samlet op på dem fra centralt hold.

Claus Juul giver et eksempel: En borger klager over en voldsom anholdelse. Samtidig er han uenig i, at han overhovedet skal anholdes.

”Her skal borgeren indgive to klager: En til politiet over grundlaget for anholdelsen og en til Statsadvokaten over magtanvendelsen. Det unaturligt, ulogisk og forlænger sagsbehandlingen urimeligt,” siger Claus Juul.

”Derfor er det oplagt at samle alle typer klager over politiet under samme hat – under politiklagenævnet eller en anden helt neutral enhed. Det vil nulstille de habilitetsproblemer, der oplagt er i at politiet undersøger sig selv,” siger han. Samtidig påpeger han, at når der er tale om de såkaldte dispositionsklager, har borgerne ikke partsrettigheder.

”Det betyder, at borgerne ikke har krav på kendskab til konsekvenserne af deres klage. De vil ikke få at vide, om en politimand som konsekvens af sagen eksempelvis får en næse eller bliver fyret. Det støder folks retfærdighedssans, at de er blevet krænket ved at politiet eksempelvis ikke kom, da de ringede. Og at de efterfølgende ikke har krav på fuldt kendskab til konsekvenserne af deres klager gør ikke sagen bedre,” siger Claus Juul.

Siden 2006 har et udvalg nedsat af justitsminister Lene Espersen (K) undersøgt, om der er basis for et forbedret politiklagesystem. Men ifølge kommissoriet for udvalget er de såkaldte dispositionsklager ikke en del af arbejdet.

”Vi kan kun opfordre ministeren til at inddrage behandlingen af dispositionsklager i udvalgets kommissorium. For borgerne er skellet mellem de to typer sager helt uforståeligt. Og når det handler om dispositions-sager, er der et stort problem med habiliteten, da det er politiet selv, der undersøger sagerne,” siger Claus Juul.

Borgere, der er utilfredse med afgørelsen af en klage, kan anke den til Rigspolitiet.

”Men det bliver klagebehandlingen ikke uvildig og objektiv af. Det er stadig politiet, der behandler sig selv,” siger Claus Juul fra Amnesty International.

R: Skandaløst system

Klageforløbet over politiets indsats i forbindelse med 53-årige Pia Rønneis død vækker fortsat kritik på Christiansborg.

Af [Morten Crone](#) & [Morten Frich](#)
Mandag den 2. juni 2008, 15:05

Klageforløbet over politiets indsats i forbindelse med 53-årige Pia Rønneis død vækker fortsat ny, dyb undren og kritik på Christiansborg.

Den langsommelige svarproces giver dybe politiske panderynker hos De Radikales retsordfører, Simon Emil Ammitzbøl.

»Det er et helt skandaløst system, hvor borgerne kan have en forventning om, at der er for tætte bånd til dem man klager til og dem, man klager over. Der skal være en klar uafhængighed mellem de to parter. Jeg forstår godt, at de efterladte er frustrerede, når de kan sidde med en fornemmelse af, at de kun har fået svar på deres klage, fordi Berlingske Tidende skriver historien,« siger han.

Justitsminister Lene Espersen nedsatte i 2006 et udvalg, der skulle kortlægge, om det nuværende system fungerer tilfredsstillende. Men kommissoriet for udvalget dækker kun behandlingen af klager i såkaldte adfærdssager som eksempelvis voldsomme anholdelser. Dispositionsklager som klagen over at politiet ikke rykkede ud, selv om en vidne ringede fire gange på den dag, hun døde, er ikke med i udvalgets arbejde.

Advokat Ulla Degnegaard, tidligere formand for Politiklagenævnet for Sjælland og medlem af ministerens udvalg, mener, at sagen om Pia Rønnei kunne føre til nye drøftelser i ministerens udvalg. Men det kræver et nyt kommissorium, understregede hun i dagens avis.

»Det er afgørende for borgernes tillid til politiet, at klager behandles hurtigt og uafhængigt. Udvalget skal undersøge håndteringen af sager, hvor straffesager mod politiet kan blive

aktuelt og såkaldte adfærdsklager. Men ikke klager over politiets dispositioner som i denne sag. De kunne også være relevante at inddrage,« siger Ulla Degnegaard.

Politikere vil undersøge svigt i politiet

Foto: Erik Refner

I fire måneder har politiet ikke besvaret klager fra de efterladte til en 53-årig kvinde, som døde uden at politiet greb ind. Politikere på Christiansborg kræver politiets manglende reaktion undersøgt til bunds.

Af [Jonas Schrøder](#) og Morten Crone
Sidst opdateret Tirsdag den 3. juni 2008, 10:22

Sagen om den 53-årige Pia Rønnei, der i efteråret døde uden at Vestegnens Politi reagerede på fire alarmopkald, skaber forargelse blandt politikerne på Christiansborg.

Berlingske Tidende skrev i går, at de pårørende klagede over politiet i januar, men først dagen før Berlingske Tidende i søndags skrev om politiets svigt, modtog de efterladte et svar fra om, at behandlingen af klagen ikke er færdig.

Den langsomme svarproces giver dybe politiske panderynker. De Radikales retsordfører, Simon Emil Ammitzbøl, er længst ude med riven.

»Det er et helt skandaløst system, hvor borgerne kan have en forventning om, at der er for tætte bånd til dem, man klager til, og dem man klager over. Der skal være en klar uafhængighed mellem de to parter. Jeg forstår godt, at de efterladte er frustrerede, når de kan sidde med en fornemmelse af, at de kun har fået svar på deres klage, fordi Berlingske Tidende skriver historien,« siger han.

I 2006 nedsatte justitsminister Lene Espersen et udvalg, der skal undersøge den nuværende politiklageordning. Advokat Ulla Degnegaard, tidligere formand for Politiklagenævnet for Sjælland og medlem af ministerens udvalg, sagde i går, at sagen om Pia Rønnei kunne føre til nye drøftelser i udvalget. Men det kræver et nyt kommissorium, for udvalgets opgave i dag er at undersøge håndteringen af sager, hvor straffesager mod politiet kan blive aktuelle samt såkaldte adfærdsklager. Men altså ikke klager over politiets dispositioner, som sagen om Pia Rønnei drejer sig om.

DF vil have forklaring

Dansk Folkepartis retsordfører og formand for retsudvalget, Peter Skaarup, kræver en forklaring fra justitsminister Lene Espersen.

»Vi vil bede justitsministeren svare på, om det er korrekt, som Ulla Degnegaard siger, at den slags sager ikke er inkluderet i udvalgsarbejdet. Det vil ske med henblik på, om det også kunne være relevant for udvalget at undersøge disse forhold,« siger Peter Skaarup, der henter opbakning fra SFs Anne Baastrup, der er næstformand i retsudvalget.

»Vi skal stå med en flerfoldig løsning, når udvalget er færdig med arbejdet. Derfor må vi skrive til udvalget, at det er en fejl og vi udvider deres arbejde lidt. Det er afgørende, at der ikke er huller og uklarheder i, hvordan klager over politiets adfærd skal fordeles,« siger Anne Baastrup.

Amnesty er utilfreds

Socialdemokraternes retsordfører, Karen Hækkerup, tager sagen mere roligt. Hun vil først afvente politiets redegørelse i den aktuelle sag, før hun vil tage stilling til, om der er sket en menneskelig fejl, eller om der er noget galt med klagesystemet generelt.

Berlingske Tidende fangede i går Venstres retsordfører, Kim Andersen, på mobiltelefonen på vej mod Tyskland. Han kunne derfor ikke »på stående fod« forholde sig til, om politiklageudvalget skal have udvidet deres kommissorium.

Det vil til gengæld Amnesty International, der stiller sig komplet uforstående over for, at Lene Espersens klageudvalg ikke skal belyse alle former for klager til politiet.

»Vi kan kun opfordre ministeren til at inddrage behandlingen af dispositionsklager i udvalgets kommissorium. For borgerne er skellet mellem de to typer sager helt uforståeligt. Og når det handler om dispositions-sager, er der et stort problem med habiliteten, da det er politiet selv, der undersøger sagerne,« siger Claus Juul, juridisk konsulent i Amnesty International.

Politiet: Vi tager sagen dybt alvorligt

Klagesagen over den manglende udrykning i sagen om Pia Rønneis død i november giver røde ører hos Vestegnens Politi. Samtidig med at politiet skrev til klagerne, at sagen ikke var færdigbehandlet, beklagede politichef sagen i Berlingske Tidende. Et kiks, siger chefen i dag.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Tirsdag den 3. juni 2008, 10:25

Klagesagen i kølvandet på 53-årige Pia Rønneis død 26. november giver grå hår hos Vestegnens Politi. Politiet gav i Berlingske Søndag en foreløbig beklagelse over, at politiet ikke rykkede ud, da et vidne fire gange ringede efter at have hørt kvindeskrig og voldsom tummel fra nabohuset. Samme dag døde Pia Rønnei, da hun med vidnets nabo som chauffør i hendes egen bil torpederede en betonpille med 150 kilometer i timen.

I januar klagede Pia Rønneis søster Hanne Petersen, Pia Rønneis mand, samt vidnet over politiets dispositioner 26. november. I lørdags modtog klagerne et brev fra politiet, hvor der stod, »behandlingen af Deres klage er desværre ikke færdig«.

Forstår ikke udtalelse

Det undrede derfor Hanne Petersen, da hun så Ib Meng i Berlingske Tidende og i TV sige »som det ser ud nu, synes jeg ikke, at vi har gjort det godt nok i denne sag. Så burde vi have disponeret anderledes«.

»Det skulle de have skrevet til os. Hvorfor skal vi læse det i avisen,« siger hun.

Ib Meng erkender, at der er forskel på budskaberne.

»Det er en svipser. Koordinationen mellem mig og den afdeling, der behandler klagen og har sendt brevet, har ikke været god nok,« siger chefpolitiinspektøren.

Hanne Petersen forstår ikke, at sagen nu behandles på femte måned, og at politiet skriver et brev lige inden sagen skal omtales i avisen.

»Vi tager sagen dybt alvorligt og sætter alle kræfter ind. Og vi har været i løbende dialog med klagerne,« siger Ib Meng.

Klagerne siger, at de bortset fra et enkelt kort telefonopkald til en af dem i slutningen af april intet har hørt fra jer – ud over når de selv har rykket for svar. Hvad siger du til det?

»At vi ikke kan give et svar, så længe behandlingen af klagen endnu ikke er færdig«.

Hvorfor siger du så til Berlingske Tidende, at der ikke har været disponeret godt nok i sagen, hvis klagerne ikke kan få det svar?

»Jeg udtaler mig om, hvordan det ser ud nu, ikke om resultatet, for vi er endnu ikke klar.«

Politiet genafhører centralt vidne

Efter Berlingske Tidendes afsløring af politiets manglende udrykning op til den 53-årige Pia Rønneis død, genafhører politiet nu sagens helt centrale vidne, Nino Chieu.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Onsdag den 4. juni 2008, 13:12

Københavns Vestegns Politi genindkalder nu det centrale vidne i sagen om 53-årige Pia Rønneis død 26. november sidste år.

Det sker, efter at Berlingske Tidende og Berlingske.dk i denne uge har blotlagt, hvordan Pia Rønnei omkom sammen med vidnets 60-årige nabo, selv om vidnet Nino Chieu havde ringet til politiet fire gange for at tilkalde hjælp.

Vestegnens Politi har indkaldt ham til afhøring i morgen torsdag kl. 12.

Nino Chieu skrev 5. december under på en vidneerklæring, hvori han oplyste de ting, han så med sine øjne og hørte med sine ører 26. november, hvor han sidst på formiddagen hørte tre serier af skrig og bump fra nabohuset.

Han ringede til politiet fire gange. Men politiet kom aldrig ud til Nino Chieus nabo for at undersøge, hvad der foregik. I stedet for selv at rykke ud, bad politiet vidnet om at gå over til naboen for at se efter, hvad der foregik.

Senere på dagen kørte naboen med Pia Rønnei som passager med 150 kilometer i timen og styrede hendes sorte Audi ind i en betonpille ved Amagermotorvejen. I vraget blev der fundet et oversavet jagtgevær.

»Da de indkaldte mig, oplyste politiet over for mig, at de var blevet bedt om at undersøge sagen igen. Jeg har fortalt, hvad jeg ved, og jeg gør det gerne igen,« siger Nino Chieu.

Nino Chieu har sammen med Pia Rønneis mand Per Rønnei og hendes søster Hanne Petersen klaget over at politiet trods de fire opkald valgte ikke at sende en patruljevogn. Klagen indgav de 26. januar – siden har de ikke hørt noget.

»Vi har ventet i fire måneder på, at der skete noget. Det er kun glædeligt, at de tager klagen alvorligt nu, hvor Berlingske Tidende har kastet lys over sagen,« siger han.

Chefpolitiinspektør Ib Meng oplyser til Berlingske.dk:

»Vi bekræfter, at vi har kontaktet Nino Chieu til at komme til afhøring i forbindelse med dispositionsklagesagen.«

Politiet har for mange alvorlige kiks

Foto: Erik Refner

Sagen om den 53-årige Pia Rønnei, der døde efter at politiet undlod at reagere på opkald, er langt fra enestående. Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg erkender, at der sker for mange fejl.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Onsdag den 4. juni 2008, 21:36

Bekymrede borgere, der frygter en forbrydelse mod sig selv eller andre, venter alt for ofte for længe eller bliver direkte afvist af politiet. Berlingske Tidende fremlægger i dag 32 sager om manglende reaktion og udrykning efter alvorlige henvendelser til politiet. Alle har fundet sted siden politireformen blev søsat i 2007.

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg og justitsminister Lene Espersen erkender problemet.

»Vi har desværre set lidt for mange sager på det seneste, hvor vi ikke er helt skarpe nok til at reagere hurtigt på hastende opkald,« siger Hesselbjerg.

Udtalelsen kommer, efter at Berlingske Tidende i de seneste dage har afdækket hvordan den 53-årige Pia Rønnei og en 60-årig mand omkom i november, selv om Vestegnens Politi med fire opkald fra et vidne havde haft en chance for at gribe ind. Siden har 15 læsere henvendt sig med deres oplevelser. Og et lignende antal episoder er kendt fra blandt andet lokalpressen. I to tilfælde er den manglende reaktion endt med dødsfald.

Borgerhenvendelserne til Berlingske Tidende gør indtryk på justitsminister Lene Espersen (K). Hun er selv blevet kontaktet af borgere om problemet.

»Generelt løser politiet sine opgaver rigtig godt – også ved telefonerne. Men der har uden tvivl været en række beklagelige sager. Det er selvfølgelig ikke godt nok – og det synes politiet heller ikke. Borgerne skal trygt kunne henvende sig til politiet i forvisning om, at man kan komme igennem, og at der bliver taget hånd om sagerne på den rigtige måde. I politiet arbejdes der målrettet på at forbedre telefonbetjeningen og håndteringen af opkaldene.«

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg siger, at politiet på baggrund af de uheldige erfaringer nu strammer sig an.

»Vi er blevet meget bedre til hurtig respons. Men vi skal være bedre endnu, og det bliver vi også. Det gør vi ved at gribe fat i hver eneste af de sager, hvor folk har stået med akutte problemer og har haft behov for hjælp – også den Berlingske Tidende har rejst fra Vestegnen. Men hvor vi af den ene eller anden grund ikke rykkede ud og så lære af dem,« siger Torsten Hesselbjerg og fortsætter:

»Det duer jo ikke, at der sidder 'fire mand på en tømmerflåde', imens nogen har brug for hjælp. Det budskab er meldt klart ud, så ingen kan være i tvivl om det«.

DF angriber politireformen

Foto: Brian Berg / Scanpix

Dansk Folkeparti er nu blevet så træt af konsekvenserne af den store politireform for halvandet år siden, at partiet nu sætter en deadline for justitsminister Lene Espersen (K): Senest 1. oktober kræver DF en status på reformen.

Af [Jonas Schrøder](#)

Sidst opdateret Fredag den 6. juni 2008, 10:27

Siden søndag har Berlingske Tidende afdækket historien om den 53-årige Pia Rønnei, der omkom sammen med sin plageånd. Et vidne ringede fire gange til Vestegnens Politi, uden de dukkede op.

Pia Rønneis efterladte klagede efterfølgende til politiet over sagen, men i fire måneder reagerede politiet slet ikke over for de efterladte. Først da Berlingske Tidende gik ind i sagen, besvarede politiet klagen.

Men Pia Rønneis sag er langt fra den eneste. Berlingske Tidende har selv fundet flere lignende sager, hvor politiet ikke møder op trods henvendelser fra nervøse borgere. Samtidig har en stribe borgere selv henvendt sig til avisen med eksempler på, hvordan de føler sig svigtet af politiet. Berlingske Tidende har indtil videre samlet små 30 sager.

Det får nu formanden for retsudvalget på Christiansborg, Dansk Folkepartis retsordfører Peter Skaarup, til at rette en skarp kritik mod politiets ledelse og justitsminister Lene Espersen (K). Peter Skaarup mener, at Espersen og politiledelsen ikke ser virkeligheden i øjnene, når de her halvandet år efter politireformens start, fastholder et lyserødt billede af reformen.

”Det er ikke nok, at man excellerer i selvros, som jeg kan læse på justitsministeriets hjemmeside. Man kan ikke blive ved med at påstå, at reformen er en succes på nuværende tidspunkt,” siger Peter Skaarup.

Han vil gennem retsudvalget nu afkræve Lene Espersen en forklaring på, hvorfor politireformen ikke har givet den ønskede effekt - samt kræve, at justitsministeren stiller med løsningsforslag på, hvordan man kan forbedre politiet, så reformen lever op til det lovede.

Folketinget går snart på sommerferie, og vender tilbage 1. oktober. Og netop 1. oktober er Skaarups deadline over for justitsminister Lene Espersen.

”Inden reformen gik i gang sagde jeg, at det ville blive ligesom at spise en elefant – det skulle gøres i små bidder. Men noget tyder på, at man har spist for store bidder indtil nu, og ikke fået tingene til at fungere, fordi det er gået for stærkt,” siger han.

Er det her en kritik af Lene Espersen?

”Det er en kritik af, at man har været for positiv i sin ros af reformen – det gælder både Lene Espersen og politiets ledelse. Man har fortalt om alt det gode, reformen ville medføre – og selv troet på det. Men man har glemt, at man skal have alle mand med hos politiet – og at det, man gør, skal være til gavn for borgerne,” siger Peter Skaarup.

Konkret peger Peter Skaarup på områder som f.eks. hjemmerøverier og villaoverfald, som han oplever som nedprioriteret, efter politireformen trådte i kraft 1. Januar 2007.

”Som vi tidligere har foreslået, tror jeg, at det er nødvendigt med 2.000 ekstra mand til politiet for at få bugt med kriminaliteten,” konstaterer Peter Skaarup.

Betjente skjuler sig i skandalesag

»Om vi får det afdækket, ved jeg ikke. Men vi spørger alle medarbejdere, som var på arbejde den dag,« siger Ib Meng, chefpolitiinspektør fra Vestegns Politi. Foto: Kristian Sæderup

Betjente skjuler sig bag hinanden i en sag, hvor manglende udrykning givetvis kostede en 53-årig kvinde livet. Uhørt, lyder det fra Amnesty International. Lovligt, siger professor.

Af Morten Crone og Morten Frich
Sidst opdateret Lørdag den 7. juni 2008, 20:45

Et alvorligt politisvigt, som efter alt at dømme kostede to mennesker livet, vil formentlig forblive uopklaret, fordi de ansvarlige betjente ikke vil stå frem.

Berlingske Tidende har i den forløbne uge afdækket, hvordan politiet 26. november undlod at reagere på fire opkald fra et vidne, der havde mistanke om en grov voldshandling i nabohuset. Vidnets nabo kørte derefter uhindret fra stedet i den 53-årige Pia Rønneis bil med hende som passager. Bilen kolliderede kort efter mod en betonpille, og begge omkom. Vidnet og kvindens pårørende klagede i januar over politiets håndtering af sagen. Men indtil videre kan de betjente, som var på vagt, angiveligt intet huske.

»Vi har prøvet at identificere, hvem der er involveret. Vi er startet de mest oplagte steder – som anmeldelse og visitation og vagtcentralen – men her husker ingen umiddelbart samtalerne,« siger chefpolitiinspektør Ib Meng fra Vestegnens Politi.

Vidnets opkald burde fremgå af døgnrapporten, men her står intet om sagen.

»På baggrund af teleoplysninger må vi antage, at nogen har talt med vidnet. Det er ikke godt politiarbejde, hvis ikke man står ved sine handlinger. Jeg bryder mig ikke om, hvis nogen »gemmer« sig,« siger Ib Meng.

»Her ser vi tilsyneladende den mindre pæne side af korpsånden. Det bør ikke være muligt at dække over hinanden i en så alvorlig en sag,« siger juridisk konsulent Claus Juul fra Amnesty International.

Betjentenes tavshed er ikke det eneste problem, påpeger Gorm Toftegaard Nielsen, professor i strafferet ved Aarhus Universitet. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention kan faktisk beskytte betjentene, da en person ikke kan beordres til at afsløre sig selv: »Princippet er, at en arbejdsgiver ikke kan pålægge medarbejdere at fortælle, hvem der har svigtet, hvis den pågældende med indrømmelsen risikerer en straffe- eller en disciplinærsag.«

Claus Juul fra Amnesty International erkender, at man ikke kan pålægge nogen at afsløre sig selv.

»Men politifolk arbejder aldrig alene. Der må have været andre på vagten, der har hørt eller set noget. Dem kan ledelsen spørge som vidner uden at komme i konflikt med menneskerettighederne,« siger Claus Juul.

En sag for politiet

Foto: Kristian Sæderup

Tre betjente hos vestegnens politi modtog fire opkald fra et vidne om en kvinde i nød. Men politiet kom ikke den 53-årige Pia Rønnei til undsætning. Hun mistede i stedet livet under voldsomme og mystiske omstændigheder. Nu siger alle betjente, at de ikke kan huske, hvem der modtog de alarmerende anmeldelser.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Lørdag den 7. juni 2008, 20:45

»Klage over Københavns Vestegns Politi,« stod der øverst på brevet, dateret den 26. januar 2008.

Klagen var ganske rutinemæssigt havnet på bordet hos chefen for vagtcentralen, vicepolitinspektør Kim Erik Hansen, og den gik på »politiets manglende pligtopfyldelse« ved ikke at reagere på flere anmeldelser fra en af de tre underskrivere, en Nino Chieu.

Nino Chieu havde den 26. november sidste år ringet til Vestegnens Politi hele fire gange for at få en patruljevogn til at rykke ud. Han havde i tre omgange hørt kvindeskrig og dump som fra stump vold fra nabohuset i sin kolonihave. Men politiet kom aldrig. Senere samme dag omkom den 60-årige mand fra nabohuset og en 53-årig kvinde, Pia Rønnei, under mystiske og voldsomme omstændigheder. I Pia Rønneis sorte Audi var de – med Nino Chieus nabo bag rattet – havnet mod en bropille på motorvejen med omkring 150 kilometer i timen. Et oversavet jagtgevær blev efterfølgende fundet i bilen.

Klagen var ud over af vidnet Nino Chieu underskrevet af Pia Rønneis søster og mand.

»Det er vores opfattelse, at politiet havde pligt til at påtage sig ansvaret og reagere på Nino Chieus alvorlige anmeldelser ved at tage et initiativ, der kunne have forhindre Pia Rønneis død,« stod der videre.

Klagen var på alle måder ubehagelig for vicepolitiinspektør Kim Erik Hansen og resten af Vestegnens Politi – og den er ikke blevet mindre ubehagelig sidenhen.

I dag er hele affæren blevet en penibel sag for politiledelsen, og den har nu både rigspolitechefens og justitsministerens bevågenhed.

For ikke blot blev Nino Chieu afvist den skæbnsvangre dag, hvor han fire gange anmeldte, hvad vidnet kun kunne opfatte som en alvorlig forbrydelse.

Her snart syv måneder efter Nino Chieus fire anmeldelser og fem måneder efter klagen over politiets fravær, kan ledelsen hos Vestegnens Politi stadig ikke oplyse, hvilke tre betjente der talte med Nino Chieu 26. november. For ingen af betjentene ønsker åbenbart at gå til bekendelse. De skjuler sig i korpset og har ikke meldt sig, selvom alle, der var på vagt, meget direkte er blevet bedt om det.

Nino Chieu har oplyst til Vestegnens Politi, at han husker navnet 'Mikkel', og han derefter talte med en kvindelig betjent og til sidst kom igennem til en helt tredje, en mandlig betjent, som han opfattede som den vagthavende.

Mens Nino Chieu talte med 'Mikkel', røg forbindelsen efter to minutter. Men Nino Chieu nåede både at fortælle, hvad han havde hørt, og hvor han opholdt sig. Da han trykkede genkald, var 'Mikkel' gået til frokost, fortalte en kvindelig betjent, som han nu fik i røret. Men i stedet for at sende en vogn bad hun Nino Chieu undersøge, om der var noget galt i nabohuset. Nino Chieu var ikke meget for at agere spejder for politiet, men gjorde det alligevel. Naboen afviste, at der var kommet kvindeskrig og larm fra hans hus. Nino Chieu ringede tilbage til Vestegnens Politi og fik igen den kvindelige betjent i røret. Han bad hende om at sende en patrulje, men mistede forbindelsen og gav op. Da han senere på dagen ringede fjerde og sidste gang, insisterede han på, at hans henvendelse i det mindste blev noteret. For vicepolitiinspektør Kim Erik Hansen var behandlingen af klagen ikke en synderlig kompliceret opgave. Han slog blot op i vagtplanen og spurgte de betjente, der var på arbejde den 26. november, hvem der havde talt med vidnet. Men svarene gjorde ham urolig. Ingen kunne huske opkaldene. Ingen mente, at de nogensinde havde talt med Nino Chieu, til trods for at han havde talt med tre forskellige betjente.

I den videre interne undersøgelse stod det også hurtigt klart, at der rent faktisk havde været disponible vogne på det pågældende tidspunkt, og at de kunne have været fremme på mellem 1 og 10 minutter. Kim Erik Hansen slog også op i døgnrapporten. Men her stod ikke ét ord om henvendelser fra Nino Chieu. Til gengæld havde betjente anholdt en rumænsk lommetyv i Netto i Rødovre.

Vidnet Nino Chieu kunne dokumentere med teleoplysninger, at han havde talt med politiet, og politiledelsen benægter ikke hans troværdighed. Derfor tror politiledelsen ikke på, at de involverede betjente ikke kan huske Nino Chieus opkald.

Der var der kun én mulighed. Ledelsen måtte gennemgå hele stationen. Samtlige medarbejdere, der var på vagt 26. november er nu blevet spurgt, om de har modtaget Nino Chieus opkald. Samtidig er ledelsen gået til TDC for at sikre sig, at Nino Chieus opkald ikke er havnet et helt forkert sted ved en teknisk fejl.

Politiledelsens undersøgelse har ikke fjernet politiets forklaringsproblem, men på sin vis blot gjort det endnu større.

Berlingske Tidendes afdækning af sagen gennem den seneste uge viser samtidig, at sagen fra Vestegnens Politi langtfra er enestående. Adskillige danskere har i 2007 og 2008 henvendt sig til politiet for at få hjælp – uden at blive hjulpet.

Der er sagen om den 17-årige Monika fra Hjørring, der blev dræbt i maj af sin ekskæreste, selvom der i timerne forinden var blevet ringet til politiet. Der er sagen om Sønderjyllands Politi, der ikke ville rykke ud til en fuld mand, der endte med at dø på en rastepads. Og så er der alle de sager, som ikke tidligere har været i pressen, før Berlingske Tidende bad læserne give deres bidrag i en kortlægning. En kortlægning, der fortsat er i gang. Læsernes

beskrivelser rummer ikke sager, som er endt i tragiske dødsfald som den på Vestegnen. Men ved flere af dem kunne det være gået alvorligt galt.

I denne uge har rigspolitichef Torsten Hesselbjerg og justitsminister Lene Espersen beklaget og erkendt, at der er »lidt for mange sager«, som rigspolitichefen formulerede det.

I sagen om Pia Rønneis død håber chefpolitiinspektør Ib Meng fra Vestegnens Politi, at det lykkes ham at afdække årsagen til, at hans betjente ikke straks sendte en patrulje af sted.

»Der er jo to sider i sådan en sag. Men uanset hvad vil vi lære, hvad vi kan. Om vi får det afdækket, ved jeg ikke. Men vi spørger alle medarbejdere, som var på tjeneste den pågældende dag. Resultatet afventer vi stadig.«

Vestegnens Politi føler et stort ansvar i sagen, siger han:

»Når der kommer en henvendelse fra en borger, som jeg ikke kan betvivle er bekymret og troværdig, har vi pligten til at forstå budskabet.«

Ib Meng er ikke stolt over, at en betjent bad Nino Chieu gå over til naboen, og at der ikke blev sendt en patrulje: »Som sagen er beskrevet nu, synes jeg ikke, at vi har gjort det godt nok. Vi burde være rykket ud. Dispositionen burde også fremgå af vores døgnrapport. Uanset hvad vi når frem til, vil vi arbejde videre med sagen som tema i organisationen. Herunder også etik, moral og kommunikation.«

1. oktober 2007 gennemgik Vestegnens Politi en meget stor omlægning i forbindelse med politireformen. Frem mod 2011 skulle den ifølge justitsminister Lene Espersen (K) få landets politifolk til at »rejse sig fra skrivebordene og bekæmpe de nye, grove typer af kriminalitet«. Ud af 800 medarbejdere hos Vestegnens Politi var der kun fem, der ikke flyttede enten kontor, afdeling eller tjenestested. Politidirektøren Henning Thiesen definerede sit eget personlige mål med, at »vores succeskriterium er, at befolkningen ikke opdager, at der er en reform i gang«.

Men det stod hurtigt klart, at der var problemer. På et møde med borgmestrene i området 27. november – i øvrigt dagen efter Pia Rønneis voldsomme død – beklagede politidirektøren den stærkt svingende telefonbetjening af borgerne. Han udtrykte samtidig håb om, at de værste problemer nu var overstået.

Chefpolitiinspektøren Ib Meng mener dog ikke, at politireformen var skyld i det fravær af handlekraft, som står klart i sagen om Pia Rønneis død.

»Nino Chieu kom igennem til Vestegnens Politi. Vi er stadig tilbage ved, at her er ikke leveret et godt stykke arbejde, som sagen fremstår nu.«

Familien til den afdøde 60-årige mand meddeler via sin advokat, at den ikke ønsker at medvirke og understreger, at beretningen efter dens opfattelse bygger på Pia Rønneis families udlægning af sagen, og at der ikke foreligger en afgørelse fra domstolene om skyldsspørgsmålet. Pia Rønneis efterladte har givet deres tilladelse til, at hun optræder med navn og foto og understreger, at artiklerne er blevet til på Berlingske Tidendes foranledning.

Politiopkald skal båndes

Foto: Colourbox

Politiforbundet ser positivt på at begynde at båndoptage alle opkald til politiets 114-numre.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Mandag den 9. juni 2008, 16:55

Hvis borgere kommer i akut nød og har brug for politiets hjælp, skal de ringe 112. Men hvis de alligevel ringer 114 eller omstilles til nummeret for de mindre hastende opkald til politiet, åbner Politiforbundet for, at opkaldene skal dokumenteres med båndoptagelser, som det allerede sker med alle 112-opkald.

Det sker efter en række sager, rejst af Berlingske Tidende, hvor borgere i nød ikke har kunne få politiet til at rykke ud, og hvor det bagefter har været umuligt at dokumentere, hvem der sagde hvad hvornår. Lige nu har Vestegnens Politi store vanskeligheder med at finde de tre betjente, som afslog udrykning til en anmeldelse af kvindeskrig og lyden af bump som efter stump vold.

»De samtaler skal nok optages,« siger formanden for Politiforbundet, Peter Ibsen, selv om han egentlig hellere vil diskutere det egentlige problem, som han ser det:

»Vi er meget mere optaget af at forstå, hvordan det kan være, vi er blevet så dårlige til noget, som vi egentlig er så gode til,« siger han med henvisning til de 32 sager, som Berlingske Tidende og vores læsere har plottet ind på vores interaktive Danmarkskort.

Hård kritik af politireform

Foto: Liselotte Sabroe

Resultaterne af den historiske reform af dansk politi er »til at overse«, siger formanden for udvalget bag reformen, Erik Bonnerup. Justitsministeren afviser kritikken.

Af [Morten Crone og Morten Frich og Morten Henriksen](#)

Sidst opdateret Mandag den 9. juni 2008, 22:24

Halvandet år inde i det, der skulle have været en historisk reform af dansk politi, retter formanden for udvalget bag arbejdet, Erik Bonnerup, nu en skarp kritik af reformen. Målet med forandringerne var at få politifolkene til at rejse sig fra skrivebordene, sætte sig ud i bilerne og hjælpe borgerne. Men virkningen har været svær at få øje på, mener han. »Reformen blev søsat i 2007. Det overrasker mig, at vi ikke har set større effekt indtil videre,« siger Erik Bonnerup.

Kritikken kommer, efter at Berlingske Tidende sammen med læserne de seneste ti dage har beskrevet en række sager, hvor politiet aldrig rykkede ud til borgere med akut behov for hjælp.

»Reformen var nødvendig. Vi stod med et politi, der ikke var blevet moderniseret i 50 år og med et massivt teknologisk efterslæb. Der skulle ske store forandringer båret af moderne ledelse og moderne teknologi. Det kan tage lidt tid. Men indtil nu synes jeg, at resultaterne er til at overse. Det er i høj grad ledelsens ansvar,« siger Bonnerup.

Visionsudvalget arbejdede i to år på oplægget, som dannede udgangspunkt for de politiske forhandlinger forud for reformen. Som formand pegede Erik Bonnerup dengang på, at politiet kunne frigøre 1.000 mand til mere udadvendt tjeneste på et par år, hvis man fulgte udvalgets anbefalinger. Rigspolitiets mål er, at 800 stillinger skal ændres til udadvendt borgerservice i 2011. Men selv om målene ifølge Bonnerup ikke blev »synderligt ambitiøse«, er han skuffet.

»Effekterne er lidt svære at få øje på. Korpset klager over, at der er for få folk. Borgerne klager over, at der er for ringe service. Et konkret spørgsmål: Der er blevet lukket en række lokale stationer som følge af reformen. Er de betjente, der sad dér, blevet sendt ud at køre?,« spørger han.

Justitsminister Lene Espersen (K) afviser kritikken.

»Det er nemt at sidde udenfor og tro, at man kan gøre det meget hurtigere. Hvis man pressede reformen hurtigere igennem, ville borgerne opleve en endnu ringere service,« siger Lene Espersen.

Formanden for Politiforbundet, Peter Ibsen, sad også med i visionsudvalget og er enig i dele af Bonnerups kritik.

»Tankerne bag reformen var rigtige og nødvendige. Den praktiske gennemførelse har vi ikke på alle punkter været imponeret over, og det er netop, hvad der rammer os nu. Beredskabet blev barberet for langt ned, og vagtcentralerne fungerer ikke helt hensigtsmæssigt.«

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg ønskede i går ikke at kommentere kritikken.

Lene E.: Pinligt at betjente skjuler sig

Justitsministeren kalder det »helt uacceptabelt«, at politibetjente skjuler sig bag hinanden i sagen, hvor manglende udrykning muligvis kostede en 53-årig kvinde livet. Ministeren vil have de pågældende til at stå frem og erkende deres fejl.

Af [Morten Henriksen](#)

Sidst opdateret Mandag den 9. juni 2008, 22:27

Justitsminister Lene Espersen (K) lægger nu pres på de unavngivne betjente, som undlod at reagere på fire opkald fra et vidne, der havde mistanke om en grov voldshandling sidste år. Det alvorlige politisvigt, som efter alt at dømme kostede to mennesker livet, risikerer at forblive uopklaret, fordi de ansvarlige betjente ikke vil stå frem. Derfor bør betjentene nu komme ud af busken og erkende deres fejl, mener Lene Espersen.

»Det er helt og aldeles uacceptabelt, at der er politifolk, som ikke vil fortælle noget og ikke vil medvirke til, at sagen bliver ordentligt belyst. Det er pinligt, at man ikke kan få klar besked i den her sag,« siger hun.

Berlingske Tidende har på det seneste afdækket, hvordan politiet 26. november ikke rykkede ud efter opkaldene fra vidnet. Vidnets nabo kørte derefter uhindret fra stedet i den 53-årige Pia Rønneis bil med hende som passager. Bilen kolliderede kort efter mod en betonpille, og begge omkom.

Vidnets opkald burde fremgå af døgnrapporten, men her står intet om sagen. I søndags erkendte chefpolitiinspektør Ib Meng fra Vestegnens Politi, at et forsøg på at identificere de involverede betjente har været forgæves:

»Vi er startet de mest oplagte steder – som anmeldelse og visitation og vagtcentralen – men her husker ingen umiddelbart samtalerne.«

Om betjentenes mangelfulde hukommelse, siger Espersen: »Ja, men alligevel kan det ikke være så svært at finde ud af, hvem der var på vagt den pågældende dag. Man må nogenlunde kunne indsnævre, hvilken persongruppe der er tale om. Jeg synes, at det er bekymrende, når også folk fra ledelsen udtaler, at det ikke er acceptabelt, at man ikke kan finde ud af, hvem der har håndteret den pågældende sag.«

Justitsministeren understreger, at hun ikke er ude på at hænge de pågældende betjente ud.

»Alle har forståelse for, at politifolk kan være stressede og foretage fejlprioriteringer. Men folk har svært ved at forstå, når nogen begår fejl og så bagefter ikke rigtig vil være ved det,« siger Lene Espersen og fastslår:

»Folk skal vedkende sig deres ansvar, lære af deres fejl og så komme videre.«

Politikere: Opkald til politiet skal optages på bånd

Et politisk flertal med justitsministeren i spidsen ønsker at lade båndoptageren rulle, når borgere ringer til politiet. Det sker, efter at Berlingske Tidende har afdækket, hvordan politiet undlod at reagere på fire opkald fra et vidne.

Af [Morten Henriksen](#)

Sidst opdateret Mandag den 9. juni 2008, 22:28

Hver gang du ringer til politiets 114-nummer, skal samtalen optages på bånd. Sådan lyder ønsket fra et bredt politisk flertal, som reagerer på Berlingske Tidendes afdækning af mordsagen på Københavns Vestegn, hvor tre betjente modtog fire opkald fra et vidne om en kvinde i nød. Men politiet kom ikke den 53-årige Pia Rønnei til undsætning. Trods efterforskning er det ikke lykkedes for politiledelsen at finde frem til de betjente, som modtog opkaldene. Det vil ikke kunne ske, hvis opkaldene til 114-linjen blev optaget.

Justitsminister Lene Espersen (K) oplyser nu, at Rigspolitiet er gået i gang med at undersøge fordele og ulemper ved at optage alle telefonopkald – herunder hvad det vil koste.

»Der er masser af opkald til 114, som er uproblematisk, men jeg synes stadigvæk, at det er værd at undersøge, om det er den vej, vi skal gå,« siger Lene Espersen.

Hun ser selv nogle klare fordele ved at en båndoptager går i gang, når man ringer 114: »Så vil man have en bedre dokumentation for, hvordan sagerne bliver behandlet.«

Justitsministeren erkender, at der i øjeblikket er store problemer med politiets telefonbetjening.

»Der har været problemer med telefonbetjeningen mange steder, hvor folk er blevet stillet forkert om eller ikke føler, at de har fået en ordentlig betjening. Så der skal ske en professionalisering på det her punkt. Det kan en båndoptagelse være med til at sikre,« siger Lene Espersen.

Formanden for Folketingets retsudvalg, Peter Skaarup (DF) synes også godt om ideen med en rullende båndoptager.

»Hvis noget går galt, så vil man kunne dokumentere, hvad der er blevet sagt, når man har det på bånd. Dermed vil man også undgå, at der bliver kastet mistanke på uskyldige betjente,« siger Peter Skaarup.

Socialdemokraternes retsordfører, Karen Hækkerup, vil også have båndoptagerne i sving.

»Der kan ikke ske noget ved at optage opkaldene. Tværtimod vil det have den fordel, at man altid kan gå tilbage og finde ud af, hvad der præcis er sagt, og om der er handlet korrekt,« siger hun.

Om den konkrete sag fra Vestegnens Politi siger Karen Hækkerup, at det er vigtigt, at der ikke bliver indledt en heksejagt på betjentene.

»Det er meget vigtigt at understrege, at båndoptagelser ikke skal bruges som våben til at komme efter betjentene,« siger hun.

Også SF og de Radikale går ind for, at politiopkaldene skal optages.

Frit lejde til betjente ved svigt

Foto: Lea Meilandt Mathiesen

Betjente, der står frem og fortæller om svigt og fejl, skal have frit lejde, ønsker både politifolk og formand for politiklagenævn. I dag mørklægges mange sager på grund af svigtende hukommelse hos betjente.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Tirsdag den 10. juni 2008, 22:24

For at styrke borgernes retssikkerhed og mulighed for at gennemføre klagesager mod politiet skal landets betjente have frit lejde til at indrømme fejl og svigt.

»Hvis betjente fik sikkerhed for, at det ville være uden betydning for deres karriere at stå frem, kunne det belyse en del sager bedre, end det sker i dag,« siger advokat Poul Helmuth Petersen, formand for Politiklagenævnet for København, Frederiksberg og Tårnby, som støtter tanken om frit lejde.

I dag ender mange sager i påstand mod påstand eller med, at betjentenes hukommelse svigter og sagen må opgives. I forvejen er der frit lejde i luftfarten og i sundhedssektoren, hvor arbejdsgiverne sætter forbedringer af sikkerheden højere end straf af enkelte medarbejdere. Dog kan borgerne stadig klage og få læger stillet til ansvar.

Et udvalg nedsat af justitsministeren er ved at revidere politiklagesystemet. Ifølge Politiforbundet har udvalget diskuteret netop frit lejde.

»Politifolk er generelt tilbageholdende med at give oplysninger, det må vi indrømme. Med frit lejde kunne vi begynde at lære af fejlene,« siger Peter Ibsen, formand for Politiforbundet.

Udvalgets formand, landsdommer Svend Bjerg Hansen, har ingen kommentarer.

På femte måned leder Vestegnens Politi efter tre betjente, som undlod at sende en patruljevogn trods gentagne opkald fra et vidne. Kort efter omkom den 53-årige Pia Rønnei. Enkemanden, Per Rønnei, opfordrer i dag betjentene til at stå frem.

»Det har ingen betydning for os, om de får en sanktion. For vores skyld kunne man sagtens tilbyde dem frit lejde. Det vigtigste for os er, at nogen påtager sig ansvaret og giver os informationerne om forløbet.«

Justitsministeren kaldte i går Berlingske Tidendes afsløringer af betjentenes svigtende hukommelse for »pinligt«.

I dag står Per Rønnei og hans 18-årige datter frem og fortæller deres beretning om et retssystem, der har ladt dem i stikken.

Dobbelt sorg – dobbelt vrede

I november sidste år mistede Per Rønnei sin hustru og Maria sin mor, da hun blev kørt i døden af en mand, hun havde afbrudt et forhold til. Hvad der reelt skete, kan hverken ægtemand eller datter få at vide, da de ikke i lovens forstand er part i sagen. Foto: Erik Refner

Først mistede de en mor og hustru trods fire opkald til Vestegnens Politi fra et vidne, der slog alarm. Nu står enkemanden frem. Per Rønnei kan ikke få svar på, hvordan hustruens sidste timer var, og hvad politiet egentlig ved.

Af Morten Crone og Morten Frich
Tirsdag den 10. juni 2008, 22:30

De må have ventet på ham udenfor, de to unge betjente. Per Rønnei steg ud af bilen, han gik hen over bådebroens planker til sin husbåd for enden af molen i Brøndby Havn. Klokken var fem om eftermiddagen den 26. november 2007. Han var egentlig blot hjemme at vende på vej til gymnastik med sin hustru Pia som underviser.

Med tasken over skulderen var Per på vej ud, da de to betjente bankede på.

»Vi har en dårlig nyhed. Din kone Pia er død.«

Langsomt blev Per Rønnei i stand til at tale. Hans mund sagde »hvordan«, »hvor« og »hvornår«.

»Jeg troede ikke på det. Det var, som om det var mig, der døde.«

Pia blev slynget ud af sin nye Audi med 150 kilometer i timen ved Amagermotorvejens afkørsel 22, fortalte betjentene. To lastbilchauffører så Pia Rønneis sorte Audi overhale dem indenom i nødsporet og styre direkte mod en lysmast.

Betjenten fortalte også, at Pia Rønnei ikke var alene i bilen, og så snart Per Rønnei hørte navnet på føreren, vidste han, hvad der havde ramt dem og behøvede ikke at spørge hvorfor. Svaret var Hans Krogh.

Hans Krogh havde forfulgt dem gennem flere måneder. Han nægtede at acceptere, at Pia Rønnei afbrød et forhold til ham, og nu havde han taget hende med sig i døden.

Per Rønnei følte en overvældende sorg og vrede, men det er ikke derfor, han har valgt at fortælle sin historie til Berlingske Tidende og budt os velkommen på sin husbåd.

Han står som i vand til halsen.

Fordi Pia Rønnei og Hans Krogh begge omkom, vil retssystemet aldrig afsige en dom, som kunne give Per Rønnei og datteren, den 18-årige Maria, en smule retfærdighed og mest af alt de oplysninger, de skal bruge for at komme videre i deres liv.

»Vi får aldrig en dom, der placerer et ansvar. Maria og jeg har fået at vide, vi ikke er part i sagen, og derfor har vi ikke adgang til sagens akter. Det er i sig selv krænkende.«

Den værste dag

»Sunnan« er en gammel skærgårdsfærge, holdt sødygtig og sejlklar af ingeniøren Per Rønnei, som kender hver en bolt og hver en møtrik. Men det kan alt sammen kan være lige meget, føler han.

Han husker at rose de to betjente, som kom den dag i november.

»De var fremragende. Jeg er taknemmelig for den tålmodighed og følsomhed, der blev vist os.«

Så snart de havde sagt Hans Krogh, rejste Per Rønnei sig langsomt fra sin stol og greb papirerne på en hylde og rakte dem til betjentene.

Det var breve og udskrifter af SMS'er fra Hans Krogh til Pia Rønnei. Da hun gjorde det forbi, chikanerede og forfulgte Hans Krogh ikke kun Pia Rønnei, men også Per og datteren Maria over flere måneder. I perioder frygtede Pia for sit liv.

Det var alt sammen i papirerne, som han nu gav politiet.

Per Rønnei kom til at tænke på Maria. Hun skulle have besked. Med politiet som chauffør kørte han til SuperBrugsen i Brøndbyvester, hvor datteren arbejdede. Betjentene blev udenfor, mens Per gik ind – et minut for sent til at være den der fortalte Maria Rønnei, at hendes mor var væk.

Pia Rønneis bror havde lige ringet til Maria.

Hun lå sammensunken, nærmest knælende, på gulvet i bagbutikken med sin telefon i hånden og med et udtryk i ansigtet, som Per i dag ikke kan beskrive med ord.

Det blev den værste mandag i deres liv, og da de vågnede, fulgte den værste tirsdag. Maria Rønnei kom ikke på gymnasiet i halvanden måned, Per Rønnei genoptog først sit arbejdsliv i midten af januar.

Politiet havde for travlt

Der var blevet fundet et oversavet jagtgevær i bilen, og Hans Krogh havde stukket plastikstrips ind ved bukselinningen og bar en gummihandske, da han blev fundet døde i Audiens førersæde.

»Pia må være blevet truet ind i bilen,« siger Per Rønnei, som ellers ikke erindrer meget fra dagene efter den 26. november. Han var ude stand til at foretage sig selv simple ting, og han turde ikke køre bil.

Per Rønnei opfordrede politiet til at undersøge det havehus, som Hans Krogh ejede på Vestegnen.

Derude traf politiet et vidne otte dage efter Pia Rønneis død. Manden hed Nino Chieu, og han havde set en sort Audi A3 den mandag. Han havde skrevet nummerpladen ned. Det var Pias bil, som han så havde bakket helt op til Hans Kroghs havelåge. Da han hørte en kvinde skribe for livet og kraftige bump, ringede han til politiet. Han ringede ikke én, men fire gange.

Vestegnens Politi syntes, at de havde for travlt til at komme.

»Da det stod klart, at politiet kunne have gjort noget, fik jeg kvalme. Og jeg blev vred. Rigtigt vred.«

Med den fornyede vrede meldte sig endnu værre billeder sig i hans fantasi, og spørgsmålene kørte rundt i hans hoved.

»Led hun meget? Var hun bange? Hvorfor kom politiet ikke? Hvorfor kørte Hans Krogh sig selv og Pia ihjel netop ved den afkørsel, der fører ned til Brøndby Havn? Hvad skulle plaststrips og gevær have været brugt til? Var Maria og jeg også en del af en plan?«

Psykologen opfordrede Per Rønnei til at få så mange fakta som muligt. Ellers var han og Maria lette ofre for deres fantasi.

Men der var ikke mange fakta at få.

Afvist af systemet

At være pårørende i en sag, hvor et offer og en mulig gerningsmand er døde, viste sig at være svært.

Politiet holdt ham informeret mundtligt, men han kunne ikke få adgang til sagens akter, og både reddere og sygeplejersker havde tavshedspligt.

Politiet hjalp uopfordret Per Rønnei til at søge om en bistandsadvokat. Byretten afslog, og dommeren efterkom i øvrigt heller ikke politiets anmodning om adgang til lister over Hans Kroghs telefonopkald.

Sagen var tilstrækkeligt belyst, lød vurderingen fra dommeren, hvilket Per Rønnei fandt grotesk.

Vestegnens Politi kærede kendelsen, og i januar afgjorde landsretten, at politiet skulle have adgang til teleoplysningerne. Men bistandsadvokat til Pia Rønneis efterladte blev igen afvist. Med samme begrundelse.

Politiets foreløbige konklusioner kunne han heller ikke få på skrift. Dem kunne til gengæld hans forsikringssselskab, der skulle dække tabet af bilen, få adgang til.

»De mistede penge på en bil og kunne få oplysninger. Maria mistede sin mor, og jeg min kone, men vi har ikke adgang til noget som helst. Vi betragtes ikke engang som part i sagen.« Per Rønnei rykkede hele tiden politiet for nye oplysninger.

Han forstod, at kollisionen ved afkørsel 22 blev fastslået som dødsårsag i obduktionsrapporten. Den kraftige læsion i baghovedet var i sig selv dødelig. Desuden havde hans hustru brækket halsen.

Per Rønnei hørte det fra familiens egen læge, som han havde bedt rekvirere og fortolke obduktionsrapporten. Men det blev afvist af Retsmedicinsk Institut. Det skulle han se i politiets akter, lød beskeden. Akter, som han ikke kan få, fordi han ikke betragtes som part i sagen.

Ret hurtigt skete der et skift i politiets efterforskning, fornemmede han. De havde et motiv, og en ting lå fast: Der gik ikke en mulig gerningsmand frit rundt.

»Det var, som om politiets interesse dalede. Sagen ville jo aldrig føre til en dom. Den skulle lukkes, og den var jo ikke ligefrem behagelig for politiet,« siger Per Rønnei.

Et halvt år efter Pias Rønneis død er han ved at køre træt. Forsøget på at skabe klarhed over sagen har indtil videre ikke båret frugt. Sidst, han hørte fra politiet, var, da han selv ringede i marts, for at høre, hvad der skete. Politiet har ikke ringet til ham siden januar, men hos Vestegnens Politi fortsætter efterforskningen, oplyser chefpolitiinspektør Ib Meng.

Ingen retfærdighed

Selv om sagen aldrig kommer for en dommer, har Per Rønnei behov for en afslutning.

»Men der er ingen retfærdighed. Hvordan taler man sin sag, når man ikke har adgang til den viden og dokumentation, som politiet ligger inde med,« spørger han.

Med Pias søster og vidnet Nino Chieu som medunderskrivere indgav Per Rønnei i januar en formel klage over politiets passivitet.

Bisættelsen af Pia Rønnei fandt sted ti dage før juleaften. Folk stod op i det stuvende fulde kapel i Glostrup. Maria tog ordet som den første. Hun talte fra hjertet uden manuskript. I dag kan hun ikke huske, hvad hun sagde. Men hun er glad for at have gjort det.

Per Rønnei holdt den sidste tale med én vejrtrækning per sætning. Det gik.
De fik urnen med hjem, fordi Maria Rønnei ikke var tilfreds med farven. Pastelgrøn var hendes mors yndlingsfarve, og da den nu ikke var en del af bedemandens sortiment, malede de den selv.
De tegnede et hjerte på indersiden af låget. Maria Rønnei satte den i jorden på Brøndbyøster Kirkegård, hvor far og datter alene i år har plantet om fem gange.
Vi genkender gravstedet fra Per Rønneis mobiltelefon. På stenen står:
»Pia Rønnei«
»1954 – 2007«
»Vi elsker dig«

Betjent står frem

Vidnet Nino Chieu forsøgte forgæves at få politiet til at komme ud Foto: Erik Refner

En betjent ved Københavns Vestegns Politi har fået hukommelsen igen og husker nu centrale og vigtige detaljer fra 26. november, hvor 53-årige Pia Rønnei omkom.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Onsdag den 11. juni 2008, 14:20

Et vidne ringede fire gange og appellerede til politiet om at sende en patruljevogn, da han hørte skrig og bump fra nabohuset.

Vidnet Nino Chieu talte med tre forskellige betjente den dag, men det lykkedes ham ikke at overbevise dem om, at de burde sende en patrulje ud.

Hidtil har betjente ved Vestegnens Politi hidtil ikke kunnet huske noget, når de er blevet spurgt af ledelsen.

Det til trods for, at de pårørende 26. Januar i år klagede over politiets håndtering af sagen. Men nu har en af betjentene meldt sig på banen.

Samme dag, hvor Nino Chieu kontaktede politiet, kunne vidnets nabo forlade huset i Pia Rønneis bil og med Pia Rønnei som passager torpedere en betonpille med 150 kilometer i timen. Begge omkom..

Københavns Vestegns Politi bekræfter i en pressemeddelelse, at en medarbejder har meldt sig i sagen ”fordi pågældende efter omtale af sagens detaljer mener at have talt i telefon med anmelderen”.

I samme pressemeddelelse skriver politiet, at sagens centrale vidne, den 44-årige Nino Chieu, er blevet genafhørt i dag.

Gennembrud i Rønnei-sagen

Et halvt år efter Pia Rønneis død har en betjent ved Vestegnens Politi fået hukommelsen igen. Betjenten mener at have talt med det vidne, der ringede fire gange til politiet, uden at det rykkede ud.

Af [Morten Crone](#)

Onsdag den 11. juni 2008, 22:30

Hvor politiets interne efterforskning af sagen om politi-svigt forud for 53-årige Pia Rønneis død 26. november sidste år hidtil har ligget under en uigennembrydelig dyne af dårlig hukommelse hos Vestegnens Politi, er der nu sket et gennembrud.

»En politiansat ved Københavns Vestegns Politi har nu henvendt sig til sine overordnede, fordi pågældende efter omtale af sagens detaljer mener at have talt i telefon med anmelderen den 26. november 2007. Betjentens henvendelse vil naturligvis også indgå i den undersøgelse, som fortsat pågår,« lyder en pressemeddelelse fra Vestegnens Politi. Chefpolitiinspektør Ib Meng uddyber ikke ordlyden, da sagen fortsat undersøges.

Som beskrevet af Berlingske Tidende forsøgte et vidne med fire opkald til politiet at få en patruljevogn til et koloniområde på Vestegnen. Han hørte kvindeskrig og bump og så naboen opføre sig stærkt mistænkeligt. Politiet sendte Nino Chieu over til naboen for at undersøge sagen, men sendte aldrig en vogn.

Naboen kørte derefter fra stedet med Pia Rønnei som passager og torpederede direkte ind i en betonpille med 150 km/t. I bilen blev fundet et oversavet ladt jagtgevær.

I januar klagede vidnet og Rønneis pårørende over politiets håndtering af sagen. Indtil Berlingske begyndte at beskrive sagen uden held, fordi ingen betjente kunne huske noget. Vestegnens Politi mangler nu at indkredse de andre to betjente, der talte med Nino Chieu.

Nino Chieu, der blev genafhørt af politiet i forgårs, er rystet over, at en betjent sendte ham over til naboen, som senere var kørt galt med et våben i bilen. Derfor er han glad for, at en betjent nu husker hans henvendelse: »Nu er der sat ansigt på, og så kan processen gå videre med at få rettet op på fejlene.«

Pia Rønneis familie kritiserede i gårsdagens avis, at de ikke kunne få sagens akter. Det vil ske, når sagen er endeligt afsluttet, oplyser Vestegnens Politi

Panik om nyt politiklagesystem

Nino Chieu klagede over politiets håndtering af Pia Rønnei-sagen. Nu kan sagen ende med, at hele politiklagesystemet laves om. Foto: Erik Refner

Oppositionen kritiserer regeringen for efter syv år stadig ikke at have skabt et ordentligt system for politiklager. DF i aktion sammen med oppositionen.

Af [Morten Crone - Morten Frich og Morten Henriksen](#)

Onsdag den 11. juni 2008, 22:30

Da retsordfører Peter Skaarup læste Berlingske Tidende for ti dage siden, fik han sig lidt af en overraskelse: Den kommission, som regeringens trofaste støtteparti var med til at nedsætte for at forbedre danskernes klagemuligheder over for politiet, gravede sig kun ned i ét hjørne af klagesystemet. Ekspertene kiggede på de såkaldte adfærdssager, hvor folk klager over politiets unødige anvendelse af magt, grov tiltale, spirituspåvirkning, misbrug af politiskiltet og den slags.

Et helt andet hjørne henligger stadig i mørke: Dispositionsklagerne.

Det er sagerne, hvor politiet f.eks. ikke rykker ud til borgere i akut nød. Det er netop sager af den type, som Berlingske Tidende sammen med sine læsere har registreret 32 af siden politireformen, og som kan være helt ødelæggende for tilliden til politiet.

Spørgsmål til ministeren

Peter Skaarup afsendte straks et spørgsmål til ministeren. For det her var ikke godt nok.

»Det var med en vis forbløffelse, at vi kunne læse i Berlingske Tidende, at det slet ikke var en del af det regeringsnedsatte udvalgs kommissorium,« siger retsordføreren:

»Vi bliver nødt til at kigge på rub og stub – også klager over politiets evne til at rykke ud. Jeg kan slet ikke tænke mig en politisk aftale om et klagesystem, der ikke løser det problem.«

Regeringens udvalg ledes af landsdommer Svend Bjerg Hansen fra Viborg og ventes klar med sine anbefalinger allerede sidst på året. Nu vil oppositionen og Dansk Folkeparti sende eksperterne på yderligere arbejde.

Socialdemokraternes retsordfører Karen Hækkerup kalder sagen pinlig for regeringen:

»Klager over politiets dispositioner må ind i udvalgets kommissorium. Politiklagesystemet er for gammeldags tænkt – både i forhold til borgerne og betjentene selv, som har brug for en bedre evalueringskultur. Det er regeringens ansvar, der er blevet forsømt gennem syv år.«

SFs retsordfører, Karina Lorentzen, siger, at der bør etableres et uafhængigt klagenevni i forhold til sager om klager over politiet, så politiet ikke skal behandle klager over sig selv. Det har også Amnesty International anbefalet.

Karina Lorentzen ønsker, at det nye klagenevni også skal kunne behandle klager over politiets service – eller mangel på samme – over for borgerne.

SF støtter frit lejde

SF støtter desuden tanken om frit lejde til betjente, der begår fejl. En tanke rejst af Politiforbundet.

»Det er vigtigere at få alle oplysninger frem, så fejl kan forebygges, end at straffe den enkelte betjent, der har begået fejlen,« siger Karina Lorentzen, men understreger: »Frit lejde er en god ide, f.eks. i sagen om de forgæves opkald til Vestegnens Politi, men vil ikke være egnet til f.eks. sager om magtmisbrug – da skal der naturligvis ikke være frit lejde for betjenten,« siger SFs retsordfører.

Simon Emil Ammitzbøll fra Radikale støtter også varmt et nyt politiklagesystem, hvor også klageadgangen over politiets dispositioner forbedres, siger han til Berlingske Tidende.

Klageadgang til politiet skal ændres

Nino Chieu klagede over politiets håndtering af Pia Rønnei-sagen. Nu kan sagen ende med, at hele politiklagesystemet laves om. Foto: Erik Refner

Hele systemet for politiklager skal tænkes forfra. Det mener et politisk flertal, som vil sikre hurtige og uafhængige afgørelser – også når der klages over manglende udrykninger.

Af Morten Crone - Morten Frich og Morten Henriksen

Onsdag den 11. juni 2008, 22:30

Borgerne skal have hurtige og uafhængige afgørelser, når de klager over politiet – og det uanset, om de klager over betjentes adfærd, eller over, at politiet ikke rykker ud, når de har brug for hjælp. Det mener et flertal uden om regeringen, der nu lægger op til, at hele politiklagesystemet laves om. Et udvalg nedsat af regeringen er i gang med at se på borgernes adgang til at klage over politiets adfærd. Nu bliver udvalget også pålagt at se på klager over politiets dispositioner.

»Vi bliver nødt til at kigge på rub og stub – også klager over politiets system,« siger DF-retsordfører Peter Skaarup.

Debatten er rejst efter Berlingske Tidendenes omtale af Pia Rønnei-sagen. Her undlod betjente at reagere på fire opkald fra et vidne, der havde mistanke om en grov voldshandling sidste år. Det alvorlige politisvigt kostede efter alt at dømme to menneskers livet. Socialdemokraten Karen Hækkerup mener, at det nuværende klagesystem er for gammeldags – både i forhold til borgerne og betjentene selv, som har brug for en bedre evalueringskultur. Den radikale Simon Emil Ammitzbøl støtter også et helt nyt politiklagesystem, og SFs retsordfører, Karina Lorentzen, bringer flertallet i hus: »Folk skal kunne klage over politiet, som de kan over alle andre offentlige instanser,« siger hun.

Flertallets udmelding får nu justitsminister Lene Espersen (K) til at reagere.

»Jeg synes, det er naturligt, at udvalget vurderer, om det er fornuftigt, at klager over politiets dispositioner også skal indgå i et nyt klagesystem. Derfor vil jeg bede udvalget om at se på dette spørgsmål,« siger hun i en skriftlig kommentar, som hun ikke ønsker at uddybe.

Justitsministeren vil ikke tage stilling til, om klager over politiets dispositioner skal indgå i det nye klagesystem, før udvalget har vurderet sagen.

Pia Rønnei-sagen fik i går en anden konsekvens: En betjent ved Københavns Vestegns Politi har fået hukommelsen igen og husker nu centrale og vigtige detaljer fra 26. november, hvor 53-årige Rønnei omkom.

»Utilgiveligt, at politiet lod stå til«

26. november 2007 omkom Pia Rønnei og hendes 60-årige bortfører i denne bil. Berlingske Tidende har fundet frem til bilen hos en ophugger i Jylland. Foto: Erik Refner

»Jeg har det meget slemt. Mine søskende har det meget slemt. Men når politiet kan svigte, som det er sket her, er det i samfundets interesse, at det kommer frem,« siger broderen til den mand, der tog Pia Rønnei med sig i døden.

Af [Morten Crone](#) & [Morten Frich](#)
Torsdag den 12. juni 2008, 10:58

Broderen til "Hans Krogh", som 26. november sidste år kørte en bil ind i en betonpille og dermed tog 53-årige Pia Rønnei med sig i døden, står nu frem i Berlingske Tidende.

Han fortæller om den rystende erkendelse af hans brors voldsomme død, om det urimelige tab, som har ramt to familier og om følelsen af, at det hele måske kunne have været undgået, hvis politiet havde sendt en patruljevogn.

Mens datteren og manden til Pia Rønnei i går stod frem i Berlingske Tidende og fortalte deres historie om tab, sorg og savn efter at de mistede deres mor og hustru, erklærer broderen, at han i virkeligheden føler sig i båd med Pia Rønneis familie.

»Man kan have hver sin opfattelse af, hvad der skete og hvad der førte til begivenhederne. Men vi deler det samme tab og de samme savn,« siger han.

Omdrejningspunktet i Pia Rønnei-sagen er, at et vidne fire gange forsøgte at tilkalde hjælp hos politiet, da han hørte voldsomme skrig og bump fra nabohuset.

Berlingske Tidende har arbejdet på sagen om Pia Rønneis død siden januar. De pårørende på begge sider er blevet tilbudt at kommentere resultatet af vores research – samtidig har de nærmeste pårørende læst artiklerne igennem, før de blev bragt.

Det har været barsk læsning, erkender broderen, som slet ikke var klar over omstændighederne i det, der på overfladen lignede et trafikuheld, men som i virkeligheden rummede en langt større historie. En historie, som nu giver genklang og eftervirkninger i hele det danske politikorps og på Christiansborgs gange.

Mens familierne sørger over deres tab, tager politikerne nu fat på diskussionen om forbedringer af politiklagesystemet, mulighed for frit lejde til betjente, der har begået fejl, drøftelser af, om politireformen har givet den ønskede effekt og flere andre principielle spørgsmål, som Berlingske Tidende har rejst på baggrund af Pia Rønnei sagen.

Men alt det ligger lidt fjernt for broderen, der kan føle et jag af smerte, hver gang sagen omtales.

»Jeg har det meget slemt. Mine søskende har det meget slemt. Det her er en forfærdelig sag. Vi er hårdt ramt, for vi har ikke kendt vores bror, som han er beskrevet i artiklerne. Omvendt må jeg sige, at der er sket en forbrydelse. Det er jeg slet ikke i tvivl om. Jeg er faktisk heller ikke i tvivl om, at min bror har taget initiativet til, at han selv og Pia Rønnei omkom. Det er jeg forfærdeligt ked af. Det piner mig, og det piner os alle sammen.«

Hvor broderen ikke er så optaget af sagens politiske aspekter, er han dybt optaget af, at politiet rent faktisk bruger deres fejl til at komme videre og til at gennemføre forbedringer.

»Sket er sket. Jeg får ikke min bror igen. Hans børn får ikke deres far igen. Pia Rønneis mand får ikke sin kone igen, og hendes datter har mistet sin mor. Vi står alle sammen med en tragedie, som vi skal lære at leve videre med. Jeg håber bare aldrig, at det sker igen, at et vidne hører noget, der er helt galt og ringer til politiet uden at der sker noget. Det er forfærdeligt at politiet ikke kom ud til min bror. De skulle have grebet chancen for at forhindre to dødsfald.«

Broderen er overbevist om, at hvis ikke Berlingske havde omtalt sagen, ville debatten om politiets håndtering af borgerne, når de ringer med akut behov for hjælp aldrig være blevet rejst:

»Jeg er faktisk glad for, at Berlingske Tidende har bragt sagen frem. Det har ikke været rart at læse om, når man er så tæt på, som jeg er. Men når politiet kan svigte, som det er sket her, er det i samfundets interesse, at det kommer frem. Politiledelsen indrømmer, at de har fejlet. De har lært af sagen. Politikerne siger, at de vil gøre noget. Hvis ikke Berlingske havde taget sagen op, ville både den konkrete sag og hele spørgsmålet om politiets håndtering af borgere generelt slet ikke have været rejst. Det er jeg sikker på. Her må jeg rose avisen,« siger han.

Forud for Pia Rønneis død forsøgte vidnet Nino Chieu at tilkalde politiet. I stedet brugte politiet ham som spejder, da han blev sendt over for at undersøge, om der var noget galt hos sin nabo.

Dermed kom vidnet til at stå over for en nabo, som kort efter kørte sig selv og Pia Rønnei ihjel. I bilen blev fundet et ladt jagtgevær.

»Det er helt urimeligt, at tre forskellige politifolk håndterer sådan en situation på den måde. Det gyser i mig når jeg tænker på, at vidnet blev sendt over for at undersøge sagen. Vidnet kunne jo være blevet skudt.«

Pia Rønnei-sagen rummer fortsat en række mysterier, som politiets efterforskning og Berlingske Tidendes granskning ikke er kommet nærmere. Blandt andet var Pia Rønnei og hendes familie i sensommeren 2007 blevet forfulgt af vidnets nabo, som også truede hende med breve og SMS'er.

Ligesom Pia Rønneis familie kredser broderen om de ubesvarede spørgsmål.

»Hvorfor tog hun ud til min bror, hvis hun var bange for ham. Man må konstatere, at det er et mysterium. Uanset hvor meget vi tænker over det og er berørt af det, er det nok et område, hvor vi ikke bliver klogere og hvor vi kun kan gisne.«

Broderen er derfor langt mere optaget af at se fremad:

»Politiledelsen på Vestegnen og politidirektørerne i resten af landet må efter denne sag og de mange andre sager om manglende udrykning se sig selv i spejlet og spørge: Hvordan håndterer vi kontakten med borgerne, når borgerne ringer og beder om hjælp. For når tre betjente får forelagt et vidnes observationer og vælger ikke at gøre noget, må det være udtryk for, at instrukserne og komandovejene ikke fungerer eller er mangelfulde. Her ligger en opgave at tage fat på. Det er utilgiveligt, at politiet har ladet stå til og at to mennesker har mistet livet. De eneste, der kan gøre noget, er politiledelsen. Det undrer mig bare, at de ikke har været bedre til at sikre, at sådan noget slet ikke kunne ske.«

En klagesag mod politiet anlagt af Pia Rønneis familie har verseret siden januar. Men behandlingen af den har været stærkt hæmmet af, at ingen betjente kunne erindre episoden. Ind til onsdag i denne uge, hvor en betjent efter Berlingskes omtale af sagen nu mente at kunne huske at have talt med vidnet.

»Jeg er glad for, at politimanden står frem. Jeg forstår godt, at de tre, der håndterede opkaldene, ikke har haft stor lyst til at stå frem. De ser ikke nødvendigvis på sagen på samme måde som vidnet gjorde. Men når samme vidne kan ringe til tre forskellige betjente, der vælger ikke at gøre noget, så er der noget, der skal forandres. Spørgsmålet er, om instruktionen af betjentene har været god nok. Men hvor var deres dømmekraft? Jeg dømmer ikke hele politietaten, fordi tre betjente begår fejl. Men der er en del, der bør tages op til revision i denne sag,« siger broder

Politi afviser akut nødråb

Endnu et alvorligt politisvigt på Vestegnen. En kvinde frygtede, at en voldsmand var trængt ind i hendes hjem, men Vestegnens Politi afviste at rykke ud. DF øjner et mønster.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Lørdag den 14. juni 2008, 19:48

En ny sag fra Hovedstadsområdet afslører alvorlige og helt aktuelle problemer med at få politiet til at rykke ud til borgere i akut nød.

26. maj var en kvinde ved at få sparket døren ind og frygtede derefter, at en gerningsmand var trængt ind i hendes hjem.

Hun ringede 112, men politiet kom ikke og noterede intet i døgnrapporten.

Berlingske Søndag kan dokumentere opkaldet med teleoplysninger.

Justitsminister Lene Espersen (K) og rigspolitichef Torsten Hesselbjerg overlader det til den lokale politiledelse at udtale sig. »Vi undersøger sagen,« siger en fåmælt chefpolitiinspektør Ib Meng fra Vestegnens Politi.

Den nye sag kommer frem efter Berlingske Tidendes dækning af Pia Rønnei-sagen, hvor to omkom trods fire alarmerende opkald fra et vidne. Ligesom i Rønnei-sagen er det også i det nye tilfælde Vestegnens Politi, der ikke rykkede ud. Sammen med Berlingske Tidende har læserne i nu to uger kortlagt 47 sager om borgere, som følte sig ladt i stikken af politiet. På et år er i alt fire personer omkommet trods danskeres forsøg på at skaffe dem hjælp hos politiet.

Minister under pres

Retsordfører Peter Skaarup, DF, øjner et beklageligt mønster: »Vi får hele tiden at vide, at vi snart begynder at se de positive sider af politireformen. Derfor er det stærkt uheldigt, at vi stadig ikke begynder at se de forbedringer.«

»Hvilke opgaver er vigtigere for politiet end at afværge angreb på borgere,« spørger Claus Juul, juridisk konsulent i Amnesty International.

Pia Rønnei-sagen har vakt bestyrtelse på Christiansborg, hvor politikerne har lagt justitsminister Lene Espersen (K) under hårdt pres. Med sagen som direkte anledning diskuterer Folketingets retspolitikere nu konsekvenserne af politireformen, en ny indretning af politiklagesystemet og mulighed for frit lejde til betjente, der bliver ramt af hukommelsestab, når der bliver klaget over deres beslutninger.

Politiforbund: Politireform tabes på gulvet

Politiforbundets formand, Peter Ibsen, er bange for, at politireformen er i færd med at blive tabt på gulvet. Foto: Lea Meilandt Mathiesen

Politiet har udviklet sig til en krudttønde. »Vi er i 11. time,« siger Politiforbundets formand, Peter Ibsen.

Af [Morten Crone](#) & [Morten Frich](#)

Torsdag den 19. juni 2008, 10:25

I en uhørt hård kritik af politireformen advarer Politiforbundets formand, Peter Ibsen, om, at politiet står i større problemer, end både de og han hidtil har villet være ved.

Kritikken rettes mod rigspolitichef, Torsten Hesselbjerg, og og justitsminister, Lene Espersen (K).

Samtidig siger han til retspolitikere på Christiansborg, at han er færdig med at opfordre:

»Jeg vil kræve, at der sker noget.«

Han advarer om, at den storstilede reform, der med justitsministerens ord skulle få betjente til at rejse sig fra deres skriveborde for i stedet aktivt at beskytte borgere med behov, er ved at blive tabt på gulvet.

»Det lader desværre til, at reformen er ved at blive tabt på gulvet. Den skulle have sikret bedre politiarbejde, mere professionalisme og bedre betjening af borgerne. Vi oplever i dag det stik modsatte. Der skal rettes op på reformen, inden det er for sent. Vi skal have kortlagt

problemerne og starte justeringerne. Politiforbundet går i den forbindelse gerne forrest. Noget kunne tyde på, at vi er i 11. time,« advarer forbundsformand Peter Ibsen.

På baggrund af Berlingskes afdækning af sagen om Pia Rønneis voldsomme død i november har Berlingske Tidende sammen med læserne i de seneste uger kortlagt andre sager, hvor politiet blev tilkaldt men ikke kom.

I Politiforbundet ser man med stor alvor på de seneste ugers historier om politiets problemer med at få hverdagen til at hænge sammen efter reformen af landets politikredse.

»Jeg hører politifolk sammenligne tilstandene med en krudttønde. Og meldingen kommer stort set fra hele landet. De kan ikke levere varen, de kan ikke komme når der kaldes. Det er meget alvorligt,« siger Politiforbundets formand, som indrømmer, at han og andre nok har taget for let på problemerne.

»Politiet trængte til en reform og en modernisering. Men hvor blev vitaminindsprøjtningen af? Hvor professionelt er et politi, der ikke kan komme til folk som ringer efter hjælp? Et politi som må bortprioritere slagsmål, indbrud og alvorlige husspektakler? Det er simpelthen for ringe. Og det slider på alle ansatte. De har meget svært ved at se sig selv i spejlet. De laver dagligt knaldgodt politiarbejde, men må se sig bedømt og vurderet på dårligdommene,« fortæller Peter Ibsen.

Han advarer politiets øverste ledelse samt landets retspolitikere om, at det er tid til handling:

»Jeg vil ikke opfordre. Jeg vil kræve, at der sker noget. Undskyldningernes og de vage løfters tid er udløbet. Nu skal ledelsen trække i arbejdstøjet og finde årsagen til, at den faglige stolthed og tilliden til politiet dag for dag undermineres i uacceptabel grad. Hvad gik der galt? Vi skal simpelthen have ligene på bordet. I den forbindelse deltager Politiforbundet gerne. Vi skal tilbage på sporet hurtigt. Men det kræver en ganske anden og åben ledelse. En ledelse som tør indrømme fejl og gøre noget ved det,« siger Peter Ibsen.

Forbundsformanden kan ikke pege på nogen entydig årsag til øjeblikkets problemer.

»Det er en række sammenhængende faktorer som truer med at vælte korthuset. En del af forklaringen er mangel på politifolk. Men det er langt fra hele forklaringen. En anden del kunne være en ledelse, som har haft så travlt med at jappe reformen igennem, at de har glemt at tage virkeligheden og de ansatte med på råd. Og nu betaler de ansatte prisen,« siger Peter Ibsen.

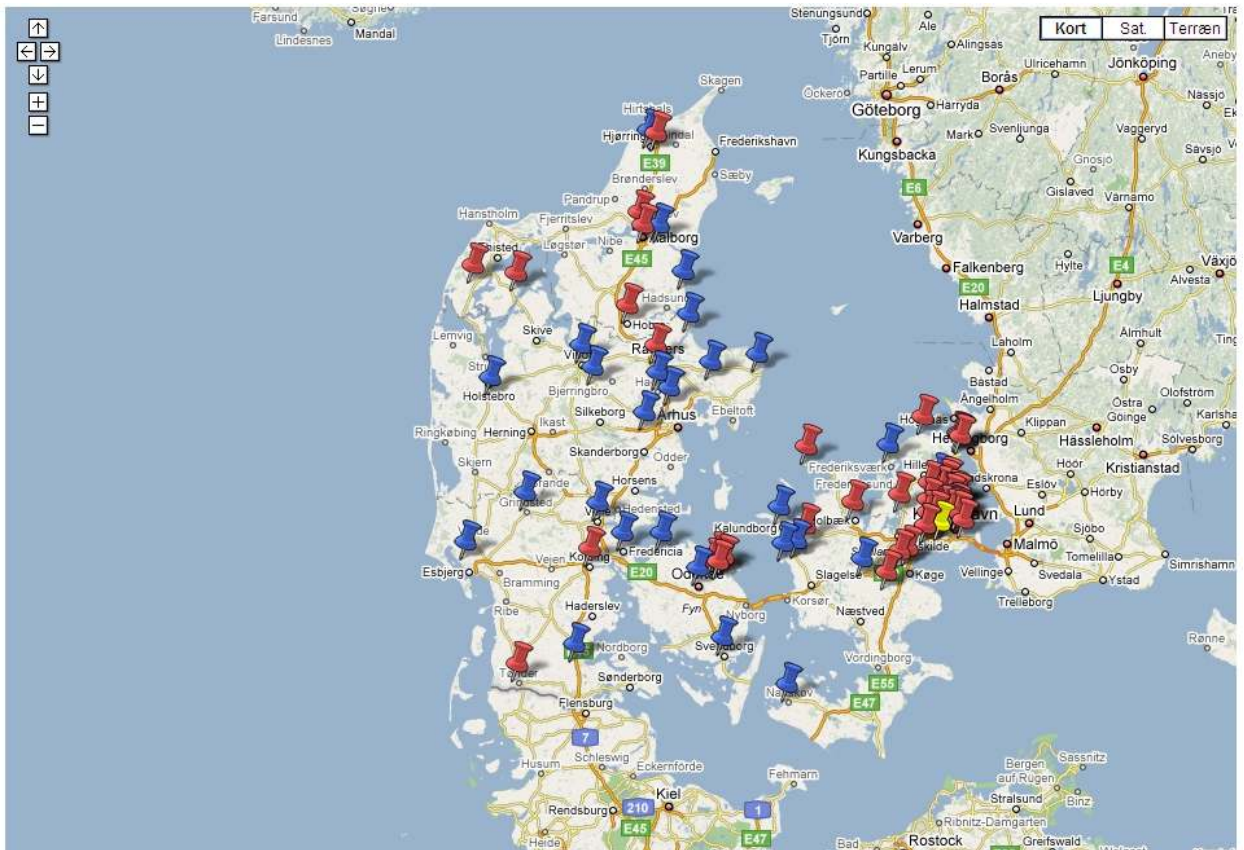
Han tror dog stadig på reformen i sin grundsubstans.

»Der er en udtalt reform-lede i hele politiet. Særligt fordi de fleste politifolk forståeligt nok sammenligner deres arbejdsdag før 2007 med de nuværende tilstande. De kunne mere dengang. Jeg bliver altså ikke populær blandt de fleste medlemmer, når jeg siger, at reformen var nødvendig. Men det var den. Grundsubstansen var og er god,« siger Peter Ibsen.

Men som han ser det, er problemerne opstået efter Visionsudvalget gav slip og koncernledelsen af politidirektører og rigspolitichef tog over:

»Det er forvaltningen af reformen som halter grelt. Jeg sad selv i Visionsudvalget som udstak linierne for politireformen. Her stod det klart, at vi i Danmark havde et velfungerende politi nærmest på trods af ledelsen. Det var simpelthen et uforklarligt under, at politiet fungerede så godt. En af årsagerne var et tæt samarbejde mellem medlemsrepræsentant og ledelse. Det løste mange problemer. Lige siden reformens indførelse har den øverste ledelse dog haft så travlt med at skubbe alle andre ud i periferien og selv beslutte, hvordan politiet skulle arbejde. Det ser vi så resultatet af i dag,« siger Peter Ibsen.

Her rykkede politiet ikke ud

HER RYKKEDE POLITIET IKKE UD

Berlingske Tidende forsøger at få et indtryk af omfanget og antallet af sager, hvor borgere med brug for hjælp har henvendt sig, uden respons fra politiet. Skriv til os, hvis du selv har oplevet at ringe til politiet med akut brug for hjælp, uden at politiet reagerede. Så vil vi sætte din oplevelse på kortet.

SÅDAN BRUGER DU KORTET

Klik på nålene for at læse historierne. Benyt knappene øverst til venstre på kortet for at zoome ind og ud.

SÅDAN KONTAKTER DU OS

Del dine oplevelser med os ved at skrive til: [Morten Crone](#) eller [Morten Frich](#)

Opgiv navn, adresse og telefonnummer. Jeres adresse, mailadresse og telefonnummer vil ikke blive bragt på nettet.

KORTETS OPBYGNING

De **rode** nåle er sager sendt fra borgere til Berlingske Tidende. De **blå** nåle er sager registreret af Berlingske Tidende.

Den **gule** nål omhandler sagen om Pia Ronne

Ingen af sagerne er efterprøvet af redaktionen

Justitsministeren er presset fra alle sider

Under massiv kritik gennemgår justitsminister Lene Espersen (K) nu samtlige sager om politisvigt. Partierne bag politireformen glæder sig over initiativet, mens Politiforbundet skærper tonen.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Torsdag den 19. juni 2008, 22:30

Mens politikerne bag politireformen i en hidtil uhørt skarp tone stiller krav om forbedringer af politiet til justitsminister Lene Espersen, skyder Politiforbundets formand nu også med skarpt mod politireformen, som Lene Espersen er øverst ansvarlig for.

»Det lader desværre til, at reformen er ved at blive tabt på gulvet. Den skulle have sikret bedre politiarbejde, mere professionalisme og bedre betjening af borgerne. Vi oplever i dag det stik modsatte. Der skal rettes op på reformen, inden det er for sent. Vi skal have kortlagt problemerne og starte justeringerne. Noget kunne tyde på, at vi er i 11. time,« advarer forbundsformand Peter Ibsen.

Peter Ibsen har tidligere manet til besindighed blandt betjente, der rettede hård kritik af de problemer, som reformen har skabt i politikredsene. Men nu betegner formanden de mange sager om politisvigt afdækket af Berlingske Tidende i de sidste tre uger som »deprimerende«.

»Hvor blev vitaminindsprøjtningen af? Hvor professionelt er et politi, der ikke kan komme til folk som ringer efter hjælp? Et politi som må bortprioritere slagsmål, indbrud og alvorlige husspektakler? Det er simpelthen for ringe. Og det slider på alle ansatte,« siger Peter Ibsen.

Kulegravning

Politiforbundets skærpede standpunkt tæller med i justitsministerens beslutning om en kulegravning. Ministeren orienterer i dag forligspartierne bag reformen om undersøgelsen af de mange sager om borgere, der har stået uden hjælp trods alarmerende opkald.

På mødet vil ministeren gennemgå planen for kulegravningen og orientere om, hvordan arbejdet skal forebygge kiks, fejl og svigt i politiets håndtering af borgernes henvendelser fremover.

»Med politireformen skulle politiet være blevet rustet bedre end nogensinde før. Men de mange sager viser, at der er et samlet problem med forbedringen af serviceniveauet. Meget tyder på, at reformen endnu ikke har haft den tilsigtede effekt. Det glæder mig, at ministeren vil kulegrave de mange sager, så der kan ske forbedringer,« siger Karen Hækkerup, retsordfører for Socialdemokraterne.

Politireformen skal i 2011 have sikret 800 flere betjente end i dag er i udadvendt tjeneste. 200 af dem skal efter planen frigøres i år.

Erkender problemer

Lene Espersen understreger, at reformen har været nødvendig men erkender, at »der har været problemer med udmøntningen af den«.

»Nu er der draget en række sager frem. I de sager, hvor der er truffet forkerte beslutninger, vil vi lære af dem. Men overordnet set sætter politiet en ære i at levere en fin service over for borgerne – og det sker i langt de fleste tilfælde. De mange enkeltsager er ikke et udtryk for, at politiet ikke fungerer,« siger Lene Espersen.

Dansk Folkeparti er lige så hård i filten som Politiforbundet:

»Vi kræver, at ministeren sætter fokus på de mangler, der er i politireformen og stopper selvrosen. Politiet er i alvorlige problemer - det er der kommet alt for mange konkrete eksempler på,« siger Peter Skaarup, (DF) formand for retsudvalget.

Den bebudede kulegravning dækker både de sager, der er kommet frem ind til nu samt de sager, der måtte komme frem i de kommende måneder.

Peter Ibsen fra Politiforbundet glæder sig over kulegravningen og det efterfølgende arbejde, som bliver et samarbejde mellem Justitsministeriet, Rigspolitiet og Politiforbundet.

»Det vil give os dokumentation, så vi kan komme videre,« siger han.

Politiets svigt skal nu kulegraves

Foto: Lea Meilandt Mathiesen

Justitsminister Lene Espersen vil nu have undersøgt de 53 eksempler på politisvigt, som Berlingske Tidende har lagt frem. Det skal udbedre de mange problemer, der er fulgt i kølvandet på politireformen for halv-andet år siden. Borgfreden om politireformen er brudt.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Torsdag den 19. juni 2008, 22:30

Efter ugers talrige eksempler på, at politiet ikke kommer, når borgere har mest brug for det, sætter justitsminister Lene Espersen (K) nu gang i en storstilet kulegravning. På under et år er mindst fire personer døde i sager, hvor politiet kunne have gjort en forskel, hvis de havde reageret på borgernes nødråb.

»Uanset hvordan sagerne er blevet håndteret, er det ulykkeligt, at liv er gået tabt. Jeg er dybt berørt af det, og jeg ved, at de mange sager, som Berlingske har gravet frem, har ramt politiets selvfølelse. Det er positivt og nødvendigt, at sagerne kommer frem. Vi vil lære af det, hvor der er begået fejl,« siger Lene Espersen.

På 20 dage har Berlingske Tidende i samspil med læserne kortlagt, at danskerne langt fra altid kan regne med, at politiet kommer, når borgerne beder om hjælp. På trods af at flere af sagerne er blevet indklaget til politiet, er flere ikke blevet undersøgt. Det sker nu.

Kulegravningen sættes i gang med det samme og skal foretages af Justitsministeriet sammen med Politiforbundet og Rigspolitiet. Arbejdet skal være afsluttet i september.

I går kritiserede Politiforbundet i uhørt hårde toner politireformen og de vilkår, den har skabt for betjentene.

»Jeg hører politifolk sammenligne tilstandene med en krudttønde. Meldingen kommer stort set fra hele landet. De kan ikke levere varen, de kan ikke komme når der kaldes. Det er meget alvorligt,« lyder det fra forbundets formand, Peter Ibsen.

Ministeren bebuder kulegravningen efter hård politisk kritik, der i går slog revner i den borgfred, der i halvandet år har hvilet over Christiansborg, når snakken gik på politireformen.

Ministeren presses nu af både Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne, som glæder sig over ministerens initiativ til en kulegravning. Men samtidig kræver partierne svar på, om politireformen kan bringes tilbage på sporet igen eller ej. Og Peter Skaarup (DF), formand for Folketingets Retsudvalg ser med dyb alvor på de foreløbigt 53 sager, som Berlingske har lagt frem indtil nu. Men han glæder sig over, at de kommer frem.

»Det har løftet sløret for de udfordringer, politiet i virkeligheden står overfor. De mange konkrete eksempler rejser tvivl om, hvorvidt ministeren og politiledelsen overhovedet ved, hvor skoen trykker. Det er sundt for processen,« siger Peter Skaarup.

Fynsk oprør

Dårlig service på alarm-centralen og ringe politidækning i kystbyerne på Fyn har udløst et mindre oprør blandt betjentene.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Torsdag den 19. juni 2008, 22:30

Politiassistent Gert Jepsen fra Svendborg er havnet i spidsen for et mini-oprør blandt betjente på Fyn. I et fire sider langt brev til politidirektør Poul Løhde beskriver politiassistenten, hvor dårlig en dækning, politiet giver på Sydfyn, og hvor dårlig en service der gives fra kollegerne på vagtcentralen i Odense.

Poul Løhde har først truet med en disciplinærsag mod betjenten, men er endt med at henstille til, at politiassistenten fremover er mere varsom med at udtale sig om kollegernes arbejde.

Kritikken på Fyn går på, at alarmcentralen i Odense får så mange henvendelser, at politiet ikke kan bestride opgaverne over for borgerne. Sagen eksploderede, da Poul Løhde i et interview til Fyens Stiftstidende udtalte, at politifolkene i Svendborg har svært ved at se, at de er en del af en større helhed.

»De ser på, hvad de plejede at lave i stedet for at se på, hvad Fyns Politi præsterer,« sagde politidirektøren, som ved samme lejlighed udtrykte forståelse for, at hverdagen for betjentene nogle gange kan være frustrerede, men opfordrede betjentene til at se frem i stedet for tilbage.

Betjentene følte sig talt ned til, og flere stod frem med mere kritik.

Poul Løhdes melding ligger helt i tråd med både politikernes og rigspolitichefen hidtidige udmeldinger. I en leder i seneste nummer af magasinet Dansk Politi henviser Torsten Hesselbjerg til Grundvigs salmevers med samme budskab.

»Har hånd du lagt på Herrens plov, da se dig ej tilbage«, skriver han.

I aftes stod også fællestillidsmanden fra Københavns Politi frem med kritik af politireformen i DRs sene TV-avis.

Betjente synes selv, politiet svigter

Dalende borgerservice, lavere effektivitet og færre ressourcer. Sådan tegner 181 nord- og sydsjællandske betjente billedet af politiet i en undersøgelse lavet af Berlingske Tidende.

Af [Morten Crone og Morten Frich - Research: Andreas Feilberg](#)

Sidst opdateret Fredag den 20. juni 2008, 11:08

Mens justitsminister Lene Espersen i dag har forklaret forligspartierne bag politireformen, hvordan hun vil rette op på fejl, sjudsk og svigt hos politiet, har menige betjente længe påpeget alvorlige huller i muligheden for at de kan betjene borgerne ordentligt.

Berlingske Tidende gennemførte i februar i år en undersøgelse blandt de menige betjente, som tegnede et nedslående billede af et politi under pres. 181 betjente fra Nordsjællands og Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi svarede på spørgeskemaerne fra Berlingske Tidende.

98 procent af de adspurgte svarede negativt på spørgsmålet: ”I hvor høj grad synes du, at politiet er blevet bedre i stand til at levere borgerservice efter reformen?” Blot to betjente svarede ”i nogen grad”. Resten fordelte sig på ”i mindre grad” og ”slet ikke”.

Godt halvdelen svarede ”slet ikke” på spørgsmålet: ”I hvor høj grad mener du, at at reformen i sin nuværende form kan bidrage til et mere serviceminded og effektivt politi?”

Miniundersøgelsen er ikke forskning, og statistikere vil påpege, at mange besvarelser er forfattet af betjente, der måske er mere utilfredse med tingenes tilstand end gennemsnittet. Men måske er det alligevel en fordom. For faktisk er betjentene nuancerede i deres besvarelser af emner som eksempelvis spørgsmålet om, hvorvidt antallet af patruljevogne er tilstrækkelige til at bemande kredsene på hverdage.

41,5 procent af betjentene erklærer, at antallet er helt eller delvist tilstrækkeligt. En lille fjerdedel krydser af ved »ved ikke«, mens godt en fjerdedel vælger »delvist utilstrækkeligt«. 7,7 procent svarer, at antallet af patruljevogne er »helt utilstrækkeligt«.

Betjentene er en anelse skarpere i synet på bemanningen i weekenden, hvor 49,2 procent mener, at antallet af patruljevogne er delvist eller helt utilstrækkeligt. Men betjentenes svar fordeler sig pænt over alle svarmuligheder.

Politiformand: "Det her ser fælt ud"

Bunden er nået for politiet, mener formanden for Politiforbundet. Foto: Uffe Weng

Politiet laver for mange uacceptable svipsere. Formand for Politiforbundet Peter Ibsen håber, at bunden er nået efter Berlingske Tidendes afsløringer.

Af [Morten Crone](#) & [Morten Frich](#)
Søndag den 22. juni 2008, 13:00

Aldrig tidligere har presset på politiets omdømme været så stort, som det er i disse uger efter Tidendes afsløringer af kiks, svigt og fejl i politiet.

Afsløring på afsløring af sager, hvor borgere med akut behov for hjælp er blevet afvist af politiet, har rystet betjentenes formand, der ligesom politiets øverste ledelse erkender, at antallet af svigt er uacceptable.

Berlingske Tidende har i samarbejde med læserne på tre uger nu kortlagt 60 sager om politisvigt. Kortlægningen ligger i forlængelse af avisens afdækning af Pia Rønnei sagen, hvor to omkom, selv om politiet med fire vidneopkald havde en chance for at gøre en forskel.

Peter Ibsen, formand for Politiforbundet er både skuffet og ærgerlig over den seneste tids skrivelser og dokumentation af uacceptable svigt, når borgere har forsøgt at tilkalde politiet:

"Jeg vidste godt, at vi lå ned, og at humøret var i bund. Men det her ser decideret fælt ud. Og jeg vil gerne pointere, at det ikke er problemer, som kan tørres af på de almindelige politiansatte. Hvis vi skal bruge tiden på at finde fejl, skal det være for at finde fremadrettede løsninger, så problemerne ikke gentager sig," siger han.

Stolthed mistrives

Som direkte konsekvens af Berlingskes læserkortlægning af problemerne har justitsministeren nu erklæret, at alle sager vil blive kulegravet. Ministerens undersøgelse hilses velkommen af Politiforbundet, som vil blive inddraget sammen med Rigspolitiet og Justitsministeriet.

”Hvis eftermælet bliver, at politiet smøler eller dækker over hinanden så er intet nået og ansvaret placeret helt forkert. Vi har dybt professionelle og engagerede politifolk her i landet, som både vil og kan, men åbenbart ikke får mulighed for at gøre deres arbejde. Politiets faglige stolthed mistrives under de nuværende forhold. Jeg vil opfordre rigspolitichefen og politidirektørerne til at sadle om, vise selverkendelse, og tegne et reelt billede af politiets vilkår. Vi gider ikke hule jubelsange længere, vi vil have genskabt tilliden. Og det skal starte hos politiets øverste ledelse,” siger Peter Ibsen.

I Berlingskes gennemgang af de 60 sager - som kan læses på www.berlingske.dk/forbrydelsen - indgår fem dødsfald, hvor politiet kunne have gjort en forskel, hvis de havde rykket ud. Sagerne er fra 2007 og 2008.

Ifølge betjentenes formand er langt de fleste svipsere hos politiet ikke den enkelte betjents skyld. Han placerer ansvaret i politiets direktionslokaler og på Christiansborg.

”Jeg vil ikke afvise, at der kan være enkelte svigt, hvor politifolk undlader at opfylde deres pligt. Men billedet er så generelt, at alt tyder på arbejdsforhold og en hverdag, hvor ledelsen ikke har givet politifolk mulighed for at passe deres arbejde og levere den fornødne service,” siger Peter Ibsen.

For meget skåret væk

Peter Ibsen mener, at politiledelsen har haft alt for travlt med at imponere politikere og presse og samtidig sejle hen over vanskelighederne. Herunder akut mangel på ansatte sammenholdt med opgaver.

”Vi skærer for meget væk. Det går ikke længere. Politiet ligger ned, og engagementet og stoltheden har fået for mange ridser. Vi skal videre og vi skal op af hængdyndet. Og den optur starter med direktører, som interesserer sig for andet end målepunkter og resultatkontrakter. Gerne i virkeligheden. Helst nu, hvor politiets image helt ufortjent undermineres dag for dag, advarer forbundsformanden.

Med Peter Ibsens skarpe standpunkter lægger Politiforbundet kursen om efter et forår, hvor forbundet ellers har haft travlt med at indgyde de menige betjente tillid til, at politireformen, der blev søsat i 2007, vil få effekt.

Netop formandens nye skærpede tone vurderes som årsag til, at justitsminister Lene Espersen efter Berlingskes artikler har iværksat kulegravningen af de mange sager.

Vestegnens Politi erkender svigt i Rønneisagen

Vestegnens Politi erkender nu med beklagelse, at der havde været en reel chance for at gribe ind i sagen om Pia Rønneis død 26. november 2007. Foto: Privatfoto

Politiet fik fire chancer for at reagere i sagen om Pia Rønneis død. Nu beklager Vestegnens Politi, at de intet gjorde.

Af [Morten Crone](#)

Onsdag den 9. juli 2008, 12:17

Vestegnens Politi erkender nu med beklagelse, at der havde været en reel chance for at gribe ind i sagen om Pia Rønneis død 26. november 2007.

Beklagelsen falder i et svar på en klage fra Pia Rønneis pårørende samt det vidne, som med fire opkald forsøgte at få politiet til at rykke ud.

”Det kan oplyses, at der var ledige patruljer til rådighed i politikredsen på de anførte tidspunkter,” fremgår det i svaret fra Henning Thiesen, direktør for Københavns Vestegns Politi.

Berlingske Tidende har siden 1. juni afdækket sagen – herunder også at der var ledige vogne at sende. Men i stedet for at rykke ud, sendte Vestegnens Politi i stedet vidnet Nino Chieu ind til sin nabo for at undersøge årsagen til, at han havde hørt skrig og bump. Dermed konfronterede vidnet en mand, der senere viste sig bevæbnet.

Senere samme dag omkom Pia Rønnei, 53, sammen med vidnets 60-årige mandlige nabo, da han bag rattet i kvindens bil torpederede en betonpille ved afkørsel 22 på Amagermotorvejen.

I en taske i bilen blev fundet et oversavet jagtgevær sammen med tre ruller tape og en kniv. I mandens bukselinning var stukket plast-strips, som kan bruges som håndjern.

To afbrudte telefonsamtaler mellem vidnet og politiet kan have haft betydning for at politiet ikke kom, da vidnet ringede, skriver Henning Thiesen.

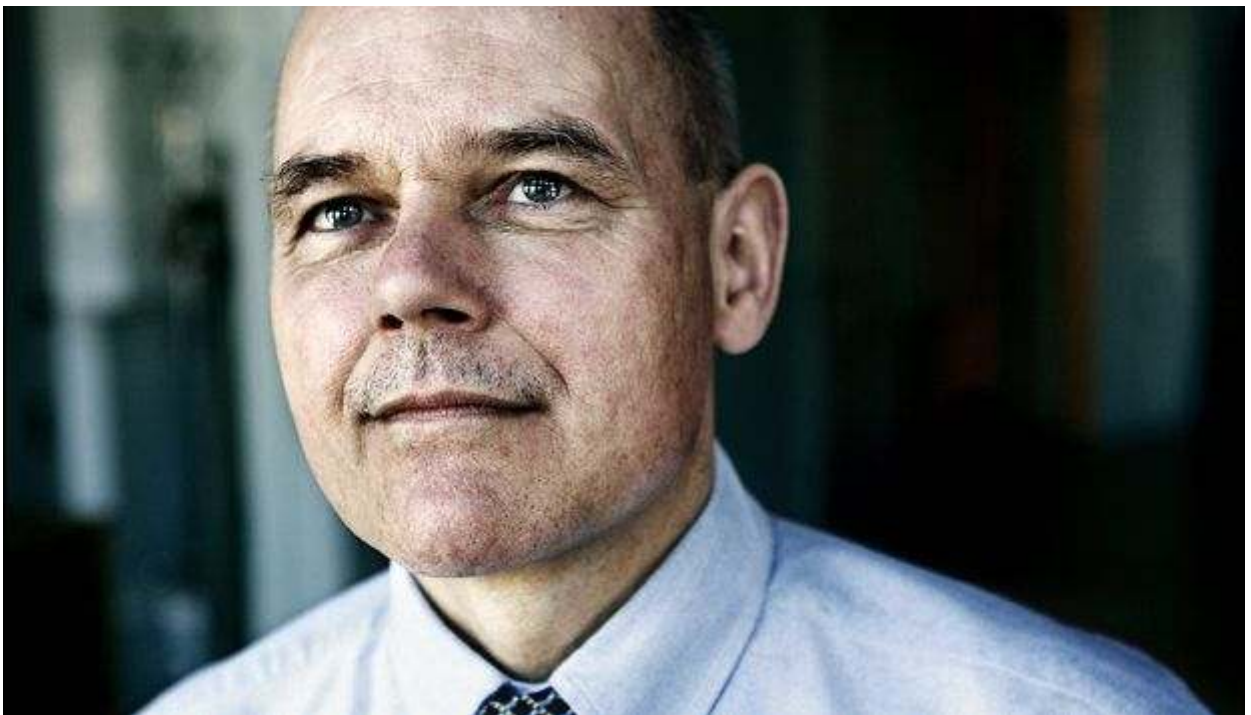
”Det er imidlertid min opfattelse, at politiet i forbindelse med Nino Chieus henvendelse ikke burde have bedt en borger om selv at undersøge omstændighederne, men burde have sendt en patrulje. Jeg skal beklage dette. Herved har jeg lagt vægt på, at det er politiet, som er den professionelle part i kommunikationen og kontakten med borgeren, der har ansvaret for, at der skabes det bedst mulige beslutningsgrundlag, så der kan reageres rigtigt på henvendelsen,” skriver Henning Thiesen i det seks sider lange svar.

Sammen med Pia Rønneis mand og søster klagede Nino Chieu 26. januar over ”politiets manglende pligttopfyldelse ved ikke at reagere på korrekt på Nino Chieus anmeldelser den 26. November 2007 af voldshandlingerne i (NN’s) hus, som førte til Pia Rønneis død”.

Henning Thiesen oplyser i sit svar, at politiets egen undersøgelse af sagen nu er afsluttet.

Berlingske Tidende har i kølvandet på afdækningen af Pia Rønnei-sagen bedt danskerne om at bidrage med oplysninger om sager, hvor politiet er tilkaldt men blev væk. På godt en måned er der blevet plottet næsten 70 sager på et interaktivt Danmarkskort – herunder flere sager fra Københavns Vestegn. På et år er fem personer døde i sager, hvor politiet forinden var blevet tilkaldt.

»Vi skulle have rykket ud«

»Når vi siger, at vi burde have sendt en patrulje, så burde vi heller ikke have ventet på, at der kom en klage. Så burde vi have taget sagen op af egen drift. Havde vi gjort det, havde vi sparet besværet med at finde medarbejdere, der efter måneder ikke kunne huske, om det var dem, eller ej. Vi kunne have fået sagen bedre undersøgt,« erkender politidirektør Henning Thiesen. Foto: Erik Refner

Politidirektør Henning Thiesen beklager, at to omkom, selvom politiet var blevet tilkaldt fire gange. Politiet begik fejl, erkender han og lover, at borgere på Vestegnen trygt kan regne med politiet trods svigt i sagen om Pia Rønnei.

Af [Morten Crone](#)

Sidst opdateret Onsdag den 9. juli 2008, 22:02

Da Nino Chieu ringede fire gange og fortalte politiet om sine oplevelser om formiddagen den 26. november sidste år, burde hvert opkald i sig selv have udløst en udrykning. Men ingen kom, og kort tid senere omkom 53-årige Pia Rønnei sammen med Nino Chieus 60-årige nabo, da naboen med Pia Rønnei som passager torpederede en betonpille på Amager-motorvejen.

Københavns Vestegns Politi har nu færdigbehandlet klagesagen over deres dispositioner på dagen. Over seks sider erkender politiet fejl på fejl.

Politidirektør Henning Thiesen konkluderer, at politiet burde være rykket ud, og at politiet ikke skulle have bedt vidnet om at undersøge, hvad der foregik i nabohuset. Samtidig erkender politidirektøren i brevet, at politiet af egen drift skulle have taget sagen op i stedet for at vente to måneder på, at en klage tvang ordensmagten til selvransagelse. Dog mener han, at sagen har været så kompleks, at 164 dages ventetid for klagerne er acceptabelt.

»Jeg er nået frem til, at sagsbehandlingen ikke har været for lang,« siger han.

Ifølge politidirektøren handler sagen først og fremmest om dårlig kommunikation.

»Det er vores ansvar at sikre, at kommunikationen forløber, så vi har et godt og sikkert beslutningsgrundlag,« siger han.

Ingen disciplinærsag

Thiesen, der er tidligere chef for Bagmandspolitiet, afviser, at der vil rulle hoveder på grund af sagen.

»Der er tale om medarbejdere, der har passet deres job, og som kloge mennesker som dig og mig bagefter skønner, burde have været anderledes. Vi straffer ikke folk for udøvelsen af et skøn. Vi er ikke i nærheden af en disciplinær reaktion eller sag.«

Hvad lægger du til grund?

»Vi er i en boldgade, hvor man ikke skal straffe folk. Når man udøver skøn, vil det statistisk set gå galt en gang imellem. Det kan man ikke begynde at straffe folk for, så længe skønnet ikke er helt ved siden af.«

Jamen, der var jo ledige vogne. Du siger selv, at politiet skulle have rykket ud. Hvis ikke det er svigt, hvad er det så?

»Det her er ikke i nærheden af en disciplinærsag.«

Vidnet Nino Chieu var i kontakt forskellige betjente, da han ringede. Politiets problem i undersøgelsen har været svigtende hukommelse hos de betjente, der håndterede Nino Chieus opkald. Da politiet modtog klagen, sendte man mails til de medarbejdere, der arbejder med borgerhenvendelser. Uden resultat. Senere blev mailforespørgslen udvidet til samtlige, der var ansat 26. november. Uden resultat. 9. juni læste en betjent Berlingske Tidendes afdækning af sagen. På baggrund af artiklerne huskede han nu svagt at have talt med vidnet, står der i svarbrevet til klagerne. En kvindelig betjent, som Nino Chieu talte med, og som sendte ham ud som politispejder hos naboen, er det ikke lykkedes at finde.

Der bor 384.000 borgere på Vestegnen. Kan de regne med, at politiet kommer, når de ringer?

»Ja. Det kan de.«

På baggrund af denne sag er der ikke grobund for stor optimisme?

»Det er et enkeltstående forløb. Der kan ske fejl. Det erkender vi. Men vi har 26.000 udrykninger årligt, og vi havde sidste år 93 disponeringsklager om alt mellem himmel og jord – enkelte af dem handler om, at vi ikke kom. Men der er tale om meget, meget få sager.«

En lærestreg

Politidirektøren påpeger, at sagen får betydning fremover i sager, hvor politiet selv får mistanke om, at der kan være tale om svigt:

»Der er en politi-etisk lærestreg: Når vi bliver bekendt med sådan en problemstilling, må vi ikke tøve. Vi skal tage den op selv. Når vi siger, at vi burde have sendt en patrulje, så burde vi heller ikke have ventet på, at der kom en klage. Så burde vi have taget sagen op af egen drift. Havde vi gjort det, havde vi sparet besværet med at finde medarbejdere, der efter måneder ikke kunne huske, om det var dem, eller ej. Vi kunne have fået sagen bedre undersøgt«.

Samtidig har sagen også ført til, at Henning Thiesen har indskærpet over for medarbejderne, at det er vigtigt at få dokumentation for beslutninger og samtaler med borgerne ført ind i døgnrapporten. Nino Chieus henvendelser er nemlig ikke noteret nogen steder i rapporten på trods af, at vidnet bad om at få ført til protokols, at han havde ringet med mistanke om, at en medborger var i nød.

»Det havde været hensigtsmæssigt, at Nino Chieus henvendelser var noteret ind i døgnrapporten. Jeg har skrevet ud til medarbejderne, at det er vigtigt, at der er dokumentation, så man ved, hvor og hvad der kan tages fat i, hvis der efterfølgende bliver brug for det,« siger han.

Fejl på fejl hos Vestegnens Politi

Vestegnens Politi erkender nu med beklagelse, at der havde været en reel chance for at gribe ind i sagen om Pia Rønneis død 26. november 2007. Foto: Privatfoto

Politiet svigtede Pia Rønnei forud for hendes død. Men sagen får ingen konsekvenser for hverken menige eller chefer hos Vestegnens Politi.

Af [Morten Crone](#)

Sidst opdateret Onsdag den 9. juli 2008, 22:02

164 døgn skulle politiet bruge på at finde ud af, hvad der gik galt forud for 53-årige Pia Rønneis mystiske og voldsomme død 26. november sidste år.

Undersøgelsen er endt med en blank undskyldning til Pia Rønneis familie: Politiet begik fejl på fejl og burde være rykket Pia Rønnei til undsætning.

Men på trods af, at der var ledige patruljer, og selv om politiet blev tilkaldt fire gange, foretog Københavns Vestegns Politi sig ingenting 26. november 2007. Vidnet Nino Chieu ringede fire gange, da han hørte bump og skrig fra nabohuset. Senere samme dag omkom Pia Rønnei sammen med vidnets 60-årige nabo, da hun med den 60-årige ved rattet i hendes Audi kolliderede med en betonpille på Amager-motorvejen med 150 kilometer i timen. I bilen blev fundet bl.a. et oversavet, ladt jagtgevær.

Trods beklagelser får sagen dog ingen konsekvenser for implicerede betjente eller deres chefer, oplyser direktør for Københavns Vestegns Politi, Henning Thiesen.

»Vi er slet ikke i nærheden af en disciplinærsag,« svarer han på et spørgsmål om, hvorvidt sagen kan udløse fyringer.

Det kan være strafbart for borgere at undlade at hjælpe andre, der er i nød eller hjælpeløse. Pia Rønneis pårørende noterer sig politiets beklagelse af sagen. Men de forstår ikke, at politiet kan erkende fejl i sagen, uden at det får konsekvenser.

»Det er uforståeligt. Nogen må da stå til ansvar. Sådan må det være i politiet, ligesom det er i resten af samfundet,« siger Hanne Petersen. Som søster til Pia Rønnei indsendte hun klagen over politiets svigt 26. januar.

Nino Chieu, medunderskriver på klagen og vidnet til skrig og bump i sin nabos hus siger: »Hvis medarbejderne havde meget klare instrukser og retningslinjer for, hvordan de skulle håndtere sager som denne, bør der rulle hoveder blandt de menige. Men hvis der ikke er meget klare retningslinjer for, hvordan opkald skal håndteres, er det ledelsens ansvar,« siger Nino Chieu.

Sanktioner mod betjente kræver, at der kan placeres et direkte ansvar hos en konkret medarbejder, mener juridisk konsulent i Amnesty International Claus Juul.

»Det kan blive svært i denne sag,« siger han

Berlingske Tidende har i juni afdækket Pia Rønnei-sagen – herunder også, at der var ledige patruljevogne, der kunne have været fremme på mellem et og ni minutter. I stedet blev Nino Chieu bedt om selv at undersøge, hvad der var galt hos naboen.

»Politiet burde i den pågældende situation ikke have bedt borgeren om selv at undersøge forholdene, men burde have sendt en patrulje, og det er beklageligt,« skriver Henning Thiesen i et brev til klagerne.

Justitsminister Lene Espersen (K), der tidligere har langet hårdt ud mod betjentes hukommelsessvigt i sagen, har ingen kommentarer til sagen, da hun ligesom formanden for Folketingets retsudvalg, Peter Skaarup (DF), er på ferie.

Politiet varsler flere svigt frem til 2011

En analyse af 300 sager om mulige politisvigt viser, at politiet har disponeret forkert i ca. 40 procent af sagerne. Foto: Rune Evensen/Scanpix

Fortrolig rapport fra Rigspolitiet afslører, at konsekvenserne af politireformen er langt værre end frygtet. DF og S kræver handling nu.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Mandag den 8. september 2008, 22:18

Næsten dagligt ringer borgere forgæves til politiet, selv om de har akut behov for hjælp.

Dermed er problemet med politisvigt langt større end hidtil antaget.

Det viser en fortroligt stemplet analyse fra Rigspolitiet, og ifølge den kommer der til at gå to-tre år endnu, før danskerne kan regne med en sikker og stort set fejlfri betjening fra ordensmagten, hvis de har brug for akut hjælp. Det erfarer Berlingske Tidende.

Kommunikationen knaser

I alt 300 sager om mulige politisvigt siden politireformens start sidste år ligger til grund for analysen, som kommer efter en kortlægning her i avisen af 75 sager om mulige politisvigt – udført i samarbejde med vores læsere, som skrev ind om deres egne oplevelser. Men sagerne er altså flere end hidtil antaget.

Rigspolitiet skønner, at politiet har disponeret forkert i ca. 40 procent af de oplyste sager. I andre 20 procent har der været knas i kommunikationen mellem politi og borgere – mens 40 procent er blevet korrekt behandlet.

Sagerne spænder fra banale tyverianmeldelser, der aldrig er optaget, til seks dødsfald, som politiet muligvis kunne have afværget.

S: Uacceptabel prognose

Størst vrede vækker det på Christiansborg, at Rigspolitiet varsler, at der kan gå helt op til to-tre år, før problemerne er helt løst.

»For både politi og justitsminister har erkendelsen været svær, men som borger har man skullet være blind for ikke at se det: Implementeringen af politireformen ligner en fiasko,« siger Dansk Folkepartis retsordfører, Peter Skaarup: »Det duer ikke at sidde med hænderne i skødet og vente to-tre år, mens politiet fortsætter med at lave svigt. Nu må ministeren tage et ansvar,« siger retsordfører Karen Hækkerup fra Socialdemokraterne.

Hun kalder Rigspolitiets prognose »helt uacceptabel«.

Analysen viser, at masser af borgere har ventet for længe eller slet ikke er kommet igennem på telefonen. Samtidig har politifolkene, som tager imod opkaldene, ikke været godt nok uddannet til at disponere.

Politisvigt kobles til stort anlagt reform

Danskerne har aldrig kunnet vide sig sikre på, at politiet kommer den dag, de har brug for hjælp. Men efter politireformen er risikoen for fejl steget, erkender Rigspolitiet i ny analyse.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Mandag den 8. september 2008, 22:20

Den stort anlagte politi- reform får i en ny analyse fra Rigspolitiet selv en god del af skylden for, at politiet har ladet en række borgere i stikken – i visse tilfælde med fatale konsekvenser.

Berlingske Tidende erfarer, at hele 300 sager indgår i Rigspolitiets endnu ikke offentliggjorte kulegravning. Sagerne dækker over tilfælde, hvor politiet i pressen eller andre steder har fået kritik for ikke at komme ud til borgere med akut brug for hjælp.

Politikredsene er kommet til bunds i 250 af sagerne. De giver et langt fra betryggende indtryk af politiets evne til at rykke ud. I mange tilfælde har borgere slet ikke kunnet komme i kontakt med politiet, som lagde telefonsystemet om efter reformen. Men hvor politiet hidtil helst har villet tale om visse tekniske indkøringsvanskeligheder med systemet, viser Rigspolitiets egen analyse ifølge Berlingske Tidendes oplysninger, at i kun omkring hver fjerde af sagerne skyldes problemerne teknikken. I tre ud af fire tilfælde har betjeningen bare ikke været god nok – enten på grund af manglende bemanning, forkert omstilling eller andre menneskelige fejl.

Mange medarbejdere har slet ikke været uddannet tilstrækkeligt til at betjene borgerne, da organisationen blev vendt helt på hovedet efter politireformen, lyder konklusionen i Rigspolitiets egen analyse.

Men politireformen har også medført andre og alvorligere fejl: Når en borger er kommet igennem, er der i en række sager blevet disponeret forkert. Analysen afslører, at risikoen for fejl i hvert fald er vokset efter reformen, som har været tilrettelagt og ledet af rigspolitichef Torsten Hesselbjerg.

I 40 procent af sagerne er der tale om deciderede fejl: Der er ikke sendt en patruljevogn ud, selv om der skulle have været det, eller der er gået for lang tid, før det skete. I andre 20 procent har politiet egentlig disponeret rigtigt, men forsømt at forklare borgeren, hvad der sker i sagen, mens der i de sidste 40 procent af sagerne ikke er noget at komme efter ifølge politiet selv.

Alvorligere sager

Blandt de forkerte dispositioner er alt fra borgere, der er blevet bestjålet uden at politiet ville optage rapport, til en militær granat, som politiet glemte at komme ud for at bortsprænge. Men der er også alvorligere sager.

Sagen om Pia Rønneis død blev landskendt, da Berlingske Tidende afslørede, at et vidne ringede fire gange til politiet, da vidnet hørte kvindeskrig 26. november 2007. Kort efter omkom den 53-årige Pia Rønnei.

22. maj 2008 blev en 17-årig kvinde dræbt i Hjørring – selv om der seks timer før drabet blev ringet til Nordjyllands Politi og slået alarm. Syd- og Sønderjyllands Politi har en sag fra 11. december 2007, hvor borgere forsøgte at få politiet til at hjælpe en beruset mand i sin bil. Politiet kom ikke, og manden døde. En skizofren mand er sigtet og varetægtsfængslet for et drab. Dagen forinden modtog Midt- og Vestsjællands Politi ellers en e-mail med et nødråb om hjælp til den skizofrene mand.

Politiformand: Politiets troværdighed ramponeret

Foto: Rune Evensen

Danske politifolk er dybt bekymrede over den mistillid, der er i befolkningen efter Berlingske Tidendes afdækning af politisvigt, siger Politiforbundets formand, Peter Ibsen i en kommentar til hemmelig rapport.

Af Morten Crone og Morten Frich
Tirsdag den 9. september 2008, 10:24

Dansk politi erkender, at politireformen har medført uacceptabelt mange fejl og svigt, når borgerne har ringet til politiet.

Det siger formanden for Politiforbundet, Peter Ibsen, i en kommentar til konklusionerne i Rigspolitiets rapport om politisvigt.

”Efter politireformen har der været store problemer med tilgængeligheden – folk har simpelt hen ikke kunne ringe til os, eller telefonerne er ikke blevet svaret. Vi må desværre også sige, at der er en række sager, hvor vi har disponeret forkert, når folk er kommet igennem. Det må vi rette internt, og der må vores folk bare gøre det bedre. Vi skal nu til at genopbygge vores troværdighed.”

Forventningerne

Mens Peter Ibsen tror på, at fejlene nok skal blive rettet fremover, ser han et helt andet og meget alvorligt problem for dansk politi.

”Hvad jeg næsten er endnu mere bekymret for, er, at der er et stort gab mellem de forventninger, borgerne har til politiet og den service, vi kan yde. Der ligger en stor opgave for os alle – politifolk, politikere, ministeren og jer i pressen. Det er vil være meget ulykkeligt, hvis den mistillid, som jeg fornemmer, at der er i befolkningen lige nu, fortsætter. For så risikerer vi, at borgerne helt holder op med at ringe til os. Det kan hverken vi eller de være tjent med.”

Ifølge Politiforbundets formand går arbejdet i gang med det samme.

”Nu tager vi fat på at rette tingene internt. Derefter bliver vi nødt til at se på, hvordan vi kan skabe realistiske forventninger til, hvad man med rette kan forvente, når man ringer til politiet.”

Rigspolitichefen lover hurtige forbedringer

Foto: Linda Henriksen

Landets øverste politimand, rigspolitichef Torsten Hesselbjerg, lover nu, at politisvigt vil være en saga blot i løbet af ganske kort tid.

Af [Morten Crone](#)

Tirsdag den 9. september 2008, 11:33

Politisvigt vil være en saga blot i løbet af ganske kort tid, lover politichef Torsten Hesselbjerg.

Det sker efter at Berlingske Tidende i dag har afsløret en hemmeligtstemplet rapport fra Rigspolitiet, som gennemgår 300 sager om politisvigt fra samme periode som den storstilede politireform har været søsat.

I samme 26 sider lange rapport fremgår det i de konkluderende bemærkninger, at der fortsat vil forekomme svigt skabt af reformbøvl frem til at reformen er fuldt implementeret:

”... analysen har påvist, at der i implementeringsfasen for politireformen er forekommet – og formentlig fortsat i den kommende tid vil forekomme – fejl eller uhensigtsmæssigheder eller i det mindste en potentielt øget risiko for herfor, som kan tilskrives reformimplementeringen”.

Bøvlede år

På den hemmelige rapport's sidste side angiver Rigspolitiet selv umiddelbart efter en prognose for, hvor længe reformbøvlet i sig selv risikerer at føre til politisvigt. Først om 2-3 år tør Rigspolitiet love danskerne et politi, der ikke svigter på grund af reformen:

”Analysen peger imidlertid ikke på, at disse fejl eller uhensigtsmæssigheder eller den potentielt forøgede risiko herfor fortsat vil forekomme i større omfang end før politireformen, når reformen er fuldt implementeret i løbet af de næste 2-3 år. Tværtimod er der en klar forventning om, at politikredsene bl.a. i takt med, at de organisatoriske tilpasninger bliver gennemført, og medarbejderne opnår øget rutine med de nye sags- og forretningsgange mv., kan leve op til intentionerne med reformen og levere en ensartet høj faglig kvalitet overalt i landet”.

Ny melding

Men nu er meldingen fra Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg en helt anden. Han kan ikke engang genkende konklusionerne:

"Jeg er meget forvirret. Artiklen giver udtryk for total fejltolkning og fejllæsning af analysen," siger han til TV 2 News.

"Vi siger ikke, at det vil fortsætte sådan i 2-3 år. Tværtimod siger vi, at vi er ved at være igennem. Derfor forstår jeg ikke, hvordan Berlingske Tidende kommer frem til det modsatte."

Torsten Hesselbjerg mener, at politiet er ved at være igennem de store udfordringer, som politireformen har bragt:

"Hvis ikke vi er igennem allerede nu, så er vi det på meget kort sigt," fastholder han over for TV 2 News.

Rigspolitiet ændrer konklusion i 11. time

Foto: Erik Refner

Rigspolitiet varslede 2. september i en hemmelig rapport fortsatte fejl efter politireformen. Tre dage efter var konklusionen til Folketingets Retsudvalg pludselig en anden.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Tirsdag den 9. september 2008, 20:51

Justitsminister og nykåret konservativ leder Lene Espersen efterlader sig en betændt sag til sin efterfølger: I en status over fejlene i kølvandet på den historiske politireform til forligspartierne præsenteres Folketinget for en noget mere lyserød konklusion end konklusionen i den oprindelige, fortroligt stemplede rapport.

Rapporten bygger på 300 sager om mulige politisvigt, siden den storstilede reform blev søsat. 2. september – for kun godt en uge siden – lød de konkluderende bemærkninger, at der fortsat vil være risiko for svigt skabt af reformbøvl, frem til reformen er fuldt implementeret:

»... analysen har påvist, at der i implementeringsfasen for politireformen er forekommet – og formentlig fortsat i den kommende tid vil forekomme – fejl eller uhensigtsmæssigheder eller i det mindste en potentielt øget risiko herfor, som kan tilskrives reformimplementeringen«.

Først om to-tre år tør Rigspolitiet love danskerne et politi, der ikke svigter på grund af reformen, lagde Rigspolitiet selv op til 2. september:

»Analysen peger imidlertid ikke på, at disse fejl eller uhensigtsmæssigheder eller den potentielt forøgede risiko herfor fortsat vil forekomme i større omfang end før politireformen,

når reformen er fuldt implementeret i løbet af de næste to-tre år. Tværtimod er der en klar forventning om, at politikredsene bl.a. i takt med, at de organisatoriske tilpasninger bliver gennemført, og medarbejderne opnår øget rutine med de nye sags- og forretningsgange mv., kan leve op til intentionerne med reformen og levere en ensartet høj faglig kvalitet overalt i landet.

Berlingske Tidendes forside 9. september 2008.

»Dybt betænkeligt«

Men den konklusion er nu ændret i den rapport, Rigspolitiet offentliggjorde i går.

Nu er meldingen fra Rigspolitiet en helt anden. 5. september – tre dage efter den oprindelige konklusion – står der ikke et ord om fejl, der formentlig vil forekomme i den kommende tid eller udsigten til en optimal betjening af borgerne i løbet af to-tre år.

Den nye konklusion lyder:

»Der er næppe nogen tvivl om, at der i den hidtidige implementeringsfase har været et større antal fejl og uhensigtsmæssigheder end dem, der er omfattet af analysen. Selv når dette tages i betragtning, er der en klar forventning om, at politiet bl.a. i takt med, at de organisatoriske tilpasninger bliver gennemført, og at der opnås øget rutine med de nye sags- og forretningsgange mv., kan leve op til intentionerne med reformen og levere en ensartet høj faglig kvalitet overalt i landet.«

Forligspartierne bag politireformen føler sig ført bag lyset.

»Hvem pokker sidder og censurerer i en rapport, Hvem er det, der mener, at vi ikke kan tåle at høre, at problemerne formentlig varer to-tre år endnu,« siger retsordfører Karen Hækkerup (S):

»Det kræver jeg et svar på, det er jo dybt betænkeligt.«

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg skriver i en email til Berlingske Tidende, at der er tale om »en helt naturlig og sædvanlig arbejdsproces, hvor udkast drøftes i relevante fora, og at det ikke er udtryk for andet end, at konklusionen selvsagt skal formuleres på den mest klare, rigtige og præcise måde.«

Danskerne dumper politireformen

Danskerne er ikke imponerede over politireformen, viser en ny måling. Arkivfoto: Thomas Sjørup

Danskerne oplever, at der er blevet færre betjente på gaden og en dårligere betjening af borgerne efter politireformen.

Af [Morten Crone](#)

Sidst opdateret Onsdag den 10. september 2008, 19:56

Selv om danskerne med politireformen skulle få et toptunet politi, hvor betjentene skulle rejse sig fra skrivebordene og i stedet bekæmpe banditter, er det langt fra det indtryk, reformen indtil videre har efterladt hos borgerne.

Faktisk vender danskerne ifølge TV 2 tommelfingeren nedad, når de bliver spurgt om politireformens følger. I en Megafon-undersøgelse udført for TV 2, har 1300 danskere vurderet politiet:

61 procent mener, at der har været færre betjente på gaden de seneste to år, og hele 65 procent mener, at politiets service er blevet dårligere inden for samme periode. Blot otte procent oplever, at der har været flere betjente på gaden, mens fire procent mener, at politiets service har været bedre.

Danskere i landdistrikterne er mest kritiske overfor de foreløbige konsekvenser af reformen.

Med politireformen er fulgt en skarpere prioritering af politiets opgaver. Det betyder, at småkriminelle ikke altid bliver fanget af lovens lange arm. I stedet skal politiet koncentrere sig om at opklare mere alvorlig kriminalitet.

Spørgsmålet om, hvorvidt det er en ok måde at betjene borgerne på, deler danskerne. 51 procent siger at de finder det acceptabelt. 47 procent finder det uacceptabelt.

Trods de alvorlige ridser i lakken er befolkningens tillid til politiet dog stadig intakt. Megafonundersøgelsen for TV 2 viser, at 74 procent af danskerne har et positivt syn på politiet, mens kun 10 procent er negativt indstillede.

Politireformen blev indført den 1. januar 2007, og den har siden mødt stor kritik fra både politiet, politikere og borgerne.

Minister skal forklare politisvigt

Arkivfoto: Rune Evensen

Stormen om politireformen bliver justitsminister Brian Mikkelsens ilddåb. I et samråd skal han forklare, hvorfor konklusionen på analysen af politisvigt efter reformen blev ændret.

Af [Morten Crone, Morten Frich og Peter Jeppesen](#)

Sidst opdateret Onsdag den 10. september 2008, 22:24

Landets nye justitsminister Brian Mikkelsen (K) kommer i skudlinjen allerede fra sin første dag som minister. I et samråd med Retsudvalget skal han nu forklare, hvorfor Rigspolitiet ændrede sin konklusion i en analyse om politisvigt til det mere rosenrøde.

Berlingske Tidende afslørede i forgårs indholdet af og konklusionen på et fortroligt udkast til analysen dateret 2. september. Her fremgik det, at der i de kommende to-tre år fortsat vil være risiko for politisvigt på grund af reformbøvl.

I den endelige analyses konklusion dateret 5. september var de to-tre år redigeret bort. Det samme var formuleringerne om, at problemerne formentlig vil fortsætte i »den kommende tid«.

Forligspartierne bag politireformen er i oprør efter afsløringen. De føler sig ført bag lyset i sagen og er utrygge ved, om Rigspolitichefen enten udelukkende mener, at det går fremad med reformen - eller om reformen i sig selv er kilde til politisvigt i den kommende tid, og at der risikerer at gå to-tre år, før problemet er løst.

SFs retsordfører Karina Lorentzen kræver justitsminister Brian Mikkelsen i samråd: »Jeg vil vide, hvorfor vi ikke måtte høre, hvor længe Rigspolitiet forestiller sig, at der fortsat vil være alvorlige problemer, og hvad den nye justitsminister forestiller sig at gøre. Som forligspartner føler jeg mig ført bag lyset i en grad, jeg slet ikke kan beskrive,« siger Karina Lorentzen, der beskriver sagen som en alvorlig belastning for tilliden til Brian Mikkelsens forgænger Lene Espersen (K) og til rigspolitichef Torsten Hesselbjerg.

Hos Dansk Folkeparti ryster Peter Skaarup, som også er formand for Folketingets Retsudvalg, på hovedet.

»Vi er nødt til at diskutere Rigspolitiets brug af korrekturlak i denne sag med justitsministeren. For den er vi ikke helt trygge ved,« siger Peter Skaarup.

Socialdemokratiets retsordfører Karen Hækkerup reagerer med et paragraf 20 spørgsmål: »Vil ministeren oplyse, hvem der har truffet beslutningen om at slette i konklusionen af rapporten om politisvigt, hvor tidsperspektivet på to-tre år før politiet laver lige så få fejl, som før reformen, er udeladt i det sidste afsnit,« lyder spørgsmålet til ministeren.

Også de Radikale mener, at Brian Mikkelsen har overtaget et forklaringsproblem. Samtidig forlanger retsordfører Simon Emil Ammitzbøll: »Den nye justitsminister må som noget af det første få styr på politireformen. Det er uacceptabelt, at der redigeres i konklusionerne, og derfor vil jeg bede den nye justitsminister om at samle forligskredsen så hurtigt som muligt for at få klarlagt præcis, hvordan det går med politireformen,« siger Simon Emil Ammitzbøll.

På sin første dag som minister nøjedes Brian Mikkelsen med at sige om politireformen: »Jeg har tænkt mig at tage en runde og snakke med politiet på de forskellige politistationer og så danne mig et overblik over det. Det er klart, at vi skal have styr på den politireform. Borgerne har krav på tryghed, og det er en mærkesag for mig og også en konservativ værdi, at der er tryghed i det danske samfund.«

Politiets rapport

Sådan ændrede konklusionen på rapporten om politisvigt sig på tre dage:

Torsdag den 11. september 2008, 22:30

Endelig kan det konstateres, at analysen har påvist, at der i implementeringsfasen for politireformen er forekommet – og formentlig fortsat i den kommende tid vil forekomme – fejl eller uhensigtsmæssigheder eller i det mindste en potentielt øget risiko her for, som kan tilskrives reformimplementeringen. Analysen peger imidlertid ikke på, at disse fejl eller uhensigtsmæssigheder eller den potentielt forøgede risiko herfor fortsat vil forekomme i større omfang end før politireformen, når reformen er fuldt implementeret i løbet af de næste 2-3 år.

Før et møde i Rigspolitiets koncernledelse:

Endelig må det ud fra analysen generelt konkluderes, at der i den undersøgte periode har været ganske mange fejl eller uhensigtsmæssigheder - også ud over de sager, som er beskrevet i politikredsens redegørelser - som kan tilskrives reformimplementeringen. Analysen peger imidlertid ikke på, at disse fejl eller uhensigtsmæssigheder eller den potentielt forøgede risiko herfra er af en sådan karakter, at de ikke kan udbedres i løbet af den kommende tid. Der er således i politiet en klar forventning om, at politikredsene, bl.a. i takt med, at de organisatoriske tilpasninger bliver gennemført, og medarbejderne opnår øget rutine med de nye sags- og forretningsgange mv., kan leve op til intentionerne med reformen og levere en ensartet høj faglig kvalitet overalt i landet.

Efter mødet i Rigspolitiets koncernledelse:

Endelig er det Rigspolitiets vurdering, at der - uanset dette ikke kan påvises statistisk set - i forbindelse med implementeringen af politireformen, har været ganske mange fejl eller uhensigtsmæssigheder - også ud over de sager, som er beskrevet i politikredsens redegørelser. Analysen peger imidlertid ikke på, at disse fejl eller uhensigtsmæssigheder eller den forøgede risiko herfra er af en sådan karakter, at de ikke kan udbedresi løbet af den kommende tid. Der er således en klar forventning om, at politiet, bl.a. i takt med, at de organisatoriske tilpasninger bliver gennemført, og der opnås øget rutine med de nye sags- og forretningsgange mv., kan leve op til intentionerne med reformen og levere en ensartet høj faglig kvalitet overalt i landet. Det skal herved tages i betragtning, at analysen ikke stiller spørgsmålstejn ved den nye organisering af politiet, som følger af politireformen.

Der er næppe nogen tvivl om, at der i den hidtidige implementeringsfase har været et større antal fejl og uhensigtsmæssigheder end dem, der er omfattet af analysen. Selv når dette tages i betragtning, er der en klar forventning om, at politiet, bl.a. i takt med, at de organisatoriske tilpasninger bliver gennemført, og der opnås øget rutine med de nye dags- og forretningsgange mv., kan leve op til intentionerne med reformen og levere en ensartet høj faglig kvalitet overalt i landet.

»Det var en banal fejl, som blev rettet. Ikke andet«

Det er helt almindeligt og uden det mindste skær af skandale, at der er blevet ændret i en konklusion i en analyse om politisvigt, mener rigspolitichef Torsten Hesselbjerg. Foto: Niels Ahlmann Olesen

Det var en fejl, at Rigspolitiet i en analyse vurderede, at reformbøvl kunne udløse politisvigt i endnu to-tre år. Men det var en fejl, der hurtigt blev rettet, siger rigspolitichef Torsten Hesselbjerg.

Af [Morten Crone](#)

Torsdag den 11. september 2008, 22:30

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg og hans nærmeste medarbejdere skød helt uden for skiven i den første konklusion på en stor analyse om politisvigt.

Der var slet ikke dækning for at konkludere, at risiko for politisvigt som konsekvens af reformbøvl ville fortsætte i de næste to-tre år. Tværtimod, siger Hesselbjerg.

I den officielle analyse af politisvigt dateret 5. september – kun tre dage efter den første konklusion – bliver der i en ny konklusion set fremad. Her er forventningen, at intentionerne om en ensartet borgerbetjening og høj kvalitet i politiarbejdet vil blive indfriet i takt med at politifolkene bliver mere rutinerede i de nye sags- og forretningsgange.

Dækningen for konklusionen findes ifølge Torsten Hesselbjerg i en passus fra rapportens side 22. Her står, at vagtcentralerne er velfungerende, og at de senest om meget kort tid vil betjene

borgerne mere professionelt og ensartet end før reformen. Så en tidshorisont på to-tre år en fejl, siger rigspolitichefen.

Det fortrolige udkast til analysen blev rundsendt 2. september til landets politidirektører, Justitsministeriet og til Politiforbundet. I dette udkast var tidsangivelsen på de to-tre år med. Udkastet blev rundsendt forud for et møde 4. september, hvor de endelige formuleringer skulle fastlægges.

»Det er mig og politimester Lone Frank, Rigspolitiet, der har ansvaret for ordlyden i udkastet – herunder også de famøse ord »2-3 år«,« fastslår Torsten Hesselbjerg. Under arbejdet på at »kvalitetssikre« teksten forud for mødet, kom rigspolitichefen på andre tanker.

»Konklusionen er simpelthen forkert i denne sammenhæng. Denne tidshorisont (to-tre år, red.) er relevant i forhold til, hvornår politiets nye IT-systemer er klar og for de 800 nye årsværk (som skal frigives med politireformen, red.). Men den er forkert i forhold til det, analysen handler om, nemlig telefonbetjeningen og vagtcentralerne. Sammenfatningen er helt i strid med det, der står på rapportens foregående sider. Her fremgår netop en kort tidshorisont. Vi kunne slet ikke konkludere, som vi gjorde«.

Rigspolitichefen ændrer gradvist konklusionen flere gange fra 2. til 5. september for til sidst at skrive en ny konklusion med en helt anden vinkel. Det er helt almindeligt og uden det mindste skær af den skandale, mener Hesselbjerg.

Ingen lyd fra ministeriet

Selv om der altså 2. september blev sendt en analyse med en helt forkert konklusion til Justitsministeriet, var der ifølge Hesselbjerg ingen reaktion fra Justitsministeriet.

»Vi har ikke hørt et eneste ord fra ministeriet«.

Heller ikke uformelt?

»Det eneste jeg hører, er, at Justitsministeriet har fået det og læser det.«

Der blev ikke tilkendegivet holdninger på nogen måde?

»Nej.«

Hvis ikke formålet er en udtalelse fra ministeriet, hvorfor så sende analysen over?

»Når vi sender det til alle politidirektørerne og til Politiforbundet, så er det naturligt at sende det til Justitsministeriet. Men de kunne ikke drømme om at rette i det.«

Hvis det nu er så åbenlyst forkert at drage de to-tre år ind. Hvorfor skrev I det så?

»Jeg kan jo ikke give en forklaring på, hvorfor vi har skrevet det på den måde. Vi prøver at sige for mange ting. Vi blander tingene sammen. Det hænger ikke sammen. Jeg kalder det en banal fejl. Man kunne også sige, at der simpelthen bliver tænkt for stort,« siger Hesselbjerg.

Reform-partier i hård kritik af politichef

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg førte pennen, da en konklusion om politisvigt fik en helt ny vinkel. Årsagen var en banal fejl i udkastet, siger han. Forligspartier kræver klarhed.

Af [Morten Crone](#)

Torsdag den 11. september 2008, 22:30

Politikerne bag politireformen raser over ændringer i konklusionen og et uklart forløb omkring en omstridt analyse om politisvigt. De kræver nu klarhed omkring sagen fra rigspolitichef Torsten Hesselbjerg, der dog fastholder, at der slet ikke er nogen sag.

I et udkast til analysen om politisvigt, som Berlingske Tidende afslørede i tirsdags, fremgik det i store træk, at når reformen er fuldt indført om to-tre år, vil den ikke længere kunne bruges som undskyldning for politisvigt. I den endelige version fremgår ingen tidsfrister. Her står i korte træk, at efterhånden som reformen bliver indført, vil politiet kunne levere mere ensartet kvalitet og leve op til intentionerne med reformen.

»Konklusionen i udkastet var en banal fejl. Der var ikke dækning for den. Derfor blev den rettet. Det viser, at vi tænker over tingene,« siger Torsten Hesselbjerg.

Men politikerne ser faktisk den første konklusion som mere realistisk end den sidste.

»Forskellen på de to konklusioner er markant. Jeg opfatter den første konklusion som et mere ærligt signal om, hvor reformen står, end det den endelige konklusion giver,« siger Karina Lorentzen, SFs retsordfører.

Kritik fra S og DF

Rigspolitiet oplyser, at det fortrolige udkast fra 2. september samme dag blev sendt til Justitsministeriet til orientering. Torsten Hesselbjerg afviser i et interview med Berlingske Tidende (nederst på siden), at ministeriet har været med til at føre pennen på den endelige konklusion.

Forløbet er rystende, mener Karen Hækkerup, retsordfører for Socialdemokraterne

»Hvis der var tale om en fejl i den første konklusion. Så spørger jeg: Hvem er mest inkompetent: Dem der begår den eller ministeriet, der fik analysen til gennemsyn uden at reagere på fejlen,« siger hun.

Kritikken er lige så hård fra formand for Retsudvalget, Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti.

»Undersøgelsen er intet værd, hvis der er pyntet på konklusionen. For mig virker det som om, at Rigspolitiet fortalte sandheden første gang,« siger Peter Skaarup.

Politiet mørkelægger svigt

Når borgere ringer til politiet med akut brug for hjælp, men nægtes udrykning, undlader politiet i en række tilfælde at føre det ind i døgnrapporten. Flere sager, hvor der er konstateret politisvigt, er aldrig noteret.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Lørdag den 13. september 2008, 21:05

Borgere, som ringer til politiet for omgående at få hjælp, er ikke bare kommet i større risiko for at få et fejltagtigt afslag, efter at politireformen trådte i kraft sidste år.

Deres anmeldelse noteres ofte slet ikke, selv om den burde føres ind i døgnrapporten. Dermed kan politiet skjule sporene i sager om politisvigt, hvor de burde være rykket ud. De seneste måneder har Berlingske Tidende dokumenteret en lang række sager, hvor politiet ikke rykkede ud.

Eksempelvis har flere borgere i Lohals på Langeland foretaget op mod fem gange så mange akutte opkald til politiet, som politiet har registreret i sit sagsystem, POLSAS, for at få hjælp i kampen mod en lille gruppe af kriminelle og voldelige unge. Politidirektør Poul Løhde for Fyns Politi vedstår, at politiet ofte ikke har noteret anmeldelserne.

»Ligesom døgnrapporten beskriver, hvad der bliver rykket ud til, skal den nu også beskrive, hvad der ikke rykkes ud til. Det er jo dumt, når folk klager over manglende udrykning, at vi ikke kan finde sagerne i døgnrapporten,« siger Poul Løhde, som kalder det »piskesnødsvigt« at få registreret de vigtige oplysninger, så hele debatten om politiets evne til at rykke ud kvalificeres.

Men det er ikke bare Fyn, der har problemet, viser Rigspolitiets nye analyse af 298 mulige politisvigt efter den historiske reform.

»Ikke alle henvendelser til politiet skal registreres i POLSAS og dermed optages på døgnrapporten, men nogle af de episoder, som er omfattet af politikredsens redegørelser, burde have været registreret. Politikredsene vil i lyset af erfaringerne fra de modtagne klagesager og de medieomtalte sager præcisere kredsens retningslinjer for førelse af døgnrapport,« skriver Rigspolitiet i sin analyse.

Formanden for Folketingets Retsudvalg, Peter Skaarup (DF), finder den mangelfulde registrering af politiets manglende udrykninger dybt kritisabel og vil bringe sagen op for den nye justitsminister, Brian Mikkelsen (K).

»Det er jo ikke svært for politiet at kunne prale af flotte responstider, hvis der er anmeldelser og samtaler med borgere, der aldrig ryger i døgnrapporten. Det er direkte misvisende. På samme måde bliver diskussionen om flere eller færre ressourcer til politiet omsonst.«

Svigt hos Københavns Vestegns Politi

Landets 12 politikredse har hver udarbejdet en redegørelse over sager, hvor borgere har oplevet svigt fra politiet. Her er de klager, som Syd- og Københavns Vestegns Politi har vurderet.

Her svigtede politiet i din kreds

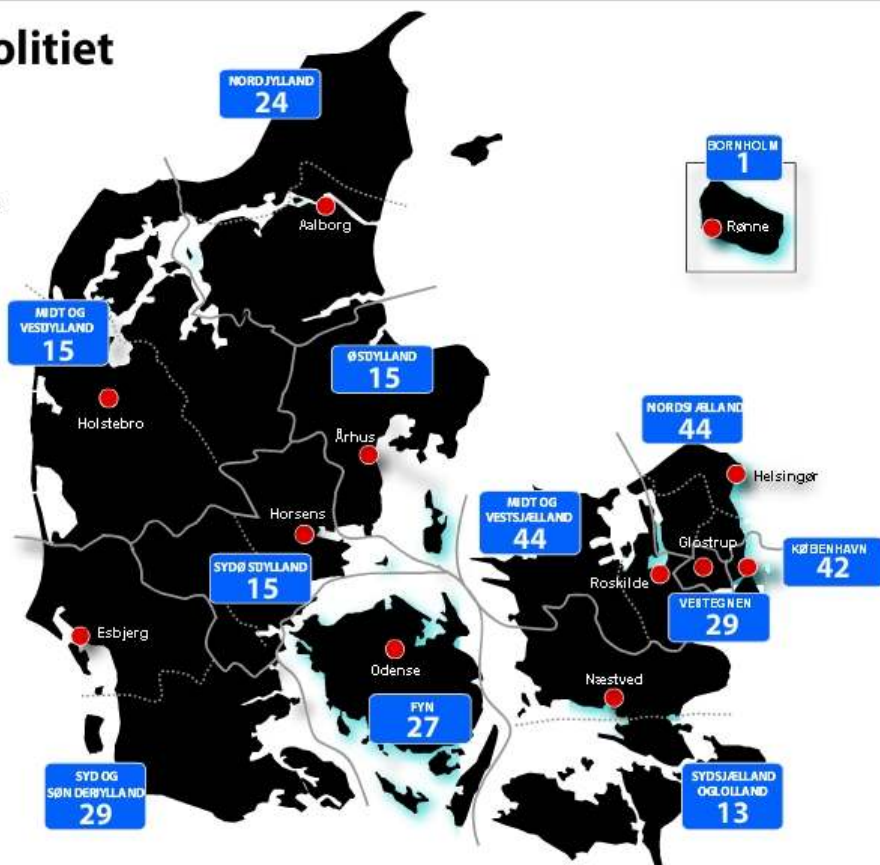
Med bidrag fra Berlingskes læsere har Rigspolitiet for første gang nogensinde lavet en samlet undersøgelse af danskernes klager over politisvigt.

Berlingske Tidende præsenterer nu samtlige 298 sager fra Rigspolitiets analyse. En fjerdedel stammer fra samarbejdet mellem læsere og journalister på berlingske.dk/forbrydelsen.

Klik på kortet for at se, hvilke sager om politisvigt, der har været i dit lokalområde.

Klik her for at læse historien om Pia Rønne, der satte debatten om politiets indsats igang.

Af Berlingske Research

Lørdag den 13. september 2008, 22:00

4. Klage over manglende udrykning til mulig vold i nabohus.

3 personer indgav i januar 2008 klage over ”politiets manglende pligt opfyldelse ved ikke at reagere korrekt på Nino Chieus anmeldelser den 26. november 2007 af voldshandlingerne i (NN`s) hus, som førte til Pia Rønnes død”. – Sagen har været genstand for betydelig offentlig omtale, navnlig i Berlingske Tidende i juni 2008.

Nino Chieu ringede den 26. november 2007 i tidsrummet kl. 12.53 til 14.52 4 gange til Københavns Vestegns Politi, efter at han havde hørt kvindeskrig ledsaget af bumpelyde fra nabohuset omkring kl. 11.15-11.30. Ved det første opkald fortalte han en mandlig medarbejder, hvad han havde oplevet, men pludselig ”røg forbindelsen”. Han trykkede

genkald og talte nu med en kvindelig medarbejder, som bad ham om selv at gå over i huset for at se, om der var noget galt, hvorefter han skulle ringe tilbage. Efter at have talt med naboen ringede han på ny til politiet og talte med den samme kvindelige medarbejder.

Hun tilkendegav, at det var en sag for beredskabet og forsøgte formentlig at viderestille telefonen, hvilket mislykkedes, hvorefter forbindelsen blev afbrudt. Noget senere ringede han igen til politiet, som ikke ville gøre mere ved sagen her og nu.

I bestræbelserne på at udfinde det personale, som har talt med Chieu, har der primært været fokuseret på personalet i vagtcentralen og Anmeldelse/Visitation på politistationen i Albertslund, idet det som udgangspunkt vil være dertil, et sådant opkald vil blive omstillet.

Da disse bestræbelser ikke gav resultat, blev der iværksat søgning af de medarbejdere, der har talt med klageren, blandt det personale, der på daværende tidspunkt gjorde tjeneste i hele politikredsen.

Det er den 10. juni 2008 lykkedes at identificere den politiassistent, som Nino Chieu talte med ved sin første og sidste henvendelse. Den pågældende har oplyst, at han først søndag den 9. juni 2008 ved at læse den detaljerede gennemgang af hændelsesforløbet på Berlingske.dk blev opmærksom på, at det måtte være ham, der er den pågældende medarbejder.

Det har ikke været muligt at identificere den kvindelige medarbejder, som Nino Chieu har talt med ved den anden og den tredje samtale. Henvendelserne fra Nino Chieu er ikke beskrevet på politikredsens døgnrapport.

Sagen er afgjort med en beklagelse af, at der ikke blev sendt en patrulje til stedet, og at politiet ikke burde have bedt klager om selv at undersøge omstændighederne. Endvidere er det tilkendegivet, at det havde været hensigtsmæssigt, hvis henvendelserne havde været registreret i politiets døgnrapport. Det er endelig vurderet, at politikredsen af egen drift burde have iværksat en undersøgelse på et væsentligt tidligere tidspunkt.

Det kan ikke med sikkerhed afgøres, hvorvidt omstillinger i forbindelse med politireformen har haft indflydelse på håndteringen af denne hændelse.

Sagen har i øvrigt givet anledning til en indskærpelse af behovet for tilførsler til døgnrapport samt en generel øget opmærksomhed på kommunikationen med borgerne, ligesom der ved briefinger m.v. er øget fokus på, hvornår der skal ske udrykning.

Folketinget: Politiet skal være ærligt

Foto: Henning Bagger

Mere ærlighed fra politiet er nødvendigt, mener Folketingets partier, efter at det er kommet frem, at politiet ofte undlader at registrere sager, de ikke gør noget ved.

Af [Philip Egea Flores](#)

Søndag den 14. september 2008, 17:39

Skal den hårdt kritiserede politireform tilbage på skinner, så kræver det i første omgang, at man ved, hvor stort problemet med mangel på betjente i virkeligheden er, og det kræver flere båndoptagelser og mere ærlighed fra politiets side.

Det mener en bred vifte af politiske partier, efter at Berlingske Søndag i går beskrev, hvordan politiet ofte undlader at registrere sager, som de enten ikke vil – eller ikke har ressourcer til – at gøre noget ved.

Det betyder dels, at politiet kan skjule sporene i sager om politisvigt, men det betyder også, at det er umuligt at danne sig et indtryk af, hvor mange betjente der reelt mangler for at yde borgerne en ordentlig service.

»Det kan jo være fair nok, at der ikke har været ressourcer, men der må politiledelsen bare indskærpe overfor betjentene, at man skal være ærlige. Når der er maksimal belastning kan det være svært, men det er bedre med et ærligt billede, end at vi alle går rundt og tror, at det hele bare fungerer,« siger den Konservative retsordfører, Tom Behnke.

Venstres retsordfører, Kim Andersen, vil tage problemet op med den ny justitsminister, Brian Mikkelsen (K).

»Det er vigtigt, at politiet kan sikre sig mod beskyldninger om, at de skulle have gjort noget forkert, og det er vigtigt, at politiet foretager en registrering, der gør det muligt at evaluere indsatsen. Og det gælder både de sager, hvor man har handlet, og de sager, hvor man ikke har foretaget sig noget,« siger Kim Andersen.

Behov for mentalitetsændring

Flere af Folketingets ordførere påpeger, at det kan være en vej frem for både borgere, politibetjente og politikere, at man optager alle opkald til politiet. Det har rigspolitiet allerede iværksat som en del af den evaluering, der er foretaget, efter at blandt andre Berlingske Tidende har afdækket en række svigt i forbindelse med politireformen.

»Men det er ikke nok, at samtalerne bliver optaget. De skal også registreres. Man bliver nødt til at føre pennen til papiret, så man har mulighed for at finde sagerne frem,« siger Dansk Folkepartis retsordfører, Peter Skaarup.

Og der er behov for en mentalitetsændring, understreger blandt andre SFs retsordfører, Karina Lorentzen:

»Der vil altid opstå fejl disponeringer, men har man en gennemsigtig organisation, så kan man bruge fejlene til at blive bedre, og på det område er min fornemmelse, at politiet halter lidt. Og for overhovedet at kunne finde ud af, hvor stort omfanget af sager, politiet ikke magter, reelt er, så må vi have en registrering,« siger hun.

Socialdemokraternes retsordfører, Karen Hækkerup, understreger, at der skal rettes op øjeblikkeligt, hvis ikke situationen skal få længerevarende konsekvenser for politiets omdømme.

»Det forfærdelige er jo, at befolkningen ender med en knækket tillid til politiet. De fleste – inklusive mig selv – har jo altid opfattet politiet som hverdagens helte, der træffer de rigtige beslutninger, og hvis det i stedet ender med en tvivl i baghovedet på danskerne, så er det rigtig farligt,« siger hun.

Den nyudnævnte justitsminister, Brian Mikkelsen, ønskede i går ikke at kommentere.

Venstre: Politireform til »serviceeftersyn«

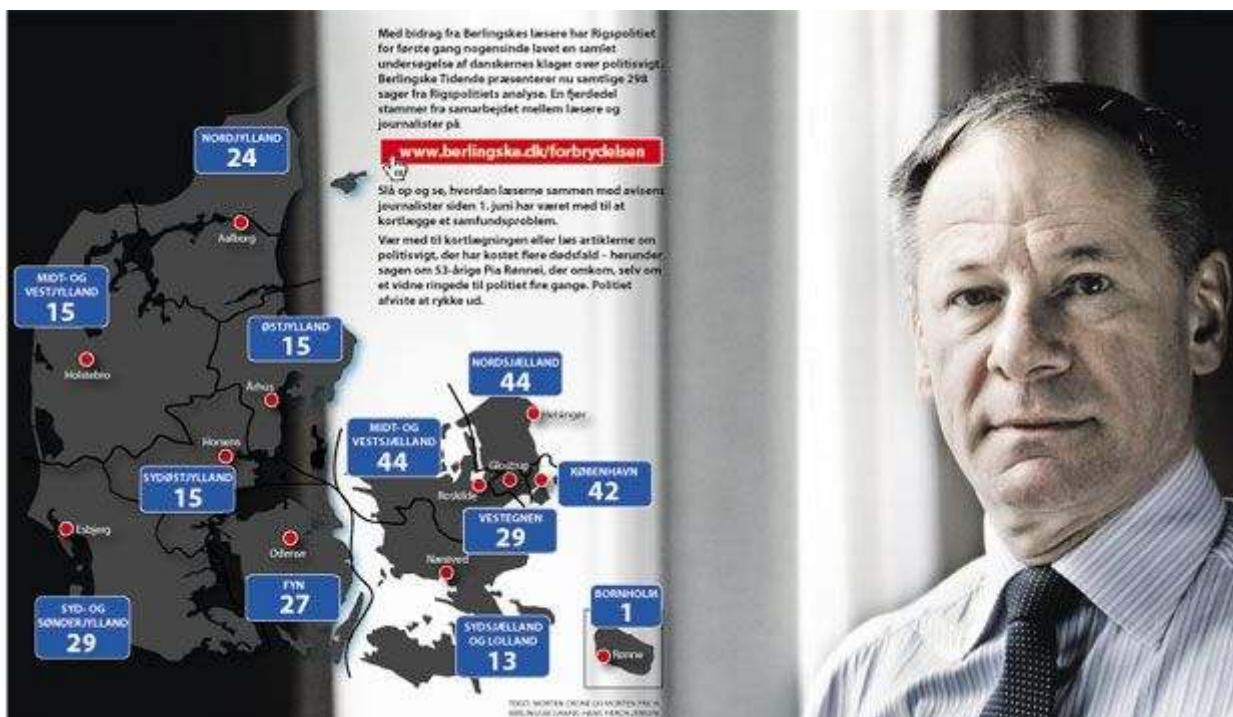

Foto: Scanpix

Venstre har fået nok af de mange problemer, som politireformen har medført. Partiets retsordfører kræver nu et grundigt »serviceeftersyn«.

Af [Philip Egea Flores og Peter Jeppesen](#)

Sidst opdateret Mandag den 15. september 2008, 22:19

Omfanget af problemer og svigt i forbindelse med den stort anlagte politireform får nu regeringspartiet Venstre til at gå til justitsminister Brian Mikkelsen (K) med et krav om et regulært serviceeftersyn.

Berlingske Tidende har i de forgangne måneder beskrevet, hvordan danske borgere på katastrofal vis er blevet svigtet. Blandt andet fordi sagspuklerne er enorme, fordi man mangler ekspertise, mangler kontorphonale og har problemer med teknologien i politiet.

»Vi vidste, at der undervejs ville opstå et vist produktivitetstab, når man laver så store forandringer inden for politiet, og selvom reformen selvfølgelig skal gennemføres og videreføres, så skal vi ikke lukke øjnene for de problemer, der melder sig undervejs. Vi skylder borgerne at have et velfungerende politi,« siger retsordfører Kim Andersen (V):

»Det er tid til at standse op og give politireformen et serviceeftersyn, og det vil jeg onsdag morgen sige til justitsministeren.«

Hidtil har både Venstre og de Konservative afvist, at der var noget at komme efter i forbindelse med indførelsen af den omfattende politireform. Rigspolitiet og rigspolitichef

Thorsten Hesselbjerg har ellers været udsat for hård kritik af forløbet omkring politireformen. Kim Andersen reagerer nu i kølvandet på den massive presseomtale, men også efter konkrete henvendelser fra borgere og menige politibetjente, og han peger allerede på konkrete områder, man bør se på, ligesom Venstre er klar til at finde de nødvendige midler.

»Der er brug for at styrke politiet på mandskabssiden - særligt med kontorpersonele - så vi kan få sagsdyngerne af bordene, så de ikke bliver styrende for det antal sigtelser, der rejses. Det vil naturligvis medføre en merbevilling i et eller andet omfang.«

Også den nye teknologi - eksempelvis omstillingsbordene, hvor borgere har været henvist til lange køer, når ikke de er blevet koblet af - skal have et eftersyn, og så skal der tænkes helt nyt i forhold til, hvordan man måler politiets effektivitet, efter at der tilsyneladende har været uoverensstemmelser mellem rapporterne fra Rigspolitiet og befolkningens oplevelse af virkeligheden.

Særligt bekymrer det Venstres retsordfører, om reformen munder ud i flere synlige betjente til såkaldt borgernær service. Efter planen vil der være 800 ekstra betjente på gaden i 2011.

»De kommer ikke fra den ene dag til den anden, og vi skal have fokus på, om der bliver frigjort betjente til borgernær service i takt med, at årene går. Det er det, der giver tryghed og goodwill i befolkningen.«

Om forligspartierne kan have en løsning klar inden finanslovsforhandlingerne i oktober er uvist, men Kim Andersen mener, »at en løsning trænger sig meget på«.

Den nye justitsminister, Brian Mikkelsen (K), vil ikke kommentere forslag, før han har haft mulighed for at studere politireformen nærmere, men K-ordfører Tom Behnke mener, at man »løbende« giver reformen eftersyn. Han erklærer sig dog villig til at forsøge at finde flere penge.

Hos Dansk Folkeparti glæder retsordfører Peter Skaarup sig over, at regeringspartierne »langt om længe« reagerer.

»Der har været nogle fornuftige tanker bag reformen, men det har bare ikke fungeret, og alligevel har vi hele tiden fået at vide af Lene Espersen (K) (tidl. justitsminister red.), at der var afsat penge nok,« siger han.

Han får opbakning fra Socialdemokraterne.

Også hos Politiforbundet hilses udsigten til ekstra penge og personale velkommen, og forbundet ser frem til eftersynet:

»Vi kan sagtens tåle og skal kunne tåle at blive kigget over skulderen på indførelse af reformen,« siger Peter Ibsen, formand for Politiforbundet.

Flere partier kræver politiledelse under lup

Flere af Folketingets partier kræver nu en undersøgelse af, om det er de rigtige folk, der står i spidsen for politireformen. Politiforbundet advarer.

Af [Peter Jeppesen](#)

Sidst opdateret Mandag den 15. september 2008, 22:19

Også sammensætningen af politiledelsen skal overvejes, når regeringens politireform inden længe skal kigges efter i sømmene, mener flere partier.

Venstre, der står bag forslaget om et serviceeftersyn, finder det oplagt at se på, om det er de rigtige mennesker, der står i spidsen for den stort anlagte reform.

»I forbindelse med et serviceeftersyn af politireformen skal vi også se på, om der i politiets store organisation – på de forskellige ledelsesposter - er den rigtige ekspertise, eller om der i forhold til organisationsudvikling og drift af en moderne virksomhed er brug for nogle andre eksperter. Det må vi se fordomsfrit på,« siger Kim Andersen (V), retspolitisk ordfører.

Dansk Folkeparti mener, at det er op til justitsministeren at overveje, om der skal rulle hoveder, men retsordfører Peter Skaarup (DF) undrer sig meget over den rolle, som den øverste politiledelse har spillet hidtil.

Fot rosenrødt

»Det er mit klare indtryk, at der er blevet malet et meget rosenrødt billede af politireformen over for (tidl. justitsminister, red.) Lene Espersen, selvom hverdagen har været helt anderledes, når man får informationerne fra menige politibetjente eller gennem pressen. Det kunne tale for, at det på en eller anden måde må have nogle konsekvenser, men det må være op til den nye minister at vurdere,« siger Peter Skaarup.

De Konservative gør opmærksom på, at politiets ledelse er åremålsansat (ansat i en foruddefineret periode red.), netop for, at de kan fyres, hvis de ikke er gode nok. Alligevel understreges det, at tiden ikke er til det, før implementeringen er fuldstændig.

»At begynde at skifte ud i gelederne allerede nu vil være upassende og urimeligt, fordi de, der sidder med reformimplementeringen, ikke har haft mulighed for at vise det endelige produkt endnu,« siger Tom Behnke (K).

Mangler

SF mener, at det nu er på tide, at politiets ledelse begynder at gå til bekendelse og indrømme, at reformen har haft mangler.

»Jeg vil i hvert fald henstille til, at politiledelsen begynder at snakke rent ud af posen, og anerkende, at der er problemer derude. Det skulderklap, synes jeg, at man skylder alle de ansatte, der er i politiet,« siger Karina Lorentzen (SF), retspolitisk ordfører.

Dog mener hun ikke, at fyringer skal komme på tale.

Socialdemokraterne mener ikke, at alting omkring politireformen har været lige kønt, men vil derudover ikke kommentere på, hvorvidt det skal koste hoveder eller ej.

»Det er en snak, som vi må tage bag lukkede døre og ikke en, der skal tages i aviserne,« siger Karen Hækkerup, retspolitisk ordfører.

Derimod advarer politiforbundet kraftigt imod, at politikerne begynder at blande sig i den daglige ledelse hos polititoppen.

»Man kan stille nogle krav til den måde, man ønsker politiet drevet på, hvad vi skal lave, og hvordan man ønsker en reform som den her gennemført. Men så synes jeg, at man skal holde sig fra at begynde at blande sig i, hvem der skal lede de forskellige politikredse – både højt som lavt,« siger Peter Ibsen, formand for Politiforbundet.

Kim Andersen understreger, at selvom han ønsker politiet gransket, har han ikke udset sig eventuelle navne.

»Jeg har ikke kig på enkelte personer eller stillinger, og det her er ikke et forsøg på at finde syndebukke eller at kappe hoveder. Det går alene ud på at standse op og vurdere,« lyder det fra ham.

Betjente: Stop jagten på politiet

Foto: Thomas Sjørup / Scanpix

Der vil altid være tilfælde af svigt og fejlprioriteringer i politiet, siger Politiforbundets formand. Han mener, at debatten omkring politisvigt er røget ud af proportion.

Af [Signe Bjerre](#)

Sidst opdateret Tirsdag den 16. september 2008, 11:44

Politiet består af mennesker, og derfor er det umuligt at undgå fejl. Sådan lyder det fra Politiforbundets formand Peter Ibsen, der er træt af den kritik, som medier og politikere har rejst det seneste stykke tid.

- Det skal saftsuseme stoppe hurtigt. Der vil altid være tilfælde af fejl. Det væsentlige er, at vi lærer af dem, og det gør vi faktisk, siger Peter Ibsen. Øjeblikkets debat gavner ifølge forbundsformanden hverken reformen eller de voksende udfordringer, som globalisering og samfundsudvikling pålægger politiet.

- Vi står altså med en reform, som i sin grundsubstans er god og nødvendig, men også voldsom stor. Den skal vi have på ret køl. Det kræver ro til at justere og lære. Og ro, det har vi ikke fået på det seneste. Tværtimod, siger Peter Ibsen.

Politiet mangler resurser

Han peger på, at det egentlige problem er manglen på resurser.

- Udfordringerne står i kø og vælter ind. Men antallet af polititimer er det samme som i 1989. Vi har bandekrige, klimatopmøde, terrortrusler, integrationsfremmende indsatser, it-insatser

og stadig tungere og specialiseret efterforskning. Det har intet med reformen at gøre. Det er et spørgsmål om tid og stressniveau, siger forbundsformanden.

I Berlingske Tidende i dag kræver Venstres retsordfører, Kim Andersen, et serviceeftersyn af politireformen, som blev indført 1. januar 2007. Her blev 54 politikredse lagt sammen til 12 store enheder. Kim Andersen vil også se på, om der på de forskellige ledelsesposter er den rigtige ekspertise.

I en rapport kommenterede rigspolitiet forleden godt 300 tilfælde, hvor borgere har været utilfredse med politiets betjening, men kun i få tilfælde er der faktisk sket fejl - og som oftest kan de ikke henføres til reformen, lød konklusionen.

Politiet har tre uger til at forklare sig

Foto: Rune Evensen

Justitsministeren har bedt politi og anklagemyndighed om at udarbejde en redegørelse om politireformen.

Af [Søs Lykke Sloth](#)

Sidst opdateret Onsdag den 24. september 2008, 12:47

Justitsminister Brian Mikkelsen (K) har bedt politiets og anklagemyndighedens ledelse om at lave en samlet redegørelse om den udskældte politireform, der trådte i kraft 1. januar 2007.

Redegørelsen skal gennemgå de justeringer og tilpasninger af politireformen, som er gennemført eller er ved at blive gennemført, oplyser Brian Mikkelsen i en pressemeddelelse.

Samtidig har han bedt politiet og anklagemyndigheden om at komme med forslag til, hvilke yderligere tiltag der bør overvejes.

- Politireformen er grundlæggende rigtig og nødvendig. Den hviler på et meget omfattende forarbejde, og den indebærer en modernisering af politiets og anklagemyndighedens organisation og struktur, som er helt nødvendig, hvis politiet og anklagemyndigheden skal være i stand til at matche udviklingen i ikke mindst den personfarlige og organiserede kriminalitet og samtidig udnytte ressourcerne mest effektivt, siger Brian Mikkelsen, som samtidig tager konsekvensen af den voldsomme kritik.

Han giver de omfattende omstillinger, som politiet lige nu gennemgår, skylden.

Men han skriver også i pressemeddelelsen, at "de såkaldte ”politisvigt” – har ved nærmere undersøgelse vist sig ikke at have noget med reformen at gøre eller at vedrøre generelle ressourcespørgsmål".

- Det ændrer imidlertid ikke ved, at vi skal lytte til kritikken og tage den meget alvorligt, siger Brian Mikkelsen.

Brede smil fra DF

Næstformand i Dansk Folkeparti, Peter Skaarup, som også er formand for Folketingets retsudvalg, er glad for servicetjekket af reformen.

- Vi er meget positive over, at den nye minister gør det, som Lene Espersen burde have gjort for længst. Borgernes tillid til politiet skal genoprettes, og derfor må man starte igen, i stedet for at blive ved med at male skønmalerier af politireformen, siger han til Ritzaus Bureau.

Voldsom kritik

Den seneste tid har kritikken haglet ned over reformen. Manglende respons fra politiet har været ét af de store kritikpunkter. Berlingske Tidende afslørede i serien "Forbrydelsen" en lang række svigt fra politiets side.

Redegørelsen skal foreligge medio oktober.

DF i hårdt angreb på Lene Espersen

Lene Espersen (K) har »skønmalet« de negative konsekvenser af politireformen, og hun løb fra sit ansvar, da hun forlod posten som justitsminister. Sådan lyder et opsigtsvækkende angreb nu fra Dansk Folkeparti.

Af [Morten Crone og Morten Henriksen og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Onsdag den 24. september 2008, 22:04

Mens den nyligt tiltrådte justitsminister, Brian Mikkelsen (K), i går erkendte, at der er behov for en undersøgelse af den skandaleramte politireform, retter regeringens støtteparti et særdeles hårdt angreb på Lene Espersen, tidligere justitsminister og nyslået leder af Det Konservative Folkeparti:

Dansk Folkeparti beskylder Lene Espersen for at have givet forligspartierne bag reformen »skønmalier« af problemerne. Partiets næstformand og formand for Folketingets Retsudvalg, Peter Skaarup, anerkender behovet for en modernisering af politiet. Men de store reformgevinster er udeblevet indtil videre, og problemer med politisvigt samt kritik fra borgere og betjente præger billedet.

»Hvis vi var blevet oplyst om alle de negative konsekvenser, havde vi aldrig sagt ja til reformen,« siger han.

Peter Skaarup glæder sig over, at Brian Mikkelsen som Lene Espersens efterfølger nu kræver en forklaring fra Rigspolitiet på, hvad der skal til for at få politireformen og dermed politiet på rette spor. Redegørelsen skal være klar om tre uger.

På spørgsmålet om hvorvidt DF mener, at Lene Espersen er løbet fra ansvaret for, at politireformen er løbet af sporet, siger Skaarup:

»Ja, det var et meget ærgerligt tidspunkt, hun gik fra Justitsministeriet på. Hun bør erkende sit ansvar.«

Lene Espersen er overrasket over kritikken. »Det smerter virkelig mig at se, at de politikere, som skridt for skridt ved lovgivning og udmøntning har sagt til politiet, at nu gør I sådan, nu løber de fra det, de bad politiet om. Det, synes jeg simpelthen bare, er så usympatisk.«

Brian Mikkelsens undersøgelse får ikke lov at stå alene, for Rigsrevisionen skal også kulegrave udrulningen af reformen.

»Vi har brug for en uafhængig undersøgelse frem for, at en minister og en etat undersøger sig selv. Man sagde, at man ville have mere politi på gaden, men kritikken af politisvigt går jo på, at målopfyldelsen har været så tilpas lav allerede nu, at vi har brug for en rapport,« siger Mogens Lykketoft, statsrevisor for S.

Lene E: Kritikken er usympatisk

Lene Espersen Foto: Scanpix

Tidligere justitsminister Lene Espersen (K) afviser, at hun løber fra ansvaret for problemerne med politiet.

Af Morten Henriksen og Bjarne Steensbeck og [Peter Jeppesen](#)
Sidst opdateret Onsdag den 24. september 2008, 22:05

Dansk Folkepartis Peter Skaarup mener, at du løber fra dit ansvar for at implementeringen af politireformen har været en fiasko?»*Det er ikke rigtigt. Og det er måske heller ikke helt fair, når jeg ikke længere er justitsminister. Men det viser bare, at oppositionen leder efter noget, som de kan kritisere mig for. Til de møder, hvor jeg har siddet sammen med Peter Skaarup, har han fået at vide sort på hvidt, alt hvad jeg vidste. Jeg har ikke siddet med et eneste tal, som forligspartierne ikke har hørt om. Så alle ved, hvad der er gået godt med politireformen indtil videre – og de ved også godt, hvor politiet er bagud. Det har ingen lagt skjul på.«*

Gælder det også Peter Skaarup?»*Jeg må sige, at det gælder hele flokken. Det er i orden at være bekymret, når der er mange historier i pressen om, at politiet ikke håndterer opkald fra borgerne ordentligt. Det skal der selvfølgelig rettes op på. Det er nu blevet legitimt at sige, at alt lige fra dårlige fødevarer til regnvejre er politireformens skyld. Det er ikke fair over for dansk politi. Derfor er det fantastisk klogt af justitsministeren at sige, at nu gennemgår vi det hele.«*

Men hvis det er så fornuftigt, hvorfor satte du så ikke den her undersøgelse i gang for 14 dage siden, da du var justitsminister?»*Vi holdt jo et møde i forligskredsen om status på*

reformen, hvor Peter Skaarup og Karen Hækkerup (S) også var med. Der var alle tilfredse. Når man laver aftaler med hinanden, skal man passe på, at man ikke er den første til at løbe fra den, når det begynder at stramme til.»

Peter Skaarup ser også gerne, at du tog ansvar for, at implementeringen af politireformen har været fejlslagen?»*Jamen, det har vi et fælles ansvar for.»*

Så du mener også, at den har været fejlslagen?»*Jamen nej, der er jo lavet en plan, som er blevet fuldt. Men det er klart, at ude i den enkelte politikreds er det den enkelte ledelse, der har ansvaret for at implementeringen. Og som jeg har forstået det, så er det ansvar for længst gået op for politiets ledelse ude i kredsene. Jeg løber ikke fra noget ansvar. Heller ikke fra den her reform. Men det skal de andre politikere altså heller ikke.»*

Peter Skaarup: Lene Espersen løber fra reformfiasko

Foto: Arkivfoto: Simon Bohr

Politireformen er nødvendig, men udrulningen af den har været katastrofal, mener Dansk Folkeparti, som i skarpe vendinger placerer ansvaret for reformfadæsen på skuldrene af den tidligere justitsminister Lene Espersen (K).

Af [Morten Henriksen](#)

Sidst opdateret Onsdag den 24. september 2008, 22:06

Hvordan vil du karakteriser politireformen? ”Gode tanker men dårlig implementering. Det har været en fiasko med implementeringen. Helt utilfredsstillende”.

Skal det slet ikke have nogen følger for nogen? ”Det får det bestemt også nu. Det vi har fået af vide af Lene Espersen og rigspolitichefen bliver nu gjort til skamme. Det skønmaleri, som hver gang er blevet malet op, når vi har haft møder om det her, bliver gjort til skamme. Nu sker der et reelt servicetjek.

Synes du Lene Espersen løb fra ansvaret? ”Ja, det var et meget ærgerligt tidspunkt hun gik fra Justitsministeriet på. Men så kan man glæde sig over, at Brian Mikkelsen har taget fat om sagen”.

Hvorfor mener du, at Lene Espersen løb fra sit ansvar? ”Fordi vi havde en reform, som har været en fiasko, når det gælder implementeringen. Til trods for, at vi mange gange har sagt det til hende, og der har været mange sager fremme i offentligheden om, at tingene ikke fungerede, så har man fortsat sagt, at det ser finde ud og går fornuftigt frem ad. Det var jo så ikke tilfældet”.

Bør Lene Espersen erkende, at hun har ansvaret for en fejlslagen politireform? ”Ja, der er hendes ansvar. Det bør hun erkende. Det er så det Brian Mikkelsen gør for hende”.

Har I fortrudt, at I er gået med til at lave politireformen? ”Hvis vi var blevet fortalt alle de negative konsekvenser, så havde vi aldrig sagt ja til reformen. For eksempel at der nu sidder betjente og laver kontorarbejde i stor stil. De skal i stedet ud i marken og hjælpe borgerne”.

Interview: Man skal kunne stole på politiet

Justitsminister Brian Mikkelsen giver politiet tre uger til at forklare, hvor politireformen ikke virker, hvorfor den ikke gør det og hvad der kan gøres ved det. Reformen skal kunne udløse et mere effektivt og nærværende politi.

Af [Morten Crone](#)

Sidst opdateret Onsdag den 24. september 2008, 22:05

Justitsminister Brian Mikkelsen sætter med en undersøgelse af politiets problemer alt ind på at overbevise borgerne om, at de kan stole på, at politiet er der for dem - også selv om de 12.000 ansatte har travlt med at finde sig til rette i en ny struktur som følge af den storstilede politireform.

Kritikken af politiet er i løbet af sommeren taget til i styrke - blandt andet i takt med at Berlingskes læsere har deltaget i avisens kortlægning af politisvigt, som kulminerede i sidste uge, hvor Rigspolitiet kunne oplyse, at der på landsplan har været knap 300 sager om mulige svigt.

Tilbage står borgerne med en usikkerhed på, om de kan stole på politiet, en situation, der ifølge ministeren er ødelæggende og som der skal rettes op på hurtigt.

»Borgerne skal føle sig så trygge og sikre, at de har fuldstændig tillid til politiet. Derfor sætter jeg denne aktion i gang nu, før tilliden skrider. Politiets troværdighed skal være usvækket,« siger han.

Efter 14 dage i ministerstolen er det første gang Brian Mikkelsen går i dybden med reformen. Undersøgelsen søsættes af ren og skær nødvendighed, understreger han.

»Der har været så meget kritik, at vi bliver nødt til at gennemgå tingene. Vi må se på, hvordan vi kan justere. Der har uden tvivl været en række fejl og svigt. Men meget af kritikken har faktisk ikke noget med politireformen at gøre.«

Handler dit initiativ om at redde reformen eller om at undgå svigt i fremtiden?

»Vi skal undgå svigt i fremtiden og sikre en god betjening af borgerne. Samtidig skal vi sikre, at betjentene har en god arbejdsplads. Vi kan ikke have en situation, hvor borgerne har en opfattelse af, at der foregår svigt og at politiet ikke kommer ud og skaber sikkerhed og tryghed. Vi skal have udryddet fejl og vi skal også have udryddet nogle af de myter, der også er.«

Hvor lang tid går der, før reformen er på sporet?

»Det skal undersøgelsen vise,« siger ministeren, der afviser en udskydelse af reformens effekter om 200 mand flere på gaden i år og ialt 800 flere, når reformen er fuldt gennemført i 2011.

I redegørelsen om politisvigt, som Rigspolitiet udgav i sidste uge, havde rigspolitichef Torsten Hesselbjerg overvejet at konkludere, at der skulle gå 2,5 år før reformbøvl i sig selv ikke længere ville være årsag til svigt. I den endelige redegørelse var det erstattet med, at reformbøvl som fejlkilde stort set er en saga blot. Hvad tror du?

»Det kan jeg ikke bedømme endnu. Jeg har siddet kort tid i stolen, og jeg må jeg have lidt længere tid for at kunne besvare detaljerede spørgsmål. Men efter blot 14 dage i ministerstolen sætter jeg gang i en gennemgribende undersøgelse. Det gør jeg fordi der ikke over lang tid må være usikkerhed om politiets rolle i samfundet. Normalt ville en minister sidde i stolen i meget længere tid, måske 100 dage, før man ville åbne så store opgaver. Men her skal handles hurtigt.«

Hvor længe skal reformbøvl og politisvigt fortsætte, før vi ser en ny rigspolitichef?

»Jeg sætter undersøgelsen i gang, fordi jeg lytter til kritikken og tager den alvorligt. Men undersøgelsen er ikke et udtryk for mistillid til ledelsen.«

Rigsrevisionen vil også kulegrave politireformen. Hvad siger du til det?

»Det er fint. Det eneste kan være bekymret for er, at man kan risikere at sætte så mange undersøgelser i gang, at politiet bruger for mange ressourcer på det i stedet for på politiarbejde.«

Forstil dig, at din hustru en aften er alene hjemme. Pludselig sparkes der kraftigt på døren. Der kastes sten mod ruderne og hun flygter sammen med jeres børn op på soveværelset og ringer til politiet. Mens vagthavende er i røret bliver der stille. Men din hustru er bange for at en eller flere angribere er trængt ind i huset. Hvad forventer du af politiet?

»Han skal sende en vogn. Nej. To vogne.«

I en lignende men virkelig situation fra Vestegnen afviste politiet at sende en patruljevogn. Det selv om kvinden frygtede, at en gerningsmand var trængt ind i huset. Der blev heller ikke noteret noget om hverken nødopkaldet eller afvisningen af kvinden i døgnrapporten. Berlingske Tidende har afdækket forløbet og politiet har erkendt fejl. Hvad siger du til sådan en sag?

»Hvis det er rigtigt beskrevet, så har politiet et problem. Selvfølgelig skal der rykkes ud med det samme. Borgere, der oplever sådan noget, må kontakte mig. Så vil jeg undersøge det.«

På et borgermøde i Kalundborg 10. November lovede du ifølge Kalundborg Folkeblad: »Hvis reformen viser sig ikke at virke, skal den laves om«. Er din undersøgelse første skridt?

»Ja. Hvis det er nødvendigt, er jeg klar til at ændre dele af reformen. Men jeg aflyser den ikke, for alle er enige om, at en modernisering af politiet er nødvendig.«

Politikredsene blev bedt om at indsamle alle kendte eksempler på politisvigt, så de kunne komme med i den rapport, der for nyligt blev udgivet om emnet. Har du tillid til, at kredsene er kommet til bunds?

»Jeg tror på, at politiet har rapporteret det, de skal. Hvis nogen ikke har gjort det, har de ikke levet op til deres ledelsesansvar. Vi skal kunne følge med i, at der ikke er for mange svigt og at politiet udfører det arbejde, de bliver sat til at lave. Det har jeg en grundlæggende tro på, at de gør.«

Politikere ved at løbe tør for tålmodighed med politiet

Kritikken af politiets evne til at rykke ud til borgere i akut nød har været hård. Derfor hilser Folketinget justitsministerens krav om en hurtig redegørelse fra politiets øverste ledelse velkommen.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Onsdag den 24. september 2008, 22:11

Omsider. Sådan lyder den politiske reaktion på justitsminister Brian Mikkelsens (K) nye indgreb efter måneders sønderlemmende kritik af politiets evne til at rykke ud til borgere i akut nød.

Justitsministeren bad i går Rigspolitiet om en hurtig redegørelse samt politiets og anklagemyndighedens forslag til, hvilke yderligere tiltag der bør overvejes for at forbedre politiets service over for borgerne. Personaleorganisationerne vil også blive inddraget i arbejde, og redegørelsen skal foreligge midt i oktober. Brian Mikkelsen taler om "et servicetjek" af politireformen.

Næstformand i Dansk Folkeparti, Peter Skaarup, som også er formand for Folketingets retsudvalg, er stærkt tilfreds.

»Vi er meget positive over, at den nye minister gør det, som Lene Espersen burde have gjort for længst. Borgernes tillid til politiet skal genoprettes, og derfor må man starte igen, i stedet

for at blive ved med at male skønmalerier af politireformen,« siger Peter Skaarup til Ritzaus Bureau.

Men også i det store regeringsparti Venstre er der en vis lettelse af spore. Kim Andersen (V) siger, at partiet står fuldt og helt bag politireformen og fastholder dens målsætninger. Men han siger også, at det er ved at være sidste udkald:

»Jeg er meget tilfreds med, at vi gør status og foretager de nødvendige ændringer. Samtidig er det vigtigt, at de ændringer, der skal til for at fuldføre reformen, bliver foretaget nu. Vi kan ikke leve med den kritik af politiet og reformen, som vi har været vidne til den seneste tid, ligesom vi ikke kan foretage nye serviceeftersyn om et halvt eller helt år.«

Rigsrevisionen vil kulegrave

Justitsministerens ønske om en hurtig redegørelse står ikke alene. Rigsrevisionen vil nu også kulegrave politireformen.

»Det er et fint initiativ, statsrevisorerne har taget med at bede rigsrevisoren om at lave en økonomisk undersøgelse af politi-reformen,« siger SFs retsordfører, Karina Lorentzen, som tidligere har udtrykt kritik af politireformens konsekvenser for politiets arbejde i de nye kredse: »Politireformen er en gennemgribende reform af det danske politis måde at arbejde på, og der kan jeg kun støtte, at vi får uvildige øjne på, hvordan pengene bruges – især i betragtning af, at regeringen hele tiden har sagt, at det gik bedre og bedre med reformen. Det er i mange tilfælde hverken borgernes eller de menige politifolks oplevelse,« siger Karina Lorentzen.

Fogh: Jo, der er lidt at komme efter

(Keld Navntoft / Scanpix)

Den største nyhed i Foghs tale var nærmest, at Fogh kom til at sige: ”Jo, der er noget at komme efter” – men det gælder dog kun politireformen.

Af [Bjarne Steensbeck](#)

Tirsdag den 7. oktober 2008, 12:54

For første gang i sine syv år som statsminister, melder Anders Fogh Rasmussen, at der faktisk er noget at komme efter.

- Jo, der er faktisk noget at komme efter, lød det pludselig fra talerstolen til stor overraskelse i folketingsalen, hvor medlemmerne begyndte at grine.

Fogh gjorde det samme og uddybede så, hvad det betyder:

Det er politireformen, Fogh hentyder til. Den skulle have sendt flere betjente på gaden, men det modsatte er sket. Regeringen er i gang med at evaluere det foreløbige arbejde og statsministeren understreger nu, at der skal flere betjente på gaden.

- Vi vil have flere patruljevogne og betjente på gaden. Det er netop sigtet med politireformen. Der har været indkøringsproblemer. Men regeringen vil tage de initiativer, som er nødvendige for at opfylde formålet med reformen: Flere betjente på gaden, forklarede Fogh

Politifolk: Borgerne har intet fået ud af reform

Foto: Jens Nørgaard Larsen / Arkiv

Formanden for Danmarks Politiforbund Peter Ibsen efterspørger en større politistyrke.

Udbyttet af politireformen er på nulpunktet for almindelige borgere. Vil statsministeren få politiet tilbage på sporet, er 2.000 flere betjente nødvendige, siger Politiforbundet.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Tirsdag den 7. oktober 2008, 15:27

Politireformen var til grin på Christiansborg, da statsminister Anders Fogh Rasmussen (V) kom ind på den i sin tale ved Folketingets åbning.

Men de danske politifolk synes ikke, at der er noget at grine af. Faktisk retter de stenhård kritik af reformen og påpeger, at det er politikerne selv, der har vedtaget den.

Ifølge formanden for Danmarks Politiforbund Peter Ibsen har borgerne intet fået ud af den storstilede reform, der med den tidligere justitsminister Lene Espersens ord ellers skulle få betjentene til at rejse sig fra skrivebordene og i stedet gå ud og bekæmpe kriminalitet.

”Politireformen har aldrig bidraget med en eneste ekstra time til borgerne – tværtimod,” siger han.

Uden at gå i detaljer med, hvilke tiltag, der er på vej, sagde statsministeren i åbningstalen, at "Regeringen vil derfor tage de initiativer, der er nødvendige for at opfylde formålet med reformen; flere betjente på gaden".

Justitsminister Brian Mikkelsen har på baggrund af Berlingskes afdækning af politisvigt denne sommer bebudet et "servicetjek" af politireformen. Det skete i september.

Behov for 2000 betjente

Det glæder Peter Ibsen, at statsministeren vil forbedre politiet. Men politiformanden understreger, at skal ganske almindelige borgere opleve et synligt og tryghedsskabende politi, er ansættelse af 2.000 flere betjente forudsætningen.

"De 2.000 ekstra politifolk - evt. over de næste ti år - er en helt nødvendig forøgelse, hvis justeringerne skal give mening," siger Peter Ibsen.

Regeringen ønsker ifølge statsministeren et trygt samfund, der er konsekvent i kampen mod kriminalitet. Samtidig skal der tages mere hensyn til ofrene end til forbryderne, understregede statsministeren fra Folketingets talerstol.

I sag efter sag har Berlingske Tidende denne sommer påvist politisvigt - bl.a. hvor borgere, der ønskede politiets beskyttelse mod voldsmænd blev slået ned og efterfølgende bedt om selv at komme til politiet, hvis sagen skulle meldes. Samtidig står det klart, at syv personer er omkommet i sager, hvor politiet forinden var blevet forsøgt tilkaldt af borgere - uden at sende en patrulje.

Så statsministeren var ufrivilligt morsom, da han fra Folketingets talerstol sagde: "Vi vil have flere patruljevogne og betjente på gaden. Det er netop sigtet med politireformen. Der har været visse indkøringsproblemer," hvorefter latteren rullede gennem folketingsalen.

Statsministerens signatur-kommentar er normalt: "Der er ikke noget at komme efter". I åbningstalen fraveg han manuskriptet og erkendte med et smil: "Jo - der er lidt at komme efter".

Fogh: "Politireform skal virke"

Statsministeren uddybede igår, at politireformen ikke fungerer optimalt. Foto: Rune Evensen

Efter åbningstalen i Folketinget deltog statsminister Anders Fogh Rasmussen i en krydsild på DRs P1. Her uddybede han, at politireformen er behæftet med problemer.

Af [Morten Crone](#)

Onsdag den 8. oktober 2008, 00:01

Statsminister Anders Fogh Rasmussen (V) var i krydsild på radioprogrammet P1 efter sin åbningstale i Folketinget.

Her uddybede statsministeren, at politireformen ikke fungerer optimalt.

»Det er ikke godt nok. Det skal gøres bedre, for det, der var sigtet med politireformen var netop at få frigjort betjente, så de kunne komme på gaden, og få frigjort patruljevogne, så de kunne komme rundt. Synligt politi er det, vi har brug for,« forklarede statsministeren.

Samtidig med at det er første gang, at statsministeren erkender problemer med reformen, lover Anders Fogh Rasmussen også, at reformen nu kommer til at virke.

»Vi tager de initiativer, der skal til. Her i midten af oktober får vi en rapport om, præcis på hvilke punkter det skraber på. Der, hvor det skraber på, må vi finde løsninger. For reformen skal virke. Vi vil have politi på gaden,« sagde statsministeren i krydsild på P1.

Politidirektører får ros for at omgå reform

Foto: Bax Lindhart

DF og oppositionen har forståelse for, at flere politidirektører omgår politireformen. De kritiserer i samlet flok regeringen for en kuldsejlet politireform.

Sidst opdateret Tirsdag den 14. oktober 2008, 15:51

Det er regeringens sløvhed, som nu tvinger politidirektørerne til at tage sagen i egen hånd for at rette op på politireformen.

Sådan siger Dansk Folkeparti og oppositionen, efter Berlingske Tidende tirsdag skriver, at flere af landets politidirektører omgår politireformen for at få flere betjente tilbage til lokalpolitiet.

Partierne mener, at regeringen ikke har grebet ind i tide for at dæmme op for reformens skadevirkninger, og at politidirektørerne nu handler på den rigtige måde.

- Vi så gerne, at regeringen havde taget initiativ til at give reformen en ny start for lang tid siden. Allerede da Lene Espersen var justitsminister, synes vi, at det var hendes ansvar at reagere. Det gjorde hun ikke. Men nu er der heldigvis nogle politidirektører, der tager sagen i egen hånd, siger DF's retsordfører, Peter Skaarup.

Lokalbetjente og efterforskere holdes fri

Fyns Politi gør blandt andet op med de såkaldte sponsorvagter i det centrale beredskab, som er en del af politireformens grundstøje.

Politikredsen lader 200 lokalbetjente og omtrent 75 specialefterforskere lægge hele deres arbejdstid i nærområderne og friholder dem fra sponsorvagter. Det sker især som reaktion på flere sager om politisvigt, siger politidirektør Poul Løhde.

Østjyllands politi dropper også flere sponsorvagter. Og det er den rigtige vej at gå, siger Socialdemokraternes retsordfører, Karen Hækkerup.

- Vi har jo bedt politiet om at komme med bud på, hvad der skal laves om. Men det er jo åbenbart for enhver, at de ting, de er gået i gang med, er den vej, vi skal, siger Karen Hækkerup.

Regeringen for sent ude

Hun mener ligesom Skaarup, at det er et tegn på, at regeringen har været for sent ude.

- Jeg kunne ikke drømme om at kritisere, at man laver brandslukning rundt omkring for at få politidriften til at virke. Der er langt større vanskeligheder, end regeringen har villet give udtryk for. Og utilfredsheden blandt betjente og ledere er større, end det er kommet frem. Nu kan det ikke skjules, hvor katastrofal den her reform er, siger Hækkerup.

SF's retsordfører, Karina Lorentzen, mener, at det er en skandale, at Lene Espersen ikke lyttede til kritikken af politireformen noget tidligere.

- Det er positivt, at nogle kredse nu tør omorganisere sig og gøre op med de uheldige sider af politireformen. Når politireformen kommer til at køre, er det i høj grad betjentenes skyld og ikke regeringens, for den har handlet for langsomt, og der er ikke lyttet til kritikken i tide, siger Karina Lorentzen.

Fogh: Politidirektører omgår ikke reform

Foto: Rune Evensen

En grundpille i politireformen er at få mere politi på gaden, siger Fogh. Han mener ikke, at politidirektørerne omgår reformen, når de tager sagen i egen hånd.

Tirsdag den 14. oktober 2008, 16:07

Statsminister Anders Fogh Rasmussen (V) hilser politidirektørernes tiltag for at skaffe flere betjente til lokalpolitiet velkommen. Han mener ikke, det er en omgåelse af politireformen.

Sådan lyder det fra statsministeren, efter at Berlingske Tidende tirsdag skriver, at flere af landets politidirektører tager sagen i egen hånd blandt andet efter sager om politisvigt.

- Uden at kende alle detaljerne i de dispositioner, der foretages ude i politikredsene, vil jeg sige, at jeg opfatter det absolut ikke som en omgåelse af politireformen. Hvis sigtet med chefernes dispositioner er at få mere politi på gaden, så er det i allerhøjeste grad i overensstemmelse med ånden i politireformen. Så det har jeg ikke nogen kritik af. Tværtimod, siger Anders Fogh Rasmussen.

Fyns Politi gør blandt andet op med de såkaldte sponsorgavter i det centrale beredskab, som er en del af politireformens grundstøtte. Politikredsen lader 200 lokalbetjente og omtrent 75 specialefterforskere lægge hele deres arbejdstid i nærområderne og friholder dem fra sponsorgavter. Det sker især som reaktion på flere sager om politisvigt, siger politidirektør Poul Løhde.

Fogh Rasmussen afviser blankt, at det er en falliterklæring, at det ikke er politikerne, der tager skridtet og henter flere betjente tilbage til lokalpolitiet.

- Nej tværtimod, det er da, som livet skal leves. At det er ude i politikredsene, at man træffer de beslutninger. Det kan politikere på Christiansborg alligevel ikke sidde og gøre.

DF revser resultat af egen politireform

Dansk Folkeparti langer ud efter justitsminister Lene Espersen i sagen om implementeringen af politireformen. Der er ikke nok betjente på gaden, mener DF.

Torsdag den 28. august 2008, 15:50

Udmøntningen af politireformen er endt i "en ren katastrofe".

Det mener Dansk Folkeparti, der var en central brik i forliget bag en af danmarkshistoriens største reformer af de danske politikredse.

- Vi har været med til at lave politireformen, men jeg kan lige så godt sige, at vi anser implementeringen af politireformen for en ren katastrofe, siger Dansk Folkepartis finansordfører, Kristian Thulesen Dahl.

Efter planen skal politireformen resultere i, at der kommer 800 flere betjente på gaden inden 2011. Men den deadline er alt for langt ude i fremtiden, mener regeringens støtteparti, som nu følger op på den kritik, partiet rettede mod politireformen i forbindelse med Berlingskes afsløringer i serien "Forbrydelsen". Her afdækkede avisen, at politiet i en række sager har undladt at rykke ud til borgere i nød.

- En reform af den offentlige sektor må ikke betyde, at den enkelte borger ikke kan få hjælp. Politireformen har betydet, at rigtig mange borgere oplever, at de ikke kan få hjælp, siger Kristian Thulesen Dahl.

Regeringen har bebudet en foreløbig evaluering af reformen, der skærer antallet af politikredse ned fra 54 til 12, i oktober. Men det er for sent for Dansk Folkeparti.

- Det duer simpelthen ikke. Vi må forlange som forligsparti, at justitsministeren tager sit ansvar alvorligt, siger finansordføreren.

Spørgsmål: Implementeringen er en katastrofe. Er den konservative justitsminister også en katastrofe?

- Jeg vil ikke karakterisere gode samarbejdspartnere som katastrofer. Jeg konstaterer bare, at implementeringen af politireformen er endt som en ren katastrofe. Der er så meget bøvl, problemer og historier om, at politiet ikke kommer, når borgerne har brug for det. Det kan vi ikke acceptere, siger Kristian Thulesen Dahl.

Han præsenterede torsdag Dansk Folkepartis udspil til de kommende forhandlinger om finansloven for 2009. Ud over en bedre implementering af politireformen ønsker DF på retsområdet også bedre materiel til politiet, større mulighed for at dømme folk for medvirken til kriminalitet og mandsopdækning af særlige grupper.

Ifølge en statusrapport fra Rigspolitiet overvåger politiet 14 grupper og netværk, der ved udgangen af 2007 havde 141 tilknyttede personer.

/ritzau/berlingske.dk

Rigspolitichef får kritik for dårlig ledelse

Rigspolitichefen bliver angrebet hårdt for nøl med opfølgning på de resultatkontrakter, landets 12 politidirektører skal arbejde efter og får bonus for.

Af [Morten Crone](#)

Sidst opdateret Tirsdag den 14. oktober 2008, 21:46

Selvom rigspolitichef Torsten Hesselbjerg med resultatkontrakter har sat sig hårdt på styringen af de 12 nye storkredse, svigter han opfølgningen på, om politidirektørerne har gjort deres arbejde eller ej.

Det siger førende professorer med kontraktstyring som speciale. Det er 42 uger siden, kalenderen viste 2007, men rigspolitichefen har endnu ikke givet en tilbagemelding på direktørernes opfyldelse af målene i resultatkontrakterne i 2007. Så mens politireformen er kuldsejlet i borgere og politikeres øjne, er det fortsat en gåde, hvad rigspolitichefen mener om hver enkelt politidirektørs indsats.

»Hvis politidirektørerne endnu ikke har hørt noget fra deres chef om, hvorvidt de har opfyldt kontraktmålene for 2007, er kontrakterne et dårligt instrument. Så tager ledelsen tilsyneladende ikke kontrakterne alvorligt. Man må forvente en hurtig opgørelse af status for hver direktør så snart et år er afsluttet. Ellers er det rent teater,« siger Torben Beck Jørgensen, professor, cand.merc, ph.d. ved Københavns Universitet.

I Berlingske Tidende i går rettede to af landets 12 politidirektører kritik af kontrakterne. De er uhyre detaljerede og samtidig så godt som ens for alle 12 politikredse. Det giver den enkelte direktør et meget lille spillerum til at løse andre opgaver, end dem, der er specifikt nævnt i kontrakterne.

Per Nikolaj Bukh, professor ved Aalborg Universitet, bakker direktøren op. Han har med undren fulgt med i udformningen af politiets kontraktstyring, som han betegner som »ubrugelig« i den form, de har nu. Samtidig kritiserer han den manglende resultatopgørelse for 2007.

»Det er fantastisk utilfredsstillende for politidirektørerne, at deres resultatmål ikke er opgjort. Det er også utilfredsstillende for de politikere, der skal følge reformarbejdet,« siger han.

Mens de 12 politidirektører endnu ikke har fået gjort resultaterne op for 2007, og derfor ikke har fået deres bonusløn, fik rigspolitichefen allerede i juni sine præstationer gennemgået af departementschef Michael Lunn i Justitsministeriet. Oven i sin faste løn på godt en million fik Hesselbjerg en bonus på 85.000 ud af en mulig resultatløn på 100.000 kr. Den lidt lavere score skyldes problemer med politireformen. Det er ikke lykkedes at få en kommentar fra Torsten Hesselbjerg til sagen.

Peter Skaarup (DF), formand for Folketingets retsudvalg, er forundret over sagsforløbet.

»Det er uholdbart. Ledelse handler om at reagere hurtigt. Så snart det står klart, om punkterne i kontrakterne er opfyldt eller ej, skal sagen lukkes,« siger han.

Politiledelse omgår reform

Arkivfoto: Linda Henriksen

Flere af landets politidirektører tager nu sagen i egen hånd og giver borgerne deres lokale politifolk tilbage i kølvandet på en række politisvigt.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Mandag den 13. oktober 2008, 22:26

Allerede inden justitsminister Brian Mikkelsen (K) modtager en redegørelse fra rigspolitichef Torsten Hesselbjerg om, hvordan der rettes op på politireformen, gør politidirektører på egen hånd op med fundamentale dele af den historiske reform. Flere betjente skal nu tilbage på gaden og tæt på borgerne.

Fyns Politi gør således på eget initiativ op med én af politireformens grundpæle, de såkaldte sponsorvagter, hvor eksempelvis lokalbetjente eller kriminalefterforskere tager vagter i det centrale beredskab. En ordning der i alle kredse har drænet lokalpolitiet og efterforskningsenheder for betjente. På Fyn bliver 200 lokalbetjente og omtrent 75 specialefterforskere fremover friholdt for vagter i det centrale beredskab. Dermed kan betjentene fremover lægge hele deres arbejdstid i nærområderne.

»Med reformen er vi blevet bedre til at håndtere den meget avancerede kriminalitet, men vi må erkende, at det borgernære er gået tabt. Jeg håber, at vi kan rette op på det nu,« siger politidirektør Poul Løhde, Fyns Politi.

Den væsentligste årsag til reorganiseringen er ifølge politidirektøren de mange sager om politisvigt, som Berlingske Tidende har afsløret i år. Fyns Politi er ikke alene om at

gennemføre kraftige justeringer af politireformen. Også Østjyllands Politi dropper i stor stil brugen af sponsorvagter, oplyser politidirektør Jørgen Illum, ligesom direktør for Midt- og Vestjyllands Politi Jens Kaasgaard forholder sig kritisk til dele af politireformen.

Peter Skaarup (DF), formand for Folketingets retsudvalg, kalder det positivt, at »politidirektørerne lytter til borgerne«:

»Men det retter ikke i sig selv en kærtret reform op.«

Det lykkedes ikke i går at få en kommentar fra rigspolitichef Thorsten Hesselbjerg.

Forbrydelsen vokser

Det begyndte med et tip om en mystisk trafikulykke på Vestegnen. Nu er debatten om politireformen ifølge Politiforbundet vokset til »den måske værste tillidskrise for dansk politi i nyere tid«. Her er de vigtigste afsløringer i Berlingske Tidende afdækning af politiets svigtende evne til at rykke ud til danskere i nød efter politireformen:

1. juni: Berlingske afslører, at en trafikulykke 26. november sidste år skjulte en helt anden historie. Et vidne hørte kvindeskrig og ringede forgæves fire gange til politiet. Kort efter omkom 53-årige Pia Rønnei i sin egen bil sammen med en bevæbnet mand.

8. juni: Betjente hos Vestegnens Politi besluttede ikke at reagere på vidnets fire opkald. Men de skjuler sig i korpset. Derfor risikerer politiets svigt at forblive uopklaret.

11. juni: Gennembrud i Pia Rønnei-sagen: Vestegnens Politi meddeler, at en betjent har meldt sig selv som en af dem, der talte med vidnet, den dag Pia Rønnei omkom. Betjenten får hukommelsen tilbage efter at have læst Berlingskes dækning.

12. juni: Rønnei-sagen får regeringen til at bede ekspertudvalg gentænke hele politiklagesystemet.

20. juni: Regeringen kulegraver politiets svigt, efter at Berlingske Tidendes læsere på 20 dage leverer 53 eksempler, hvor de har haft akut brug for hjælp fra politiet, men ikke fik det.

10. juli: Vestegnens Politi afslutter sin undersøgelse og stikker Pia Rønneis familie en uforbeholden undskyldning. Politiet begik fejl på fejl og burde være rykket ud.

9. september: Rigspolitiets egen undersøgelse afdækker ca. 300 sager, hvor borgere har følt sig svigtet af politiet, og kobler en del af svigtene direkte til politireformen. Sagerne involverer seks dødsfald – blandt dem Pia Rønnei.

10. september: I 11. time ændrer Rigspolitiet konklusionen i sin undersøgelse. Oprindelig lød konklusionen, at der var udsigt til fortsatte svigt to-tre år endnu som følge af reformbøvl, men i den endelige rapport til Folketinget er den passus strøget.

14. september: Politiet mørkelægger fejl. Når borgere ringer til politiet med akut brug for hjælp, men nægtes udrykning, undlader politiet imod reglerne at føre det ind i døgnrapporten.

24. september: Justitsminister Brian Mikkelsen (K) beder borgere, som oplever politisvigt komme til ham.

7. oktober: Statsminister Anders Fogh Rasmussen (V) holder Folketingets åbningstale og kommenterer politireformen: »Jo, der er lidt at komme efter«.

14. oktober: Politidirektører gør på egen hånd op med vigtige dele af den historiske politireform for at få flere betjente tilbage på gaden og tæt på borgerne. »Det borgernære er gået tabt. Jeg håber, at vi kan rette op på det nu,« siger politidirektør Poul Løhde, Fyns Politi.

»En fuldstændig fejlagtig og uforståelig kritik«

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg. Foto: Liselotte Sabroe

Forfattere af en kritisk CBS-afhandling om politireformen føler sig mistænkeliggjort af rigspolitichef Torsten Hesselbjerg.

Af [Morten Crone](#)

Sidst opdateret Lørdag den 18. oktober 2008, 19:33

Det er ikke let at være rigets øverste politimand. Folketinget havde knapt grinet færdig af statsministerens erkendelse af, at politireformens kritikere har »noget at komme efter«, før historien om privatpersonen Torsten Hesselbjergs skatteyderbetalte luksusophold i Rio dukkede op.

Og nu har kritikerne taget fat, hvor det for alvor gør ondt på rigspolitichef Torsten Hesselbjerg.

Landets førende eksperter i kontraktstyring kritiserer bl.a., at Hesselbjerg 43 uger inde i 2008 endnu ikke har opgjort, om de enkelte politidirektører har nået deres kontraktmål for 2007.

Kritikken skal ses i lyset af, at Hesselbjerg selv i juni blev tildelt en bonus på 85.000 kroner for sit virke sidste år.

»Som kontrakterne er udformet, er der tale om et problematisk styringsinstrument, der giver dårligere ledelse og dermed borgerne et politi, der er dårligere, end det behøver at være,«

siger ekspert i kontraktstyring Per Nikolaj Bukh, professor ved Aalborg Universitet. Han kalder kontrakterne »ubrugelige«.

Meldingen fra Rigspolitiet på Berlingske Tidendes henvendelser om kommentarer fra Rigspolitichefen endte i denne uge med meldingen: »Det kommer ikke til at ske«.

I juni rettede Hesselbjerg ellers et lidenskabeligt modangreb på en kritisk masterafhandling om resultatkontrakterne.

»Der er tale om en fuldstændig fejlagtig og uforståelig kritik. I øvrigt en kritik, der aldrig har været fremført eksternt eller internt i politiet. Det kan godt være, at sådan nogle synspunkter er gangbare på en handelshøjskole – men ikke i virkelighedens verden,« sagde han til bladet CBS Executive, der udkom 4. juni i år. Udtalelser, som Rigspolitiets pressefolk afviser, at Hesselbjerg har uddybende kommentarer til.

Topkarakterer

Forfatterne Jimmy Streit og Finn Bengtsen fik topkaraktererne 10 og 12 for afhandlingen. Men rigspolitichefens kritik ramte dem som et godstog.

Afhandlingen er et øjebliksbillede af en reform på kurs mod kuldsejling. Bl.a. er kontrakterne for ens og for detaljerede til at være brugbare, og alt for store ressourcer bruges på at dokumentere måltal over for Rigspolitiet. Alt sammen langt fra slagordet som nu bruges af selv statsminister Anders Fogh Rasmussen (V): »Mere politi på gaderne«.

Ikke kun Hesselbjergs hårde ord i juni undrede forfatterne. Forløbet op til deres eksamination i januar havde i forvejen gjort dem rundt på gulvet. De er ikke alene. I dag kalder programdirektør på CBS, Kristoffer Brix Bertelsen, forløbet »højest usædvanligt«.

I Rigspolitiets samarbejdsudvalg havde rigspolitichefen hørt, at en kritisk CBS-afhandling var på vej. Programdirektøren fra CBS blev bedt om at stille på Polititorvet.

16. januar kl. 15 og en time frem forsvarede Kristoffer Brix Bertelsen afhandlingen over for politimester Lene Frank, en af landets øverste politifolk.

Intet fordækt

»Rigspolitiets øverste ledelse gjorde klart, at de havde deres egne undersøgelser af reformen. De var irriterede over at der var lavet en masterafhandling om reformen og kontrakterne, de ikke havde hørt om. At jeg skulle forklare mig over for Rigspolitiet må være et udtryk for et ikke for godt samarbejds-klima mellem Rigspolitichefen og Politiforbundet,« siger Kristoffer Brix Bertelsen.

På mødet forsvarede han sine studerende.

»Alle politidirektører var informeret. Vores studerende snuser ikke rundt i nattens mulm og mørke. Der var intet fordækt ved arbejdsmetoden,« siger han.

På mødet understregede Kristoffer Brix Bertelsen også, at opgaven kun manglede eksaminationen.

De to forfattere vil ikke bruge ord som »pression« om forløbet. Men de følte sig mistænkeliggjort og var forundrede over, at en CBS-programdirektør skulle stå skoleret for Rigspolitiet.

»Vi opfattede det som et forsøg på at fiske efter svage punkter, vi kunne kritiseres på,« siger Jimmy Streit.

Da de to forfattere havde scoret deres topkarakter, blev CBS igen ringet op af Rigspolitiet, der ønskede at få karakteren at vide. Efterfølgende sendte Jimmy Streit og Finn Bengtsen afhandling og alle bilag til rigspolitichefen. Bl.a. et interview med politidirektør Poul Løhde fra Fyn samt udsagn fra 134 menige betjente. Løhde er bl.a. kritisk over for kontrakterne.

Dømmekraft påvirket

Torsten Hesselbjergs hårde angreb på afhandlingen undrer Kristoffer Brix Bertelsen fra CBS.

»Han har nok læst den lidt for hurtigt,« siger afdelingsdirektøren, der er stolt af Finn Bengtsen og Jimmy Streit.

»Jeg kan ikke vurdere, om hans reaktion er vildt overreageret, eller om han bare havde brug for luft. Han reagerer som en presset mand. Men det har hverken skadet CBS eller mine to studerende. De har vist, at en masterafhandling sagtens kan være samfundskritisk og få topkarakter.

Og Hesselbjerg har jo ikke dokumenteret sine påstande«.

Professor Per Nikolaj Bukh, Aalborg Universitet, har længe fulgt politiets kontraktstyring. Han bestilte CBS-afhandlingen af egen drift i juni.

»Der er ikke grundlag for kritik af hverken empiri, analyse eller konklusioner. Forfatterne kunne sagtens have været endnu mere kritiske i forhold til resultatkontrakternes udformning. At Hesselbjerg udtaler sig så kraftigt om en god undersøgelse, tyder på, at han har taget kritikken personligt. Det må have påvirket hans dømmekraft«.

For Jimmy Streit, der til daglig er centerchef i Københavns Kommune og Finn Bengtsen, der er sekretariatschef i Centralforeningen for Stampersonel, er ekspertudsagnet en oprejsning.

»Jeg forstår bare ikke, at CBS skulle stå skoleret på Polititorvet, og at Hesselbjerg udtalte sig så hårdt om udsagn fra hans egen politidirektør og flere end 100 medarbejdere,« siger Finn Bengtsen.

Minister: Redegørelse først - justering derefter

(Keld Navntoft / Scanpix)

Venstre er nu røget med på vognen af partier, der kræver en omfattende justering af politireformen samt flere penge til politiet.

Af [Elisabeth Arnsdorf Haslund](#)

Sidst opdateret Lørdag den 18. oktober 2008, 19:38

Politiet skal have flere penge, og det kan ikke gå for stærkt med at få rettet op på de åbenlyse fejl og mangler i politireformen.

Dette omkvæd har igennem længere tid været sunget af både Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti, og nu er også Venstre kommet med i koret af partier, der ønsker akutte justeringer af reformen.

Retsordfører Kim Andersen peger bl.a. på, at politiet skal styrkes med mere kontorphonale, der kan få bugt

med voksende sagsbunker og samtidig frigøre betjentene fra kontorarbejdet, så de kan komme på gaden. Ifølge ordføreren er der også behov for at se på ledelsesstrukturen, så den afspejler, at der nu er tale om storkredse med 600-800 medarbejdere, og der skal være mere styr på betjentenes vagtplaner, døgnbemanning samt telefonomstillingerne i landets politikredse.

To forskellige verdener

»Der er for stor afstand mellem det, vi hører, når vi sidder til møde med politiets øverste ledelse, og det, vi hører, når vi taler med menige politifolk rundt om i landet. Det er to forskellige verdener, og det går jo ikke. Og vi får så mange sager ind fra borgere og fra betjente, at det er et udtryk for, at noget ikke fungerer. Det skal der rettes op på, og det skal være nu,« understreger Venstre-politikeren.

Kravet om justeringer får imidlertid en blandet modtagelse hos justitsminister Brian Mikkelsen (K). Han erkender, at der er behov for at få rettet op på reformen og genopbygget borgernes tillid til ordensmagten – men det kan ikke nytte at kaste sig hovedkulds ud i de politiske beslutninger uden at have det nødvendige gennearbejdede fundament, understreger han.

»Det er blevet et generelt problem, at alle mulige politikere prøver at lege politifolk og komme med mere eller mindre gennemtænkte forslag. Der er brug for seriøsitet og for et gennearbejdet oplæg. Det nytter ikke at hive en enkelt sag frem og gøre det til et overordnet problem. Reformen har et godt sigte, men der er en masse ting, der ikke fungerer ordentligt, derfor har jeg bestilt en redegørelse, og når den kommer inden for et par uger, så vil jeg tage de nødvendige skridt. Jeg skal nok sørge for, at det bliver effektivt og vi skal i gang hurtigt. Men udgangspunktet er, at vi har en god reform,« fastslår Brian Mikkelsen.

Venstres Kim Andersen bekræfter, at Venstre står bag reformen, og at kommende justeringer skal ske i overensstemmelse med reformens oprindelige målsætning. Han er også parat til at afvente redegørelsen fra politiledelsen, men der skal mere til end beskrivelser af problemerne, pointerer han.

»Jeg vil gerne sikre mig, at det bliver mere end en redegørelse, at det bliver en handlingsplan, der indeholder de væsentligste problemstillinger og hvordan de bliver løst. Vi kan ikke lave en hovedreparation af politireformen hvert halve år. Vi har én chance til at rette op på det her, og det er nu,« siger han.

Også Dansk Folkepartis Marlene Harpsøe, der er medlem af Folketingets Retsudvalg, mener, at der skal handles så hurtigt som muligt.

»Selvfølgelig er det smart at vente på redegørelsen, men i det seneste år har vi fået så mange henvendelser fra borgere og politibetjente, der har peget på problemområder, og det synes jeg er nok til at handle på. Men selvfølgelig er vi positive over for, at Brian Mikkelsen er mere åben for at rette op på reformen i forhold til den tidligere justitsministers lukkede øjne,« siger hun.

Mindre tillid til politiet

Foto: Brian Bergmann

Opdateret 08.00: De talrige tilfælde af politisvigt har gjort indtryk hos danskerne. To tredjedele synes, at politiet er blevet dårligere til sit arbejde siden politireformen, og halvdelen mener, at det er blevet sværere at komme igennem til ordensmagten.

Af [Jesper Woldenhof](#)

Tirsdag den 21. oktober 2008, 06:36

Den voldsomme kritik af politireformen smitter nu af på befolkningens generelle tiltro til politiet.

En rundspørge foretaget af analyseinstituttet Vilstrup-Synovate for Politiken viser, at 62 procent af danskerne mener, at politiet er blevet dårligere til at klare deres opgaver, efter politireformen trådte i kraft sidste år. Kun tre procent mener, politiet er blevet bedre.

Dertil har 52 procent af de i alt 1.175 adspurgte en opfattelse af, at det er blevet sværere at komme i kontakt med politiet, mens kun to procent mener, det er blevet lettere.

Mange historier om svigt

Meningsmålingen understreger de talrige beretninger som [Berlingske Tidende har dokumenteret fra borgere](#), der ikke kan komme igennem på telefonen til politiet - og politifolk, der klager over, at de er for dårligt bemandede.

Sagen begyndte med Berlingske Tidendes [kulegravning af sagen om Pia Rønneis mystiske og voldsomme død](#) 26. november sidste år.

Her undlod Københavns Vestegns Politi at rykke ud på trods af fire opkald fra et vidne, der havde hørt bump og skrig fra nabohuset. Senere samme dag omkom Pia Rønnei sammen med vidnets 60-årige nabo, da hun med den 60-årige ved rattet i hendes Audi kolliderede med en betonpille på Amager-motorvejen med 150 kilometer i timen. I bilen blev fundet bl.a. et oversavet, ladt jagtgevær.

Undersøgelsen er endt med en [blank undskyldning til Pia Rønneis familie](#): Politiet begik fejl på fejl og burde være rykket Pia Rønnei til undsætning.

Justitsministeren ind i sagen

På baggrund af de mange sager, har justitsminister Brian Mikkelsen (K) bedt om at få en redegørelse fra rigspolitichef Torsten Hesselbjerg om, hvad der ifølge politiet skal til for at få reformen på rette spor.

Brian Mikkelsen mener, reformen grundlæggende er fornuftig, og at den også allerede har været en succes på flere områder: »Blandt andet er politiet generelt blevet hurtigere til at nå frem. Men det er druknet i alle de negative historier«, siger han til Politiken.

Ministeren var tidligere på ugen under pres for at lave en hovedreparation på reformen, efter at [Venstre tilsluttede sig de partier, der kræver en omfattende justering af politireformen](#) samt flere penge til politiet.

For få politifolk til for mange opgaver

De menige betjente kan derimod godt forstå, at befolkningen har fået mindre tiltro til politiet.

»Reformen viser, vi er for få folk til for mange opgaver«, siger næstformand i Politiforbundet, Peer Withagen.

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg beklager også den negative opfattelse.

»Resultatet er selvfølgelig bekymrende, selv om der spørges til, hvad folks opfattelse er, og ikke til, hvad man selv har oplevet. Vi må gøre vores yderste for i den kommende tid at vende billedet af Dansk Politi«, skriver han i en mail til Politiken.

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg er selv [blevet mødt med kritik](#) i forbindelse med arbejdet med politireformen, hvor Berlingske Tidende kunne fortælle, at han anklages for nøl i opfølgningen på de resultatkontrakter, landets 12 politidirektører skal arbejde efter og får bonus for.

I sidste uge kunne Berlingske Tidende fortælle, at problemerne med politireformen har udviklet sig så alvorligt, at flere af landets politidirektører nu tager sagen i egen hånd og [giver borgerne deres lokale politifolk tilbage](#) stik imod fundamentale dele af reformen.

Pensionister beskydt – politiet holdt sig væk

Bent og Bente oplevede problemer med opkaldet til politiet, da deres rude blev ramt af projektil. Foto: Erik Refner

Politiet har lovet at rykke ud til borgere i nød. Men et ægtepar, der blev beskydt i deres lejlighed fik aldrig hjælp. Nu beklager politiet hændelsen.

Af [Jeppe Bangsgaard - Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Fredag den 24. oktober 2008, 22:29

Det var en hyggelig lørdag aften. Ægteparret Arendal Hansen sad i deres sofa i lejligheden i Albertslund og så Den Store Klassefest. Pludseligt lød et skarpt smæld i stuen. Et projektil var gået gennem vinduet og havde med ét smadret både ruden og idyllen.

De seneste uger havde hovedstadsområdet været plaget af flere skudepisoder. Og pensionisterne var dybt rystede.

»Politiet. Vi måtte have fat i politiet.«

Bente Arendal Hansen fik fat i vagthavende hos Vestegnens Politi - men da parret gik i seng klokken 1:00, var der endnu ikke kommet nogen – og de kom heller ikke de følgende dage.

»Det var vist for lille en sag,« siger Bente Arendal Hansen i dag.

Efter skrap kritik lovede politiet for flere måneder siden, at de i fremtiden ville blive bedre til at rykke ud til borgere i nød. Og det vækker harme, at borgere, der bliver beskydt, åbenbart ikke kan regne med politiet.

Justitsminister Brian Mikkelsen (K) taler om et »wake up-call« til politiet, men fastholder samtidig, at danskerne har »et godt og stærkt politi«.

I går udsendte Vestegnens Politi – efter at Berlingske Tidende havde kontaktet dem om sagen – en pressemeddelelse, hvori politidirektør Henning Thiesen beklager:

»Der er tale om et meget beklageligt hændelsesforløb, som er utilfredsstillende for det ægtepar, der ringede.«

Rigspolitiet selv har rapporteret om ca. 300 sager, hvor borgere har følt sig svigtet af politiet efter den historisk anlagte reform – med forbehold for, at der formentlig er flere sager. Mest omtalt har været sagen om den 53-årige Pia Rønnei, som omkom trods fire opkald fra et vidne. Heller ikke i den sag var opkaldene ført i døgnrapporten.

Et skud i fru Hansens rude

Foto: Foto: Erik Refner

Politiet kom ikke, da der for tre uger siden blev skudt mod et ægtepars lejlighed i Albertslund, og der er intet spor af parrets henvendelse i døgnrapporten. Vestegnens Politi undskylder. Igen.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Fredag den 24. oktober 2008, 22:30

I et 45 år langt ægteskab fuld af hyggelige aftener begyndte den lørdag aften særlig hyggeligt.

Bente Arendal Hansen sad i den store sofa, hendes mand, Bent, i den bedste lænestol foran TV'et, men de var ikke ikke længere væk, end de kunne sidde og holde hinanden i hånden. De to pensionister så Den Store Klassefest med TV-værten Kamilla Gregersen genudsendt kort efter hendes tidlige død, da projektilet ramte ruden.

Bente kunne mærke, at deres hænder blev fuldstændig kolde på et sekund. Bent fandt skudhullet i deres dobbelte, særligt støjsikrede rude, som skærmer lejligheden for s-togsbanen ved Albertslund Station. Nogen havde skudt mod deres lejlighed.

De havde godt læst om en række skudepisoder i Københavnsområdet. Men aldrig i livet havde de troet, at der skulle blive skudt mod deres lejlighed

Bent skyndte sig væk fra ruden, ægteparret turde ikke kigge ud i mørket af frygt for, hvem der var derude.

Ægteparret fandt nummeret til Glostrup Politi og ringede straks. Bente talte med vagthavende, som var en kvinde. Betjenten fik hendes navn, adresse og CPR-nummer. Klokkeren var 21.15. kvinden fortalte, at de havde meget travlt lige nu, så politiet ville nok ikke kunne være der før klokken 22.00.

Så de måtte være lidt tålmodige.

»Jeg var virkelig bange. For når vi så, hvor skuddet gik ind, kunne det lige så godt have ramt os i sofaen,« siger Bente Arendal Hansen.

Klokken blev 22, den blev 23, 24 og 01.00, og politiet kom stadig ikke. Så besluttede ægteparret at gå i seng. For mon ikke politiet kom fra morgenstunden, når den travle aften var slut.

»Normalt serverer Bent altid kaffe for mig på sengen. Men den søndag stod vi op klokken 8.00 for at være klar, når betjentene kom.«

Men de kom ikke. og da en vicevært senere på ugen rykkede, fik viceværten den besked, at politiet slet ikke rykkede ud til så lille en sag.

Bente og Bent betegner sig selv om »autoritetstro«,

»Vi kunne ikke drømme om at sætte spørgsmålstegn ved politiet. Vi er fra en generation, som går ud fra at en aftale er aftale, og at politiet ved bedst.«

De stolede på politiet og de stolede på, at der ville komme en betjent. Men det her var alligevel forkert. De henvendte sig til Albertslund Posten med deres historie. Ægteparret kom på forsiden - og så kom politiet.

En »menneskelig fejl«

Vestegnens Politi sendte en efterforsker, som kunne bekræfte, at der var tale om et skudhul. Han tog sig god tid til at tale med ægteparret, og han gav dem en uforbeholden undskyldning.

Vicepolitiinspektør Erik Rye Andersen fra Vestegnens er meget ked af sagen, som han kalder en »menneskelig fejl«:

»Vagthavende har simpelt hen glemt at følge op på henvendelsen. Det var en travl aften med et dobbeltdrab i Ballerup og en anmeldelse om skyderi i Hedehusene. Det var den pågældendes intention at sende en patruljevogn, når der blev lidt luft. Men det glemte hun at sige til hendes afløser. Det må selvfølgelig ikke ske. Men det skete altså.«

Det var netop en sag fra Vestegnens Politi, som siden Berlingske Tidendes afsløring 2. juni i år har ført til en hidtil uhørt debat om politiets evne til at rykke ud til borgere i nød. Politiet undlod at reagere på fire opkald fra et vidne om kvindeskrig, og den 53-årige Pia Rønnei omkom kort efter. Rigspolitiets egen undersøgelse har identificeret 300 sager om mulige politisvigt siden den historiske politireform - heraf hver fjerde rejst af Berlingskes læsere. Det har været medvirkende til store ændringer rundt om i de kæmpestore politikredse, hvor en del tiltag rulles tilbage.

Pia Rønnei-sagen endte også med en uforbeholden undskyldning til vidnet samt de efterladte fra Vestegnens Politi, som samtidig ville sætte særlig fokus på, at alle relevante oplysninger røg i døgnrapporten - også når politiet valgte ikke at rykke ud.

Men der stod intet om fru Hansens anmeldelse i døgnrapporten, selv om Vestegnens Politi for tre måneder siden lovede at stramme op.

Også det beklager Erik Rye Andersen.

Bente Arendal Hansen er stadig ikke helt tryk:

»Der er noget, der er forandret. At ens liv kan ende sådan. Men også at man skal på forsiden af Albertslund Posten for at få politiet til at komme. Det havde jeg ikke forestillet mig.«

Minister: Wake-up- call til politiet

»Vi kunne ikke drømme om at sætte spørgsmålstegn ved politiet. Vi er fra en generation, som går ud fra at en aftale er aftale, og at politiet ved bedst.« Bente og Bent Arendal Hansen Foto: Foto: Erik Refner

Endnu en alvorlig sag om politisvigt lægger nyt pres på både justitsministeren og politiets øverste ledelse. Men ministeren kalder skudsag fra Alberslund en undtagelse.

Af [Jeppe Bangsgaard og Morten Crone og Morten Frich](#)

Fredag den 24. oktober 2008, 22:30

Ægteparret Arendal Hansens blev for tre uger siden beskudt i deres lejlighed i Alberslund, uden at politiet kom - en mindst talt ubehagelig oplevelse for pensionisterne, som justitsminister Brian Mikkelsen (K) dybt beklager.

Brian Mikkelsen taler om et »wake-up-call« til dansk politi: »Jeg kan give en politisk garanti for, at det er politiets opgave at beskytte borgerne. Vi har et godt og stærkt politi. Sager som denne er heldigvis undtagelsen. Det er godt, at I skriver om undtagelsen. Det er et wake-up call for alle betjente. For det her er ikke acceptabelt for borgerne. Vi har et velfungerende politi, der opklarer flere forbrydelser end før«.

Men forligspartierne bag politireformen har svært ved at få øje på det velfungerende ved et dansk politi, der ikke altid rykker ud til anmeldelser om skud - og som undlader at føre anmeldelsen i døgnrapporten.

Retsordfører Karen Hækkerup (S) kalder skudsagen »absurd«: »Jeg kan ikke finde ord: Danskere kan blive beskudt uden at kunne regne med, at politiet kommer. Vi har fat i en politikreds, hvor ledelsen for få måneder siden lovede, at der ville blive strammet op på

døgnrapporten. Garantier af den art fra politiets øverste ledelse kan man åbenbart heller ikke regne med. Når borgere ringer til politiet kan de i dagens Danmark kun håbe det bedste. Nu brænder det altså på for Brian Mikkelsen – han kan ikke undskylde sig med, at han er ny i stolen. Det er en skandale, der belaster både rigspolitichefen og justitsministeriet.«

Hun vil have en redegørelse fra Rigspolitiet og Vestegnens Politi.

Formanden for Folketingets retsudvalg Peter Skaarup (DF): »Det her er uacceptabelt og dybt foruroligende. Politiledelsen kan ikke undskylde sig med noget her. Det er tegn på, at politiet har brug for en ny start. Ledelsens troværdighed har fået et nyt skud for boven.«

»Jeg vil blive ved med at hævde, at vi har et godt og stærkt politi«

Minister i krydsild: Justitsminister Brian Mikkelsen (K) er bestyrtet over, at et ældre ægtepar på Vestegnen kan blive beskudt uden at politiet rykker ud. Men sagen har intet med politireformen at gøre, siger han.

Af [Morten Crone](#)

Fredag den 24. oktober 2008, 21:21

Brian Mikkelsen, et ældre ægtepar er blevet beskudt. Politiet kommer først, da ægteparret går til pressen. Hvad er din reaktion?

- Jeg kan sagtens forstå, hvor rystende en oplevelse, det har været for dem. Det er ekstremt voldsomt at blive beskudt i sit eget hjem. I en så alvorlig situation skal man kunne regne med politiets hjælp. Derfor har jeg meget stor forståelse for, at Vestegnens Politi stærkt beklager forløbet. Det skylder man ægteparret. Der må altid være en vished for, at politiet kommer i sådanne situationer. Der kan altid ske en kikser. Men i en skudsag må intet kikse. Det må bare ikke ske. Skudet i ægteparrets rude kan måske relateres til bandeuroligheder. Politiet må være interesseret i at vide, hvem der skød og i at rykke ud til borgerne.

At politiet ikke rykker ud er én ting. En anden er, at der intet står i døgnrapporten. Er det godt nok?

- Nej. Man er nødt til at finde ud af, hvorfor det ikke står i døgnrapporten. Sådanne episoder skal selvfølgelig stå der. Jeg går ud fra, at Vestegnens Politi selv finder ud af at få det til at køre.

Brian Mikkelsen, jeg har det altså helt underligt med overhovedet at præsentere det her emne. Vi taler om skudsager, hvor politiet ikke rykker ud. Hvad vil du sige til almindelige danskere, der undrer sig, når de har læst det her? Hvilke garantier vil du give dem om, at politiet til hver en tid kan beskytte dem?

- Jeg kan give en politisk garanti for, at det er politiets opgave at beskytte borgerne. Vi har et godt og stærkt politi. Sager som denne er heldigvis undtagelsen. Det er godt, at I skriver om undtagelsen. Det er et wake-up call for alle betjente. For det her er ikke acceptabelt for borgerne. Vi har et velfungerende politi, der opklarer flere forbrydelser end før.

Vi har efterhånden skrevet om mange undtagelser i et politi, der har travlt med at indføre en stor reform. Hvad siger du til det?

- Det her har ikke noget med reformen at gøre. Politiet får 11 millioner telefonopkald om året...

Undskyld jeg afbryder. Det er vel lige så godt at sige, at det svarer til, at de politibetjente, der er på arbejde tager telefonen knap fem gange om dagen. Det siger jo ingenting.*

- Man må gå ud fra, at der sker fejl i 11 mio. telefonopkald.

Ja. Men pr. betjent er det kun fem opkald om dagen?

- Jeg foretrækker, at betjentene er på gaden og ikke bruger deres tid på at tage telefoner.

Så har vi måske fat i noget centralt: At der er for få til at tage telefoner?

- Jeg foretrækker, at de politifolk, der er kvalificerede til at tage telefoner, tager imod indberetningerne, får dem skrevet ned og ekspederet. Det er rigtigt, at der har været og er problemer med telefonsystemet. Det skal der rettes op på. Og jeg ved, at det er ved at ske. Men skudet i ruden har intet med reformen at gøre. Det kunne også være sket for fem år siden.

Jeg troede, at reformen netop skulle forbedre politiet?

- Jeg ved, at det passer dårligt i din historie. Men det kunne også være sket for 5,10,15,20 eller 25 år siden.

Jeg forholder mig til, at politiet ikke kommer, når borgerne ringer efter at de er blevet beskudt i deres eget hjem. Om reformen er årsagen eller ej, forholder jeg mig ikke til. Men jeg noterer mig, at meningen med reformen var at styrke politiet.

- Politireformen har været behæftet med problemer. Men du kan ikke koble en enkelt sag om en menneskelig fejl op på reformen.

Det er en enkeltsag, ja. Men den står på skuldrene af mange, mange sager. Politiet begår temmeligt mange enkelt-fejl, gør de ikke?

- Det synes jeg ikke. Vores politi opklarer så godt som alle mord, de er godt i gang med banderne og bekæmper banderne...

Men de kommer ikke, når der bliver skudt igennem fru Hansens rude?

- Det er et enkelt tilfælde, som er meget beklageligt. Men det er heldigvis undtagelsen.

Ikke på Vestegnen. Vi beskrev tidligere i sommer sagen om Pia Rønnei, som omkom, selv om politiet fik fire chancer for at gøre en forskel. Der var masser af patruljevogne. Og på samme måde som ved beskydningen af hr. og fru Hansen i Albertslund, så blev der intet noteret i døgnrapporten. Vi har gennemgået flere andre sager fra Vestegnen, hvor der ikke findes notater i døgnrapporten. Og hvis vi ser på fænomenet på landsplan, er syv personer omkommet i sager, hvor politiet fik chancen for at rykke ud, men hvor folk døde, uden at politiet havde grebet chancerne. Kan danskerne være tilfredse med det?

- Jeg har læst sagen om Pia Rønnei. Det er et af de bedste stykker journalistik, jeg har set og en af de mest tragiske sager af denne art, jeg har hørt om. Det er klart, at der er begået fejl.

Men det har ikke noget med reformen at gøre. Der er tale om menneskelige svigt og fejlbedømmelser af farlige spekulationer.

Vi ved, at alle politikredse arbejder på at opkvalificere medarbejderne i vagtcentralerne. Vi ved, at de er kommet frem til erkendelsen af, at der i forbindelse med reformen er blevet indsat for få erfarne folk på de poster. Det vil man rette op på, for der er for stor risiko for en ikke optimal betjening af borgerne.

Man arbejder altså målrettet på at fjerne fejkilder. Hvorfor kan man ikke knytte skuddet fra Albertslund på reformen? Tilsyneladende har det jo ikke været en vagthavende, der har været sin opgave voksen, da ægteparret tog telefonen og ringede kl. 21.15 den lørdag, da skuddet faldt?

- I de få uger, jeg har været minister må jeg konstatere, at der har været problemer med telefonbetjeningen. Den vigtigste årsag er, at man har fået flere opkald end før. Når man får så mange henvendelser, kræver det et meget veluddannet personale, der tager imod opkaldene. Når man får 11 millioner opkald, kan man ikke rykke ud til hver enkelt. Men man må selvfølgelig sikre en ordentlig telefonbetjening.

Tillad mig at stille et dumt spørgsmål:

På den ene side erkender du, at der har været og er problemer med vagtcentralerne, som blev omorganiseret med politireformen. På den anden side siger du, at netop skudhullet i fru Hanens rude intet har med politireformen at gøre, fordi det er en enkeltstående fejl. Med afsæt i de erkendte fejl kan jeg vel lige så godt sige, at meget tyder på, at reformen spiller en rolle?

- Det her er et menneskeligt svigt. Det har ikke noget med, hvordan telefoncentralerne er organiseret.

Men hvis det er erkendt, at vagtcentralerne har brug for et løft og at medarbejderne ikke er tilstrækkeligt klædt på og at centralerne og deres organisering er resultatet af reformen. Hvorfor kan jeg så ikke konkludere, at reformen spiller ind?

- Man må gå ud fra, at medarbejdere, der bemander en vagtcentral i »prime-time« lørdag aften er erfarne folk. Der er sket noget, der ikke måtte ske. Derfor er det godt, at sagen kommer frem. Det er et »wake-up call« til alle vagthavende og til alle politidirektører om, at alle henvendelser skal tages alvorligt og at man skal følge op på alle henvendelser, som man mener, der er noget i. Men der er 11 millioner opkald om året...

Undskyld jeg afbryder igen: Der er kun tale om fem opkald per betjent om dagen.

- De kan ikke tage telefonen allesammen

Nej. Men hvis man laver matematik ud af det: I bliver ved med at tale om de 11 millioner opkald som noget stort og uoverskueligt. Det kan altså ikke blive ved med at imponere. Det er et tal, der siger intet. Man kan vel lige så godt sige: Telefonen ringer kun fem gange om dagen pr. betjent?

- Vi har 10.700 betjente. Jeg vil gerne have, at de bruger tiden på at skabe tryghed på gader og stræder.

Du siger, at der er tale om et »wake-up« call. Ærligt talt: Det og noget lignende sagde I altså også sidste gang og alle de andre gange.

- Jeg har aldrig sagt det. Jeg er ny minister

I bliver ved med at sige, at det er enkeltstående tilfælde, der ikke kan kobles til noget som helst. Og slet ikke til reformen.

- Jeg kan kun sige, at hver gang, der er sådanne episoder er det godt, at det bliver offentliggjort, for så er der nogen i politiet, der får lejlighed til at tænke sig om.

Der er jo mennesker, der dør i sager, hvor politiet ikke rykker ud. Hvad siger du til det?

- Det er jo ikke politiets skyld, at de er omkommet. Nu stopper du. Den sag med Rønnei er fair nok. Men det er de kriminelle, der skaber problemerne til at starte med.

Jeg siger bare, at der er syv personer - vi kan have talt forkert, men så er der flere - som er døde i sager, hvor politiet kunne have gjort en forskel, så sagen kunne have fået et andet udfald. Politiet reagerede ikke.

- Det er »the bad guys«, som der skal gribes ind over for.

I skriver om dødsfald i jeres egen redegørelse fra i sommer, hvor Rigspolitiet drevet af vores læsers kortlægning af politisvigt for første gang blev tvunget til at kulegrave fænomenet.

- De svigt er meget beklagelige, og det skal der rettes op på.

Det ville jo også være underligt, hvis du sagde det modsatte?

- Jeg er indigneret over de svigt. Men jeg bliver nødt til at sige til dig, at selv om du siger, at der er tale om fem opkald om dagen pr. medarbejder, så vil der ske fejl. Med den opfølgning, vi har på politireformen i næste uge, så vil jeg sætte mig i spidsen for, at vi får en optimal telefonbetjening og at vi har en politiledelse, der er oppe på mærkerne i forhold til henvendelser fra borgerne. Men jeg vil blive ved med at hævde, at vi har et godt og stærkt politi.

Politiet i krise starter forfra

Brian Mikkelsen forventes i denne uge at præsentere Folketingets retsudvalg for en ny handlingsplan, der skal rette op på de mange skavanker, der fulgte med politireformen for knap to år siden. Foto: Martin Foldgast

To år inde i reformen skal den gode lokalbetjent give politiet en ny start. Civile biler males op og forsynes med blink og døgnbemandede stationer lukkes.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)
Søndag den 26. oktober 2008, 22:30

Efter måneders sønderlemmende kritik af politireformen og grelle eksempler på politisvigt vil en handlingsplan, der skal genoprette borgernes tillid til politiet, blive præsenteret i denne uge.

Det hidtil hemmeligholdte udspil fra Rigspolitiet rummer en række kontroversielle punkter, erfarer Berlingske Tidende.

Flere politidirektører ønsker at afskaffe døgnåbningstiderne i nogle af landets største provinsbyer. Til gengæld skal politiet være mere synligt for borgerne, og da der ikke er ressourcer til mere patruljering, arbejder politiet efter en anden plan: Politibilerne males om, så politiet kommer til at syne af mere. Helt konkret skal der skrives »POLITI« på siden af flere civile politibiler, de skal have blå blink på taget. Og patruljerne skal til at køre mere i dagslys, foreslår Rigspolitiet – også selv om det reelt ikke giver mere politi på gaden.

Med planen vil Rigspolitiet her to år inde i reformen omprioritere, så danskerne får et mere borgernært og synligt politi, som hurtigt rykker ud til indbrud og vold. Reformen har stik

imod hensigten drænet lokalpolitiet for betjente, og nu fredes lokalbetjentene fra en masse andre opgaver.

Helt nye telefoncentraler samlet ét sted i hver af de 12 politikredse skal løse et af politiets helt store problemer – evnen til at besvare borgernes telefonopkald på 114-nummeret.

Det forslag støtter retspolitikerne – derimod skydes flere af de øvrige idéer allerede nu ned af forligspartierne bag reformen.

»Hvis der skal justeres på antallet af døgnbemandede stationer, skal det op,« siger Peter Skaarup (DF), formand for Folketingets Retsudvalg.

Retsordfører Karen Hækkerup (S) siger om forslaget om at sminke politiets civile biler: »Jeg ser heller ikke at Rigspolitiet køber busreklamer for pengene.« Formand for Politiforbundet, Peter Ibsen, kalder tiltagene »fornuftige under de givne økonomiske rammer«, selv om enkelte er »pjattede«:

»Vi kan dog godt tvivle på, at det her er nok til at få reformen tilbage på sporet.« Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg ønsker endnu ikke at kommentere reformen af politireformen.

Comeback til lokalbetjentene

Kun to år efter politireformen er politiet nu klar til en gennemgribende ændring af refromen. Politiet retter sit fokus mod ganske almindelige danskeres behov for politibetjening.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Søndag den 26. oktober 2008, 22:30

Med et løfte om mere lokalt politi og bedre betjening af borgere, der har været udsat for indbrud og vold, vil Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg nu forsøge at genoprette danskernes tillid til politiet.

I denne uge ventes justitsminister Brian Mikkelsen (K) at lancere sin handlingsplan for en genopretning af politiet for Folketingets Retsudvalg. Og Berlingske Tidende erfarer, at Rigspolitiet efter to kaotiske reformår, nu vil genskabe den tabte tillid ved at sætte ind over for de typer af kriminalitet, der skaber størst utryghed. Politiet skal derfor være bedre til at rykke ud til voldssager og til indbrud i danskernes boliger.

Målsætningen om det lokale og borgernære vækker politisk begejstring:

»Det lyder som om, at der er et reelt ønske om at give de almindelige danskere det politi, de ikke fik med reformen. Man kan spørge: Hvorfor er det ikke sket for længst. Man må håbe, at der ikke bare er tale om mere af det samme i en fin indpakning,« siger Dansk Folkepartis retsordfører Peter Skaarup.

Samtidig erkender Rigspolitiet ifølge Berlingske Tidendes kilder, at en alt for dårlig betjening af danskerne, når de ringer til politiet, skal rettes op.

I gennemsnit ringer hver dansker til politiet to gange om året. For at deres henvendelser kan blive behandlet hurtigt, skal der oprettes nye centrale servicecentre i hver politikreds.

Rigspolitiet forestiller sig, at centralerne først og fremmest skal bemandedes af medarbejdere, der ikke er politifolk af uddannelse. Men alle skal modsat i dag være specialiserede i service og med uddannelse i at sende opkaldene til rette sted i systemet.

»Det lyder som en god idé. Der er ingen tvivl om, at politiets betjening af borgere, der ringer til dem, har været til dumpekarakter. Det vil jeg glæde mig til at høre mere om,« siger Karen Hækkerup (S).

Berlingske Tidendes læsere har en stor del af æren for at politiets telefonbetjening nu skal genoprettes. I sommer har Berlingske Tidende kortlagt 75 sager, hvor politiet svigtede, og størstedelen af sagerne blev kendt på grund af læserhenvendelser. Rigspolitiet blev derefter tvunget til at lave en landsdækkende analyse, der endte med 300 sager.

Et gennemgående element i de fleste sager var, at telefonbetjeningen var kilde til svigt og fejl.

I forrige uge beskrev Berlingske Tidende, hvordan flere politikredse nu har omlagt det såkaldte beredskab, der bemander hovedstationernes centrale funktioner, og rykker ud hele døgnet.

Mange kredse har hidtil brugt betjentene fra lokalpolitiet til andre opgaver på såkaldte sponsorgavter. Derfor har det været almindeligt, at lokalbetjente blot været på arbejde i lokalområdet 14 dage om måneden på grund af sponsorgavter andre steder i kredsen.

Rigspolitiet lægger nu op til at sponsorgavterne nedbringes til et minimum.

Minimumsrettigheder

Som noget helt nyt vil politiet også sikre borgerne minimumsrettigheder til politibetjening.

Det betyder, at eksempelvis en borger i akut nød vil få ret til hjælp inden for et fast defineret tidsrum. Borgeren vil få krav på at blive holdt orienteret om, hvordan det går med sagen, og en opringning, hvis patruljevognen bliver forsinket.

Reform af reformen

Borgerrettighederne tænkes sammen med et helt nyt kodeks for borgerbetjening hos politiet. Hver betjent skal med andre ord vide, hvad man forventes at gøre for borgere.

Med Rigspolitiets forslag til reform af reformen kan borgerne komme tættere på en ensartet betjening, mener politiet. Et problem der blev påpeget i det såkaldte Visionsudvalgs gennemgang af de tidligere 54 politikredse allerede i 2005.

Ikke alt ved reformen er skidt ifølge Rigspolitiet, der fremhæver to succeser: Politiet kommer hurtigere, når de rykker ud. Det kan man se på den såkaldte responstid. Samtidig har centrale efterforskningsenheder styrket kredsene i deres store efterforskninger.

Politikere: Politiet brød løfte

Foto: Scanpix

DF og S føler sig ført bag lyset af Justitsministeriet og politiets øverste ledelse. Danskerne har ikke fået de lokale betjente, de blev lovet, lyder kritikken.

Af [Jeppe Bangsgaard og Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Mandag den 27. oktober 2008, 22:10

Partierne bag politireformen føler sig ført bag lyset af Justitsministeriet og politiets øverste ledelse. I den politiske aftale bag den historiske reform fra 2006 vedtog Folketinget at styrke og udbygge politiets lokale tilstedeværelse – ikke mindst for at få Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti til at være med i aftalen. Men bagefter skete det stik modsatte, fremgår det af en ny rapport fra rigspolitichef Torsten Hesselbjerg til justitsminister Brian Mikkelsen (K), erfarer Berlingske Tidende.

Her erkender Rigspolitiet selv, at borgerne har lidt under reformen, hvad angår væsentlige dele af den borgernære og helt lokale betjening. Det vækker voldsom harme i forligskredsen, som først får rapporten at se klokken 15.00 i dag.

»Det er ufatteligt, hvordan det er lykkedes politiets ledelse og ministeren at overse, at det borgernære var hele forudsætningen for reformens gennemførelse. Vi ønsker ikke at se politiet lide længere. Vi ønsker at se politiet ledet, og det skal være nu,« siger tidligere retsordfører Morten Bødskov (S), mens hans efterfølger, Karen Hækkerup (S), direkte taler om »løftebrud«.

Massiv mistillid

Mistilliden i forligskredsen er massiv – også hos regeringens støtteparti.

»Vi må konstatere, at regeringen har ført os bag lyset. Vi lagde stemmer til en reform af politiet, som tog udgangspunkt i det borgernære. Vi har ikke fået det, vi aftalte,« siger DFs retsordfører, Peter Skaarup, der ligefrem taler om »to forskellige verdener«:

»En som vi i forligskredsen er blevet præsenteret for og så virkelighedens verden. Hverken ministeren eller politiets øverste ledelse har givet os tilstrækkeligt med information, så vi havde mulighed for at sige fra. Når vi har spurgt til det, vi har hørt, har vi fået at vide, at alt gik godt.«

Kritikken bakkes op af SF og de Radikale.

Formanden for Politiforbundet, Peter Ibsen, er tilbøjelig til at give forligspartierne ret.

»Politikerne har god grund til at føle sig snydt. Politiets ledelse gav dem noget andet, end det de bad om.«

Hverken justitsministeren eller rigspolitichefen ønskede i går at kommentere kritikken.

Eksperter: Politiets ledelse har et problem

I stedet for at lære af kritik har rigspolitichef Torsten Hesselbjerg og Justitsministeriet fejlet kritiske borgere og betjente af banen. Dårlig ledelse, siger eksperter.

Af [Morten Crone og Morten Frich og Jeppe Bangsgaard](#)

Sidst opdateret Mandag den 27. oktober 2008, 22:11

Lige siden politireformen trådte i kraft har almindelige borgere forsøgt at forklare Justitsministeriet og Rigspolitiet, at politiets betjening af dem mere end halter. Alligevel er de blevet ignoreret. Det afspejler et kæmpe ledelsesmæssigt problem med Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg som hovedperson og Justitsministeriet, retspolitikere og betjente selv som uheldige medspillere, lyder kritikken.

Rigspolitichefens håndtering af politiets værste krise nogensinde forbløffer Verner C. Petersen, docent ved Handelshøjskolen i Århus og ekspert i ledelse.

»Borgere, betjente, politikere og journalister har påpeget alvorlige problemer. Men de har fået at vide, at de har misforstået det, eller at tal viser, at den generelle responstid er god eller lignende. På den måde tager ledelsen sig ikke af problemet. Man bortforklarer det,« siger han.

Glemmer formålet

»Det er slet ikke ledelse. Det lader i virkeligheden til, at man har fået en slags management-reaktion, hvor man holder sig til planerne, og dem er der ingen, der må forstyrre. Man tænker i målstyring, men glemmer det egentlige formål,« siger Verner C. Petersen, som nævner de såkaldte sponsrvagter som et eksempel på noget, der umiddelbart lyder godt og effektivt, men i praksis ikke fungerer.

Han har forsket i bl.a. kvalitets- og velfærdsreformen og giver ikke meget for de gentagne argumenter om, at politireformen er særligt vanskelig.

»Eksempelvis kommunalreformen er langt større, og der lader ikke til være de samme problemer. Det er et dårligt argument,« siger Verner C. Petersen, som efterlyser mere lederskab og mindre styring oppefra. Desuden er en langt større lydhørhed i politiets ledelse og hos justitsminister Brian Mikkelsen (K) nødvendig, mener han.

Ifølge professor Per Nikolaj Bukh fra Aalborg Universitet er det svært at placere ansvaret ét sted.

Ubærlige problemer

»Meget tyder på, at politireformen ikke har været styret ordentligt. Det er selvfølgelig rigspolitichefens og direktørernes ansvar. Men det er ikke det samme som at sige, at politiets topledere er uduelige. Måske er de. Men man må også undres over bestyrelsen: Det ville være

helt usædvanligt, at en bestyrelse i det private erhvervsliv bare lod stå til i to år,« siger han og tilføjer:

»Politireformens problemer er blevet tydelige – ja ubærlige – med Berlingskes dækning. Men de har jo været der fra dag ét. Forligsparterne har et ansvar, Justitsministeriet har været dybt involveret, Finansministeriet styrer politiets økonomiske rammer, og Politiforbundet har også siddet med ved bordet,« siger han.

Rex Degnegaard, PhD stipendiat fra Handelshøjskolen i København, CBS, og forsker i politireformen opfordrer politiledelsen til at se indad:

»Politiet har haft travlt med at indføre nye, moderne ledelsesprincipper. Men politiet må også kigge indad og bruge styrkerne ved den traditionelle politiledelse, der baserer sig på politiets stærke kultur og sammenhold. Netop de mange nye ledelsesprincipper har svækket sammenholdet og den gensidige tillid, som tidligere har båret politiet igennem og har kunnet få meget umuligt til at lykkes. Meget tyder på, at det er politiledelse, der nu er brug for,« siger han.

Retspolitikere om reformen

Folketingets retsudvalg får først kl. 15 i dag en orientering om planen for politireformens genopretning. Oppositionen tordner mod Justitsministeriet og Rigs-politiet. K og V afventer.

Sidst opdateret Mandag den 27. oktober 2008, 22:17

Karen Hækkerup (S):

»Vi er blevet lovet noget, vi ikke har fået. Vi har lagt stemmer og troværdighed til, at borgerne ville få et borgernært politi. Det løfte er blevet brudt«.

Tom Behnke (K):

»Reformens forberedende fase var måske lige kort nok. Det må vi politikere tage ansvaret for. Hvis vi skulle gøre det her om, så ville jeg dog forlange, at der blev ansat en konsulent udefra i hver kreds, som kunne rådgive i de her fusioner.«

Karina Lorentzen (SF):

»Rigspolitichefen har ikke lyttet til kritik. Han har haft meget travlt med at give et andet billede end det, betjentene oplever derude«.

Peter Skaarup (DF):

»Vi lagde stemmer til en reform, som tog udgangspunkt i det borgernære. Vi har ikke fået det, vi aftalte. Justitsministeren og politiets øverste ledelse har på andet år gennemført reformen stik imod lovens ord om en udbygning af den tætte kontakt til lokalsamfundet«.

Kim Andersen (V):

»Vi vil have et mere borgernært politi og 800 flere betjente på gaden. En reform tager lang tid at indføre. Der er ikke noget unaturligt i, at man må stoppe op og rette på tingene. Jeg har tillid til, at politiet kan få reformen på ret kurs«.

Hvad var det, politiet lovede?

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg, der her ankommer til gårsdagens møde i Justitsministeriet, er under hård kritik. Foto: Søren Bidstrup

Vi fik at vide, at politireformen ville styrke lokalpolitiet. Men politiets øverste chefer drøenede politiet i lokalområderne stik imod løftet til befolkningen. Reformens politiske faddere føler sig »ført bag lyset«.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Mandag den 27. oktober 2008, 22:18

Fadderne troede de så forkert. I Berlingske Tidende kunne de læse, at det borgernære politiarbejde blev tabt på gulvet under udrulningen af politireformen ifølge flere politidirektører.

Socialdemokraten Morten Bødskov – dengang retsordfører, i dag næstformand i Folketingsgruppen og finansordfører – var fuldstændig paf.

Da reformen blev vedtaget i 2006 lagde Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti kun stemmer til, hvis betjeningen af ganske almindelige danskere – også i yderområderne – ikke kun blev fastholdt, men udbygget og styrket.

Ellers havde de aldrig kunnet overtale borgmestrene i deres bagland til at ofre deres lokale politistyrke.

»Der var ikke en nem øvelse. Men vi gav borgmestrene vores ord på, at nye stærke storkredse ville komme deres borgere til gode,« siger Morten Bødskov.

Politidirektørerne gjorde imidlertid det stik modsatte, da de indførte reformen. De indførte såkaldte »sponsorvagter«, hvor lokalbetjente lagde arbejdstid i og dermed »sponserede« hullerne i storkredsens centrale beredskab. Ifølge Politiforbundet i så stort omfang, at lokalbetjente ofte kun har arbejdet i lokalområderne i halvdelen af deres arbejdstid. Så mens borgerne havde fået at vide, at politiet med reformen ville være tættere på dem, havde lokalbetjentene aldrig været længere væk. En erkendelse, som nu også deles af politidirektørerne.

»Vi har overset det borgernære. Vi har tæret på lokalpolitiet, så det har kunnet bistå det centrale beredskab. Det har været hårdt for lokalpolitiet, der står for efterforskning, det kriminalpræventive og den nære synlighed,« erkendte politidirektør på Fyn Poul Løhde i Berlingske Tidende 14. oktober.

Droppede sponsorvagter

Tæt på starten af reformår 3 har han nu på linie med en række andre politidirektører droppet sponsorvagterne, som Rigspolichef Torsten Hesselbjerg havde ladet dem lappe vagtplanerne med.

Havde man præsenteret Morten Bødskov for politireformen, som den er endt med at blive rullet ud, havde Folketingets socialdemokrater stemt nej.

»Det ville vi aldrig have sagt ja til. Jeg er overrasket og dybt forundret over, at politiets øverste embedsmænd har lavet et system, som har drænet lokalpolitiet for ressourcer, når nu det var den lokale betjening af borgerne, der var omdrejningspunktet i reformen,« siger Morten Bødskov.

Socialdemokraterne har også forsøgt sig med reform af politiet. Men under SR-regeringen i 1998 tog en samlet borgerlig fløj kraftigt afstand fra færre politikredse af frygt for, at der blev for langt fra politiet til borgerne og omvendt.

Men også Fogh-regeringen indså behovet for en modernisering. I februar 2005 lovede VK-regeringen II en politireform i sit regeringsgrundlag. Dog blev det understreget, at lokal forankring var omdrejningspunktet:

»Regeringen vil fremsætte forslag om en reform af dansk politi, herunder af politiets geografiske struktur. Et effektivt og tidssvarende politi, som har den nødvendige kapacitet og specialisering, forudsætter store og slagkraftige politikredse. Færre enheder giver samtidig mindre administration, så flere politifolk kan frigøres fra administrative opgaver og i stedet udføre egentligt politiarbejde, herunder mere synlig tilstedeværelse i lokalområder«.

Vægt på lokal forankring

I maj 2005 anbefalede Visionsudvalget, som regeringen havde bedt om en støbeske til en politireform, etablering af 10-12 nye kredse. Udvalget lagde vægt på nærhed og lokal forankring.

Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti bed sig fast i det borgernære, da regeringens lovforslag blev første-behandlet. Tom Behnke, konservativ retsordfører, garanterede et stærkt lokalt politi, som »skal møde lokalt og primært patruljere i de lokale miljøer og dermed have det lokale kendskab«.

Og ifølge daværende justitsminister Lene Espersen (K) var regeringen indstillet på, »at vi bekræfter hinanden i, at den lokale forankring skal være stærk«.

I betænkningen til lovforslaget er »politiets lokalkendskab og samarbejde med de enkelte kommuner og lokalsamfund om de nære kriminalitetsproblemer ... altafgørende«. Og selve lovforslaget er endnu tydeligere:

»Justitsministeriet lægger afgørende vægt på, at politiet bevarer og udbygger det fornødne lokalkendskab og en tæt kontakt til lokalsamfundet i de foreslåede nye store politikredse.«

Mandskab til låns

18. maj 2006 blev politireformen vedtaget. Lene Espersen oplyste i en pressemeddelelse, at det »er afgørende, at politiets kontakt og samarbejde med lokalsamfundet videreføres og styrkes«.

2. juni 2006 kunne en glad justitsminister konstatere, at »Folketinget har været ekstremt optaget af det nære, af det lokale«. Hun oplyste, at hun har afgivet »rigtig mange svar til Folketingets Retsudvalg om, hvordan man sikrer nærheden«.

Men da ambitionerne skulle indfries i de vidtstrakte kredse, var der pludselig vagtplaner, der skulle stemme. Heldigvis havde Rigspolitiet forsynet politidirektørerne en brillant idé: Gik planerne for de centrale funktioner ikke op, kunne de bare låne mandskab af lokalpolitiet, af efterforskerne og færdselsbetjentene. Politidirektør Poul Løhde fra Fyn er blevet klogere.

»Vi har nok ladet os forvirre lidt af de her sponsorvagter. For de har jo ikke givet os flere folk at sætte ind. Vi har bare lånt dem af hinanden,« sagde han til Berlingske Tidende 14. oktober.

Politiet skal rykke ud for hr. og fru Danmark

Politiet tager konsekvensen af den kritik, som Berlingskes afsløringer har ført med sig. Fremover skal der rykkes ud til vold og indbrud derhjemme, lyder det i en ny redegørelse.

Af [Anders Hvass](#)

Sidst opdateret Tirsdag den 28. oktober 2008, 17:00

Da Rigspolitiet i dag præsenterede sit serviceeftersyn af politireformen, var hovedbudskabet helt som Berlingske Tidende på forhånd havde afsløret:

Indsatsen skal tættes på borgerne, for at undgå den slags svigt, som Berlingske i samarbejde med læserne har afsløret masser af.

Politiet peger selv på følgende tre centrale områder, hvor ordensmagten skal gøre det bedre for hr. og fru Danmark:

1. Politiets tilgængelighed og telefonservice skal forbedres.
2. Politiet skal være mere synligt i gadebilledet og øge trygheden.
3. Bekæmpelsen af den borgervendte utryghedsskabende kriminalitet skal opprioriteres - navnlig indsatsen mod vold og indbrud i beboelse skal styrkes.

Indsatsen er et forsøg på at få politiet på højde med borgernes forventningerne. Og for at kunne tjekke om det lykkes, bliver der indført minimumstandarder. Rigspolitiet kalder den del af sine planer for en servicedeclaration.

Serviceerklæringen skal give befolkningen klar besked om, hvilken service man skal forvente at få. Er man eksempelvis blevet offer for et indbrud, kan man bruge erklæringen til at se, hvad man skal forvente, at politiet vil gøre ved sagen.

Politiets trivsel skal øges

Det er imidlertid ikke kun udad, der skal ske ændringer. Også hjemme på politistationerne skal der ske noget: Politifolkenes trivsel skal øges, og cheferne skal blive bedre chefer.

På forhånd har interessen også samlet sig om, hvorvidt nogle af de døgnåbne politistationer skal lukke om natten. Det fremgår af rapporten, at flere af landets politidirektører mener, at det kunne være en god idé. Men Rigspolitiet konkluderer, at det spørgsmål må man afgøre lokalt i de såkaldte kredsråd, hvor politiet mødes med områdets borgmestre.

Ændringerne skal ske straks, lyder løftet. Og ifølge politiet skal de betyde forbedringer i politiets og anklagemyndighedens opgavevaretagelse, skabe et godt og motiverende arbejdsmiljø for politifolkene og en øge fokus på lokale problemer med kriminalitet samt borgernes ønsker og behov.

Du kan læse hele politiets redegørelse [her](#).

Rigspolitichef: Du lider af så mange misforståelser

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg langede hårdt ud efter Berlingske Tidende, da han tirsdag afleverede sin redningsplan for politireformen.

Af [Morten Crone og Jeppe Bangsgaard](#)

Sidst opdateret Tirsdag den 28. oktober 2008, 21:46

Der gik adskillige minutter, før Torsten Hesselbjerg viste sig i døren og kom ud til den hær af journalister, der havde taget opstilling i Justitsministeriet tirsdag sidst på eftermiddagen.

Rigspolitichefen var blevet kaldt til møde for at fremlægge den redningsplan, der skal få politireformen på ret kurs. Alle retsordførerne havde forladt lokalet, og Justitsministeren var hastet videre for at holde pressemøde et par lokaler henne ad gangen. Men Hesselbjerg ventede og ventede bag døren.

Flere embedsmænd kiggede med mellemrum ud og konstaterede, at der stadig var rullende kameraer og blitz'er klar til at blive trykket af.

Politiet skal være borgernært

Til sidst kom Rigspolitichefen så ud. Beskeden fra Hesselbjerg var, at mødet var gået »fornuftigt«.

- Det vigtigste budskab er, at vi nu prøver at være et borgernært politi, sørger for at borgerne kan komme i kontakt med politiet, at vi er mere synlige på de steder, hvor der er mange mennesker, og at vi tager os af den borgervendte kriminalitet,« lød det fra Torsten Hesselbjerg.

Reformen er en flerårig proces

Tonen skiftede dog hurtigt, da Rigspolitichefen blev bedt om at forholde sig til, at ledelsen i politiet, som Berlingske Tidende har beskrevet, har handlet mod de politiske hensigter med reformen.

Det stod som et vandmærke i den politiske aftale, at politiet skulle være lokalt forankret, det lokale politi skulle udbygges og styrkes. Hvordan kan det være, at I her på kanten til år tre vil til at være borgernære?

- Det er ikke rigtigt. Det har du også misforstået. Det er jo sådan, at det er en flerårig proces. Politireformen er fra 2007 til 2010-11. Vi er ikke i år tre.

Nej, I er på kanten af det?

- Nej, vi er ej. Kredsene har været i drift mellem otte og 13 måneder, KPMG siger, det vil tage halvandet til to år, før der vil kunne vise sig effektiviseringsgevinster, så det er simpelthen forkert, det, du siger.

Undskyld jeg spørger igen...?

- Det er forkert, Morten Crone. Du lider af så mange misforståelser. Alle jeres overskrifter i den seneste tid har været forkerte, og sådan er det, siger Torsten Hesselbjerg.

Jeg er i fuld balance

En anden journalist spørger:

Det lyder næsten som om, du synes, at det er en medieskabt situation, at du står her og skal forklare dig?

- Overhovedet ikke

Men du lyder vred over, at der bliver stillet spørgsmål?

- Nej overhovedet ikke. Jeg er i fuld balance. Jeg gør bare opmærksom på, når der er nogen, der siger noget, der er notorisk forkert, siger Torsten Hesselbjerg.

Berlingske Tidende spørger:

Er det notorisk forkert, at folkettinget skrev, at den lokale forankring skulle udbygges og styrkes, og er det notorisk forkert at nu vil I så udbygge og styrke den lokale forankring?

Rigspolitichefen vender sig væk, kigger rundt på de andre journalister og siger:- Er der andre spørgsmål?

En anden journalist udbryder: *Det vil du ikke svare på?*

- Nej, lyder det tørt fra Torsten Hesselbjerg.

Politiet har ikke haft kræfter nok

Andre journalister spørger, om der er noget Torsten Hesselbjerg, fortryder. Hesselbjerg forklarer ironisk, at han er 'fuld af anger, bebrejdelse og alt muligt andet'.

Jeg bliver simpelthen nødt til at spørge dig igen: Politikerne stemte for politireformen ved at kræve en stærk og udbygget lokal forankring, lokalpolitiet skulle udbygges. Hvorfor står vi så nu med et lokalpoliti der er svækket?

- Vi har ikke haft kræfter nok til at gøre de her ting hurtigt nok. Det har jo været tydeligt for enhver, at vi manglede folk, hvis man bevæger sig ude i politiverdenen, så siger de jo alle sammen med en vis ret, at de har manglet 30-50 folk, og når vi har været enige om, at vi skulle gøre noget mere ved indbruddene, så har svaret været, at det havde de ikke kræfter til på nuværende tidspunkt.

Ingen har forventet, at reformen skulle virke fra dag ét

Men hvorfor startede I ikke ude i det lokale, som I fik besked på?

- Man kan jo ikke gøre alt på én gang. De nye vagtcentraler blev etableret. Det er på plads. De nye centrale efterforskningsafdelinger er på plads, vores nye indsatskoncept er på plads. Så har vi hele tiden været klar over, at så måtte vi vende os mod den borgervendte kriminalitet i takt med at vi fik kræfterne til det. Der har vi så nu forstået, at vi skal vende lidt om på den prioritering, og det er den kursjustering, vi nu foreslår. At bytte om på rækkefølgen, forcere nogle processer og være mere klare og skarpe i vores prioritering, som du kan læse i redegørelsen.

Er det notorisk korrekt eller notorisk forkert, at politikerne bad om et stærkt lokalt forankret politi?

- Det er fuldstændig korrekt. Det er også korrekt, at de ikke forventede det fra dag ét, fordi politireformen er en flerårig proces fra 2007 til 2010-11. Der er jo ingen, der har forventet, at det her skulle lykkes fra den ene dag til den anden. Men der har ikke været tvivl om målene, og det har du fuldstændig ret i, men vi har ikke kunnet det hele på én gang fra dag ét.

Et par andre journalister tager over.

Bliver du siddende til reformen er gennemført?

- Det ved jeg ikke noget om. Hvor siddende? Jeg står op.

Jeg tænkte på din post?

- Det har jeg sagt før. Hvad er det, du vil have, jeg skal svare?

Jeg vil bare spørge, om du overvejer at gå?

- Nej, overhovedet ikke det, der ligner. Jeg er en mand i min bedste alder, fuld af råstyrke og kampkraft og energi .

Men du virker lidt rystet?

- Overhovedet ikke. Jeg tror, du er mere rystet, end jeg er.

Hvad skulle jeg være rystet over?

- Nej vel? Jeg er heller ikke rystet. Jeg er helt rolig, siger Torsten Hesselbjerg og forlader ministeriet.

Sminken ryger af Hesselbjergs nødplan

Retspolitikerne skyder rigspolitichef Torsten Hesselbjergs plan om ommalede civile politibiler ned. Til gengæld vil de kontrollere hans arbejde tættere.

Af [Jeppe Bangsgaard -Morten Crone og Morten Frich](#)

Tirsdag den 28. oktober 2008, 22:30

Allerede inden forhandlingerne om reformen af den kriseramte politireform for alvor går i gang, sætter regeringens støtteparti sit første aftryk:

Rigspolitichef Torsten Hesselbjergs meget omtalte idé om få betjentene til at syne af flere ved at male små civile biler om og forsyne dem med blink på taget bremses øjeblikkeligt.

»Borgerne har ikke brug for falsk tryghed. Det er en rigtig dårlig idé,« siger retsordfører Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti.

Rigspolitiets idé var ellers at give danskerne en større følelse af tryghed ved at skrive POLITI på siden af en del af den civile vognpark og forsyne den med blå blink, da der ikke er ressourcer til at sende flere patruljevogne på gaden. Justitsminister Brian Mikkelsen forsøgte at finde det konstruktive i tanken, men indrømmede dog, at det »lignede noget fra en spøg og skæmt-butik«.

Giftig stemning

De politiske forhandlinger om politireformen 2.0 kommer til at foregå i en giftig stemning af mistillid. Samtidig vil retspolitikere følge reformen langt tættere end hidtil.

»Når vi har stillet kritiske spørgsmål, har vi fået at vide, at alt går godt, selv om det nu viser sig, at det stik modsatte er tilfældet,« siger Peter Skaarup. Som formand for Folketingets retsudvalg forlanger han på linje med andre forligspartier, at ministeren orienterer forligskredsen bag reformen langt hypigere og grundigere, end den hidtil er blevet.

Socialdemokraterne kræver en uafhængig undersøgelse af reformens virkninger på det lokale politi.

»Alt skal på bordet. Det er sidste chance for at redde den gode, gammeldags lokalbetjent. Noget meget værdifuldt er ved at gå helt tabt,« siger Morten Bødskov (S). Et krav DF støtter.

Reform på finansloven

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg var på en svær opgave i går. Han skulle både erkende over for politikerne, at han ikke har leveret den borgernære vare, han skulle i forbindelse med politireformen, og så skulle han præsentere sin hidtil hemmeligholdte redegørelse som en nyhed for den ventende presse.

Foto: Jens Astrup

Politiets problemer skal ikke kun løses af politiet selv. Den kuldsejlede politireform bliver en del af finanslovsforhandlingerne.

Af [Jeppe Bangsgaard -Morten Crone og Morten Frich](#)

Tirsdag den 28. oktober 2008, 22:30

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg var i går på en svær opgave i mere end én forstand. Først måtte han sige til politikerne, at han ikke havde leveret det borgernære politi, de havde sat ham til at lave med politireformen. Så måtte han forklare, hvad han ville gøre ved det. Og så kom det rigtigt svære: At præsentere sin hidtil hemmeligholdte redegørelse som en nyhed for et ventende pressekorps, der i de seneste dage har kunnet læse alt væsentligt indhold af den i Berlingske Tidende.

Direkte adspurgt, om vi nu får et borgernært og synligt politi svarede Hesselbjerg:

»Det er det, vi bestræber os på«.

Men kan du garantere det?

»Jeg garanterer ikke noget, men som der står i redegørelsen, hvis vi gør det her, så har vi en klar forventning om, at vi imødekommer den kritik, der har været«.

Forligspartierne går nu i gang med drøftelsen af Torsten Hesselbjergs ideer. Der er lagt op til et kort forløb, hvor en del af forhandlingerne skal foregå som en del af finanslovsforhandlingerne.

Finanslovsstof

For skal eksempelvis Rigspolitiets tanker om en centralisering af politiets telefonbetjening i særlige centraler blive til virkelighed, skal der penge på bordet. I forvejen skal der forhandles om 50 mio. kr. til ansættelse af flere HK'ere i politiet, så flere betjente kan komme på gaden.

»Det her er finanslovsstof,« sagde justitsminister Brian Mikkelsen (K).

Retspolitikerne var efter mødet stærkt utilfredse med den måde, Hesselbjerg har udrullet reformen på. Nu nærlæser de redegørelsen, før de vil sige, om de ville sætte deres underskrift på alle Hesselbjergs forslag.

Som beskrevet i Berlingske Tidende var det løftet om en »styrket« og »udbygget« betjening af politiet i lokalområderne, der fik forligspartierne til at stemme for reformen. Politiet erkender nu, at den såkaldt borgernære kriminalitet ikke blevet prioriteret tilstrækkeligt af de 12 nye stor-kredse. Et tydeligt tegn på problemet er, at antallet af sigtelser og afgørelser i indbrudssager er faldet.

Da Berlingske Tidende spurgte rigspolitichefen, hvorfor han ikke var startet med at prioritere det borgernære politiarbejde i reformarbejdet, sagde han:

»Du lider af så mange misforståelser, alle jeres overskrifter i den seneste tid har været forkerte, og sådan er det«.

Brian Mikkelsen erkendte, borgerne ikke har fået det borgernære politi, som Folketinget bad om. Men han har fortsat tiltro til Torsten Hesselbjerg som rigspolitichef. I øvrigt mente ministeren, at de mange sager om politisvigt, som Berlingske Tidendes læsere har været med til at kortlægge har skabt »berettiget ballade«.

»Politiet har indtil nu haft ekstrem god presse. Det er sundt med kritik, så vi kan få vendt skuden«.

S og DF lodret uenige med rigspolitichef

Foto: Niels Ahlmann Olesen

Torsten Hesselbjerg afviser, at han har pyntet på politireformens resultater, men den udlægning møder kritik fra S og DF.

Sidst opdateret Torsdag den 30. oktober 2008, 08:00

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg opfordrer torsdag politikerne, befolkningen og de mange ansatte i politiet til ikke at stille urealistiske forventninger til, hvad politiet skal kunne præstere, før politireformen er gennemført i 2011.

»Man kan godt få indtryk af, at kravet nu er, at vi skal kunne opfylde målene i politireformen på den halve tid. Det kan vi ikke, og det har heller ikke været opgaven. Man skal passe på ikke at blive utroværdig«, siger Torsten Hesselbjerg til Politiken.

Torsten Hesselbjerg gør opmærksom på, at det fra begyndelsen har været beskrevet i reformen, at man kunne forvente et fald i politiets evne til at klare mange opgaver, indtil reformen er fuldt gennemført i 2011.

»Alting har en pris. Hvis man vil have, at vi nu skal være i mål på alle punkter, må man forstå, at så er det en helt anden reform, vi skal have«, siger han til Politiken.

»Jeg har konsekvent i hele forløbet fremlagt tal for politikerne, hvor de kunne se, hvordan det gik med reformen. Så jeg er lidt ked af, at man nu siger, at vi ikke har givet et rigtigt billede af

situationen«, siger han. Tallene har bl.a. vist, hvor hurtig politiet var til at rykke ud og opklare sager.

S og DF uenige

Den udlægning er både Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti uenig i. De mener, at Torsten Hesselbjerg og daværende justitsminister Lene Espersen (K) har negligeret problemerne i politiet.

»Hver gang, vi diskuterede de her ting med justitsministeren og rigspolitichefen, blev det bortforklaret med, at der bare var tale om nogle kværunter hos politiet, der var utilfredse med deres nye arbejdsbeskrivelse«, siger Peter Skaarup, retsordfører for Dansk Folkeparti.

Han afviser, at partierne løber fra politireformen, når de kritiserer den, og Socialdemokraternes retsordfører Karen Hækkerup er enig.

»Vi løber ikke fra aftalen - vi synes, den er rigtig fornuftig. Men vi reagerer, når det viser sig, at reformen er blevet implementeret så dårligt, som den er«, siger hun.

Politisk pres på rigspolitichef

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg var tydeligt irriteret, da han tidligere på ugen mødte journalister i forbindelse med den opdaterede plan for politireformen. Arkivfoto: Søren Bidstrup

Efter måneders kritik af politireformen hører den politiske tålmodighed nu op. Politiets betjening af danskerne skal være i orden i 1. halvår 2009, kræver justitsministeren.

Af Jeppe Bangsgaard og Morten Crone og Morten Frich
Sidst opdateret Torsdag den 30. oktober 2008, 22:17

Justitsminister Brian Mikkelsen (K) og Dansk Folkeparti giver nu rigspolitichef Torsten Hesselbjerg en deadline: I løbet af få måneder skal politiet give danskerne en ordentlig telefonbetjening og komme dem til undsætning inden for 10 minutter, hvis de udsættes for vold eller indbrud.

»Min tålmodighed med problemerne er opbrugt. Borgerbetjeningen skal være plads i første halvår 2009,« siger Brian Mikkelsen.

Dansk Folkeparti er endnu mere kontant i sine krav til Hesselbjerg.

»Vi går ud fra som en selvfølge, at politireformen er tilbage på skinner senest 1. februar 2009,« siger retsordfører Peter Skaarup (DF).

Regeringen ventes i dag at præsentere sit udspil til revisionen af politireformen. Regeringen går ifølge Berlingske Tidendes oplysninger efter omkring 250 HKere til politiet. De skal bl.a. betjene nye servicecentraler. DF vil også ansætte flere HKere, hvilket kan frigøre betjente til

politiarbejde blandt danskerne. Der tegner sig et politisk flertal for de ekstra HKere, mens finansieringen endnu ikke er på plads.

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg bad i går befolkning og politikere om tålmodighed. Han henviser til, at politiet først i 2011 har lovet at indfri alle reformens mål. Ifølge Torsten Hesselbjerg vil det gå ud over de tunge kriminalsager, når politiet nu – som bebudet af Torsten Hesselbjerg selv – skal prioritere indbrud og vold lokalt, et udspil, der er helt uspiseligt for både S og DF.

Ifølge næstformand i Politiforbundet Peer Withagen bør problemerne løses hurtigt.

»Ellers vil endnu et løfte til befolkningen være brudt. Revisionen af reformen er uden mening, hvis ikke den gennemføres hurtigt.«

Brian Mikkelsen: Min tålmodighed er opbrugt

Foto: Keld Navntoft / Scanpix

Dansk Folkeparti kræver problemerne med politireformen rettet op senest 1. februar. Justitsministeren er enig i, at der skal handles hurtigt og kræver problemerne løst senest til sommer.

Af [Morten Crone](#)

Fredag den 31. oktober 2008, 06:43

Borgerne kan ikke ringe politiet op, og politiet har nedprioriteret eksempelvis indsatsen mod indbrud i danskernes hjem. Alligevel beder rigspolitichef Torsten Hesselbjerg om tålmodighed med reformen.

Men tålmodighed er blevet en mangelvare i dansk retspolitik, hvor justitsminister Brian Mikkelsen (K) nu forlanger, at borgerne senest til sommer igen kan komme igennem til og få en forsvarlig service af politiet.

- Min tålmodighed er opbrugt. Problemerne skal håndteres. Det skylder vi borgerne. Jeg forventer, at vi kan få rettet de mange problemer, der er med borgerbetjeningen i første halvår 2009, siger Brian Mikkelsen.

Justitsministeren erklærer, at han i princippet er enig med Dansk Folkeparti i, at problemerne skal være ryddet af vejen allerede 1. februar 2009.

- Jeg er i den situation, at jeg skal kunne sige noget, der holder vand. De datoer, jeg kommer med, skal kunne holde. Derfor siger jeg, at problemerne skal være løst i første halvår. Jeg vil presse så meget som muligt for garantier for nogle datoer for, hvornår tingene fungerer. Det vil jeg spille ud med, siger Brian Mikkelsen.

Justitsministeren har nye servicecentre i de 12 politikredse i sigtekornet. Centrene skal gøre sikre, at borgerne kan komme igennem til politiet, når de ringer.

- Borgerne skal kunne forvente, at politiet er til stede og kommer når man ringer. Der har været for mange problemer med telefonbetjeningen. Derfor skal vi have etableret løsninger hurtigt, siger han.

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg beder befolkningen om tålmodighed og understreger, at man ikke kan forvente, at reformen har fuld effekt på alle områder i 2011. Samtidig siger han, at hvis politiet skal opprioritere det borgernære politi med det samme, vil det ske på bekostning af andre, tunge sager.

Brian Mikkelsen. Giver du bare en garanti for, at politireformen er gennemført i 2011 og at borgerne skal vente ind til da, før tingene er gennemført?

- Nej, nej, nej. Telefonbetjeningen skal fungere med det samme. Der er ikke mere tålmodighed. Når vi forhåbentlig får vedtaget en aftale om de her ting, skal initiativerne sættes i værk straks, siger justitsministeren.

Når du siger, at der ikke er mere tålmodighed. Er det så det samme som at sige, at der ikke er mere tålmodighed med rigspolitichef Torsten Hesselbjerg?

- Som jeg har sagt flere gange også til politikere: Det her drejer sig ikke om personer. Det drejer sig om, at vi gerne vil have reformen til at virke til gavn for borgerne. Der er min tålmodighed slut. Vi vil indgå en aftale, hvor vi forbedret telefonbetjeningen til gavn for borgerne, så man undgår nogle af de svigt, som I har beskrevet i jeres avis.

Sidste chance til politiledelsen

Regeringen afsætter 325 mio kr. og DF kræver desuden 300 nye »bandebetjente«, men så skal politireformen også på skinner nu.

Af [Philip Egea Flores](#)

Sidst opdateret Fredag den 31. oktober 2008, 21:49

Politikerne bag den skrantende politireform havde efter et »krisemøde« i Finansministeriet i går travlt med at pege fingre ad hinanden, men ikke desto mindre står det klart, at forligspartierne er klar til at samles om en markant ekstrabevilling til politiet på finansloven for 2009.

Og det står næsten lige så klart, at det samtidig er sidste chance for den nuværende politiledelse.

Justitsminister Brian Mikkelsen (K) fortalte i går, at regeringen over tre år vil afsætte 325 mio. kroner til at ansætte 250 HKere til at tage sig af papirarbejde, der i dag holder betjente væk fra gaderne.

»Vi får administrativt personale til at passe kontorerne, og vi får politiet ud og fange forbrydere,« siger Brian Mikkelsen, der forventer, at det nærmest øjeblikkeligt vil hjælpe den hårdt kritiserede politireform på ret kurs:

»De skal ansættes fra 1. januar. Det vil være et massivt løft allerede fra første år med 200 ekstra betjente, der kan komme ud at lave politiarbejde,« siger han.

Planen imponerer hverken DF eller S, der kræver endnu flere penge, endnu flere betjente og endnu flere »redskaber«, men alle parter erklærede sig i går parat til at arbejde for et bredt forlig.

DF og S vil mere

For DF er den vigtigste tilføjelse til regeringens HK-plan, at man øger optaget på politiskolerne for at skaffe 200-300 ekstra betjente til bekæmpelse af bandekriminalitet i storbyerne.

»Vi har en situation, hvor almindelige mennesker ikke tør færdes på gaderne, og vi skal ikke finde os i, at rockere og andre bander dirigerer tingene og opretter små stater i staten. Og det nytter ikke at tro, at problemerne forsvinder, fordi bandekrigen falder til ro. Det kræver, at man river banderne op ved roden, og det kræver flere betjente,« siger retsordfører Peter Skaarup.

Socialdemokraternes retsordfører Karen Hækkerup peger til gengæld på ny og tidsbesparende teknologi.

»Med videoudstyr i arretshuse og på politistationer var man eksempelvis fri for at transportere en masse arrestanter rundt, når der f.eks. skal forlænges tidsfrister. Der bruger politiet i dag enormt meget tid på, og det kunne man ret nemt afhjælpe,« siger Karen Hækkerup, der dog ikke mener, at man alene kan købe sig ud af problemerne.

Pres på ledelse

»Vi vil have en analyse af ledelsesstrukturen. Vi skal finde ud af, hvem det er der har evnerne, og hvem der har magten til at træffe beslutninger, for der er mange spørgsmål, som Rigspolitiet ikke har besvaret,« siger hun.

Uanset hvor stor »krisepakken« bliver, så er kravet, at resultaterne viser sig inden for få måneder.

»Vi justerer nu reformen og lægger nye ressourcer i, og hvis det ikke fungerer 1.februar, så må vi mødes i den her kreds og diskutere, hvad vi så gør. Der er ikke så meget tillid at trække på længere,« siger Peter Skaarup.

Og selvom justitsminister Brian Mikkelsen erklærede sig optimistisk i går, så undlod han ikke at understrege, at tålmodigheden er ved at være brugt op.

»Der har været fejl – for mange fejl – og der har ikke været borgerservice nok, og det skal der rettes op på, og det bliver der også.«

Borgmestre: Hvor er politiet?

Danmarks borgmestre vil gerne tro det bedste om politireformen. Men over halvdelen er utilfredse med politiets dækning af lokalområderne.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Lørdag den 1. november 2008, 21:30

Politireformen skulle have udbygget et stærkt lokalpoliti. Det står i loven, som reformen er bygget på. Men blot fem procent af borgmestrene mener, at det er lykkedes. 53 procent kan ikke få øje på forbedringer, mens 35 procent er »delvist enige« i, at politiet er blevet bedre til at betjene borgerne i deres kommune efter politireformen. Det viser et rundspørge foretaget af Berlingske Research.

Samtidig er 55 procent af borgmestrene uenige i, at politiets lokale tilstedeværelse er udbygget i deres kommune. Blot syv procent mener, at reformen har øget politiets lokale forankring.

Borgmestrenes udsagn kommer på et tidspunkt, hvor politiet er i den værste krise nogensinde. En krise som har udløst en nødpakke fra regeringen på 325 mio. kr. til nye, centrale politiservicecentre, som skal bemannes af 250 HKere. Regeringen lancerer nødpakken i erkendelse af, at politiet ikke altid kommer, når borgerne ringer, og at borgerne ofte har svært ved at ringe politiet op.

Københavns overborgmester Ritt Bjerregaard (S) kritiserede for to uger siden politiets alvorlige telefonproblemer. Men telefonerne er ifølge borgmesteren ikke det eneste problem:

»Københavns Politi har oparbejdet en stor overarbejdsbukkel, der er helt uholdbar for byens borgere, fordi det betyder, at almindelig kriminalitetsforebyggelse og opklaringsarbejde nedprioriteres,« siger hun.

Selv om borgmestrene i regeringens bagland er en smule mere positive i deres vurderinger af politiet, er 40 procent af de adspurgte V- og K-borgmestrene i rundspørget kritiske over for reformen. 22 procent af V-borgmestrene er »meget uenige« i at politiets lokale tilstedeværelse er styrket med reformen.

Rigspolitiet har i en redegørelse erkendt, at den såkaldt borgernære kriminalitet ikke var blevet prioriteret højt af politiet. Det er en opfattelse, der deles af et flertal af borgmestrene. 53 procent af dem er uenige i, at borgerne i deres kommune bliver bedre betjent af politiet efter reformen.

»Politireformen er en blandet oplevelse. I store sager er politiet dygtige til at indsætte massive ressourcer. Men reformen er også en grov centralisering til skade for dækningen af udkantsområderne. Alt for ofte oplever borgere, at politiet enten ikke kommer, eller at reaktionen er alt for langsom,« siger Egon Plejdrup (S), borgmester i Morsø Kommune.

For to uger siden viste et rundspørge i Politiken, at 62 procent af danskerne mener, at politiet er blevet dårligere til at klare deres opgaver, efter politireformen. Tre procent så en forbedring.

Rundspørget fra Berlingske Research viser, at borgmestrene gerne vil tro på, at politiet fremover vil leve op til intentionerne med reformen om en ensartet og høj kvalitet i politiarbejdet. En femtedel er »i høj grad« enig, 40 procent siger »i nogen grad«, mens tvivlerne – 30 procent – svarer »i mindre grad«. Fem procent siger »slet ikke«.

Berlingskes rundspørge til landets 98 kommuner gav svar fra 60 borgmestrene.

Slut med pænhed - politiet truer med aktion

Foto: Scanpix

Borgerne bliver taberne, hvis 10.700 politifolk fra tirsdag går i gang med den første arbejdskamp i styrkens nyere historie.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Søndag den 2. november 2008, 22:07

Rigspolitichefen, justitsministeren og retspolitikere stikker blå i øjnene på danskerne med budskabet om, at 250 flere HKere til politiet vil løse ordensmagts værste krise nogensinde.

Det er budskabet fra Politiforbundet, som samtidig med at politikerne i eftermiddag træder sammen i de videre forhandlinger om en redningsplan for politiet, giver en skarp advarsel:

Forbundet kræver, at der allerede fra næste år og frem til 2020 bliver optaget 200 ekstra elever på Politiskolen, så styrken i slutningen af næste årti er 2.000 politifolk stærkere end i dag. Afviser politikerne kravet, vil Politiforbundet i morgen bede de 10.700 betjente arbejde efter reglerne.

Det er et uhørt kampskridt i en etat, hvor medarbejderne ikke har strejkeret, og hvor loyaliteten med politiet er gået forud for alt.

Betjentene har to stærke våben at bruge i deres arbejdskamp. Dels vil de ikke arbejde længere, end de er ansat til. Dels vil de ikke længere holde mindre fri, end de har ret til.

Mange politifolk har op til syv nattevagter i træk, selv om arbejdsmiljøreglerne anbefaler højst to-tre vagter i træk. Det er ledelsens ret at bestemme, hvor mange nattevagter en betjent skal have.

»Men vi kan insistere på, at vores medlemmer skal holde fulde fridage, når de har fri. Stikprøver viser, at 20 procent af vores medlemmer møder på arbejde, før deres fridage er ovre – bl.a. til nattevagter. Eksempelvis burde mange holde fri i 40 timer, men de møder efter 36 timer. Ledelsen lever højt på det. Vi vil ikke længere se igennem fingre med det.«

»Vi står i en helt usædvanlig situation. Derfor må vi tage usædvanlige midler i brug. Nu er det slut med pænheden,« siger Peter Ibsen, formand for Politiforbundet.

Konsekvenserne af en arbejd-efter-reglerne aktion vil ifølge forbundsformanden hurtigt blive tydelige.

»Vi vil køre benhårdt på de tjenestetidsaftaler, der er indgået. Ledelsen vil få svært ved at få tjenesteplanerne til at hænge sammen. Beredskabet vil blive drænet for folk. Det vil tvinge politiets ledelse til at finde folk andre steder i korpset og indsætte dem i stedet. Borgerne vil opleve en forringet service. Ingen tvivl om det.«

Så hvis I begynder at arbejde efter reglerne, vil borgerne opleve en markant forringelse af politiets borgerbetjening?

»Det vil let kunne blive konsekvensen.«

Vil det at arbejde efter reglerne have samme effekt som en strejke?

»Ja. Konsekvensen vil meget hurtigt blive det samme.«

Jamen, politifolk har jo ingen strejkeret. Det er jeres job alt for vigtigt til.

»Vi er fuldt opmærksomme på, at vi ikke må strejke. Men når ikke vores arbejdsgiver optræder ansvarligt, er vi i vores gode ret til at udføre vores job efter reglerne. Det må være fuldt ud ansvarligt.«

Hvorfor optræder jeres arbejdsgiver ikke ansvarligt?

»Fordi hverken politikerne eller rigspolitichefen har lyttet til vores advarsler om, at der er for få folk samtidig med at de vil spise befolkningen af med, at 250 HKere løser problemerne. Det gør det ikke. Det vil være uansvarligt ikke at gøre opmærksom på det.«

Ifølge Peter Ibsen viser stikprøvekontroller af arbejdstidsopgørelser, at 20 procent af betjentene overskrider arbejdstiden.

»Det vil vi ikke være med til længere.«

Kan den enkelte politimand nægte overarbejde?

»Vi har indgået en aftale med ledelsen om, hvor længe vi skal arbejde. Vi overholder vores del. Hvorfor skulle ledelsen ikke gøre det samme?«

Hvorfor skal jeg tro på, at I er for få folk?

»Vi leverer det samme antal polititimer som i 1989. Det må stå klart for enhver, at det her ikke hænger sammen, når man ser på, hvor mange flere opgaver, vi skal løse i dag, og hvor komplekst politiarbejdet er blevet.«

Men det her er jo afpresning forud for politiske forhandlinger?

»Vi er klar til at gøre det her i loyalitet med politiet. Det er et forsøg på at give politikerne et fuldt oplyst grundlag at beslutte sig på. Det ville være meget skidt, hvis vi lod politikerne forhandle ud ad en tangent uden sige, hvor vi står. Det ville være illoyalt.«

Det her lyder ikke som andet end tom retorik. Forklar mig, hvorfor vi skal tage det alvorligt?

»Det er ikke en tom trussel. Alle i politiet ved, at det her er alvorligt ment. Arbejder vi efter reglerne vil det vise sig som et særdeles effektivt redskab. Det vil gøre det meget, meget tydeligt for enhver, at politiet ikke kan få enderne til at nå sammen. At der ikke er folk nok. Det er et budskab, som ingen har villet lytte til hidtil. Nu må vi vise det,« siger Peter Ibsen.

Det er ikke befordrende for samarbejdet mellem betjentene og ledelsen?

»Rigspolitiets øverste ledelse og politidirektørerne har forpasset en forpligtelse til at gøre politikerne opmærksomme på, at bemanningen i politiet er uansvarlig lav. Der er blevet afleveret to redegørelser om politiet inden for ganske kort tid. Hverken Torsten Hesselbjerg eller politidirektørerne har fortalt politikerne, hvor det største problem i politiet er. Nu vil man bilde danskerne ind, at 250 HKere løser politiets problemer. Det er et slag i luften. Det er uanstændigt over for borgerne.«

Eksperternes dom: Godt tidspunkt

»Skelsættende« og »markant« siger eksperter om nyt udspil fra Politiforbundet, som truer med at arbejde efter reglerne.

Af Morten Crone og Morten Frich

Sidst opdateret Søndag den 2. november 2008, 22:24

Politiforbundets udspil om 2.000 flere betjente – de første 200 allerede i 2009 – forbløffer eksperterne. Men de vurderer, at chancerne for at få ønsket igennem under truslen om en arbejd-efter-reglerne-aktion er gode.

Tirsdag skal forbundets forretningsudvalg tage stilling til et hyrdebrev, der opfordrer betjentene til at følge reglerne frem for bare at arbejde over igen og igen – og holde mindre fri end de har ret til.

Arbejdsmarkedsforsker Flemming Ibsen fra Aalborg Universitet kalder forbundets udspil »markant«.

»Debatten om Politireformen tager her en overraskende vending: I befolkningen var der en opfattelse af, at reformen skulle frigive betjente – ikke det modsatte. Derfor er det her en markant udmelding fra Politiforbundet. Specielt fordi den kommer helt uvarslet. Ingen har haft på fornemmelsen, at betjentene brygger på en arbejd-efter-reglerne-aktion, bedst som politikerne stiller ekstra mange HKere til i udsigt. Det er et udtryk for, at betjentene er dybt frustrerede,« siger Flemming Ibsen.

Regeringen spillede fredag ud med 325 mio. kroner ekstra til politiet – bl.a. til ansættelsen af 250 HKere.

Arbejdsmarkedsforskeren vurderer, at betjentene har gode muligheder for at opnå et resultat:

»Tidspunktet er godt valgt. Der er finanslovsforhandlinger i gang, og Folketinget vil være klar til at komme betjentene i møde. Et stort flertal vil være *'tough on crime'*. Ovenpå den vedvarende kritik af reformen og de mange politisvigt vejrer Politiforbundet morgenluft. Når proppen er af flasken, skal betjentene bare skubbe på forhandlingerne og få en langsigtet plan. Nu kan betjentene lige så godt tage det hele,« siger Flemming Ibsen.

Sammenhold og tillid

Forhandlingerne de kommende dage bliver »skelsættende«, vurderer Rex Degnegaard, ph.d.-stipendiat ved Copenhagen Business School i København, forsker i politireformen og ekspert i ledelse:

»Sammenholdet og den gensidige tillid i politiet er politiets vigtigste ressource. Det er den faktor, der har gjort, at politiet indtil nu har klaret sig gennem på trods af utidssvarende teknologi, uhensigtsmæssige ledelsesmæssige strukturer med mere. Dette sammenhold og den

gensidige tillid er under kraftigt pres i disse reformår, og måden hvorpå man løser denne sag vil få betydning netop for sammenholdet – og dermed for politiets evne til at løfte deres udfordringer fremover«.

»HKere er et slag i luften«

Ekspertene hefter sig ved, at forbundet har en lang tradition for at tage et stort ansvar selv for upopulære beslutninger truffet af politiets ledelse. Kurt Klaudi Klausen, professor ved Syddansk Universitet, Politiforbundets taler om »et meget alvorligt signal fra en meget loyal medarbejdergruppe.«

»Det bør man lytte til. De 250 HKere er regeringens forsøg på at dæmpe oppositionens kritik af, at reformen har skadet det borgernære politiarbejde. Der er brug for HKerne i politiet. Men de løser ikke problemet. Det er et slag i luften«.

Han har i mange år undervist politiets topledere på Politiskolen, primært politifolk, men også politiets jurister. Samtidig er han ekspert i de store offentlige reformer.

»Mandskabsmangel er ikke det eneste problem. Man har sammensat en ledelse, der har ikke været i stand til at gennemføre reformen på en fornuftig måde. Reformen skal nok blive gennemført. Det kommer bare til at tage længere tid og koste flere ressourcer, end det var meningen«.

Professor: God politireform - inkompetent ledelse

Arkivfoto: Bjarke Ørsted

Politireformen er nødvendig, men den er blevet gennemført med alt for lidt forberedelse på alt for kort tid af en inkompetent ledelse, siger professor Kurt Klaudi Klausen.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Mandag den 3. november 2008, 08:35

Når 10.700 betjente truer med at arbejde efter reglerne, er det et varselsskud, der bør få politikerne til at stoppe op og overveje, hvad de egentlig vil med dansk politi.

»Det er et meget alvorligt signal fra en meget loyal medarbejdergruppe. Det bør man lytte til,« siger Kurt Klaudi Klausen, professor ved Syddansk Universitet.

I mange år har han undervist politiets topledere på Politiskolen, primært politifolk men også politiets jurister. Samtidig er han ekspert i de store offentlige fusionsreformer.

Politiforbundet mener, at hovedårsagen til problemerne med gennemførelsen af politireformen er personalemangel opbygget igennem mange år.

De tager ikke fejl, mener professoren. Men betjentene har heller ikke kun ret.

»Der er mange fejl: Man har brugt for kort tid på forberedelsen. Reformen har skullet gennemføres langt hurtigere end det var realistisk. Toplederstillinger er blevet besat uden skelen til, hvilke folk, der var brug for. Folk er blevet ansat ud fra deres ancienitet i stedet for til deres evner. På toppen er der blevet ansat meget dygtige jurister. Det er en fejl, for uanset hvor dygtige jurister, de er, så er i virkeligheden inkompetente. De ved for lidt om politiarbejde«.

»Man har ikke sammensat en ledelse, der har været i stand til at gennemføre reformen på en fornuftig måde. Reformen skal nok blive gennemført. Det kommer bare til at tage længere tid og koste flere ressourcer, end det var meningen».

Professoren understreger, at politireformen ikke er en fiasko.

»Men at politiet overhovedet hænger sammen skyldes, at betjentene får tingene til at hænge sammen i en underbemandet ordensmagt. Vi har med en god reform at gøre, som er grebet enormt dårligt an. Man kan faktisk godt kalde politiet velfungerende på trods af problemerne. Men det er, fordi betjentene på daglig basis får tingene til at hænge sammen.«

Kurt Klaudi Klausen påpeger, at det i lang tid har været et problem, at politireformen er blevet oversolgt af politikerne og af politiets øverste ledelse.

»Ledelsen og politikerne har ikke lavet en forventningsafstemning internt og eksternt. Der er kommet så mange urealistiske meldinger om reformens fordele fra både justitsministeren og Rigspolitchefen, at de har skabt en forventningskrise, som vil få reformen til at fremstå som en fiasko. Det er deres egen skyld. Man kunne have grebet reformen langt mere professionelt an. Blandt andet ved at skabe en kultur, hvor det er naturligt at kritisere, og hvor man har en ledelse, der lytter og lærer af kritikken. Man kunne også have arbejdet målrettet med at fastholde og motivere medarbejderne. Og ikke mindst burde kredsene have arbejdet med en langsigtet strategi. Men det har man ikke gjort,« siger han.

Kurt Klaudi Klausen kender politifolkene og deres arbejdsplads godt fra sine år som underviser på Politiskolen. Ifølge professoren er politifolk dygtige og ”hamrende kritiske”. De ved meget om deres organisation, som deres ledelse kunne bruge til store forbedringer af politiet, mener han.

Men samtidig tegner professoren et billede af en ordensmagt, hvor frygt for egen karriere holder selv ledere tilbage fra at sige deres mening.

»Uanset hvor konstruktivt et bidrag, der er tale om, er der ingen ledende politimand, der tør sige noget som helst kritisk om deres arbejdsplads, om deres ledelse eller om politireformen. For så er deres karriere ødelagt. Sådan fungerer politiet i dag. Det betyder, at de problemer, der er åbenlyse for befolkningen og for de menige politifolk ikke bliver sagt videre opad i systemet. Dermed kommer tingene alt for langt ud, inden der sker noget. Det er mange af de konkrete problemstillinger, som I har løftet i jeres avis, eksempler på.«

Resultatet af, at kritik ikke kommer videre, er at politiets øverste ledelse får et misforstået billede af betjentenes ofte værdifulde input.

»Det virkede ikke som om, at rigspolitichef Torsten Hesselbjerg anede, at reformen var på vej af sporet. Han sagde i meget lang tid, at tingene gik som planlagt. Det samme gjorde hans direktører i kredsene. De har ikke forstået, at det, de er ved at sætte over styr nu, er den enestående korpsånd, der betyder, at betjentene i mange, mange år har opført sig loyalt og pænt - uanset hvad de blev udsat for.«

Kurt Klaudi Klausen finder det urealistisk, at regeringens plan om at tilføre styrken 250 HK'ere kan løse politiets problemer.

»De 250 HK'ere er regeringens forsøg på at dæmpe oppositionens kritik af, at reformen har skadet det borgernære politiarbejde. Der er brug for HK'erne i politiet. Men de løser ikke problemet. Det er et slag i luften.«

Men tager forbundsformand Peter Ibsen ikke borgerne og politikerne som gidsler ved at stille sådanne krav?

»Ibsen siger, at han gør det her i loyalitet med politiet. Han mener ærligt, at politiet er underbemandet og er klar til at tage den ultimative konsekvens.«

Betjente har ikke strejkeret. Ifølge Kurt Klaudi Klausen er det ikke set før i nyere tid at Politiforbundet truer med en aktion, der kan få samme konsekvenser som en strejke.

»Betjentene sætter alt ind på at få gennemført en langsigtet styrkelse af korpset. Det undrer mig, at de ikke også forlanger en langsigtet plan for hvilke opgaver, politifolk skal løse og hvilke opgaver andre end politifolk kan løse og en langsigtet plan for, hvad HK'ere skal løse. Hvis politikerne tager det her op, har de en mulighed for at tænke længere og bredere, end de har gjort med politireformen,« siger han.

Hvordan vil borgerne opleve konsekvenserne?

»Konsekvensen vil være ødelæggende for politiets betjening af borgerne. De dårligdomme, politiet allerede lider under, vil blive forstærket. Det er en meget tydelig markering af utilfredsheden,« siger Kurt Klaudi Klausen.

Justitsminister går imod politichef

Politiet skal opklare forbrydelser frem for slavisk at bruge kræfter på at være synligt i gadebilledet, mener justitsministeren.

Mandag den 3. november 2008, 08:44

Justitsminister Brian Mikkelsen (K) afviser nu, at politiet skal bruge flere ressourcer på at patruljere op og ned ad gader og stræder med det ene formål at blive mere synligt.

Dermed går han imod centrale dele i den redegørelse om en justering af den stærkt omdiskuterede politireform, som rigspolitichef Torsten Hesselbjerg kom med i sidste uge.

Her foreslog Hesselbjerg, at politiet skulle nedprioritere andre opgaver for til gengæld at patruljere mere på steder, hvor der kommer mange mennesker - for eksempel i indkøbscentre lørdag formiddag. Den øgede synlighed skulle ifølge Hesselbjerg give borgerne en følelse af tryghed - også selv om de egentlig ikke havde grund til at frygte overfald eller anden kriminalitet i indkøbscentret.

Brian Mikkelsen mener, at det forslag vil være »spild af ressourcer«.

»Jeg mener ikke, at synlighed skal være et mål i sig selv«, siger han til Politiken og fortsætter:

»I stedet går jeg ind for, at politiet skal bruge deres kræfter på at opklare forbrydelser - både det borgernære som indbrud og den mere tunge kriminalitet som narko«.

Ifølge justitsministeren bør politiet kun opprioritere at være til stede i indkøbscentre lørdag formiddag, »hvis der er nogle lømler, som stjæler«.

Brian Mikkelsen mødes i dag med partierne bag politireformen, hvor de skal diskutere de forslag til en justering af politireformen, som Torsten Hesselbjerg er kommet med. Her vil Brian Mikkelsen skyde forslaget om mere synligt politi ned, hvilket allerede nu får Dansk Folkeparti på barrikaderne.

Partiet står fast på, at politiet skal være mere synligt på steder, hvor der ikke nødvendigvis er et politimæssigt behov for at være til stede.

»Det er en vigtig del af politiets arbejde at skabe tryghed. Derudover kan synligheden være med til at forebygge forbrydelser«, siger partiets retsordfører, Peter Skaarup.

Torsten Hesselbjerg ønskede i går ikke at kommentere diskussionen om synlighed. Men han sagde i sidste uge til Politiken, at han var kommet med sit forslag om øget synlighed, fordi han fornemmede, at der var et ønske om det - både fra befolkningen og politikerne.

Internt er Brian Mikkelsen presset af sin egen partifælle, retsordfører Tom Behnke. Han mener, at politikerne og rigspolitichefen blander sig for meget i, hvad politiet skal lave.

»Vi skal hurtigere end planlagt overlade det til politidirektørerne i de enkelte kredse at afgøre, hvilke opgaver der er behov for at løse«, siger Tom Behnke til Politiken.

Kilde: Politiken

Lagt på nettet af Berlingske.dk

Forlig om politireform er lige på trapperne

De politiske partier bag politireformen nærmer sig et forlig om en reform af politireformen. Og selvom der ikke er opbakning til Politiforbundets strejke-trussel, så er kravet om flere betjente nu på forhandlingsbordet.

Af [Philip Egea Flores](#)

Sidst opdateret Mandag den 3. november 2008, 22:04

De politiske partier bag politireformen var i går aftes endnu ikke helt enige om omfanget af det indgreb, der skal rette op på den skrantende politireform, men man er trods alt bl.a. blevet enige om at være uenige med både politiledelsen og Politiforbundet.

Justitsminister Brian Mikkelsen (K) sagde i går, at politiledelsens forslag om at satse massivt på at være mere synlige – som rigspolitichef Torsten Hesselbjerg for få dage siden præsenterede for politikerne for i en omfattende redegørelse – vil være »spild af ressourcer«.

En holdning der tilsyneladende er opbakning til i forligskredsen.

»Jeg tror, at forligspartiernes besked til politiledelsen vil være, at man skal koncentrere sig om at opklare forbrydelser og ikke bare være synlige for synlighedens skyld,« sagde Socialdemokraternes retsordfører, Karen Hækkerup, efter at partierne i går eftermiddags havde gennemgået redegørelsen i justitsministeriet.

HKere skal aflaste

I følge Berlingske Tidendes oplysninger er man desuden enige om, at de 250 HKere, som man på politiledelsens anbefaling har valgt at ansætte fra 2009, ikke blot skal bruges til at drive de hårdt kritiserede call-centre, men også skal aflaste betjentene med det daglige kontorarbejde.

Over en bred kam var partierne i går samtidig enige om at mane til besindighed, efter at Politiforbundet på vegne af politibetjentene i Berlingske Tidende i går truede med en »arbejd-efter-reglerne-aktion«, der vil betyde, at de hverken vil arbejde længere eller holde mindre fri, end de er ansat til.

Men afviser betjentene overarbejde, vil det i praksis få mærkbare konsekvenser for borgerne, og mens Brian Mikkelsen i går ikke ønskede at kommentere truslen, så sagde Venstres retsordfører, Kim Andersen, til Ritzau:

»Det kan jeg ikke lide i en situation, som vi er i nu. Lad os nu snakke om det, når vi forhåbentlig har fået politireformen op på skinner. Vi skal ikke være ultimative i en vanskelig situation.«

Samme melding kommer fra Socialdemokraternes Karen Hækkerup:

»Den faglige kamp må vi tage ved forhandlingsbordet og ikke i gader og stræder, hvor borgere kan risikere at komme i klemme. Hvis vi mister den fleksibilitet, som jeg godt ved trækker store vekslers på vores politistyrke i de her år, så kan det ende med at gå ud over uskyldige borgere, og jeg tror da også, at den menige betjent vil gøre sit for, at vi undgår den situation. Jeg håber i stedet, at vi kan nå en løsning ved forhandlingsbordet, der også er tilfredsstillende for betjentene,« siger hun.

Til gengæld anerkender justitsminister Brian Mikkelsen, at Politiforbundets krav om at uddanne 200 betjente mere om året rent faktisk er til forhandling, efter at Dansk Folkeparti har bragt det til forhandlingsbordet.

Ved Berlingske Tidendes deadline i går aftes afventede DF en beregning på, hvad det vil koste, ligesom oppositionen blandt andet afventede beregninger på en række tekniske initiativer, der skal spare betjentene for unødigt transporttid – eksempelvis i forbindelse med forlængelse af tidsfrister for tilbageholdte.

DF kræver undersøgelse af politiledelsen

Dansk Folkeparti kræver en ekstern undersøgelse af politiledelsens håndtering af den omstridte politireform.

Tirsdag den 4. november 2008, 08:14

Dansk Folkeparti kræver en ekstern undersøgelse af politiledelsens håndtering af den omstridte politireform, skriver Politiken. Undersøgelsen skal bruges til at afgøre, om der skal rulle hoveder i politiets ledelse.

Samtidig fastslår partiet, at der skal styr på ledelsesproblemerne, før partiet for alvor vil være med til at bevilge flere penge til politiet.

»Lige nu har vi en fornemmelse af, at hvis vi bare poster en masse penge i politiet, så er der så mange ledessvigt i forhold til reformen, at vi ikke vil få fuld valuta for pengene«, siger DF's gruppeformand og finanslovsforhandler Kristian Thulesen Dahl til Politiken.

Kravet om en ekstern undersøgelse har DF med til forhandlingerne om den stærkt kritiserede politireform.

Samtidig er der udsigt til, at Rigsrevisionen bliver bedt om at undersøge implementeringen af den snart to år gamle politireform: »En undersøgelse fra Rigsrevisionen kan give os mulighed for at pålægge et politisk ansvar for de svigt, der har været«, siger Thulesen Dahl til Politiken med klar adresse til tidligere justitsminister - nu konservativ leder og vicesstatsminister - Lene Espersen. Socialdemokraterne vil også have reformen undersøgt.

»Der er al mulig god grund til at lave en uvildig analyse af, hvad der er gået galt«, siger retsordfører Karen Hækkerup (S) til Politiken.

Foreløbig har Folketingets statsrevisorer bedt rigsrevisor Henrik Otbo om at lave et udkast til en undersøgelse. Statsrevisorerne ventes at beslutte sig senere i denne måned eller i december. Men på forhånd er der også skepsis.

»Jeg er betænkelig. Ikke fordi en undersøgelse ikke er relevant, men på grund af tidspunktet«, siger statsrevisor Helge Adam Møller (K) til Politiken.

»Hvis vi sætter gang i en undersøgelse nu, vil vi trække en masse mandtimer ud til at besvare spørgsmål. På et tidspunkt, hvor politiet i forvejen er under pres, risikerer det at gå ud over politiets service til borgerne«, siger han videre til Politiken.

Betjente imod undersøgelse af politichefer

Politisk krav om undersøgelse af rigspolitiets ledelse får ingen klapsalver af Politiforbundet i Danmark.

Tirsdag den 4. november 2008, 07:50

Dansk Folkepartis krav om en ekstern undersøgelse af politiledelsens håndtering af politireformen får ikke støtte hos betjentene.

- Jeg kan ikke rigtigt se formålet med en sådan undersøgelse midt i reformperioden, siger Peter Ibsen, der er formand for Politiforbundet i Danmark.

- Det er i bedste fald udtryk for "bad timing". Reformen er først fuldt implementeret i 2011, tilføjer forbundsformanden.

Det er Dansk Folkepartis finanslovforhandler Kristian Thulesen Dahl, der i dagbladet Politiken tirsdag siger, at der er behov for en undersøgelse af politiets ledelse.

Kravet indgår i de politiske forhandlinger om flere ressourcer til politiet.

Forbundet har truet med, at samtlige betjente fremover skal arbejde efter reglerne, hvis ikke politikerne vil udvide politistyrken. Tirsdag formiddag holder forbundets forretningsudvalg møde om aktionen, som kan få store konsekvenser.

- Vi er ikke blevet bløde i knæene, men min indstilling er, at vi ikke skal udsende noget, så længe politikerne fortsat forhandler, lyder det fra Peter Ibsen tirsdag morgen.

Betjentene siger, at der i dag ikke er flere timer til rådighed end i 1989, og at der i mellemtiden er kommet en række nye opgaver til ordensmagten. Derfor er der behov for flere politifolk, lyder det fra forbundet, som peger på, at politiet i Norge og Sverige er blevet udvidet betragteligt.

Forleden lovede regeringen, at der skal ansættes 250 kontorfolk til politiet, som har haft store problemer med at tage telefonen efter sammenlægningen af 54 politikredse til 12 store enheder. Men det løser ikke problemet, mener Politiforbundet, der kræver, at der kommer 2000 flere betjente på gaden i løbet af de kommende ti år.

Mandag indledte justitsminister Brian Mikkelsen (K) forhandlinger med partierne bag politireformen om yderligere forstærkninger til ordensmagten, efter at rigspolitichef Torsten Hesselbjerg forleden kom med en række forslag til at rette op på det plagede politi. Dansk Folkeparti har taget politifolkenes krav med ind i forhandlingerne.

/ritzau/

Politiet udskyder faglig kamp

Politiforbundet afventer de igangværende politiske forhandlinger, før de sætter en 'arbejd efter reglerne-aktion' i gang.

Af [Jeppe Bangsgaard](#)

Sidst opdateret Tirsdag den 4. november 2008, 14:31

Landets politibetjente startede ugen med at true med den skrappeste pressionsmulighed, de har, nemlig en 'arbejd efter reglerne-aktion'.

Det krav er indtil videre taget af bordet.

Efter et møde i Politiforbundets forretningsudvalg besluttede betjentene at afvente de igangværende politiske forhandlinger, før de beslutter, om de fremover vil sige nej til overarbejde og nej til for korte hvileperiode imellem vagterne.

- Når der pågår politiske forhandlinger, ville det være slag i luften at sende et hyrdebrev ud og sige, at nu arbejder vi efter reglerne. Nu giver vi lige tid til, at man kan afslutte forhandlingerne, siger Peter Ibsen, Politiforbundets formand.

Han betegner det som revolverpolitik at gå i gang med en aktion, før forhandlingerne er slut.

- Men vi står ved det, vi i går sagde i Berlingske Tidende. Vi mener det her dybt seriøst, fordi det er et stort problem for os. Men så uansvarligt vil vi ikke optræde, at vi starter med at arbejde efter reglerne, før de politiske forhandlinger er færdige, siger han.

Hovedbestyrelsen skal involveres

Politiforbundet orienterer i dag hovedbestyrelsen om, at den vil blive indkaldt ekstraordinært så snart, der er et resultat af de politiske forhandlinger.

- Hovedbestyrelsen skal ikke tage stilling til aktionen, men skal involveres i, hvordan det praktisk skal foregå, siger Peter Ibsen.

Betjente i attentat på politiledelse

Betjentenes formand bakker nu op om en undersøgelse af rigspolitichefen. - Arkivfoto: Bax Lindhardt

Først ville Politiforbundet ikke – nu vil forbundet gerne: Betjentene støtter en uvildig undersøgelse af rigspolitichef Torsten Hesselbjergs ledelse af politireformen.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Onsdag den 5. november 2008, 22:34

Da Dansk Folkeparti tirsdag krævede en uvildig kulegravning af politiets ledelse, var den første reaktion en blank afvisning fra Politiforbundet, der indtil dette øjeblik loyalt har bakket hele reformen og rigspolitichef Torsten Hesselbjerg op.

Men Politiforbundets formand Peter Ibsen er nu kommet på andre tanker.

Baglandet har en massiv mistillid til rigspolitichefen, og derfor ophæver Politiforbundet nu fredningen af reformens frontfigur.

- Vi har behov for at få rensset luften. Vi var måske lidt for hurtige til at sige, at vi ikke støttede en undersøgelse af ledelsen. Derfor vil jeg gerne slå fast, også Politiforbundet meget gerne ser en kulegravning af ledelsen af politireformen. Jeg vil ikke på nuværende tidspunkt pege fingre af nogen bestemt, men vi er nødt til at komme til bunds i det her. Simpelt hen for at få rensset luften, så dansk politi kan komme videre, siger Peter Ibsen.

Den melding er markant anderledes, end hvad Politiforbundets formand udtalte for et par dage siden. Her kunne Peter Ibsen ikke se formålet med en ekstern undersøgelse af ledelsen.

- Jeg kan ikke rigtigt se formålet med en sådan undersøgelse midt i reformperioden. Det er i bedste fald udtryk for "bad timing". Reformen er først fuldt implementeret i 2011, lød det da fra Peter Ibsen.

Selv afviser Peter Ibsen, at der er tale om "slingrekurs".

- Nej, bestemt ikke. Vi kan bare også nu se et reelt behov for at få kulegravet ledelsen af politireformen, så vi kan komme videre.

Reform af reformen rykker nærmere

Med den nye melding fra Politiforbundet er en ny aftale om en reform af politireformen rykket et stort skridt nærmere. Samtidig vokser presset på rigspolitichef Torsten Hesselbjerg.

Dansk Folkeparti forhandler lige nu med regeringen om 200 ekstra betjente i 2009 og 2010 – ud over de 250 HK'ere, regeringen allerede har lovet.

Regningen ryger ifølge Berlingske Tidendes oplysninger over den halve mia. kroner. Men for at Dansk Folkeparti vil slippe pengene løs, har partiet samtidig forlangt en uvildig undersøgelse af politiledelsen for at undgå at smide penge i et bundløst hul. Den undersøgelse støttes altså nu af betjentene.

850 millioner til mere politi

Foto: Bax Lindhart

Opdateret 20.27: Regeringen og partierne bag politiforliget er netop blevet enige om at sende en gigantisk check til politiet for at bøde på den kulsejlede politireform.

Af [Uffe Tang](#)

Torsdag den 6. november 2008, 17:21

Med en check i størrelsesordenen af hele 850 millioner kroner er parterne bag politiforliget blevet enige om at forsøge at få stoppet skandalen om den strandede politireform. Det erfarer Berlingske Tidende fra kilder tæt på forhandlingerne.

Pengene skal blandt andet bruges til at optage 150 ekstra politielever på politiskolen allerede til februar og igen i 2010 skal der 150 ekstra i uniform. Efter ni måneder på politiskolen er de nye betjente klar til at patruljere i gaderne, og herefter skal et tilsvarende antal betjente overgå til bekæmpelse af bandekriminalitet, erfarer Berlingske Tidende.

Blandt forligspartierne er der en udbredt skepsis imod den siddende politiledelse, der har haft ansvaret for at sikre et mere borgernært politi som følge af regeringens store politireform. Det stik modsatte er sket, og som Berlingske Tidende har afdækket de seneste mange måneder, har konsekvenserne været en ringere politidækning og masser af tilfælde, hvor politiet ikke er rykket ud.

Derfor vil politiledelsen efter alt at dømme fremover blive overvåget tæt af en uvildig instans, som skal sikre, at politikerne denne gang får, hvad de beder om.

850 millioner til kuldsejlet politireform

Bare to år efter at regeringen og alle Folketingets partier bortset fra Enhedslisten blev enige om den store politireform, må man nu hoste op med hele 850 millioner kroner for at redde stumperne.

Af [Uffe Tang](#) og Bjarne Steensbeck
Sidst opdateret Torsdag den 6. november 2008, 22:02

Med en gigantisk økonomisk indsprøjtning forsøger regeringen og partierne bag politireformen nu at redde stumperne af den kuldsejlede reform.

Ikke mindre end 843,3 millioner danske kroner skal der bruges her to år efter at politikerne glædesstrålende kunne fortælle, at den store politireform var sat i søen.

Pengene bruges til at øge antallet af betjente med 150 til næste år og 150 igen i 2010, og samtidig ansættes der 250 HKere, som skal frigøre politifolk til at komme ud på gaderne.

Og selvom justitsminister Brian Mikkelsen (K) kunne fortælle, at der ikke er tale om mistillid til den politiledelse, der ikke har leveret det borgernære politi, som politikerne blev lovet, så er det alligevel så som så med tilliden alligevel til at overse.

Partierne bag reformen vil mødes hver anden måned for at følge implementeringen tæt, og ledelsen skal nu undersøges og følges af eksterne konsulenter for at sikre, at varen bliver leveret denne gang. Hidtil er det stik modsatte sket, og som Berlingske Tidende har afdækket de seneste mange måneder, har konsekvenserne været en ringere politidækning og masser af tilfælde, hvor politiet ikke er rykket ud.

»Et af fokusområderne drejer sig om en modernisering af ledelsen i politiet for at få bedre ledelsesredskaber. Det er ikke et spørgsmål om at hænge nogen ud eller gå efter nogen bestemte. Det er et spørgsmål om at modernisere hele ledelsen til fordel for dansk politi,« sagde Brian Mikkelsen og han blev suppleret af Dansk Folkepartis Peter Skaarup, der samlet set er glad for aftalen, men samtidig understreger han, at man vil sidde og kigge nøje på de rapporter, som eksterne folk nu skal til at lave:

»Vi har hele tiden været fokuseret på, hvad der skal ske fremadrettet. Og nu kommer der nogle eksterne folk, som skal kigge på politiet, og så må vi se på deres anbefalinger. Og det vil komme drypvis i 2009, hvor vil få rapporter, der kan fortælle os, hvordan arbejdet bliver gjort bedre.«

Pengene skal blandt andet bruges til at optage 150 ekstra politielever på Politiskolen allerede til februar, og igen i 2010 skal der 150 ekstra i uniform. Efter ni måneder på Politiskolen er de nye betjente klar til at patruljere i gaderne, og herefter skal et tilsvarende antal betjente overgå til bekæmpelse af bandekriminalitet,

Finansminister Lars Løkke Rasmussen (V) håber, at aftalen får alle partierne i forligskredsen til nu at holde sig i ro og give reformen tid til at virke. Samtidig understregede han dog også selv, at politiets fremtid ikke er sikret alene via penge.

»Vi ruster op på det ledelsesmæssige, fordi dette handler ikke kun om, hvor mange penge man bruger, men også om hvordan de bliver brugt. Så det er flere ressourcer til politiet, men det er også en skærpet indsats til at få det ledelsesmæssige til at fungere. Nu har vi en klar forventning om, at politiets ledelse så også tager ansvar for at bruge ressourcerne på en måde, så borgerne kan føle sig trygge ved det danske politi,« sagde Lars Løkke Rasmussen.

Politikere holder politi i stramt greb

Tilliden til Rigspolitiet er så lav, at politikerne på Christiansborg vil mandsopdække ledelsen, når den får en gigantisk sum penge til at redde stumperne af den skandaleramte politireform.

Af [Uffe Tang](#) og Bjarne Steensbeck
Sidst opdateret Torsdag den 6. november 2008, 22:39

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg fik i aftes en gigantisk gave, men han bliver holdt stramt i ørene, når han skal pakke den ud. Hele 843 mio. kroner binder regeringen og Folketingets partier med undtagelse af Enhedslisten i halen på den to år gamle politireform, der er kørt af sporet. Belært af bitre erfaringer vil politikerne denne gang holde nøje øje med alt, hvad politiledelsen gør for at føre den nye redningsplan ud i livet. Planen indebærer, at politiet får 300 flere betjente de kommende to år og 250 ekstra kontoransatte.

Hver anden måned vil forligspartierne mødes og følge reformen tæt, og politichefen må finde sig i, at eksterne konsulenter holder øje med, at pengene bliver brugt rigtigt.

Gennem de seneste måneder har Berlingske Tidende afdækket, hvordan den politireform, der skulle sikre borgerne et nærværende politi, er endt med det stik modsatte. Finansminister Lars Løkke Rasmussen sendte da også et klart signal til politiets ledelse, da han i aftes fortalte om redningsplanen.

»Jeg har en meget klar forventning om, at politiets ledelse tager ansvaret og bruger pengene på en måde, så danskerne kan være trygge ved dansk politi,« sagde han og pegede på, at et analysearbejde skal klarlægge, om der skal ændres i ledelsen af politiet.

Dansk Folkepartis Peter Skaarup lægger vægt på, at politiet holdes i kort snor, og afventer de rapporter, som de eksterne konsulenter afleverer i 2009.

Også Socialdemokraterne lover at holde politiledelsen i ørerne.

»Jeg vil så sandelig håbe, at Hesselbjerg kan løfte reformen. Det er sjældent set, at man får sådan en ekstra gave. Det er et kraftigt signal om politisk utilfredshed,« siger Socialdemokraternes finansordfører, Morten Bødskov.

I en kommentar via sin pressemedarbejder siger Torsten Hesselbjerg:

»Det er fint og godt og et skulderklap til de mange dygtige ansatte i dansk politi, som gør en stor indsat hver dag.«

Hesselbjerg forholdt sig dog ikke til, at politikerne fremover vil holde nøje øje med politiet.

300 flere politifolk i uniform

(Scanpix)

Bare to år efter at regeringen og alle Folketingets partier bortset fra Enhedslisten blev enige om den store politireform, må man nu hoste op med hele 850 millioner kroner for at redde stumperne.

Af [Uffe Tang](#); [Bjarne Steensbeck](#) og [Anders Hvass](#)
Sidst opdateret Fredag den 7. november 2008, 06:36

Med en gigantisk økonomisk indsprøjtning forsøger regeringen og partierne bag politireformen nu at redde stumperne af den kuldsejlede reform.

Reformen har været udsat for en voldsom kritik, ikke mindst efter de mange afsløringer af politisvigt i Berlingskes store serie "[Forbrydelsen](#)".

Ikke mindre end 843,3 millioner danske kroner ekstra vil politikerne bruge her to år efter at de glædesstrålende kunne fortælle, at den store politireform var sat i søen.

Pengene primært bruges til at øge antallet af betjente med 150 til næste år og 150 igen i 2010. Samtidig skal der ansættes 250 HKere, som kan frigøre politifolk til at komme ud på gaderne.

Formanden for politiforbundet, Peter Ibsen, er yderst tilfreds med de mange ekstra resurser til Politiet. Især løftet om ekstra betjente glæder ham:

- Når man tilfører politiet næsten 850 millioner kroner, så er det jo lidt svært at være utilfreds, siger politiformanden.

Politiledelsen bliver overvåget

Justitsminister Brian Mikkelsen (K) siger, at der ikke er tale om mistillid til den politiledelse, der ikke har leveret det borgernære politi, som politikerne blev lovet. Men det er alligevel så som så med tilliden.

Partierne bag reformen vil mødes hver anden måned for at følge implementeringen tæt, og ledelsen skal nu undersøges og følges af eksterne konsulenter for at sikre, at varen bliver leveret denne gang.

Hidtil er det stik modsatte sket, og som Berlingske Tidende har afdækket de seneste mange måneder, har konsekvenserne været en ringere politidækning og masser af tilfælde, hvor politiet ikke er rykket ud.

Ekstern kontrol

»Et af fokusområderne drejer sig om en modernisering af ledelsen i politiet for at få bedre ledelsesredskaber. Det er ikke et spørgsmål om at hænge nogen ud eller gå efter nogen bestemte. Det er et spørgsmål om at modernisere hele ledelsen til fordel for dansk politi,« sagde Brian Mikkelsen.

- Han bliver suppleret af Dansk Folkepartis Peter Skaarup, der samlet set er glad for aftalen men samtidig understreger, at man vil sidde og kigge nøje på de rapporter, som eksterne folk nu skal til at lave:

- Vi har hele tiden været fokuseret på, hvad der skal ske fremadrettet. Og nu kommer der nogle eksterne folk, som skal kigge på politiet, og så må vi se på deres anbefalinger. Og det vil komme drypvis i 2009, hvor vil få rapporter, der kan fortælle os, hvordan arbejdet bliver gjort bedre.

300 ekstra i uniform

Pengene skal blandt andet bruges til at optage 150 ekstra politielever på Politiskolen allerede til februar, og igen i 2010 skal der 150 ekstra i uniform. Efter ni måneder på Politiskolen er de nye betjente klar til at patruljere i gaderne, og herefter skal et tilsvarende antal betjente overgå til bekæmpelse af bandekriminalitet,

Finansminister Lars Løkke Rasmussen (V) håber, at aftalen får alle partierne i forligskredsen til nu at holde sig i ro og give reformen tid til at virke. Samtidig understreger han, at politiets fremtid ikke er sikret alene via penge.

- Vi ruster op på det ledelsesmæssige, fordi dette handler ikke kun om, hvor mange penge man bruger, men også om hvordan de bliver brugt. Så det er flere ressourcer til politiet, men det er også en skærpet indsats til at få det ledelsesmæssige til at fungere. Nu har vi en klar forventning om, at politiets ledelse så også tager ansvar for at bruge ressourcerne på en måde, så borgerne kan føle sig trygge ved det danske politi, siger Lars Løkke Rasmussen.

Politiet under administration

Med eksterne konsulenter og øget politisk kontrol stækker retspolitikere vingerne på rigspolitichef Torsten Hesselbjerg. Uhørt, mener professor.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Fredag den 7. november 2008, 21:50

De danske retspolitikere udviser med det nye forlig om politireformen en uhørt mistillid til Torsten Hesselbjergs evner til at lede dansk politi ud af den værste krise nogensinde. Det mener eksperter, Berlingske Tidende har talt med.

Ganske vist betror politikerne politichefen 843 mio. kr. til at genoprette den kuldsejlede politireform. Men pengene gives under forudsætning af, at politiets ledelse underlægges en kontrol, der reelt betyder, at politiet er sat under administration. Politikerne skal orienteres om udrulningen af reformen langt oftere og mere dybtgående end hidtil. Samtidig skal eksterne konsulenter kigge rigspolitichef Torsten Hesselbjerg over skulderen i de kommende års arbejde med reformen.

Socialdemokraternes finansordfører Morten Bødskov erkender, at politikerne reelt sætter Torsten Hesselbjerg under administration:

»Ja. Sådan kan man godt udlægge det,« siger han.

For Kurt Klaudi Klausen, professor ved Syddansk Universitet og ekspert i store offentlige reformer, udviser politikerne dermed en uhørt mistillid over for rigspolitichefen.

»Det er en kæmpe mistillidserklæring. De udtrykker en mistillid, som er det tætteste, man kan komme på at fyre ham uden at gøre det. Og det er en mistillid, der underminerer legitimitet indadtil og udadtil for den øverste ledelse i politiet,« siger Kurt Klaudi Klausen.

Med bevillingen på 843 mio. kr. søsætter forligspartierne bag reformen analyser af ledelsen, af arbejdstilrettelæggelsen og såkaldt »best practice« i politiet. For justitsminister Brian Mikkelsen (K) er det afgørende, at der bliver hyret et konsulentfirma, som skal granske politiets problemer: »Det er væsentligt for mig at hyre et eksternt firma. Vi vil have en professionel ledelse med inspiration også uden for politiet – både fra det private og de mere professionelle offentlige styrelser. Analysen skal se på alle aspekter af ledelse: Rekruttering, uddannelse, organisation og ledelse i det hele taget.«

Ét er, at Torsten Hesselbjerg får indskrænket råderum med justitsministerens reform af reformen. Fremover vil justitsministeren også selv blive holdt ansvarlig for den politireform, han arvede efter Lene Espersen (K). Ifølge Socialdemokraterne er det konsekvensen af de hyppige møder, massive investeringer, konsulenterne og en stærkere afrapportering. Morten Bødskov og andre politikere bag politireformen siger, at de på møderne med Lene Espersen blev præsenteret for et »alt for rosenrødt« billede af reformen, samtidig med at enhver kritik blev fejtet af bordet. Det kan ikke ske igen:

»Hvad Lene Espersen ikke gjorde, må Brian Mikkelsen nu sørge for. Belært af erfaringerne vil vi have et skarpere blik for, hvad justitsministeren præsenterer for os,« siger Morten Bødskov.

Ekspertes: Penge ikke nok

Penge til politiet er ikke nok, mener flere eksperter. »Danskerne savner nærheden til politiet,« siger forsker Carsten Frank Jørgensen fra Aalborg Universitet, der er ved at skrive en ph.d.-afhandling om forandringerne i politiet. Foto: Michael Bothager

Trods store ekstrabevillinger til politiet er flere eksperter langt fra sikre på, at politiets problemer er løst.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Fredag den 7. november 2008, 22:01

Regeringen og forligspartierne bag politireformen handler hovedløst, når de investerer 843 mio. kr. i flere betjente og kontoransatte til et dansk politi, der er hårdt kritiseret for politisvigt og reformkaos.

»Det er usædvanligt og meget dramatisk, at man bruger så mange penge på at rette op på et komplekst problem, før man har undersøgt det til bunds først,« siger Kurt Klaudi Klausen, professor ved Syddansk Universitet og ekspert i store offentlige reformer.

Professoren, som i en årrække har undervist politiledere på Politiskolen, er kritisk over for politiets øverste ledelse. Han har tidligere fremhævet dem som fremragende jurister, men alligevel inkompetente, da de ifølge professoren ved alt for lidt om politiledelse.

Han kalder det »politisk panik«, at Folketingets partier har valgt at putte 843 mio. kr. i en redning af politireformen.

»Politikerne er i panik. Regeringen er i panik. Nu putter de en masse flere penge i et område, der konstant får tilført massive midler, hver gang der er et problem. Det så man ikke under eksempelvis kommunalreformen. Politikerne har ikke indset, at selvom de tilfører penge til systemet, løser de ikke nødvendigvis problemet. Man kan komme meget langt for små penge ved at justere på ledelse og processer,« siger han.

Forsker Carsten Frank Jørgensen fra Aalborg Universitet er ved at skrive en ph.d.-afhandling om forandringerne i dansk politi. Med det nye forlig om reformen af politireformen får politiet 250 ekstra kontoransatte, og han fremhæver de 250 ekstra HKere som en reel forstærkning, som vil gøre det muligt at sende flere betjente på gaden. Han siger også, at de 300 ekstra betjente, som uddannes fra Politiskolen over to år, utvivlsomt vil give flere betjente på gaden.

Slatten undskyldning

»Men det løser ikke af sig selv politireformens egentlige problem lige nu: Danskerne savner nærheden til politiet. Penge er ikke det samme som nærhed, og det er ekstra betjente ikke nødvendigvis. Desuden har vi endnu til gode at se, om 800 betjente, som skulle på gaden med politireformen, faktisk også kommer det. Undskyldningen om, at politireformen først er fuldt implementeret i 2012 er slatten. Strukturen er på plads, og selv om ny teknologi og penge kan løse nogle ting, løser det ikke alting.«

Et af problemerne med reformen er ifølge Carsten Frank Jørgensen, at mange politiansatte i dag dækker et langt større område end før på deres patruljer.

»I gamle dage kendte de Jimmy og Johnny og vidste, hvor de skulle finde tyvekosterne. Det gør de ikke helt så godt længere, simpelthen, fordi den enkelte betjent dækker et større område. Derfor skal man også være opmærksom på, at de 300 ekstra betjente bliver en del af de store kredse, hvor de heller ikke nødvendigvis kender Jimmy og Johnny. Det samme gælder den centrale vagthavende i Københavnsområdet. Hvor han i gamle dage kendte den enkelte betjent i den enkelte patruljevogn, får vagthavende et dårligere personligt kendskab til den enkelte betjent.«

Retsordfører Peter Skaarup fra Dansk Folkeparti siger, at der vil blive holdt skarpt øje med de løfter, som Rigspolitiet skulle indfri med den første udgave af reformen – herunder de 200 betjente, den skulle udløse i år.

»Men det stod klart, at der var brug for et så massivt løft af politiets borgerservice, at politiet ikke kunne løfte investeringerne inden for deres egne rammer. Derfor valgte vi at give en massiv indsprøjtning efterfulgt af nøje kontrol.«

Politikere tror på politigave

V, K og S afviser kritik fra politireformens bagmand. Politikerne er uenige i, at den økonomiske hjælp til mandskabsstyrken udelukker den nødvendige modernisering af politiet.

Af [Isabella Hundt Røhmann](#)

Sidst opdateret Lørdag den 8. november 2008, 19:03

Politikerne på Christiansborg afviser nu den kritik, deres økonomiske gave på 843 mio. kr. til reparationen af den to år gamle politireform har fået fra blandt andre politireformens bagmand, Erik Bonnerup.

I Berlingske Tidende, lørdag, påpeger Erik Bonnerup, at politiets problemer ikke vil blive løst med en udvidelse af mandskabsstyrken, men at det i stedet er modernisering og effektivisering, blandt andet ny teknologi, der er behov for.

Det mener Venstres retsordfører, Kim Andersen, ikke, at man behøver bekymre sig om.

- Det var nødvendigt at gribe ind og foretage en reparation af politireformen, men vi holder jo fast i den langsigtede målsætning. Teknologisk fornyelse, lokal beslutningskraft og ledelsesekspertise er meget væsentligere end, at vi opgraderer mandskabsmæssigt. Men på sigt er der, med alle de nye former for kriminalitet, også brug for mere politi. Det gør vi derfor noget ved samtidig, siger Kim Andersen.

Retsområdet er håbløst bagefter

Teknologisk fornyelse er dog et område, der skal have ekstra politisk opmærksomhed, mener Det Radikale Venstre.

- Jeg er enig i, at hele retsområdet er håbløst bagefter, når det gælder teknologi. Så vi vil foreslå, at man nedsætter et udvalg, der samlet set får lavet en forretningsplan for, hvordan man vil drive IT på retsområdet, siger retsordfører Morten Østergaard (R).

Socialdemokraterne har fuld tiltro til, at moderniseringerne vil blive gennemført samtidig med mandskabsopgraderingen. Det ene udelukker ikke det andet, mener retsordfører Karen Hækkerup (S).

- Vi har forsøgt at slå to fluer med et smæk. Man har jo fundet ud af, at man ikke har kunnet gennemføre reformen uden, at det går ud over de lokale, og det vil vi ikke gå med til. Derfor sørger vi nu for, at alle effektiviseringsgevinster kan bliver indfriet, uden at borgerne kommer i klemme, siger Karen Hækkerup.

De 250 stillinger er et smørremiddel

Det Konservative Folkeparti er ligeledes stadig opsat på at få gennemført politireformen i sin oprindelige version.

- De 250 administrative stillinger, vi sætter ind, er kun et smørremiddel for at få reformen til at glide lidt lettere under implementeringen. Og de 300 ekstra betjente, som er en permanent løsning, er en erkendelse af, at til trods for reformen er vi nødt til at styrke politiet, så borgerne kan få fat i os. Effektiviseringerne fortsætter ufortrødent, siger den konservative retsordfører Tom Behnke.

Aftale om gennemførelse af politireformen og styrkelse af politiindsatsen

Den 4. november 2006 indgik regeringen, Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti en flerårsaftale for politiet og anklagemyndigheden 2007-10, som bl.a. fastlægger de økonomiske rammer for gennemførelsen af politireformen.

Politireformens hovedformål er bedst og mest muligt politi for pengene. Selv om reformen først forventes at være fuldt implementeret ved udgangen af 2011, og selv om 2007 og 2008 er implementeringsår, er forligspartierne enige om, at der har været flere vanskeligheder forbundet med reformens gennemførelse end forventet. Der er derfor behov for yderligere initiativer for at fastholde og forstærke reformens overordnede mål om mere og bedre politi til gavn for borgerne.

Rigspolitiet og Rigsadvokaten afleverede den 28. oktober 2008 en redegørelse med forslag til 13 konkrete initiativer, der skal forbedre det borgernære politiarbejde, sikre en god og udviklende arbejdsplads og føre til bedre og mere effektive arbejdsgange gennem bl.a. LEAN-projekter. Centrale elementer heri er bl.a., at det borgervendte politiarbejde skal styrkes, administrativt arbejde begrænses, antallet af sponsornavter nedbringes, og forsinkelser i straffesagsbehandlingen indhentes.

Forligspartierne er enige i, at der er behov for hurtigst muligt at rette op på de ting, som ikke har været tilfredsstillende i implementeringsforløbet. Det skal være let for borgerne at komme i kontakt med politiet, politiet skal rykke ud, når borgerne har brug for det, straffesager skal forelægges for retten uden unødvendige forsinkelser, og politiet skal have beslutningskraft både centralt og lokalt. Forligspartierne er derfor også enige om, at forslagene i redegørelsen ikke kan stå alene, og at der er behov for både at præcisere og supplere dem med yderligere tiltag.

Politiets og anklagemyndighedens flerårsaftale 2007-10 suppleres derfor med en række initiativer. I den forbindelse styrkes politiet og anklagemyndigheden med i alt 843,3 mio. kr. i perioden 2008-2012, jf *tabel 1*.

Tabel 1. Styrkelse af politiet

Mio. kr., 2009-pl	2008	2009	2010	2011	2012	I alt
Ressourcetilførsel til frigørelse af 200 politiårsværk	-	125,0	125,0	75,0	0,0	325,0
Varig styrkelse med i alt 300 politibetjente	-	43,5	123,8	160,5	160,5	488,3
Videnopsamling og undervisning vedr. bandekriminalitet	-	2,5	2,5	-	-	5,0
Udbetaling af overarbejde	25,0	-	-	-	-	25,0
Styrkelse af politiet i alt	25,0	171,0	251,3	235,5	160,5	843,3

Synlighed og prioritering

Forslagene i Rigspolitiets og Rigsadvokatens redegørelse om oprettelse af servicecentre i politikredsene, mere synlighed og en højere prioritering af den borgervendte utryghedsskabende kriminalitet som bl.a. indbrud i private hjem kan understøttes ved, at der i

implementeringsperioden frigøres politipersonale. Derimod er det ikke hensigtsmæssigt at ændre på politireformens oprindelige forudsætninger alene til fordel for mere synlighed.

Forligspartierne er på den baggrund enige om at tilføre politiet 125 mio. kr. årligt i 2009 og 2010 og 75 mio. kr. i 2011 – i alt 325 mio. kr. Ressourcerne fordeles efter drøftelse i politiets koncernledelse til politikredsene, der skal anvende dem, hvor de forbedrer borgerbetjeningen og aflaster politibetjentene og anklagerne mest. Dette kan f.eks. ske ved ansættelse af administrativt personale eller ved f.eks. at investere i udstyr til videoafhøringer eller anden teknologi på Justitsministeriets område, der frigør årsværk til operativt politiarbejde. I alt forventes der gennem ressourcetilførslen allerede fra 2009 at kunne frigøres ca. 200 betjente til operativt politiarbejde og 120 i 2011. Ressourcetilførslen bidrager endvidere til at sikre, at de problemer, der har været med politiets telefoniske betjening af borgerne, løses.

Den gradvise udfasning af merbevillingen skal ses i lyset af, at der i takt med politireformens implementering og indførelse af ny IT mv. i politiet fortsat forventes en frigørelse af i alt ca. 800 årsværk ved udgangen af 2011.

I forbindelse med etablering af servicecentre bør der som anbefalet i redegørelsen fastlægges retningslinjer om ensartet registrering af borgerhenvendelser. Når det drejer sig om ”servicedeclarationer” eller lignende, er det vigtigt, at de ikke lægger u hensigtsmæssige bindinger på politiets muligheder for at prioritere opgavevaretagelsen i det daglige.

Forligspartierne finder endvidere, at det er vigtigt at fastholde politireformens grundtanke om et analytisk og problemorienteret politi, der prioriterer både den borgervendte kriminalitet og den specialiserede efterforskning. Det bør samtidig tages i betragtning, at der navnlig i yderområderne har været et ønske om mere polititilstedeværelse, og at politiets synlighed kan have en både kriminalitetsforebyggende og tryghedsskabende virkning. Politiets indsats bør derfor tilrettelægges således, at det tilstræbes at kombinere synlighed med en effektiv opgavevaretagelse og reel tilstedeværelse.

Det er vigtigt for befolkningens tillid til politiet, at politiet er let tilgængeligt og kommer hurtigt til stede, når der er brug for det. Det er derfor også her, der først og fremmest sættes ind.

Styrkelse af det lokale politiarbejde

Politiets lokale tilstedeværelse og forankring er et væsentligt element i politireformen. Forligspartierne understreger forudsætningen om, at politiet bevarer og udbygger lokalkendskabet og den tætte kontakt med lokalsamfundet, som bl.a. er afgørende for at sikre en effektiv forebyggelse og efterforskning af borgervendte kriminalitetsformer som f.eks. indbrud og hærværk.

Medarbejdertilfredshed og -fastholdelse

Omfattende forandringsprocesser som politireformen kræver stor fokus på medarbejdernes trivsel og kompetencer. I redegørelsen om politireformen fremhæves det bl.a., at der i de kommende år gennemføres en række projekter med fokus på det psykiske arbejdsmiljø, kompetence og karriereudvikling samt dialog, samarbejde og ledelse. Forligspartierne bakker op omkring dette arbejde.

Udvidelse af politistyrken

For at styrke befolkningens tillid og imødekomme behovet for politiets tilstedeværelse og kriminalitetsbekæmpelse er forligspartierne enige om, at der gennemføres en varig udvidelse af politistyrken.

Der gennemføres derfor en udvidelse af politistyrken med i alt 300 betjente. Udvidelsen gennemføres ved et meroptag på politiskolen på i alt 300 politielever fordelt med 150 i 2009 og 150 i 2010. Meroptaget på politiskolen fordeles jævnt over året i både 2009 og 2010.

Udvidelsen sker bl.a. med henblik på, at politikredsene kan fastholde og forstærke politiberedskabet i de byer, der har oplevet tiltagende problemer med bande- og rockerkriminalitet.

Med henblik herpå afsættes 43,5 mio. kr. i 2009, 123,8 mio. kr. i 2010 og 160,5 mio. kr. årligt i årene herefter.

Bekæmpelse af kriminelle bander og mere sikkerhed i gaderne

Udvidelsen af politistyrken ved meroptag på politiskolen i 2009 og 2010 gør det muligt for politikredsene at sætte hårdt ind over for bandeopgør og skyderier. Dette skal ske gennem en omfattende og intensiv politiindsats, der bl.a. omfatter målrettet efterforskning af strafbare forhold, fremadrettet efterforskning til imødegåelse af ny kriminalitet samt intensiv patruljering mv. i de områder, hvor bander og rockere opholder sig.

Med henblik på at fastholde og udbygge det stærkt forøgede politimæssige tryk på bande- og rockermiljøerne gennemføres en målrettet styrkelse af politiets indsats med følgende elementer:

- Der etableres en særligt organiseret indsats i de relevante politikredse til forebyggelse, efterforskning og retsforfølgning af bande- og rockerkriminalitet.
- Efterforskningen af bandemedlemmers økonomiske forhold intensiveres gennem et forstærket samarbejde mellem Rigspolitiet, politikredsene, SØK og SKAT.
- Det sikres, at der gennemføres en målrettet og koordineret vidensopsamling, forskningsindsats og uddannelse i bekæmpelse af bandekriminalitet inspireret af bl.a. udenlandske erfaringer, herunder forskning i rekrutteringsprocesser og -årsager.
- Der skal samtidig sikres en stærk kriminalpræventiv indsats for at undgå, at børn og unge kommer ud i bandekriminalitet.

Der afsættes 2,5 mio. kr. årligt i 2009 og 2010 til vidensopsamling og uddannelse i bekæmpelse af bandekriminalitet inspireret af bl.a. udenlandske erfaringer. Samtidig tilføres politiet 25 mio. kr. i 2008 til betaling af merarbejde mv. som følge af den igangværende intensiverede indsats mod bandemiljøet.

Forligspartierne vil følge indsatsen og fordelingen af ressourcerne. Rigspolitichefen redegør for den nærmere udformning af den særligt organiserede bandeindsats.

Understøttelse af politiledelsen og reformimplementeringen

Med henblik på yderligere at styrke politiet, understøtte implementeringen af politireformen og sikre, at de opstillede mål realiseres, er forligspartierne endvidere enige om at igangsætte analyser af ledelsesområdet, arbejdstilrettelæggelsen og best practice i politiet. Et centralt

formål er at anvise redskaber og forslag til justeringer, som politiets ledelse kan bringe i anvendelse for at håndtere de udfordringer, der blandt andet følger af politireformen.

Konkret igangsættes der delanalyser af mulighederne for, at 1) styrke politiets ledelse, 2) forbedre arbejdstilrettelæggelsen, arbejdsdelingen og sags- og arbejdsgangene i politiet, og 3) identificere best practice i kredsene for at sikre, at reformen gennemføres bedst muligt, jf. bilag.

Tættere opfølgning på reformen

Forligspartierne er enige om, at den politiske opfølgning på reformens implementering bør forankres tættere i forligskredsen med møder ca. hver anden måned, hvor partierne dels orienteres om status på implementeringen, dels tager udvalgte emner op til særlig uddybende drøftelse. Forligspartierne vil kort tid efter nytår drøfte status for politiets forbedring af telefonbetjeningen.

Som anført ovenfor er politiets lokale tilstedeværelse og forankring et væsentligt element i politireformen. Forligspartierne vil drøfte, hvordan man sikrer den lokale fleksibilitet og beslutningskraft, som er nødvendig i den forbindelse. Forligspartierne understreger, at eventuelle ændringer i antallet af døgnbemandede politistationer ikke kan ske uden forudgående samtykke fra forligskredsen.

Arbejdet med overførsel af opgaver på tilladelsesområdet til andre myndigheder skal fortsætte, og forligspartierne vil desuden løbende være opmærksomme på de muligheder, der måtte være for at lette politiets og anklagemyndighedens arbejde gennem ændring og forenkling af lovgivning mv.

Finansiering af aftalen

Finansieringen af aftalen fremgår af tabel 2.

Tabel 2. Finansiering af aftale om styrkelse af politiet

Mio. kr., 2009-pl	2009	2010	2011	2012	I alt
Energibesparelser i staten	49,0	119,0	119,0	119,0	406,0
Digitalisering af VEU-administrationen	-11,6	27,5	39,0	55,1	110,0
Indkøb (3. fase) – staten	54,0	58,0	63,0	63,0	238,0
Forbrug af videreførsler	89,3	-	-	-	89,3
I alt	180,7	204,5	221,0	237,1	843,3

Energibesparelser i staten

Parterne er enige om at udmønte en negativ budgetregulering vedrørende energibesparelser i staten på 59 mio. kr. i 2009 og 119 mio. kr. årligt herefter. Samtidig afsættes en reserve på 10 mio. kr. i 2009 til at understøtte energispareindsatsen i de statslige institutioner. Dermed frigøres i alt 406 mio. kr. i 2009-2012.

Digitalisering af VEU-administrationen

Der er enighed om at etablere et samlet løsningskoncept for en digital VEU-administration. Digitaliseringen vil betyde mindre tidsforbrug hos virksomheder, kursister og uddannelsesinstitutioner samt en bedre service. Digitaliseringen frigør et samlet statsligt nettoprovenu på 110 mio. kr. i 2009-2012. Partierne er enige om at drøfte status for projektet i efteråret 2009.

Tredje fase af statens indkøbsprogram

I tredje fase af Statens Indkøbsprogram er pt. gennemført 5 udbud inden for indkøbskategorierne netværkskomponenter (infrastruktur til datanetværk) it-konsulenter (it-strategisk rådgivning og it-sikkerhedsrådgivning), kontormøbler og hoteller i Danmark. Indkøbsaftalerne træder i kraft 1. januar 2009. Indkøbsaftalerne i tredje fase af Statens Indkøbsprogram vurderes at effektivisere indkøbet i staten med i alt 238 mio. kr. i 2009-2012.

Bilag

Politireformen har til formål at styrke efterforskningen og forbedre politibetjeningen over hele landet. Med henblik på at understøtte implementeringen af politireformen og sikre at opstillede mål realiseres, igangsættes analyser af mulighederne for at 1) styrke politiets ledelse, 2) forbedre arbejdstilrettelæggelsen, arbejdsdelingen og sags- og arbejdsgangene i politiet, og 3) identificere best practice i kredsene for at sikre, at reformen gennemføres bedst muligt.

Et centralt formål med analyserne er at understøtte politiledelsen ved at anvise redskaber og mulige justeringer, der understøtter håndteringen af de udfordringer, der blandt andet følger af politireformen.

1) Analysen af ledelsesområdet i politiet fokuserer på nedenstående delelementer. Analysen omfatter ledelse i politiet både centralt og decentralt:

- *Styrkelsen af ledelsen.* Delanalysen skal bidrage til at understøtte politiledelsen så det sikres, at der er de rette ledelsesmæssige kompetencer og ledelsesværktøjer. I den forbindelse gennemgås blandt andet uddannelses- og efteruddannelsesniveauer. Rekrutteringspraksis og øvrige ledelsesværktøjer, herunder politiets løbende ledelsevalueringer, gennemgås med henblik på at anvise forslag til mulige forbedringer.
- *Rammebetingelser for ledelsen i politiet.* Fokus er på at afdække aftaler, forpligtelser og bindinger mv. som sætter rammerne for politiledelsens arbejde. Formålet er at afdække, om ledelsens muligheder for hensigtsmæssig arbejdstilrettelæggelse mv. kan forbedres.
- *Opgavefordelingen mellem Rigspolitiet og politikredsene.* Delanalysen skal afdække opgavefordelingen og relationer mellem Rigspolitiet og politikredsene, herunder afklare om der er den rette ansvarsfordeling. Formålet er at forsøge at anvise veje til større klarhed om målene og opgavefordelingen i og mellem Rigspolitiet og de enkelte politikredse.

2) Analysen af arbejdstilrettelæggelsen, arbejdsdelingen og sags- og arbejdsgangene i politiet fokuserer på følgende:

- *Effektivitet i arbejdsprocesser og arbejdstilrettelæggelse.* Det overvejes, om der kan igangsættes yderligere LEAN-projekter i politiet. Det undersøges endvidere, om politiets IT og eventuelt ny teknologier kan anvendes mere hensigtsmæssigt med henblik på at realisere effektiviseringspotentialer. Analysen kan bidrage til at anvise veje til, at ledelse og medarbejdere kan gøre arbejdstilrettelæggelsen bedre og mere effektiv. Analysen skal inddrage erfaringer fra andre steder i staten samt private virksomheder.

3) Analysen af best practice i politikredsene fokuserer på følgende:

- *Benchmarkanalyse.* Der gennemføres en benchmarkanalyse af implementeringen af politireformen og den løbende drift i politikredsene. Analysen skal afdække best practice i politikredsene, herunder afdække effektiviseringspotentialer og muligheder for service- og kvalitetsforbedringer ved udbredelse af best practice til alle kredse.

Analyserne gennemføres med inddragelse af ekstern konsulentbistand. Analyserne forankres i en styregruppe med deltagelse af Justitsministeriet og Finansministeriet.

Analyserne igangsættes snarest og færdiggøres løbende.

Udgifter i forbindelse med analyserne afholdes inden for de gældende økonomiske rammer i henholdsvis Justitsministeriet og Finansministeriet.

Rådgiver: Topstillinger besættes med ledelsessvage folk

Sidst opdateret Lørdag den 29. november 2008, 19:02

Af Bjarne Nielsen, rådgiver i ledelse, strategi og shareholder

SYNSPUNKT Politireformen er kuldsejlet ligesom mange andre offentlige reformer, fordi offentlige topstillinger besættes med ledelsessvage fagfolk.

Et samfunds velstand og velfærd skabes i et samspil mellem erhvervslivet og den offentlige sektor. Erhvervslivet tjener pengene, og den offentlige sektor muliggør det ved at sikre politisk fastlagte vilkår for erhvervslivets og borgerens ageren. Danmark er, som et lille land hvor hjerner er det væsentligste råstof, særlig afhængig af, at den offentlige sektor er effektiv.

Politireformen fra 1. januar 2007 påkalder sig opmærksomhed som eksempel på offentlig opgaveløsning, der ikke er effektiv. Berlingske Tidende har ved stor ihærdighed og dygtighed blotlagt, at politiet ikke lever op til målene. Eksempler er overflødige – vi kan alle huske dem. Og det mener politikerne så, at man klarer ved i det netop indgåede finanslovforlig at tilføre politiet ekstra 850 mio. kr., eller hvad der svarer til ca. 17.000 kassedamers samlede skattebetaling i et år.

Politiet har ca. 14.000 ansatte og et budget på ca. 10 mia. kr. En pæn stor virksomhed skulle man mene. Til sammenligning har Lego ca. 4.000 ansatte, Vestas, ligesom politiet, ca. 14.000 og Danske Bank ca. 23.000 ansatte. Topchefen for denne store virksomhed, Rigspolitichefen, er en embedsmand fra Justitsministeriets Lovafdeling.

Det ville svare til, at Vestas som topchef ansatte en person fra udviklingsafdelingen, hvis væsentligste (og for Vestas selvklart meget vigtige) ekspertise var detaljeret viden om, hvad der sker, fra det øjeblik vinden rammer en vindmøllevinge, til der går strøm ud af kablet ved foden af møllen.

Men den viden har ikke meget med ledelse af en stor og kompleks virksomhed at gøre. Sådan en leder ville aldrig have placeret Vestas på verdenskortet, som Ditlev Engel har formået. En gang var verden så stabil, at den offentlige sektor kunne fungere tilfredsstillende med det, man i dag ville kalde ledelsessvage fagfolk som topchefer. Sådan er det som bekendt ikke længere; nu er der behov for topledere, som foruden faglig indsigt har betydelige dokumenterede lederegenskaber.

Jeg har tidligere på denne plads forfægtet det synspunkt, at fraværet af erhvervslivets enkle profitmålestok og en kompetent bestyrelse gør det meget sværere at være topleder i den offentlige end i den private sektor. Derfor burde der i den offentlige sektor være så meget mere fokus på, og konsekvens om, ledelseskvalifikationer og -vilkår. Men selvfølgelig kan man lære af det private erhvervsliv. Her ved man f.eks., at kun sjældent er en topledelse i

stand til reaktivt at udtænke og gennemføre store forandringer, som er påtvunget udefra. Af den grund vil en dygtig bestyrelse udskifte hele eller dele af direktionen.

Man ved også, at store forandringer som Politireformen tager tre til fem år at gennemføre. Det har f.eks. topchef Nils S. Andersen sagt om den igangværende forandring af A. P. Møller-Mærsk; og Jørgen Vig Knudstorp om Legos forandring. De er begge nye direktører, de har et kompetent ledelsesteam og en kompetent bestyrelse, som de kan være i dialog med, og som kan holde dem til ilden.

Rigspolitiet har en bestyrelse bestående af 179 velmenende amatører, som stort set alle ytrer sig om hvornår og hvordan Politireformen skal være gennemført. Det turde være klart, at justitsministeren har en vanskelig udfordring i at udtænke og bemane en langtidsholdbar ledelsesmodel for politiet. Måske vil den tillige kunne danne skole. Indtil da må vi leve med, og betale for, ineffektiviteten.

Poli-et, poli-to – politireform

Hvor svært kan det være? Ledelse som drivkraft for forandring.

Kan politiledelsen lære noget af private virksomheders måde at udvikle og evaluere sig selv på?

Af Af Eva Zeuthen Bentsen, Institutleder, phd. Ledelse, politik, filosofi på CBS

Sidst opdateret Lørdag den 29. november 2008, 19:15

SYNSPUNKT Hvordan ser den redegørelse, som politiet har udsendt i forbindelse med den seneste tids tiltagende kritik af politiet ud, set med ledelsesmæssige briller?

Forældet. Nogle af forandringerne skulle have været iværksat for længst – andre tiltag er i fare for at føre til overbureaukratisering og endnu mere politi på kontorerne.

1. Det er bemærkelsesværdigt at der skal politisk, mediemæssig og borgerdrevet kritik af etaten til, før der tages stilling og oprustes på de givne områder – det vidner om en organisation i krise. Det gode spørgsmål er; er det først nu at politiledelsen har opdaget at det er nødvendigt, at politiet tager telefonen, når man ringer til dem?

2. De indsatsområder, som der lægges vægt på i redegørelsen, lægger sig helt forudsigeligt inden for den tiltagende detailstyring af offentlige organisationer, som præger den offentlige dagsorden, og som især sundhedsvæsenet har været udsat for. Og der lægges op til en stadig større grad af centralisering og regelstyring. Servicecentre og brug af 114-nummeret (hvor mange kender lige det nummer?) og centralt fastsatte regler for, hvad borgerne kan forvente sig af politiet. Er det så en god ide og vejen frem til trykke borgere?

Første svar: Organisationer og deres ledelser skal være de bedste til kende deres egne svagheder. De skal løbende evaluere (af egen fri vilje), og de skal møde deres kunder og kende deres kunders behov.

Det er tydeligt, at dette ikke har været tilfældet. Politiuddannet personale har tilsyneladende vasket biler og andet, som tankstationer kunne gøre bedre. Og de har ikke taget telefonen, fordi de har været travlt optaget af andre ting. Det skulle man ikke behøve en rapport og konsulenter for at finde frem til – det skulle ledelsen selv have indset for længst. Og de skulle have ageret på det – ud fra egen analyse af deres organisations kompetencer og effektivitet. Hvis man ikke kan sådan noget, er der tale om inkompetent ledelse.

Andet svar: Organisationer og deres ledelser skal forstå, hvornår problemer er centrale, og hvornår de er decentrale. Hvornår en given form for kriminalitet er lokal eller landsdækkende. Hvornår der er brug for et stort beredskab, og hvornår der er brug for et mindre. Derfor er vejen frem til mere trykke og tilfredse borgere ikke »landsdækkende servicedeclarationer«, som handler om, hvad man som borger kan forvente. For faren ved regler og standardisering er, at der bruges tid og penge på at kontrollere, at reglerne overholdes. Så afvejningen mellem regelorientering og fleksibilitet er afgørende.

Det er en central ledelsesopgave at sikre effektiv ressourceudnyttelse og det er en decentral opgave at skelne mellem, hvornår man prioriterer at rykke hurtigt ud til et indbrud. Hvor svært kan det være? Kan en politimand/kvinde, som modtager en indbrudsregistrering ikke lynhurtigt fortælle anmelderen, at vedkommende ikke modtager politibesøg med det samme? Skal man bruge masser af standardiseringsressourcer på at lave regler og kodeks for sådan en kommunikation? Er det ikke noget, man lærer de fire år, det tager at blive uddannet inden for politiet?

Meget af den medicin, som politiet burde ordinere til sig selv, handler om mere kvalificeret ledelse i alle led. Ledere, der kan imødegå det pres, der handler om stadig flere leanprojekter, stadig flere servicemål og stadig større grad af detailstyring. Ved at levere varen.

Politi lukker Pia Rønnei-sag

Vestegnens Politi har erkendt med beklagelse, at der havde været en reel chance for at gribe ind i sagen om Pia Rønneis død 26. november 2007. Foto: Privatfoto

Politiets svigt ved drabet på Pia Rønnei død var startskuddet for de mange beretninger om politi, der ikke var der, da der var brug for det. Nu lukker Vestegnens Politi efterforskningen af den 53-åriges død trods klager fra hendes efterladte.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Torsdag den 27. november 2008, 16:38

Politiet standser efterforskningen af Pia Rønneis død. Rønnei blev efter alt at dømme offer for en forbrydelse, da en jaloux bekendt førte hende i døden ved at køre med 150 kilometer i timen ind i en betonpille.

I bilen medbragte manden, som i månedsvis havde forfulgt Pia Rønnei, et oversavet jagtgevær, men da den mulige gerningsmand selv omkom i kollisionen, kommer skyldsspørgsmålet aldrig for en dommer.

På den baggrund har Vestegnens Politi besluttet at »indstille efterforskningen«, skriver politiet i et brev af 17. oktober til Pia Rønneis efterladte.

Efterladte ønsker svar

Politiet lægger vægt på, at »efterforskningen ikke entydigt har fastslået hændelsesforløbet, hvortil kommer, at den mulige gerningsmand til eventuelle strafbare forhold ligeledes omkom ved ulykken,« skriver vicekriminalkommissær Steen Ørskov Larsen.

Pia Rønnei efterlod sig sin mand Per Rønnei, datteren Maria og søsteren Hanne Petersen, og Per Rønnei har klaget til statsadvokaten over, at politiet vælger at standse efterforskningen.

- Det er vigtigt og for mig og specielt for vores datter, Maria, at sagen belyses yderligere så længe det overhovedet er muligt, siger Per Rønnei:

- Vi bruger for megen tid og for mange kræfter på ubesvarede spørgsmål. Det er nemmere for os at leve videre med kendsgerninger end med evindelige gætterier. Vi behøver politiets hjælp til at finde svar eller overbevise os om, at det ikke er muligt at blive klogere. Hvem ellers«

Venter på statsadvokaten

Familiens bøn har ikke fået politiet til at ændre beslutning, og nu venter Pia Rønneis efterladte på statsadvokatens afgørelse.

Vestegnens Politi har fået hård kritik i sagen om Pia Rønneis død, efter at Berlingske Tidende 1. Juni dokumenterede fire opkald fra et vidne, som hørte en serie skrig fra det kolonihavehus, hvorfra den jaloux mand tog hende med i døden i hendes egen bil.

Politiet havde flere chancer for hurtigt at komme Pia Rønnei til undsætning. Vestegnens Politi har beklaget, at hun ikke fik hjælp, selv om der var ledige patruljevogne.

Politi begik fejl på fejl i drabssag

Foto: Scanpix

Efterforskningen af den nu henlagte drabssag om Pia Rønnei har store huller. Afdøde skal være kastet ud ad en bils forrude, konkluderer politiet – selv om ruden var hel.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Lørdag den 29. november 2008, 20:36

Politiet har begået fatale fejl i efterforskningen af den nu henlagte drabssag om Pia Rønneis død.

Politiet har meddelt retten i Glostrup, at den 53-årige Pia Rønnei blev kastet ud ad forruden på sin bil, da hun blev ført i døden af en jaloux og bevæbnet mand. Men forruden var hel, fortæller flere vidner nu til Berlingske Tidende – en forklaring der understøttes af et foto taget på ulykkesstedet af redningsmandskabet fra Vestegnens Brandvæsen.

Alt tyder derimod på, at hun svøbt stramt i en dyne blev slynget ud af bagagerummet, der sprang op ved bilens kollision med en bropille ved Amagermotorvejens afkørsel 22.

Samtidig får politiet kritik af Statsadvokaten, fordi et vigtigt vidne er forsvundet ud af sagen. Politiet glemte at notere navn og telefonnummer på en mand, der afslørede et dybt kendskab til både den mulige gerningsmand og gerningsstedet for det mulige drab.

Hvordan Pia Rønnei præcist døde, ved ingen reelt i dag. Alligevel har politiet lukket sagen, og politiinspektør Bent Isager-Nielsen fra Vestegnens Politi afviser at genåbne den.

Han henviser til, at politiet ifølge Retsplejeloven ikke skal forfølge en sag, hvor en mulig gerningsmand er omkommet, og det er fastslået, at der ikke er andre mistænkte. Hverken

fejlen med forruden eller den nye oplysning om, at Pia Rønnei blev fundet omviklet af en dyne, tillægges betydning af politiet.

- Det får os ikke til at genåbne sagen af egen drift, hvad vi godt kunne. Er hun røget ud ad forruden? Er hun røget ud ad bagruden? Det er næsten ligegyldigt, for det besvarer et spørgsmål, der er teoretisk. Ud er hun utvivlsomt røget. Samtidig har jeg undersøgt det med dynen, og vidnet nævner intet sted i vores afhøringer af ham den dyne, siger Bent-Isager Nielsen.

Per Rønnei, enkemand efter Pia Rønnei, har klaget til Statsadvokaten – hans sidste chance for at få sagen åbnet igen, få endelig vished og placeret et ansvar.

- Hvis politiet har gjort alt, hvad politiet skal ifølge loven, så er der noget galt med loven. Det er utroligt, at man kan have et politi, der kan udføre sit arbejde så sjusket og samtidig dække sig under loven.

Kapitel 4: Sagen henlagt

38-årige Carsten Otto kom som den første frem til den døde Pia Rønnei. Hans observationer fra ulykkesstedet kaster nyt lys over tragedien. Foto: Jens Astrup

Husker du Pia Rønnei? Den 53-årige kvinde, som mistede livet trods fire opkald fra et vidne til politiet, da en jaloux bekendt førte hende i døden for ét år siden. Nye oplysninger i sagen sår tvivl om politiets opklaringsarbejde.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Lørdag den 29. november 2008, 20:37

Har dansk politi henlagt en drabssag uden en ordentlig efterforskning?

Nye oplysninger i sagen om den 53-årige Pia Rønneis død sår tvivl om politiets opklaringsarbejde. Politiet siger, at hun blev kastet ud ad forruden på en ulykkesbil. Centrale vidner afviser blankt politiets konklusion – at forruden var hel.

Allerede i sommer måtte politiet erkende fejl på fejl i sagen, efter at Berlingske Tidende afslørede, at ordenspolitiet fik flere chancer for at komme Pia Rønnei til undsætning.

Nye oplysninger peger på, at Rønnei-sagen også er et problem for kriminalfolkene.

MEN FØRST HISTORIEN om Pia Rønneis død kort fortalt: 26. november 2007 kørte hun i sin Audi til et kolonihavehus, hvor en mand, hun have haft et forhold til, ventede. Et vidne i

nabohuset hørte desperate kvindeskrig og lyden af dybe bump. Trods fire opkald fra vidnet Nino Chieu kom politiet aldrig Pia Rønnei til undsætning. I stedet bad politiet vidnet selv om at undersøge sagen. Han fik en søforklaring fra manden i nabohuset, men han så Pia Rønneis sorte Audi holde bakket helt op til havelågen med bagagerummet åbent. Kort efter kørte manden, som var bevæbnet med et ladt oversavet jagtgevær, ud på motorvejen og kolliderede med 150 kilometer i timen med en betonpille.

Ifølge politiet selv blev Pia Rønneis død efterforsket som en mulig drabssag. Efterforskningen er sket under ledelse af en af Danmarks mest erfarne kriminalfolk – efterforskningschef hos Vestegnens Politi Bent Isager-Nielsen, tidligere leder af Rejseholdet og aktuel med bogen »Man jager et bæst«.

Her er, hvad politiets efterforskning viser:

Pia Rønnei omkom, da hun blev slynget ud gennem forruden på sin bil ved ulykken. Konklusionen blev 28. december 2007 forelagt retten i Glostrup, da politiet anmodede om tilladelse til at indhente teleoplysninger:

»Føreren af bilen blev fundet på førersædet, mens en passager, Pia Rønnei, blev kastet ud gennem forruden. Begge blev dræbt,« fremgår det af retsudskriften.

Obduktionsrapporten fastslår, at Pia Rønneis læsioner stammer fra »grov stump vold«, som kan opstå »meget vel således som oplyst ved trafikulykke«. Der blev ikke fundet tekniske spor efter vold i kolonihavehuset.

Da offer og mulig gerningsmand omkom sammen, kunne der aldrig blive tale om en straffesag. Derfor lukkede Vestegnens Politi sagen i oktober.

Der er bare ét problem ved politiets konklusion: Den kan ikke passe. Flere øjenvidner slår uafhængigt af hinanden fast over for Berlingske Tidende, at forruden var hel. Den var krakeleret, men intet menneske kan være fløjet igennem den, siger de. Forklaringen bestyrkes af et foto taget af Vestegnens Brandvæsen.

Forruden er ikke det eneste problem. Et helt centralt vidne sidder inde med en afgørende oplysning, som politet slet ikke har undersøgt.

Carsten Otto er lastbilchauffør og uddannet sygehjælper fra Forsvaret. Carsten Otto så bilen køre galt og kom som den første frem til hende.

»Jeg løber frem mod bilen. Undervejs passerer jeg en bylt – en dyne. Jeg løber forbi den, men noget får mig til at stoppe. Jeg havde set et par ben stikke ud fra dynen. Jeg vender mig om og kigger. Jeg havde set rigtigt. Hun var viklet helt ind i dynen. Jeg måtte pakke hende ud. Dynen var pakket tæt omkring hende, den dækkede hendes hoved, og den var svøbt stramt omkring hele hendes krop ned til lige under knæene. Hvis benene ikke havde stukket ud, ville jeg aldrig have opdaget, at der lå en person inde i bylten.«

Bagagerummet i en Audi A 3 er ikke stort. Faktisk er der kun plads til en voksenkrop i halv længde – svarende til den bylt, Carsten Otto fandt.

»Jeg var i tvivl om, hvorvidt der overhovedet var en overkrop på benene, før jeg pakkede hende ud. Hun lå i en form for fosterstilling pakket ind i dynen. Næsten siddende med benene ud foran sig, men lænet helt ind over dem med overkroppen«.

Ifølge Carsten Otto havde han fortalt politiet om kvinden i bylten, da han blev afhørt i telefonen.

»Men der blev ikke spurgt ind til det«.

Hidtil har det været kendt, at den bevæbnede mand havde en gummihandske på venstre hånd. Hvis efterforskeren havde spurgt dybere og bredere til Carsten Ottos oplevelser den dag, kunne han også have fået at vide, at mandens fingerspidser på højre hånd var omviklet med tape.

Intet tyder altså på, at Pia Rønnei var »passager« i gængs forstand, sådan som politiet oplyste retten i Glostrup om. Tværtimod var hun stramt pakket ind i en dyne og blev altså – stik imod politiets konklusion – ikke kastet ud gennem forruden.

Selvom Pia Rønneis mand, Per Rønnei, fortalte politiet allerede på dagen for tragedien, at manden havde et kolonihavehus, gik der otte dage, før politiet kom til stede. De tekniske undersøgelser af huset viste angiveligt ingenting, men der er aldrig skrevet en rapport af kriminalteknikerne.

Det står også klart nu, at politiets teknikere aldrig undersøgte den smadrede bil.

Den sene kriminaltekniske undersøgelse af huset fik betydning for det grundlag, obduktionen blev foretaget på.

Obduktionsrapportens konklusion tager alene stilling til, om skaderne kan stamme fra kollisionen ved afkørsel 22. Retsmedicinerne tog på det tidspunkt slet ikke stilling til, om Pia Rønneis læsioner kunne stamme fra »grov stump vold« udøvet i kolonihavehuset.

Derudover er et vigtigt vidne helt forsvundet for politiet.

På dagen, da Pia Rønnei omkom, ringede en person og tippede politiet om, at der kunne være tale om en drabssag.

En vicepolitikommissær ved Vestegnens Politi, der var på vagt i vagtcentralen, tog telefonen:

»Han (vidnet, red.) oplyste, at det ikke ville undre ham, om kvinden var blevet dræbt af den person, hun var sammen med i bilen, og han sagde, at vi burde undersøge dennes bopæl«.

Men vidnets navn og kontaktoplysninger blev aldrig ført ind i hverken sagen eller døgnrapporten. Derfor ved ingen i dag, hvem manden er, hvorfra han havde sin viden, eller om han måtte sidde inde med yderligere oplysninger.

I et brev til Pia Rønneis efterladte kritiserer statsadvokaten netop det forhold:

»Vidnets henvendelse burde være noteret af politiet,« skriver Statsadvokaten 21. oktober 2008.

Der er altså tale om en stribe fejl og huller i politiets efterforskning.

Alt tyder på, at den jaloux gerningsmand anbragte en passiviseret og muligvis kvæstet Pia Rønnei i bilens bagagerum, hvorfra hun – stramt pakket ind i en dyne – blev kastet ud af bagagerummet, efter bilen fældede en lysmast og vippede op med bagenden, som var den en katapult, i mødet med betonpillen.

Retsmedicinerne så, at der var mærker på Pia Rønneis legeme, fordi hun var blevet flyttet efter sin død. Det er uvist, om mærkerne stammer fra, at den mulige gerningsmand har flyttet hende fra huset til bilen – eller om de stammer fra da redningsmandskabet flyttede liget fra vejbanen til ambulancen.

Man skal ikke bruge tid på at forfølge døde mennesker.

INGEN VED I DAG, hvordan Pia Rønnei døde. Alligevel lukkede Vestegnens Politi efterforskning i oktober.

Politiinspektør Bent Isager-Nielsen siger, at politiets efterforskning var grundigere og mere omfattende end, hvad Retsplejeloven forpligter politiet til. Det var den netop af hensyn til de pårørende.

Men der kommer også et tidspunkt, hvor politiet nødvendigvis må standse efterforskningen – også selvom hændelsesforløbet omkring Pia Rønneis død ikke er fuldt oplyst.

»Retsplejelovens slår fast, at en efterforskning har til formål at klarlægge om betingelserne for at pålægge strafansvar er til stede. Lidt populært sagt: Man skal ikke bruge tid på at forfølge døde mennesker. Det kan man mene om, hvad man vil, men den lov er vedtaget af Folketinget. På et tidspunkt når vi så et punkt i efterforskningen, hvor vi ved, at hvis der er sket en forbrydelse, så er den eneste mistænkte gerningsmand omkommet. Vi fortsatte sådan set vores efterforskning langt ud over, hvad vi ret beset behøvede – og det gjorde vi netop af hensyn til de efterladte og deres meget svære situation. Men i henhold til bl.a. Retsplejelovens paragraf 743 henlagde vi så sagen 17. oktober, og den afgørelse er nu påklaget til Statsadvokaten.«

Bent Isager-Nielsen erkender, at politiet gik i retten med fejlagtige oplysninger om forruden. Men hverken det forhold eller de nye oplysninger fra vidnet Carsten Otto tillægger han betydning.

»De to konkrete ting giver os bestemt ikke anledning til at genåbne sagen af egen drift, hvad vi godt kunne. Er hun røget ud ad forruden? Er hun røget ud ad bagruden? Det er næsten ligegyldigt, for det besvarer et spørgsmål, der er teoretisk. Enten er hun røget ud ad forruden eller bagruden: Ud er hun utvivlsomt røget. Samtidig har jeg undersøgt det med dynen, og vidnet nævner intet sted i vores afhøringer af ham den dyne. Derudover har vi ikke yderligere kommentarer.«

I dag gør hullerne i politiets efterforskning det meget svært for Pia Rønneis efterladte at komme videre.

Per Rønnei og hans datter er overladt til deres egen fantasi, når de igen og igen hører Pia Rønneis skrig i kolonihavehuset for deres indre høre.

»Efterforskningen har været konsistent mangelfuld. Pia døde, fordi ingen hjalp hende. Og fordi hun døde sammen med den mand, der har forfulgt os, får vi aldrig retfærdighed og fred,« siger Per Rønne.

Familien til den afdøde mand har tidligere understreget, at der ikke foreligger en afgørelse fra domstolene om skyldsspørgsmålet. De har frabedt sig enhver kontakt. Pia Rønneis efterladte har givet deres tilladelse til, at hun optræder med navn og foto og understreger, at artiklerne er blevet til på Berlingske Tidendes foranledning.

Her er vidnets forklaring

Foto: Jens Astrup

Carsten Otto så bilen kolliderede mod en betonpille på Amagermotorvejen. Læs hele hans forklaring i sagen her.

Sidst opdateret Søndag den 30. november 2008, 08:31

Carsten Otto, lastbilchauffør, kører for et cateringfirma i Avedøre. Uddannet sygehjælper i forsvaret,

Så bilen kolliderede med betonpillen, ydede herefter førstehjælp.

Har ikke læst artiklerne om Pia Rønnei. Kender ikke sagen.

Vidnet står frem og stiller sine observationer til rådighed politiet.

Carsten Otto fortæller om sine oplevelser på Amagermotorvejen 26. november 2007

»Bilen kom kørende inden om i nødsporet ved sammenfletningen. En mand sidder bag rattet. Han forsøger at køre venstre om mig, men bremser ned og søger i stedet bag om mig og kommer op på min højre side. Jeg tænker »sikke en idiot«. Sådan en kørsel er jo livsfarlig. Han kommer op på min højre side af min lille lastbil. Idet han er ud for mig kigger jeg til højre. Vi fanger hinandens blikke. Jeg rystede på hovedet af ham, da vi fik øjenkontakt. Det var jo fuldstændigt vanvittigt det, han havde gang i. Men han kiggede bare på mig og accelererede fremad«.

»Så laver han et skarpt drej til højre og rammer en lygtepæl med fuld kraft. Lygtepælen krøller hen over køleren og ned over taget på bilen. Bilen vælter rundt, skøjter et stykke på et autoværn og kurer så op under broens hvælving. Her rammer den det skrå stykke, hvorfra den bliver skudt ned mod autoværnet igen. Fra autoværnet hamrer den for fuld kraft ind i bro pillen, som den rammer i førersiden af bilen faktisk ud for førersædet«.

Det skete jo med en en vanvittig fart...

»Ja. Da han overhalede mig, lå jeg på de der 80-90 kilometer i timen. Han kørte rigtigt stærkt. Han har i hvert tilfælde kørt 150 kilometer i timen. Bilen kurede så stærkt efter at den havde ramt lygtepælen, at den holdt samme fart som min lille lastbil«.

Så du bremselys?

»Intet stoplys. Han bremsede ikke. Han accelererede.«.

Så du, om der sad nogen ved siden af ham?

»Det registrerede jeg ikke. Jeg så bare, at han tog den med fuld hammer ind i lygtepælen og endte i beton pillen. Lige da det skete, tænkte jeg: Det skete bare ikke. Det skete bare ikke. Jeg satte katastrofeblinket til og bremsede. Da den anden chauffør steg ud af sin lastbil råbte vi nærmest i munden på hinanden: »Det der skete bare ikke. Det skete bare ikke. Det gjorde han bare ikke«.

Du stopper lastbilen, sætter katastrofeblink på og stiger ud. Hvad sker der så?

»Jeg løber så hurtigt, jeg kan frem mod bilen. Undervejs passerer jeg en bylt, en dyne, der ligger under autoværnet. Jeg løber forbi den, men noget får mig til at stoppe. Jeg havde set et par ben stikke ud fra dynen. Jeg vender mig om og kigger. Jeg havde set rigtigt. Inden jeg når hen til dynen indstiller jeg mig på, at der kan være tale om afrevne ben og at det her bliver voldsomt. Jeg knæler ned. Hun var viklet helt ind i dynen. Jeg hiver i den og fjerner den. Jeg måtte pakke hende ud. Der var meget blod. Jeg tog pulsen på hende. Jeg mente, at der var liv. Senere er jeg kommet i tvivl om, hvor stærke livstegnende egentlig var. Da jeg stod der, mente jeg, at hun var i live. Men der var ingen tvivl om, at hendes kvæstelser ikke gav hende mange chancer for at overleve. Hun havde en jakke på. En dun-jakke eller dynejakke. Farven husker jeg ikke. Måske var den rød. Men det er et gæt«.

Du siger hun var viklet ind i en dyne?

Ja. det var hun. Hun var viklet ind i en dyne. Den var viklet helt tæt om hende. Jeg måtte grave hende ud af dynen for at finde frem til hendes ansigt. Hun lå i en form for fosterstilling pakket ind i dynen. Næsten siddende med benene ud foran sig men lænet helt ind over dem med overkroppen. Hun sad ikke lænet op ad noget. Dynen var pakket tæt omkring hende og den var svøbt omkring hele hendes krop. Den dækkede ned til under knæene. Benene var det eneste, man kunne se. Havde de ikke stukket ud, havde jeg aldrig opdaget, at der lå en person inde i bylten.

Hvordan så dynen ud?

»Den var rødlig«.

Vi ved, at kvinden blødte kraftigt. Kan det have været hendes blod, der havde farvet den?

»Jeg opfattede dynen som rødlig. Jeg husker det ikke som om, at det var blodet, der havde farvet den«.

Kunne det have været et tæppe?

»Nej. Det var en dyne«.

Sådan en blød dyne.

»Ja«.

Var der måske et overtræk på dynen?

»Det var sådan en dyne eller et vattæppe. Men ikke et tæppe«.

Så du finder hende i en dyne?

»Ja. Hun er helt pakket ind. Man kunne ikke se hende overhovedet. Eneste grund til at jeg stoppede op er, at der stak ben ud. Da jeg bøjede mig ned tænkte jeg: Hvor er overkroppen? Det er min første indskydelse. Jeg tænkte på, om jeg kunne magte det her. Men da jeg fjerner dynen ser jeg, at der ligger en hel person«.

Hvad skete der med dynen?

”Falckredderne pakkede hende ud og begyndte at lave hjertemassage. Jeg aner ikke, hvad der skete med den”.

Hvad sker der så?

»Jeg var jo stoppet op ved kvinden, så en anden chauffør, en ældre fyr, er den første ved bilen. Han råber hende fra Audien, at der er liv. Jeg løber hen til bilen, for jeg var overbevist om, at der ikke var så meget at gøre for kvinden. Hun var meget hårdt kvæstet og helt sikkert døende, hvis ikke hun allerede var død. Jeg tænkte ikke så meget over det i situationen. Måske min uddannelse som sygepaser har spillet ind«.

Hvordan ser bilen ud?

»Den er smadret, bulet og skrammet. Da jeg kommer hen til bilen, er det vildt besværligt at komme ind i den. Bilen står med førersiden et stykke op ad pælen. Den er løftet lidt fra jorden af autoværnet. En kvæstet mand, der sidder på førersædet. Ruden er hel. Forruden er splintret men hel. Den anden chauffør taler til manden og råber til ham og banker på ruden. Jeg løber om på den anden side af bilen, for vi kan ikke åbne venstre fordør, da den står op ad pillen. Jeg åbner den højre fordør, så jeg kan komme ind til manden. Jeg må flå den op. Jeg husker ikke, om ruden i døren er hel eller ej. Forruden er hel. Det husker jeg tydeligt«.

Var der kommet ambulancer på det tidspunkt?

»Nej. Men samtidig med at jeg er inde i bilen og arbejder med manden, kommer en ambulance kørende. Den laver en håndbremsevending og stopper. Der var to reddere og en praktikant. Jeg forklarer dem, hvad der er sket og hvor mange tilskadekomne der er. De går straks i gang med hjertemassage på kvinden. På manden sætter de en pulsmåler på fingeren«.

Hvad lagde du mærke til på hans hænder?

»Det var meget mærkeligt. Vi undrede os begge over det. Fingrene på hans højre hånd var plastret til. Hver finger var der plaster om. Der var blod på. Vi kiggede på hinanden og sagde begge: Hvad fanden har han lavet? Det undrede vi os meget over. Der var tape rundt om de yderste led. Inkl. negle. Men det var ikke sådan noget normalt plaster. Måske var det sådan noget tape, som man bruger til forbindinger. Det var ikke gaffa-tape eller kontortape. Vi skulle jo have pulsmåleren på hans finger. Men det kunne vi ikke komme til, for der sad jo alt det plaster. Det skulle af, før pulsmåleren kunne komme på. Vi arbejdede udelukkende med hans højre hånd, mens han sad i bilen. Venstre hånd så jeg ikke «.

Lagde du mærke til nogen handsker?

»Nej. Det gjorde jeg ikke. Der var ikke nogen handsker på højre hånd. Ikke hvad jeg så. Hans venstre hånd så jeg ikke. Den var mellem mandens overkrop og bildøren.«

Hvad skete der så?

»I ambulancen var der kun én pulsmåler, så jeg måtte rende frem og tilbage mellem de to tilskadekomne med udstyret. Redderne delte det melleem hinanden. Jeg blev også bedt om at hente et tæppe i ambulancen til manden. Falckredderen bestemte, at manden skulle sidde i sædet i første omgang. Men hans puls var lav. Redderen sagde, at hvis pulsen faldt med blot et enkelt slag, så skulle han ud af bilen - også selv om han risikerede at blive lam. Pulsen faldt og redderen sagde: »Så er det nu - ellers mister vi ham«.

Så i fik ham ud af bilen?

»Ja. Og så væltede det ind med brandbiler, politibiler, ambulancer en masse. Manden kom ud, og redningsfolkene tog over. De gik igang med at lave hjerte massage på ham. Da vi fik ham ud af bilen, havde de lige stoppet forsøget på at redde kvinden. De sad og rystede på hovedet. Der gik fem minutter mere mens redderne arbejdede videre med manden. Til sidst opgav de. Han var død«.

Prøv at forestille dig, hvordan så forruden ud?

»Den var revnet, krakeleret. Men der var ingen huller i. Til gengæld var bagklappen åben og alt der havde været i baggagerummet, lå spredt ud over det hele. Tingene lå cirka ti meter bag ved bilen og fremad. Frontklappen var røget halvt af. Batteriet var slynget ud og lå langt fra bilen. Og så var der en masse løsdele spredt«.

Er du sikker på, at forruden var hel?

»Ja. For mig virker det som om, at hun røg ud af bagklappen. Der var åbent til baggagerummet. Måske er det ikke så mærkeligt. Når en bil ruller rundt, bliver

centrifugalkraften meget, meget stærk. Derfor tænker jeg, at hun godt kan være røget ud af bagagerummet. Ud af forruden er hun i hvert tilfælde ikke røget«.

Politiet mener, at kvinden blev kastet ud af forruden. Kan det passe?

»Nej. Forruden var jo hel. Bagklappen stod åben«.

Det var jo også meget voldsomt for jer...

»Ja. Det var rystende«.

I var på stedet et stykke tid?

»Ja. Jeg var der i en time. Det kan jeg se på min køreskive. Den kan jeg finde på mit arbejde. Jeg skal bare have datoen«.

Det er et år siden i dag...

»Så finder jeg skiven. Her kan jeg se, hvornår jeg standsede«.

Politiet kommer til stede. Der bliver ryddet op. Der bliver fundet nogle tasker. Hvad lægger du mærke til?

»Jeg så der lå nogle sportstasker spredt. Jeg mener, at der var to rygsække. Jeg lagde ikke så meget mærke til det. Jeg tænkte meget på de to omkomne«.

Nu fortæller jeg dig, at der i en af tasker var et oversavet jagtgevær og ammunition, en dolk. Manden havde plaststrips stukket under sit bælte. Vidste du det?

»Nej. Det anede jeg ikke. Det er helt nyt for mig. Det var der ingen, der sagde til mig derude.«

Hvad med de andre lastbiler?

»Vi er to chauffører, der stopper som de første. Jeg løber frem mod bilen, mens andre chauffører stopper deres lastbiler. Imens blev bilerne ved med at passere os, så vi måtte springe for livet. De andre chaffører - blandt andet en halm-chauffør - placerede deres lastbiler på tværs af vejen, så trafikken blev stoppet. En skraldevogn stopper også. Men chaufføren var dybt chokkeret. Han kunne slet ikke fungere. Han gik tilbage til sin skraldevogn. Jeg tror, at han ringede 112. Lidt efter kørte han fra stedet. Der var ingen tvivl om, at han havde det meget dårligt med det, han havde nået at se«.

En chauffør fra en halmtransport er også til stede på det tidspunkt?

»Ja. Han var med fremme på et tidspunkt. Men mens vi ydede førstehjælp, sørgede han for at spærre vejbanen med sin bil, så vi kunne arbejde i sikkerhed«.

Kender du ham?

Nej. Jeg har kun mødt ham den dag.

Kender du den anden chauffør?

»Nej. Jeg har ikke mødt ham før - og jeg har ikke mødt ham siden«.

»Der gik lang tid, før lygtepælen blev flyttet. Jeg kørte forbi den hver dag på vej til arbejde. Så gennemgik jeg det hver gang. Jeg har også tænkt på sporene i rabatten. Hans højre hjulsæt var ude i rabatten, inden de ramte lygtepælen«.

Lad os gå tilbage til ulykkesstedet. Kvinden er død. Manden forsøges stadig genoplivet. Hvad sker der?

»Da politiet kom, blev vi bedt om at forlade området. Vi måtte ikke stå at kigge, fik vi at vide. Jeg fortalte dem, at vi havde været vidne til det værste, der overhovedet kunne ske og at det var os, der havde været de første på stedet. Vi var tre chauffører, der stod og grinede lidt af betjenten«.

Har du erfaring med ulykker?

»Jeg er uddannet sygepasser i forsvaret. Jeg vidste, at kvinden var der ikke meget håb for. Men vi prøvede så godt vi kunne.«

Du blev senere ringet op af en efterforsker...

»Ja. En kriminalbetjent. Der gik mere end en måned, før jeg blev ringet op. Måske gik der halvanden måned. Betjenten fortalte først, at der var tale om en drabssag. Men det eneste, jeg blev spurgt om, var om kvinden havde puls eller ej, da jeg fandt hende. Det svarede jeg selvfølgelig på. Jeg fortalte også, at jeg havde fundet kvinden i en bylt. Men det blev der ikke fulgt op på. Bagefter tænkte jeg over, at det var en mærkelig måde at efterforske en drabssag på. En efterforsker, der arbejder med en drabssag får at vide, at jeg havde fundet kvinden pakket ind i en dyne, men jeg blev kun spurgt, om hun havde puls eller ej, da jeg havde pakket hende ud af dynen. Det var en kort samtale, men jeg nåede at sige, at jeg gerne ville stå til rådighed på alle måder. Jeg hørte ikke mere til sagen, før I kontaktede mig».

Du oplyste altså til efterforskeren, at kvinden var pakket ind i en dyne?

»Ja. Jeg sagde, at der lå en bylt og at jeg så et sæt ben, der strittede ud under autoværnet. Der blev ikke gjort noget ud af det. Vi talte ikke i så lang tid «.

Hvad blev du spurgt om?

»Det eneste spørgsmål, var, om hun trak vejret, eller om hun ikke trak vejret. Jeg fik ikke en afhøringsrapport til gennemsyn.»

Hvordan har du egentlig sidenhen haft det med de voldsomme oplevelser?

»I de første måneder fik jeg en masse flash-backs, hvor jeg oplevede det igen og igen. Det talte jeg meget med min kone om. Min svigerinde arbejder med psykiatri. Hun siger, at det er bedre at fortælle alle detaljer. Læsse det hele af og gennemleve det. Det er helt klart med til at jeg kan huske så meget«.

Har du fulgt Berlingske Tidendes afdækning af sagen?

»Nej. Det har jeg ikke. Men hvis du sender et link, vil jeg læse om det i aften. Jeg ved godt, at der har været talt meget om politiet i år. Men det er ikke noget, jeg har fulgt. Jeg er kun glad for, hvis de oplysninger, jeg kan give, er til hjælp for de pårørende«.

Vil du gentage dit vidneudsagn overfor politiet, hvis de skulle få behov for at spørge dig senere?

»Ja. Selvfølgelig. Det er da også kun naturligt. For jeg har jo allerede sagt til kriminalmanden, at han endelig skulle vende tilbage, hvis han fik mere at spørge om. Som sagt: Jeg er kun glad for at hjælpe«.

S ønsker vished til pårørende

Arkivfoto

Politiet bør af princip ikke lukke drabssager, hvis pårørende som i sagen om Pia Rønnei stadig står med ubesvarede spørgsmål. Hver en sten bør vendes, siger Socialdemokratiets retsordfører Karen Hækkerup.

Af [Kasper Krogh](#)

Sidst opdateret Søndag den 30. november 2008, 15:21

Efterforskningen af en drabssag bør af princip aldrig efterlade de pårørende i uvished, og derfor bør politiet være varsomme med at lukke sager, hvor der er tvivl om efterforskningen eller omstændighederne for drabet.

Det siger Socialdemokraternes retsordfører Karen Hækkerup som reaktion på, at Berlingske Søndag i dag afdækker flere fejl i efterforskningen af den nu henlagte drabssag om Pia Rønneis død i november 2007 på Københavns Vestegn. En sag, som Vestegnens Politi afviser at tage op igen med henvisning til retsplejeloven.

- Man bør ikke henlægge en sag, som har så mange åbne spørgsmål, og hvor der stadig dukker nye fakta op. Det er derfor fint, at statsadvokaten skal se på, om det er i orden, at man lukker den. Principielt set vil det ikke undre mig, hvis man vælger at tage sådan en sag op igen, så de efterladte kan få en afklaring, når der dukker nye fejl op, siger Karen Hækkerup.

Politiet bør gøre sit yderste

Karen Hækkerup mener, at de efterladte i drabssager har krav på, at politiet gør sit yderste for at vende hver en sten:

- Som i alle drabssager er der pårørende på begge sider, som har krav på at få at vide, hvad der egentlig er sket, også så man kan få afklaret, om den politimæssige indsats var ok. Når politiet i den konkrete sag allerede har indrømmet, at ting kunne være gjort bedre, bør man gøre alt for at finde ud af, hvad der er foregået, siger hun.

Politiinspektør Bent Isager-Nielsen fra Vestegnens politi afviser i Berlingske Søndag at genåbne sagen om Pia Rønnei. Det sker med henvisning til retsplejeloven regler, som siger, at når en mulig gerningsmand er død, som i sagen om Pia Rønnei, skal politiet ikke forfølge sagen videre.

Regler skal ikke stå i vejen

Men hvis reglerne står i vejen for, at en sag efterforskes til bunds, kan det være, at retsplejelovens regler skal revurderes, mener Karen Hækkerup:

- En sådan tolkning af retsplejeloven løser ikke problemet for de efterladte, og det løser heller ikke problemet, når man skal diskutere, om politiet kunne have gjort tingene bedre. Jeg vil tro, at loven giver mening i langt de fleste sager, men når der f.eks. er tale om sager som denne, som både er mystisk og hvor de pårørende beder om, at sagen ikke henlægges, så bør der være særlige omstændigheder som gør, at man kigger på tingene en ekstra gang. Man bør gøre, hvad man kan for at komme så nær en afklaring som muligt. Derfor giver det god mening, at statsadvokaten får mulighed for at kigge på sagen igen.

Krav om retsplejeeftersyn af Rønnei-sag

Vestegnens Politi har erkendt med beklagelse, at der havde været en reel chance for at gribe ind i sagen om Pia Rønneis død 26. november 2007. Privatfoto

SF vil spørge justitsministeren, om retsplejeloven fungerer godt nok, når pårørende efterlades i uvished i drabssager.

Af [Kasper Krogh](#)

Sidst opdateret Søndag den 30. november 2008, 16:25

SF vil afkræve justitsminister Brian Mikkelsen (K) en redegørelse for, om retsplejen fungerer efter hensigten, hvis den bruges som argument for at lukke drabssager, hvor der stadig er tvivl om hvordan og hvorfor en person blev dræbt.

- Justitsministeren skal forklare, om retsplejeloven virkelig harmonerer med, at man i sager som denne, hvor der er så mange uafklarede spørgsmål, vælger at lukke efterforskningen, selv om de pårørende står tilbage med uvished, siger retsordfører Karina Lorentzen fra SF.

Det sker som reaktion på, at Vestegnens Politi har valgt at henlægge drabssagen om Pia Rønneis død fra november 2007, selv om der fortsat dukker nye oplysninger og spørgsmål frem i sagen. I dag stod et vidne frem i Berlingske Søndag og rejste tvivl om politiets konklusioner i sagen mod Pia Rønnei, hvor avisen tidligere har afsløret en række svigt fra politiet side i sagen.

Absurd at lukke sagen

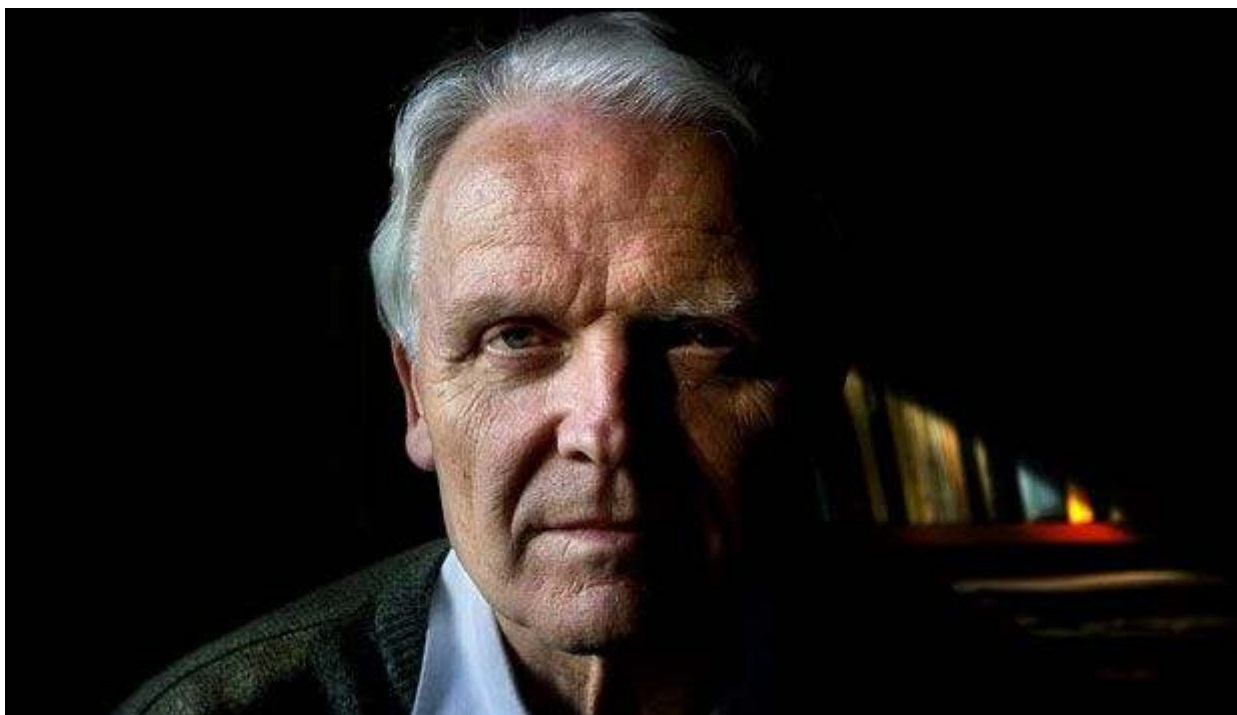
Men Vestegnens Politi afviser at genåbne sagen med henvisning til, at retsplejeloven. ifølge politiinspektør Bent Isager-Nielsen tilsiger politiet at standse efterforskningen i sager, hvor en mulig gerningsmand er omkommet, som det er tilfældet i sagen om Pia Rønnei.

Karine Lorentzen mener, at hensynet til de efterladte bør få politiet til at genåbne sagen:

- Det virker absurd at politiet har lukket sagen så definitivt, når der fortsat dukker nye oplysninger frem. Selvfølgelig kan man sige, at der ikke bør bruges flere ressourcer på en sag, hvor ingen kan stilles til regnskab for det skete. Men jeg synes samtidig, at man bør anerkende, at der faktisk er pårørende som har stor brug for at få kortlagt det her forløb. Derfor bør man genoverveje, om sagen ikke skal tages op på ny.

- Hvis man som pårørende skal komme sig over en så alvorlig ting som et drab, er man nødt til at få fuld klarhed over, hvad der er sket. Så det mest hensynsfulde vil være at få sagen efterforsket til bunds, siger Karina Lorentzen.

Efterladte står uden klagemulighed

Man kan have medlidenhed med de efterladte. Men om en person døde på den ene eller anden måde – f.eks. i en trafikulykke – er ikke politiets opgave at efterforske, siger juraprofessor Vagn Greve. Foto: Arkivfoto: Linda Henriksen

Hvis en formodet drabsmand går med sit offer i døden, lukkes en sag automatisk, også selv om politiet begår fejl i efterforskningen, og drabet ikke er fuldt belyst. Sådan er reglerne, siger professor. Men dem vil flere partier have gransket.

Af [Kasper Krogh og Morten Crone](#)

Søndag den 30. november 2008, 22:30

Pårørende i drabssager kan stå tilbage i uvished og uden reel klagemulighed, fordi politiet lukker nogle sager, før de er helt belyst. Hvis den formodede drabsmand selv dør sammen med sit offer, har politiet nemlig ikke pligt til at fortsætte efterforskningen, selv om alle fakta ikke er belyst, selv om de pårørende efterlyser klare svar, og selv om politiet fejler i efterforskningen.

Som i sagen om Pia Rønneis død, hvor Berlingske Tidende har afsløret klare fejl i politiets efterforskning. Men idet den formodede drabsmand tog Pia Rønnei med sig i døden ved at køre galt med 150 km i timen, er der ifølge politiet ikke grund til at fortsætte efterforskningen, selv om de pårørende ønsker sagen genåbnet. Berlingske fremlagde i går oplysninger, som rejser ny tvivl om efterforskningen, men sagen er og forbliver lukket, idet drabsmanden er død, siger Vestegnens Politi.

Ikke politiets opgave

Politiet er ikke forpligtet til andet, fortæller professor i strafferet Vagn Greve.

»Det fremgår klart af retsplejeloven, at når en person dør, så er en eventuelt straffesag mod vedkommende slut. Man kan have medlidenhed med de efterladte, som ønsker at vide, hvordan deres familiemedlem døde. Men om en person døde på den ene eller anden måde i f.eks. en trafikulykke, er ikke politiets opgave at efterforske i en sådan sag,« siger Vagn Greve.

I Rønnei-sagen blev politiet flere gange per telefon advaret af en nabo om, at noget var galt, men rykkede ikke ud. Det kan de pårørende klage over til politiklagenævnet og statsadvokat. Men de kommer ikke langt med en klage over, at politiet også begik fejl i efterforskningen af Pia Rønneis død senere samme dag, forklarer Vagn Greve:

»Selv hvis politiet laver klare fejl i efterforskningen og f.eks. mener, at en person blev ramt af to skud, men reelt blev ramt af ti, så giver det ingen mening at klage over det, når drabsmanden er død. De pårørende kan formelt klage over fejlene, men det giver ikke mening, for fejlene er irrelevante for, om efterforskningen er afsluttet. De pårørende har ikke rigtigt noget sted at gå hen, men det er et politisk spørgsmål om, hvad de offentlige myndigheder skal tage sig af.«

Uholdbar situation

Flere retsordførere på Christiansborg mener, at de nuværende regler stiller de pårørende i en uholdbar situation. SFs Karina Lorentzen vil bede justitsminister Brian Mikkelsen se på reglerne:

»Ministeren skal forklare, om retsplejeloven virkelig harmonerer med, at man i sager som denne, hvor der er så mange uafklarede spørgsmål, vælger at lukke efterforskningen, selv om de pårørende står tilbage med uvished. Det virker absurd, at politiet har lukket sagen så definitivt, når der fortsat dukker nye oplysninger frem,« siger hun.

Socialdemokraterne opfordrer til, at politiet tager hensyn til de efterladtes ønsker, før en sag lukkes. Formand for retsudvalget Peter Skaarup (DF) vil bede et udvalg, som lige nu kulegraver politiklagesystemet, om at overveje, om det skal være muligt at klage over efterforskningsfejl i denne type sager.

Justitsminister Brian Mikkelsen har ikke ønsket at kommentere sagen, idet de efterladte til Pia Rønnei har klaget til statsadvokaten over politiets beslutning om at henlægge sagen. Den dræbtes kvindes mand, Per Rønnei, håber, at klagen til statsadvokaten kan få sagen genåbnet:

»Der har været så mange fejl og mangler i efterforskningen, at det skrider til himlen. Alligevel vil politiet lukke sagen, og vi står retsløse tilbage.«

Pia Rønnei-sagens største gåde

Foto: Privatfoto

Hvorfor opsøgte Pia Rønnei frivilligt den mand, der havde terroriseret hende i månedsvi? To dokumenter rummer et godt bud på et svar.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Mandag den 1. december 2008, 06:19

Ny viden giver et godt bud på, hvorfor Pia Rønnei selv opsøgte den 60-årige mand, der førte hende og sig selv i døden 26. november 2007.

I ulykkesbilen lå den 53-årige kvindes taske. Indholdet - to dokumenter - kaster nyt lys over en af sagens store gåder: Hvorfor tog Pia Rønnei overhovedet ud til ham?

Pia Rønneis pårørende har i nu mere end et år kredset om spørgsmålet. Politiet er ikke kommet til bunds, men har lukket sagen.

Berlingske Tidende har brugt måneder på at finde et svar, og utallige læsere har henvendt sig til redaktionen med spørgsmål til og bud på gådens løsning.

Alle har været mystificerede over, hvorfor Pia Rønnei tilsyneladende frivilligt ankom og blev set parkere på P-pladsen ved den 60-årige mands hus.

For det står klart, at netop den mand, hun skulle besøge, havde forfulgt og terroriseret Pia Rønnei og hendes familie igennem måneder efter at hun besluttede at afbryde en affære, hun havde haft med ham.

Chikanen omfattede blandt andet en sværm af truende SMSer, breve og fysisk forfølgelse af Pia Rønnei.

Et par måneder før gruset på P-pladsen knasede under Audiens dæk, var truslerne ophørt.

Telefonen løb ikke længere over af truende og krænkende SMSer. Manden viste sig ikke i nærheden af hende eller familiens bopæl.

Da truslerne døde ud, genvandt Pia Rønnei troen på, at hun kunne igen komme til at leve et normalt liv sammen med sin familie i husbåden i Brøndby Havn. Efterhånden som modet steg i hende igen, sagde hun blandt andet om den 60-årige mand, hun gik i døden med:

»Han er jo ikke en Peter Lundin«. Familie holdt op med at låse deres dør, når de var hjemme.

Den 60-årige mand og Pia Rønnei er de eneste, der ved, hvad der skete den formiddag i mandens kolonihavehus. Men et vidne stivnede, da han hørte en kvinde skrig fra nabohuset i den ellers vinterøde kolonihaveforening. Vidnet hørte tre serier af skrig, ledsaget af dybe bump – som fra stump vold.

Vidnet har senere forklaret, at skrigene lød som blev de skreget af en person, som ikke troede, at det nyttede at skrig. Vidnet ringede til politiet. Fire gange. Men politiet kom aldrig.

I stedet blev han selv bedt om at undersøge hvad der foregik hos naboen. Han gjorde, som betjenten sagde. Han måtte kante sig forbi en sort Audi, som holdt med bagsmækken åben bakket helt op til naboens låge.

Skulle have været på arbejde

Det er uafklaret, hvordan Pia Rønneis møde med den 60-årige kom i stand. Manden blev set om eftermiddagen i nærheden af hendes bopæl dagen før hendes død, men det er uklart, om de to mødte hinanden.

Hun blev set tømme sin postkasse om formiddagen d. 26. november, hvor hun egentlig skulle have været på arbejde. Men det står klart, at hun havde ryddet sin kalender netop denne formiddag og flyttet dem til om eftermiddagen. De første aftaler blev strøget allerede dagen forinden. Så hendes familie vidste ikke, at hun ville opsøge den 60-årige, da hun om morgenen sagde farvel til dem den sidste gang.

Pia Rønnei endte sit liv ved Amagermotorvejens afkørsel 22, da hun blev kastet ud af sin egen bil. Kort forinden havde vidner set bilen med den 60-årige ved rattet torpedere en betonpille med 150 kilometer i timen. Det første vidne på stedet fandt Pia Rønnei pakket ind i en dyne. Kun fødderne stak ud.

Afkørsel 22 ligger få hundrede meter fra familien Rønneis hjem. Manden havde efterladt et afskedsbrev i sit hus.

I bilen lå hendes taske. Og i tasken lå de to dokumenter: Et udateret brev på 4,5 sider, hvor den 60-årige med sort kuglepen havde skrevet:»Jeg har ikke truet nogen ... jeg forlanger en forklaring ...«

Brevets sidste sætning er:

»Jeg har kopi af alt.«

Forfølgelse

Det andet dokument fylder to sider og er et af de hårrejsende udskrifter af forfølgelsen af Pia Rønnei. Trussel på trussel. Krænkelser på krænkelser.

Pia Rønneis lange liste over de truende sms'er, hun havde modtaget fra manden står i skarp kontrast til mandens brev, hvor han skriver, at han aldrig har været truende. Med de to dokumenter tegner der sig et oplagt motiv for Pia Rønneis fatale besøg hos manden.

Hun havde før luftet tanken over for Per Rønnei om at konfrontere deres plageånd, men Per Rønnei frarådede det.

I dag er det Per Rønneis konklusion, at hans hustru med overvejende sandsynlighed tog ud til manden kolonihavehus, fordi hun kort forinden havde modtaget brevet i tasken og frygtede, at chikanen skulle begynde forfra.

Hun tog ud til huset for at konfrontere ham.

Herefter gik alt galt.

En række andre mysterier er fortsat ubesvarede:

Manden havde en gummihandske på venstre hånd og tape på fingerspidserne af den højre.

Han havde plast-strips stukket i bukselinningen.

Han medbragte et ladt, oversavet jagtgevær i en taske. Der var en patron i højre kammer og ekstra ammunition.

I tasken lå også en dolk og tre ruller kraftig tape.

Det løber Per Rønnei koldt ned ad ryggen, når han tænker på rekvisitterne.

For hvem forestillede manden sig, at våbenet skulle rettes mod?

Hvad skulle plast-strips og tape bruges til?

Var Pia ikke den eneste i familien Rønnei, der skulle have mistet livet 26. november?

»De mange gåder piner os. Vi forsøger at få politiet til at genoptage efterforskningen ved at klage over, at de har lukket den. Politiet kunne have reddet Pia, men de skulle tvinges til at undersøge deres fejl på den dag, hun døde. Det viser sig, at politiet også har lavet en række fejl i efterforskningen. Men nu siger de blot, at de ikke er forpligtede til at komme til bunds. Det er svært at leve med,« siger Per Rønnei.

Pia Rønneis familie og vidnet fra kolonihaveforeningen klagede i januar 2008 over politiets svigt 26. november 2007. Først kunne politiet ikke finde de tre forskellige betjente, vidnet havde talt med.

Det førte til, at bl.a. genafhøring af vidnet Nino Chieu, der havde hørt kvinden skribe og set Pia Rønneis bil på P-pladsen.

Berlingske Tidende rejste sagen 1. juni efter at have researchet sagen siden januar.

Berlingskes afdækning af historien hjalp hukommelsen på glemte hos en betjent, der nu huskede en samtale med Nino Chieu. De to andre betjente, vidnet talte med, er aldrig fundet.

Berlingskes afdækning af sagen udløste en redegørelse fra Vestegnens Politi, der indrømmede en række fejl. Med redegørelsen ønskede politiet at komme helt til bunds i sagen, der havde kostet to liv.

Men redegørelsen fra Vestegnens Politi rejser nu en ny gåde. Politiet er kommet til kort i forsøget på at finde flere betjente, der kan huske at have talt med Nino Chieu. Der står nemlig intet om Nino Chieus henvendelser i døgnrapporten. (Netop den mangelfulde døgnrapport er senere blevet et centralt tema i reformen af politireformen).

Selv om formålet med redegørelsen var at komme til bunds i Rønnei-sagen, så står der intet i redegørelsen om en rystende oplysning i sagen, som Berlingske nu har afsløret: Et vidne ringede til politiet samme eftermiddag, som Pia Rønnei var død. Han afslørede et dybt kendskab til sagen og sagde, at politiet burde behandle sagen som en drabssag.

Men politiet glemte at notere hans navn og telefonnummer og afskar sig dermed fra et kronvidne i sagen. Politiet glemte også at skrive i rapporten om deres eget svigt, at manden findes derude et sted.

Pia Rønnei er død, men gåderne lever videre.

En direkte udløber af Pia Rønnei sagen er undersøgelsen af de mange politisvigt, der efterfølgende har udløst en reform af politireformen. Politiets mangelfulde arbejde og problemer med udrulningen af politireformen har netop kostet skatteyderne 843 mio. kr. Pengene skal give et bedre politi og forebygge svigt, lyder det fra justitsminister Brian Mikkelsen (K).

Hos Vestegnens Politi vil der ikke blive brugt så meget som en krone mere på efterforskningen af Pia Rønneis død.

DF: Fortsæt efterforskning af Rønnei-sag

Foto: Scanpix

Dansk Folkeparti opfordrer politiet til at lytte til øjenvidne, som søndag stod frem i Berlingske Tidende og fremlagde nye oplysninger i sagen om Pia Rønneis død. Oplysninger, der rejser tvivl om politiets efterforskning.

Af [Kasper Krogh](#)

Sidst opdateret Mandag den 1. december 2008, 08:03

Formanden for Folketingets Retsudvalg, Peter Skaarup, mener, at Vestegnens Politi bør inddrage nye oplysninger i sagen om Pia Rønneis død, som Berlingske Søndag fremlagde i går. Her stod et vidne til den trafikulykke, som i november 2007 kostede Pia Rønnei og hendes formodede drabsmand livet, frem med oplysninger, der strider mod politiets konklusioner i sagen.

Vidner fortalte bl.a., hvordan en forrude, som Pia Rønnei ifølge politiet blev kastet gennem, da hun døde, ikke var knust, da vidnet ankom til ulykkesstedet. Oplysninger, der rejser fornyet tvivl om politiets efterforskning af en sag, som for nylig blev lagt på hylden af politet med henvisning til, at drabsmanden var død. Men politiet bør tage de nye oplysninger til efterretning, mener Peter Skaarup.

- Det er en dybt ulykkelig sag, fordi der står efterladte tilbage som, specielt efter artiklen som Berlingske bragte søndag, mener, at nogle ting er uafklarede og ikke undersøgt ordentligt. Uanset hvem, der har skylden og hvad der er sket i sagen, er det rart at få vished omkring de ting her. Så min opfordring skal være, at politiet kigger på den oplysning en gang til. Det er selvfølgelig op til politiet at afgøre, om man skal det. Men når man læser artiklen i

Berlingske, er der en uoverensstemmelse mellem det, som politiet siger, og det vidnet siger, og det kan undre, siger Peter Skaarup.

Flere partier undrer sig

I går udtrykte også retsordførerne fra SF og S bekymring over, hvis politiet er for hurtige til at lukke drabssager, hvor den formodede drabsmand selv er død. Det kan nemlig efterlade de pårørende i uvished om, præcis hvordan deres kære blev dræbt og - som professor i strafferet Vagn Greve påpeger i dagens Berlingske - uden reel mulighed for at anke politiets beslutning om at anke sagen. Justitsministeren skal nu se på reglerne for retsplejeloven efter ønske fra SF. Peter Skaarup mener, at et udvalg, som allerede ser på reglerne for politiklagesystemet, også skal se på denne type sager:

- I forbindelse med de overvejelser, der er om en ændring af politiklagesystemet, bør man se på muligheden for, at man også skal kunne klage og rejse spørgsmål om efterforskning af sager i visse specielle sager som denne.

Justitsminister er tavs

De efterladte til Pia Rønnei har nu klaget til statsadvokaten over, at politiet har standset efterforskningen. Justitsminister Brian Mikkelsen vil derfor ikke kommentere sagen konkret, men siger via en skriftlig udtalelse:

- Jeg forstår, at Københavns Vestegns Politi har afsluttet efterforskningen af omstændighederne omkring Pia Rønneis tragiske død, og at politiet har besluttet at henlægge sagen. Jeg forstår også, at beslutningen om at henlægge sagen er påklaget til Statsadvokaten for Nordsjælland og Københavns Vestegn, der endnu ikke har truffet afgørelse i sagen. Jeg finder derfor ikke, at jeg bør udtale mig om sagen.

Disse omkomne kunne politiet have hjulpet

Sagen om Pia Rønnei står ikke alene. Siden 1. januar 2007 er ialt ni personer omkommet i otte sager, hvor politiet kunne have gjort en forskel. Få et overblik over sagerne her.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Mandag den 1. december 2008, 10:26

Pia Rønnei døde 26. november 2007, selv om et vidne med fire opkald til politiet forsøgte at tilkalde hjælp, da han hørte skrig og bump fra nabohuset. Politiet kom aldrig. Sagen om Pia Rønnei står ikke alene. Siden 1. januar 2007 er ialt ni personer omkommet i otte sager, hvor politiet kunne have gjort en forskel.

*Sagen om den knivdræbte 17-årige Monica fra Hjørring. Politiet afviser fejl.

*Sagen om en 55-årig mands død på en rastepads i Sønderjylland. Statsadvokat kritiserer politiet. Er påklaget til Rigsadvokaten.

*En mand fra Holbæk blev dræbt af sin søn. Klagesag verserer.

*En syg og hjælpeløs person afgik ved døden i København. Alarmcentral og politi afviser fejl.

*En psykisk syg mands død på bostedet Møllegården i Vejle. Politiet erkender kommunikationsfejl.

*Sagen om Pia Rønnei, hvor også en 60-årig mand omkom. Politiet erkender fejl.

De seks sager med de syv dødsofre er beskrevet i Rigspolitiet undersøgelse af svigt, som er en af konsekvenserne af Pia Rønnei sagen. Undersøgelsen dækker fra starten af politireformen i 2007 og frem til 1. august i år. Desuden er Berlingske Tidende bekendt med disse sager:

*I 2007 omkom en 59-årig mand fra Rødkjærsbro. Manden var beruset, hjælpeløs og døde, selv om flere vidner havde tilkaldt politiet.

*I august i år faldt en kvinde om på gaden i Aalborg. Kvinden var beruset. Politiet kom ikke. To timer senere døde hun. Politiet erkender fejl.

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg træder tilbage

Foto: Liselotte Sabroe

Opdateret 20.15: Efter aftale med justitsminister Brian Mikkelsen stopper rigspolitichef Torsten Hesselbjerg. Fratrædelsen kommer efter massiv kritik af politireformen.

Af [Jesper Woldenhof](#)

Torsdag den 11. december 2008, 19:30

Efter aftale med justitsminister Brian Mikkelsen stopper rigspolitichef Torsten Hesselbjerg.

- Torsten Hesselbjerg har efter aftale med mig besluttet at fratræde stillingen som rigspolitichef ved årets udgang. Torsten Hesselbjerg har som rigspolitichef siden 2000 ydet en stor og værdifuld indsats, men vi er enige om, at det i den nuværende situation er den rigtige beslutning, siger justitsminister Brian Mikkelsen til ministeriets hjemmeside..

Meddelelsen om Torsten Hesselbjergs afgang kommer efter et halvt år med massiv kritik af politireformen. Berlingske Tidende har i serien "Forbrydelsen" beskrevet, hvordan politiet i en række tilfælde ikke har rykket ud til borgere med behov for assistance.

Rønnei-sagen startede kritikken

Sagen begyndte, da Berlingske Tidende i maj fortalte historien om Pia Rønneis voldsomme død. Et vidne havde ringet fire gange til politiet, men politiet havde undladt at rykke ud.

Siden kunne Berlingske Tidende i samarbejde med borgerne afdække, at politiet i en række tilfælde havde undladt at rykke ud til borgere i nød.

De mange borgerhenvendelser var en medvirkende årsag til, at Rigspolitiet bad landets politikredse om at lave en opgørelse over, hvor mange tilfælde af mulige svigt, der havde været. Det blev i alt 298 sager.

Kritikken af reformen medførte, at partierne bag reformen måtte bruge 850 millioner kroner i forbindelse med finanslovsaftalen for at rette op på problemerne.

Torsten Hesselbjerg har også tiltrukket sig opmærksomhed i pressen på grund af sine udlandsrejser. Han måtte betale penge tilbage fra en rejse til Brasilien, hvor han deltog i et møde i Interpol. Senest er rigsrevisionen begyndt at se kritisk på rigspolitichefens øvrige rejser.

Torsten Hesselbjerg tiltræder en stilling som kommitteret på Justitsministeriets område, fremgår det af meddelelsen.

Rigspolitichefen selv ønsker ikke at kommentere den dramatiske situation, oplyses det torsdag aften i Rigspolitiet til Ritzau.

DF: Rimeligt at han stopper

Dansk Folkeparti tager Torsten Hesselbjergs fratrædelse til efterretning. Socialdemokraterne vil fastholde både den tidligere og den nuværende justitsminister på deres ansvar.

Af [Kasper Krogh](#)

Sidst opdateret Torsdag den 11. december 2008, 20:24

Rigspolitichef Torsten Hesselbjergs fratrædelse bliver taget til efterretning af både Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne.

Begge partier har været kritiske over for Hesselbjerg, og Dansk Folkepartis retsordfører Peter Skaarup mener nu, at fokus skal rettes mod at finde en afløser med bred ledelseserfaring, der kan få den kuldsejlede politireform tilbage på skinner.

- Det er ikke nogen hemmelighed, at vi har ønsket at reformen fik en ny start, og vi har med finansloven fået sat penge af til, at der kommer 250 HK'ere som kan afløse betjente på kontorarbejdet og vi har fået 300 ekstra betjente og mere styr på ledelsesforholdene i form af det arbejde, som nu laves, siger Peter Skaarup og fortsætter:

- Men med til at man får givet reformen en ny start er bestemt også, at man på centralt ledelsesplan hos politiet skal være med til at give den en ny start. Der har man både retfærdigt og uretfærdigt hos mange slået på, at man ikke var så godt besat på rigspolitichefposten. Og derfor synes vi det er helt ok, at man nu finder en anden.

Socialdemokrater vil holde fokus på ministre

Socialdemokraternes retsordfører, Karen Hækkerup, siger om Hesselbjergs afgang:

- Der skal ikke være nogen tvivl om, at S ikke har været begejstre for alt, hvad der er kommet fra Hesselbjergs hånd og vi har også offentligt kritiseret dele af hans arbejdsindsats, siger hun.

Partiet vil dog fortsat holde fokus på skiftende ministres ansvar for reformen:

- Hvis regeringen og Justitsministeren tror, at den ved at afskedige Hesselbjerg eller lave en aftale om, at han fratræder, tror, at den kan fratage sig det politiske ansvaret for at reformen er kuldsejlet, så tager de fejl. Det ansvar er deres alene. Den kuldsejlede reform er primært den tidligere justitsminister Lene Espersens ansvar og nu Brian Mikkelsens. Så man skal ikke forsøge at tørre fødder i Torsten Hesselbjerg. Men dermed ikke sagt at det ikke kan være fornuftigt at der kommer nye øjne og hænder på til at få reformen til at køre videre, siger Karen Hækkerup.

Minister ofrer rigspolitichefen

Af [Morten Crone og Morten Frich og Kasper Krogh](#)

Torsdag den 11. december 2008, 22:30

Justitsminister Brian Mikkelsen har presset rigspolitichef Torsten Hesselbjerg til at tage sin afgang. Politichefen stopper ved årsskiftet.

Justitsminister Brian Mikkelsen (K) ofrede sent i går rigspolitichef Torsten Hesselbjerg for at genskabe tilliden til dansk politi. Efter måneders kritik af politireformen her i Berlingske Tidende og mere end 300 sager om politisvigt udsendte Justitsminister Brian Mikkelsen en kortfattet pressemeddelelse:

»Torsten Hesselbjerg har efter aftale med mig besluttet at fratræde stillingen som rigspolitichef ved årets udgang«, skriver Mikkelsen og tilføjer:

»Vi er enige om, at det i den nuværende situation er den rigtige beslutning.«

Hesselbjerg havde ellers først kontraktudløb i 2011 og nød bred opbakning fra topembedsmændene i det Justitsministerium, han i sin tid forlod som chef for lovkontoret. Men skønt han regnes for en fremragende jurist, har ministeren længe betragtet ham som fejlcastet som øverste chef for et moderne, effektivt politi, erfarer Berlingske.

Torsten Hesselbjerg har angiveligt ikke kommunikeret klart nok til at begejstre et politikorps i opbrud og anses heller ikke for den rette til at genskabe befolkningens tillid til, at politiet kommer, når man ringer.

pressemeddelelsen fremgår, at Torsten Hesselbjerg nu tiltræder en stilling som kommitteret på Justitsministeriets område.

Dansk Politiforbund kalder Hesselbjergs afgang »lousy timing« efter en periode med relativ ro om reformen og ekstra 843 mio. kroner til politiet ved finanslovforhandlingerne. På begge sider af regeringen hilses hans afgang dog velkommen af både DF og S.

Det har ikke været muligt at få en kommentar fra rigspolitichefen, der ikke ønsker at kommentere sagen.

Minister ofrer rigspolitichef

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg forlader sit job ved årsskiftet. Foto: Søren Bidstrup

Torsten Hesselbjerg stopper i jobbet som landets øverste politimand efter et år som årets hårdest pressede offentlige topchef.

Af [Morten Crone og Morten Frich og Kasper Krogh](#)
Sidst opdateret Torsdag den 11. december 2008, 22:46

Torsten Hesselbjerg er en mand, som med egne ord arbejder hele tiden. Men selv om hans arbejdskapacitet er berygtet, har det tilsyneladende ikke styrket tilliden hos hans øverste politiske chef, justitsminister Brian Mikkelsen (K). Dertil har han gjort alt for mange sager alt for svære at håndtere for både ham selv og hans nærmeste medarbejdere og chefer.

Politireformen, som har vendt op og ned på dansk politi, skulle have været hans svendestykke. Men reformen, der blev planlagt under den nuværende konservative partileder Lene Espersen, kørte af sporet i sommer. Den blev afsporet af ganske almindelige mennesker, der er opdraget til, at når alt andet svigter, kan man altid ringe til politiet. Men de oplevede, at politiet ikke kom.

Indtil i foråret nød Torsten Hesselbjerg derfor politisk beskyttelse af den borgfred, der gjorde politireformen urørlig. Betjentene var brokkehoveder, der ikke var omstillingsparate. Og Torsten Hesselbjerg manede til tålmodighed og afviste de fleste problemer såvel som enkeltsagerne, som blev behandlet som det, de var: Enkeltsager.

Det kunne godt være, at der skete en fejl hist og pist. Men Hesselbjerg kunne blandt andet fremvise en række tal, der gav et billede af et politi, der samlet set blev stadigt mere effektivt.

Hovedargumentet fra politichefen var, at responstal viste, at politiet aldrig har været bedre til at rykke ud. Borgerne kunne altså være helt rolige.

Og dog. Berlingske Tidende havde siden januar arbejdet på at afdække den 53-årige Pia Rønneis tragiske død sidste år. I artikler bragt fra 1. juni frem til i dag har avisen beskrevet, hvordan politiet havde en chance for at redde hende. I stedet endte hun sit liv ved Amagermotorvejens afkørsel 22, kørt i døden af en jaloux mand, hun engang havde haft et forhold til. Trods fire opkald fra et vidne rykkede politiet ikke ud.

Politiet kom ikke

På baggrund af sagen stillede Berlingske Tidende et enkelt spørgsmål: Kommer politiet, når du ringer?

Mange læsere svarede »nej«.

Og så fik Torsten Hesselbjerg et problem, han ikke kunne komme uden om, uanset hvor meget han arbejdede.

Sagerne væltede ind, og Berlingske Tidende lagde dem på et Danmarkskort, hvor tusinder af læsere i hele landet fulgte med i beretninger om det, vi i dag kender som »politisvigt«. Mange sager var ganske alvorlige. Så alvorlige, at politiforbundet på et møde 18. juni i Justitsministeriet på baggrund af Berlingske Tidendes kortlægning krævede en landsdækkende undersøgelse. En undersøgelse, der for første gang skulle give danskerne indtryk af, hvor ofte politiet ikke lever op til danskernes forventninger til etaten.

I Rigspolitiets eget blad ønskede Hesselbjerg sine 14.000 medarbejdere god sommerferie med et citat fra Grundtvig: »Har hånd du lagt på Herrens plov, da se dig ej tilbage«.

Det var hans måde at bede medarbejderne lægge måneders fortrædeligheder og problemer med at få den nye organisation til at virke bag sig.

Før Torsten Hesselbjerg selv havde sluppet en rapport om politisvigt i september, offentliggjorde Berlingske Tidende indholdet: Der var 300 sager, et antal, der sendte retsfolkene i det højrøde felt. Det stod klart, at telefonbetjeningen af borgerne var katastrofal, og at der i mange tilfælde var tale om svigt af borgerne, der kunne relateres direkte til politireformen.

Svigtsagerne ville ikke gå væk, og på Christiansborg måtte forbløffede retspolitikere til at give reformen kunstigt åndedræt. Stolen rystede under Hesselbjerg. En rejse til Rio for skatteydernes regning gjorde det ikke lettere for hans arbejdsgiver, men Hesselbjerg holdt fast.

Med 843 mio. kroner i finanslovsforhandlingerne ville politikerne mane enhver tvivl om viljen til at investere i dansk politi i jorden. Det var mere end det dobbelte af det, reformen oprindeligt havde kostet. På Polititorvet blev den gave opfattet som lidt af et dødsbys. For når nu pengene ikke længere var et problem, hvad var så?

I går svarede Brian Mikkelsen på det spørgsmål. Per 1. januar er Torsten Hesselbjerg ikke længere rigspolitichef.

Fogh: I må spørge Brian om Hesselbjerg

Foto: Rune Evensen

Statsminister Anders Fogh Rasmussen (V) ”tager til efterretning” at justitsministeren har ofret rigspolitichef Torsten Hesselbjerg. Han kan ikke forklare baggrunden.

Af [Uffe Tang](#)

Sidst opdateret Fredag den 12. december 2008, 06:59

BRUXELLES. Statsminister Anders Fogh Rasmussen (V) ved tilsyneladende ikke, hvad der er sket omkring rigspolitichef Torsten Hesselbjerg, siden han for en måned siden fik hele 843 millioner gode danske kroner til at rette op på politireformen.

Den gang havde justitsminister Brian Mikkelsen (V) tillid til, at Hesselbjerg, der ellers havde stået i spidsen for den kuldsejlede reform, var manden, der skulle redde stumperne.

I går slap tilliden op, og Brian Mikkelsen og Torsten Hesselbjerg blev ”enige om”, at Hesselbjergs afgang ”i den nuværende situation er den rigtige beslutning.”

Hvad det præcist dækker over, kunne statsminister Anders Fogh Rasmussen i aftes ikke svare på.

- Jeg tager det til efterretning. Og der er ikke andet at sige til det, at jeg tager det ad notam, og så går der en proces i gang øjeblikkeligt med at finde en afløser, sagde han på et pressemøde efter gårsdagens forhandlinger ved det igangværende EU-topmøde i Bruxelles.

Hvad er det for en situation, justitsministeren sigter efter, når han skriver, at det i den nuværende situation er bedst, at Hesselbjerg fratræder?

- Jeg har ikke talt med rigspolitichefen. Jeg ved ikke sådan præcist, hvilke omstændigheder, der indgår i den beslutning, men alle ved jo, at der i den seneste tid har været en voldsom offentlig debat om blandt andet gennemførelsen af politireformen. Men det kan jeg jo ikke vide nærmere om. Og derfor må jeg sige for min part, at jeg tager beslutningen til efterretningen.

Men har du ikke været orienteret om, at det her ville ske?

- Jo.

Men for kort tid siden gav I 850 mio til at redde politireformen, og man mente stadig, at Hesselbjerg var den rigtige til at stå i spidsen for arbejdet. Hvad er der sket i mellemtiden?

- Det må I snakke med justitsministeren om. Det har jeg ingen kommentar til.

Så du er ikke vidende om, at der er sket en ændring i forholdene, siden man gav 850 millioner og lod ham stod i spidsen for arbejdet og til nu?

- Jeg kan helt henholde mig til den udtalelse, der er sendt ud, i forbindelse med at beslutningen er blevet offentliggjort.

26 sager om politisvigt skjult

Foto: Erik Refner

Politiledelse skjulte bunke med alvorlige sager om politisvigt i Lene Espersens store undersøgelse af den mislykkede reform. Justitsministeriets departementschef beklager.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Lørdag den 13. december 2008, 21:44

Justitsminister Lene Espersen (K) lovede i sommer, at alle politisvigt skulle frem i lyset, da hun lancerede Danmarks første undersøgelse af politiets problemer med at betjene danskerne efter politireformen.

Men virkeligheden er en helt anden. Hos Midt- og Vestsjællands Politi fejede ledelsen 26 sager ind under gulvtæppet, selv om flere involverede betjente forsøgte at få dem frem i lyset. Politiledelsen skjulte sagerne, der ellers ville have gjort politikredsen til uofficiel Danmarksmester i mulige svigt.

I den mørkelagte bunke er grelle eksempler på elendig telefonbetjening samt svigtsager, hvor der slet ikke eller for sent er rykket ud til igangværende tyverier og flere overfald. I en sag afslutter en borger direkte sit klagebrev med en bøn, om at de ansvarlige får besked – »bl.a. regeringen«.

Kommissoriet bag Lene Espersens undersøgelse lægger umiddelbart op til en kulegravning af alle former for svigt, men konkret nævnes kun klagesager og sager omtalt i pressen. Det betyder, at politiet kunne skjule en række alvorlige sager, fordi ingen havde klaget formelt, og fordi pressen ikke kendte til dem.

Departementchef beklager

Både Rigspolitiet og Justitsministeriet fastholder, at de har ønsket alle sager frem i lyset.

Justitsministeriets departementschef Michael Lunn har ikke ønsket at lade sig interviewe, men skriver i en e-mail:

- Hvis der under udarbejdelsen af redegørelsen har været tvivl om, hvilke sager der skulle medtages, så er det naturligvis beklageligt. For hensigten har selvfølgelig været at skabe et samlet og dækkende overblik.

Vicerigspolitichef Erik Justesen siger, at Rigspolitiet har bedt politikredsene om alle sager.

- Nu viser det sig så, at et mindre antal ikke er kommet med. Men det ændrer intet ved redegørelsens samlede konklusion.

Politidirektør Anders Linnet fra Midt- og Vestsjællands Politi siger, at flere af de ikke offentliggjorte sager burde have været med i redegørelsen:

- Dette er selvsagt beklageligt.

Politiforbundets formand Peter Ibsen bruger ordet »forfærdeligt« om de aldrig offentliggjorte svigtsager.

Daværende justitsminister, nuværende erhvervs- og økonomiminister Lene Espersen (K), har ikke ønsket at kommentere sagen.

Historien om de hemmelige sager

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg bliver fjernet fra sin post fra årsskiftet, oplyste den nye justitsminister Brian Mikkelsen i en kort meddelelse torsdag aften. Foto: Jens Astrup

Justitsminister Lene Espersen (K) offentliggjorde i september 300 sager, hvor danskere følte sig svigtet af politiet efter politireformen. Men der var flere sager, og det vidste politiet, kan Berlingske Tidende i dag afsløre. Uhyrlige sager om elendig telefonbetjening samt manglende og alt for sene udrykninger til alt fra overfald, biltyverier og igangværende indbrud. Læs her historien om en liste over de hemmelige sager om politisvigt efter en mislykket reform.

Af [Morten Frich og Morten Crone](#)

Sidst opdateret Lørdag den 13. december 2008, 21:44

Kort før midnat en fredag aften i maj cyklede en 16-årig pige gennem lillebyen Høng på Sjælland, da hun hørte en bil nærme sig bagfra. Den kørte stærkt.

Bilen bremsede pludselig kraftigt op og kørte ind foran hende. Endnu inden bilen holdt stille, sprang en mand på 18-20 år ud ad den bordeaux Nissan Sunnys venstre bagdør. Manden var kraftigt bygget, så pigen, og han havde et stort, mørkt og krøllet hår. Han løb efter hende og forsøgte at rive hende af cyklen med et fast greb i hendes skulder. Han virkede beruset, og den 16-årige pige var rædselsslagen.

Det lykkedes pigen at rive sig løs. Hun flygtede over vejen, hvor en anden bil passerede i det samme. Hun viftede desperat med armene for at få føreren til at standse. Bilen fortsatte, men det var, som om bilen kom mellem hende og hendes forfølger, og gav hende tilpas stor afstand til at hun kunne nå at skjule sig i en have.

Den 16-årige ringede til sin mor. Moderen lyttede til sin chokerede datters historie og ringede straks til politiet på telefon 114.

Med det opkald skrev moderen sig ind i en lang historie med hundredevis af danskere fra Lohals til Hjørring, som har haft akut brug for politiets hjælp, men som blev ladet i stikken. Telefonbetjeningen af moderen svigtede fuldstændigt.

Moderen kom ikke igennem ved sit første opkald. Hun ringede igen og blev bedt om at taste sit postnummer ind. Ventetid, ventetid, ventetid. Omsider kom hun igennem – til Københavns Politi, hvortil opkaldet blev omstillet, fordi den ikke blev taget på den nærmeste politistation. De bad hende ringe 114 igen. Hun skulle have fat i Roskilde.

Moderen gik i panik og ringede alarm 112. Hun blev bedt om at ringe 114. Nu var der ikke mere tid at spille – hun måtte tage sagen i egen hånd: Moderen ringede i stedet til sin søn, der arbejdede som vagtmand i Høng. Tilfældigvis havde han netop været i kontakt med en patruljevogn oppe på Centervej. Han skulle nok få politiet til at komme, lovede han. Derpå susede moderen til Høng for at hjælpe sin datter.

Da hendes søn, vagtmanden, fik kontakt med patruljevognen, og politiet kom, var Nissan Sunny'en over alle bjerge.

I dag ved vi, at bilen, ført af en 18-årig og – ifølge en stribe vidner – beruset mand fortsatte direkte fra Høng mod Slagelse, hvor bilen med alt for høj fart og i den forkerte vejbane dræbte en 34-årig knallertkører. Knallertkøreren knuste forruden, hvilket blot fik føreren til at stikke hovedet ud gennem sideruden for at kunne se noget, mens han flygtede fra gerningsstedet.

Høng-sagen er et skoleeksempel. På fejl, der kan rettes og ting, der kan læres efter den store, meget udskældte politireform. En reform, som skulle effektivisere ordensmagten og sende flere betjente på gaden, men som i praksis har ført til fejl på fejl i den borgernære service og endte med at koste rigspolitichef Torsten Hesselbjerg embedet.

Eller det vil sige: Høng-sagen kunne være blevet et skoleeksempel.

For man bladrer forgæves efter en omtale af sagen i Danmarks første landsdækkende analyse af politisvigt. Få måneder efter sagen i Høng offentliggjorde regeringen en rapport om ca. 300 sager, hvor danskere har klaget over elendig telefonbetjening samt sen eller helt manglende udrykning efter den historiske politireform.

DAVÆRENDE JUSTITSMINISTER Lene Espersen (K) bedyrede, da hun bestilte analysen, at alt skulle lægges frem. Politiet skulle lære af fejlene.

Men der er ikke ét ord om den 16-årige i rapporten. Og det er ikke en fejl: En stribe andre sager er holdt helt udenfor svigt-analysen.

Midt- og Vestsjællands Politi, hvorunder Høng hører, opgiver i svigtanalysen 44 sager fra kredsen. Men derudover findes der en bunke af svigtsager, som er »IKKE medtaget«, og som tæller 26 oplagte svigtsager. Argumentet for at tage mange af svigtsagerne ud lyder: Pressen opdagede dem ikke – og borgerne indsendte aldrig en formel klage. Ergo var der ingen sag.

Men fejlene i mange af de ikke medtagne sager hos Midt- og Vestsjællands Politi er lige så alvorlige som i de offentliggjorte.

Her en anden af de ikke medtagede sag fra politikredsen:

En kvinde i Greve vågnede en nat klokken 04.00 ved larm fra parkeringspladsen foran hendes bolig. Fra sit vindue så hun tre unge mænd i færd med at starte en bil. Hun var sikker på, at der var tale om et tyveri og ringede til politiet. Mændene baksede med bilen over de næste tre kvarter, og i den periode ringede kvinden til politiet tre gange. Imens kom gerningsmændene til at køre den stjalne bil ind i en anden. Politiet kom aldrig, og gerningsmændene endte med at forlade stedet til fods.

Da en betjent kom ud på gerningsstedet dagen efter og traf øjenvidnet, noterede han tørt i en rapport:

»Jeg beklagede politiets manglende indsats i sagen og skrev et påkørselskort«.

I bunken af aldrig offentliggjorte sager er også flere manglende eller alt for sene udrykninger til voldelige overfald.

På Holbæk Station så en togpassager et voldsomt overfald på en ung mand, som blev sparket og slået af fem-seks andre unge. Manden kom igennem til 112 efter tre »ring«, men blev bedt af vagthavende om at ringe 114 i stedet. Da han ringede 114, oplyste en stemme, at han var nummer tre i køen, og derefter opgav manden.

Ligeledes i Holbæk, hvor justitsminister Brian Mikkelsen fra lov og orden-partiet Det Konservative Parti er valgt, blev en 16-årig dreng overfaldet af en gruppe unge på en skøjtebane. De slog og sparkede ham, og den 16-årige flygtede ind i en Matas-butik, hvor han ringede 112. Han blev afvist og bedt om at ringe 114 i stedet. Matas' personale forsøgte at ringe 114, men fik angiveligt intet svar. Først da personalet fandt lokalnummeret til stationen i Holbæk, dukkede politiet op.

De 26 sager skulle aldrig være kommet til hverken offentligheden eller Folketingets kendskab. Berlingske Tidende begærede aktindsigt i dokumenterne for tre måneder siden, men fik først adgang til at gennemgå de hemmelige sager side for side for nylig. Da avisen bad om kopier af dokumenterne, svarede juristerne, at det krævede åbning af en ny sag, som kan tage måneder.

Det kan virke helt uforståeligt, at disse og andre alvorlige politisvigt blev sorteret fra af Midt- og Vestsjællands Politi.

Men hvis man nærmere vil forstå, hvorfor der i én politikreds kan ligge 26 ikke medtagne sager, bliver man nødt til at se på svigtanalysens tilblivelse.

UNDERSØGELSENS KOMMISSORIUM blev til efter et møde 18. juni 2008 på justitsminister Lene Espersens kontor med ministeren for bordenden. Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg stillede i fuld uniform. Efter flere ugers skriverier i Berlingske Tidende om alvorlige politisvigt, som såede tvivl om, hvorvidt borgerne kunne regne med at politiet kom, når de havde brug for hjælp, ringede hans telefon, mens han var på vej ind i et fly til Aalborg. Ministeren ville kulegrave svigtene. Han måtte gøre omkring på selve trappen.

Fra ministeriet deltog departementschef Michael Lunn med flere andre ledende embedsmænd. Politiforbundets formand Peter Ibsen ankom som den sidste.

Flere mødedeltagere beskriver, at der var enighed om, at alt skulle frem.

»Vi skulle til bunds. Det var den eneste måde at genvinde befolkningens tillid på,« siger Politiforbundets formand Peter Ibsen.

Den ånd afspejler sig umiddelbart også i kommissoriet, som ved første øjekast synes at lægge op til en bred og dyb undersøgelse:

»Redegørelsen skal omfatte konkrete sager, hvor en borger – som ønsker politimæssig bistand (»udrykning«) – ikke har kunnet komme (hurtigt nok) i kontakt med politiet og/eller har oplevet, at politiet ikke er kommet (hurtigt nok) til stede.«

Det er svært at få andet indtryk, end at alle politisvigt skal frem i lyset.

Alligevel indskrænkes undersøgelsen voldsomt. Analysen skæres til, så den omhandler »klagesager« og »sådanne konkrete sager i øvrigt, der har været omtalt i medierne«. Og det gælder ikke bare Midt- og Vestsjællands Politi. Selv om politikredsene har offentliggjort enkelte sager, hvor der hverken er tale om pressesager eller formelle klagesager, er der tale om et absolut fåtal ud af de 300 politisvigtssager.

Sager, hvor borgere ringer rasende ind til politiet, men undlader at klage formelt – typisk efter mundtlige forklaringer eller undskyldninger fra ledende politifolk – medtages typisk slet ikke. Der findes et gammelt ord for den slags i politiet – at »vaske« sager.

Mange af de danskere, som de seneste måneder er stået frem i Berlingske Tidende, kan fortælle historien om besøg af ledende politifolk, undertiden i fuld uniform, som har taget sig tid til at drikke mange kopper kaffe med utilfredse borgere. Og de fleste af dem, der får et sådan besøg, ender med aldrig at indgive en formel klage.

DER FINDES OGSÅ de sager, hvor betjentene selv rapporterer om borgere, som har fået en helt urimeligt behandling.

Begge type sager – de selvrapporterede og de »vaskede« – kan være lige så alvorlige og gode at lære af som de offentliggjorte svigt. Moderen i sagen fra Høng klagede aldrig formelt. Men politiet kendte udmærket sagen, og mindst en betjent syntes, at den var så vigtig, at den skulle ind i den store svigtundersøgelse.

En kvindelig betjent satte sig faktisk ned og beskrev hele hændelsesforløbet i en særlig blanket til »sager omfattet af undersøgelsen vedrørende landsdækkende undersøgelse af klager over politibetjeningen (politisvigt)«. Hun er i øvrigt ikke den eneste betjent i kredsen, som har set ledelsen pille en sag ud af bunken, som aldrig blev offentliggjort.

Midt- og Vestsjællands Politi har givet følgende begrundelse for at fjerne politisvigtet: »Ikke medtaget, da hverken konkret klage eller pressesag.«

I et tilfælde nærmest trygler en borger om, at oplysninger om telefonsvigt kommer videre til de ansvarlige.

I en af de hemmelige sager ville en medarbejder hos en SFO i Køge gerne anmelde, at to store udendørs trampoliner var skåret op af hærværksmænd. Der var video med gerningsmændene. Men efter fem opkald mandag og fem tirsdag opgav medarbejderen at komme igennem til Køge Politi. Medarbejderen fik i stedet et direkte nummer af Roskilde Politi. Som heller ikke blev taget.

Hvad skal man gøre for at komme igennem, spurgte den frustrerede SFO-medarbejder – og tilføjede:

»Håber klagen vil komme videre til de rette personer (bl.a. regeringen).«

SFO-medarbejderen havnede på listen over ikke medtagne sager.

”Som politimand har jeg det meget dårligt med det her”

Foto: Martin Foldgast / Scanpix

26 skjulte sager om politisvigt hos Midt- og Vestsjællands Politi ryster Politiforbundets formand, Peter Ibsen. Læs her Berlingske Tidendes interview med formanden.

Af Morten Crone og Morten Frich
Sidst opdateret Lørdag den 13. december 2008, 21:47

Da landets 12 politidirektører i sommer blev bedt om at lægge deres kendskab til politisvigt på bordet i den landsdækkende analyse, der skulle genoprette tilliden til politiet, var det langt fra alt, der blev lagt frem. Politiforbundets formand Peter Ibsen er rystet over, at politidirektøren for Midt- og Vestsjællands Politi, Anders Linnet, har tilbageholdt 26 sager.

Politiformanden gruer nu for, om landets øvrige direktører har tilbageholdt sager.

Peter Ibsen, hvad er din kommentar?

- Vi skulle til bunds. Det ryster mig, hvis det ikke er hvad, der er sket. Forholder det sig sådan, må der være en rigtig, rigtig god forklaring. Ellers kommer hele undersøgelsen til at ligge i et skær af, at nogen har ønsket at holde sager skjult. Det var jo netop formålet med undersøgelsen, at vi skulle helt til bunds, så vi kunne sige til befolkningen: Vi lægger alt frem, så vi kan få en ny start. Som politimand har jeg det meget dårligt med det her. Det er helt uacceptabelt.

Uanset at du mente, at formålet var at man skulle til bunds, er det faktisk ikke det, politidirektørerne har opfattet. De mener, at de fik besked på at lave en undersøgelse af formelle klagesager og sager, der har været omtalt i pressen. Den er en formulering går igen i snart sagt samtlige kredsdirrektørers redegørelser. Hvad siger du til det?

- Det ligner et design af en undersøgelse, hvor formålet er at give så få sager som muligt. Det er ikke hvad jeg forlangte til mødet, hvor det blev besluttet at sætte en undersøgelse i søen. Det her er helt utroligt.

Så det er ikke med din accept, at politidirektørerne har fået mulighed for at lade deres redegørelser være meget snævre?

- Nej. Ved kun at redegøre for sager, hvor der har været tale om formelle klager og pressesager, afskærer det jo eksempelvis mine medlemmer fra at gå til politidirektøren og få taget sager med, der ikke er klagesager, og som pressen ikke har opdaget. Det afskærer også borgere fra at påpege problemer uden decideret at klage. Begge dele er oplysninger, der er relevante for undersøgelsen. Det viser sagen fra Midt- og Vestsjællands Politi.

Ledelsessvigt

I den bunke af sager, der ikke er fremlagt, er der faktisk eksempler på betjente, der har bedt om at få sager med. Hvad siger du til det?

- Når politifolk står frem over for ledelsen i håbet om, at de kiksere, de har kendskab til, bliver lagt frem, så luften kan blive rensset, så svigter ledelsen deres ansvar ved ikke at gøre det. Det er uantageligt. Det mindste ledelsen kunne gøre var at skrive, at der desuden var en række sager, så der kunne blive sat et antal på. Det er ikke sket, og det er odiøst.

Der er altså tale om et kommissorium, som giver politikredsene mulighed for at lave nogle meget snævre redegørelser. Hvornår fik du kommissoriet til gennemlæsning, inden det blev sendt ud?

- Det fik jeg ikke til gennemlæsning.

Opdagede du selv svagheden i dokumentet, da det blev sendt ud?

- Nej. Når der står i et brev, at politiets svigt at borgerne skal undersøges og det så står som en bisætning, at der er tale om klagesager og pressesager. Så må man tage det som eksempler på sager, der under alle omstændigheder skal tages med. Men arbejdet stopper jo ikke der. Betjentene er de rette at spørge. Deres input skal tages med.

Ansvaret

Hvis ansvar er det her?

- Jamen. Beslutningen blev taget ved et bord med Lene Espersen for bordenden. Politiet hører under Justitsministeriet, og det var hende, der var justitsminister på det tidspunkt. Uanset om der er tale om politidirektører, der ikke har gjort deres arbejde godt nok, så er det ministerens ansvar, at undersøgelser, der er så afgørende for politiets troværdighed i befolkningen bliver

lavet, så der ikke er tvivl om troværdigheden. Ellers hører alt jo op. Hvem kan man ellers stole på?”

Hvad mener du om den måde, sagen er blevet håndteret på?

- Når vi ved, at der i en politikreds ligger en bunke af sager, der burde være offentliggjort og vi ved, at en lang række andre politikredse i deres beskrivelse af deres sager skriver, at der er tale om formelle klager og om pressesager, så må der være et stort mørketal, vi ikke kender for resten af kredsene. Det er jo ikke til at holde ud. Vores forventning var, at alt skulle undersøges. Det gik jeg jo ud og sagde efter mødet. Ingen kan holde til det her. Det er forfærdeligt og fuldstændigt uacceptabelt.

Har du selv læst teksten godt nok i det oprindelige dokument?

- Det viser sig nu, at det har jeg ikke. Men jeg har ikke haft fantasi til at forestille mig, at man ville omgå ånden i det, vi blev enige om. Jeg er jo blevet ført bag lyset. Det samme er befolkningen.

- Det har aldrig nogensinde ligget i min opfattelse, at der har kunnet være sager, der har skullet holdes udenfor. Det er selvfølgelig muligt, at kredsene ikke har været opmærksomme på enkelte sager. Det vil altid kunne ske og det vil være en fair fejl. Men er der virkelig tale om sager, der ikke er taget med i undersøgelsen, men som ledelsen har været bevidst om, så er det absurd. Vi står med et meget, meget stort troværdighedsproblem i en manøvre, der ellers skulle have øget borgernes tillid til politiet. Det er ikke til at holde ud.

Hvad siger du til, at der i dag ligger en tyk bunke sager hos Midt- og Vestsjællands Politi, som ligeså godt kunne have været offentliggjort?

- At nogen har ønsket at holde noget skjult, uden at der er tale om en fejltagelse.

Politidirektøren har systematiseret sagerne med en indholdsfortegnelse over 44 sager, der er lagt frem og 26 sager, der ikke er lagt frem.

- Det ryster mig.

Havde Midt- og Vestsjællands Politi lagt alt frem, ville der være tegnet et billede af en kreds med langt flere svigtsager, end det officielle billede viste.

- At holde sådan noget skjult skader politiets omdømme. En sådan bevidst unkladelse bekymrer mig rigtigt meget. Det ligner noget, jeg ikke bryder mig om. Befolkningen skal have et politi, der er åbent, ærligt og ikke pynter på noget som helst. Vi kan da ikke have chefer, der tilbageholder oplysninger, som regeringen med ministeren i spidsen har bedt om.

Undersøgelsen er jo blevet præsenteret for befolkningen og retsudvalget som det arbejde, der skulle markere en ny start for politiet...

- Jeg har det meget dårligt med det her. Vi må forlange handling fra ministerens side. Lene Espersen har jo ikke ansvaret længere. Men det er pinligt.

Det har var Lene Espersens ansvar. Hvad synes du om hendes job som chefdesigner af undersøgelsen?

- Hvis kommissoriet er designet med det formål at den undersøgelse, der skulle komme ud af det havde meget få sager – og det er sket med hendes viden, så er det et stort problem.

Kvalitetssikringen af undersøgelsen var Lene Espersens ansvar. Hvordan har hun håndteret det?

- Hun har ikke fulgt op på en beslutning, der blev truffet ved hendes eget mødebord. Det her er endt på en helt anden måde, end jeg i min vildeste fantasi havde forestillet mig.

Justitsministeriets departementschef svarer på kritikken

Berlingske Tidende har spurgt Justitsministeriets departementschef Michael Lunn om de manglende sager. Her er hans svar.

Sidst opdateret Lørdag den 13. december 2008, 21:48

»Det har hele tiden været planen med undersøgelsen at afdække de sager, hvor der er sket svigt i politiets udrykning til borgerne. I aftalen mellem Justitsministeriet og rigspolitichefen blev der således ikke lagt begrænsninger i, hvordan man var blevet opmærksom på sådanne politisvigt. Hvis der under udarbejdelsen af redegørelsen har været tvivl om, hvilke sager der skulle medtages, så er det naturligvis beklageligt. For hensigten har selvfølgelig været at skabe et samlet og dækkende overblik.«

Læs politidirektørens forklaring på de manglende svar

Politidirektør Anders Linnet fra Midt- og Vestsjællands Politi har valgt at svare på Berlingske Tidendes spørgsmål. Her er hans svar i den fulde længde.

Sidst opdateret Lørdag den 13. december 2008, 21:49

»Kære Morten Crone, Berlingske

Du har ved mail tidligere i dag bedt om mine kommentarer til afgrænsningen af de sager, der er medtaget i Midt- og Vestsjællands Politis bidrag til Rigspolitiets analyse af mulige politisvigt, jf. Rigspolitiets rundskrivelse af 20. juni 2008.

Jeg har i et brev til dig af 26. november 2008 - i anledning af, at du på vegne af Berlingske har anmodet om aktindsigt i det materiale, der ligger til grund for politikredsens bidrag til analysen - nærmere beskrevet den proces, som vi i politikredsen tilrettelagde med henblik på at udfinde de sager, som måtte antages at være omfattet af rundskrivelsen.

Jeg har endvidere i brevet beskrevet de kriterier, der her i politikredsen har været anvendt ved afgrænsningen af de sager, som måtte antages at være omfattet af undersøgelsen.

Jeg har i anledning af din henvendelse foretaget en fornyet gennemgang af de sager, der ikke er medtaget i politikredsens redegørelse. Jeg er i den forbindelse blevet opmærksom på, at nogle af sagerne, uanset at der i disse sager ikke har været indgivet en egentlig klage, burde have været medtaget i redegørelsen. Dette er selvsagt beklageligt.

Det er dog min opfattelse, at dette forhold ikke forrykker det billede af politisvigt, som er beskrevet i Midt- og Vestsjællands Politis bidrag til den landsdækkende politisvigtsredegørelse. Jeg skal i den forbindelse henvise til, at redegørelsen – som for Midt- og Vestsjællands Politis vedkommende omfatter 44 sager – bidrager til at identificere gennemgående fejl og uhensigtsmæssigheder. Jeg bemærker endvidere, at alle sagerne - medtagne såvel som udeladte – er indgået i politikredsens overvejelser om tilpasning af organisation og arbejdsgange m.v. med henblik på at forbedre politibetjeningen i Midt- og Vestsjælland.

Med venlig hilsen

Anders Linnet

Lene E. : Jeg vidste ingenting

Foto: Rune Evensen

Den konservative partileder Lene Espersen, nuværende erhvervs- og økonomiminister lovede at lægge alle sager om politisvigt frem i sommer. Men Midt- og Vestsjællands Politi skjulte 26 sager. Nu siger Lene Espersen, at hun intet kendskab havde til det

Af Morten Crone og Morten Frich
Søndag den 14. december 2008, 13:12

Der er sket en fejl, men daværende justitsminister og nuværende erhvervs- og økonomiminister Lene Espersen (K), anede intet om, at 26 sager om politisvigt blev holdt uden for sommerens store svigtundersøgelse.

Sådan siger Lene Espersen i en kortfattet kommentar til Berlingske Tidendes afsløring af, at Midt- og Vestsjællands Politi har ført en hemmelig liste over sager om alt fra elendig telefonbetjening til manglende eller for sen udrykning til bla. overfald og igangværende tyverier.

”Jeg har intet kendskab haft til, at 26 svigtsager blev holdt uden for svigtundersøgelsen. Jeg er enig med Justitsministeriet og Rigspolitiet i, at alt skulle lægges frem. Hvis det ikke er sket, så er der tale om en fejl,” siger Lene Espersen. Lene Espersen forlod Justitsministeriet til fordel for sit nye ministerium i en ministerrokade udløst af partileder Bendt Bendtsens afgang. Det skete lige omkring tidspunktet for offentliggørelsen af den første store landsdækkende undersøgelse af politisvigt, som indeholdt 300 sager om mulige politisvigt og kædede en del af dem direkte sammen med politireformen.

Midt- og Vestsjællands Politi offentliggjorde 44 sager, men sorterede andre 26 fra. Hvis de var taget med, havde kredsen haft flest sager af alle.

Betjente: Politidirektør parerede ordre

Foto: Keld Navntoft

Ifølge polititillidsmand har Justitsministeriet, Rigspolitiet og daværende justitsminister Lene Espersen et problem, hvis de mener, at det var forkert, da Anders Linnet, direktør for Midt- og Vestsjællands Politi, holdt 26 svigtsager tilbage for offentligheden. Linnet gjorde, som han fik besked på.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Søndag den 14. december 2008, 16:45

Mens den konservative partileder Lene Espersen sammen med Justitsministeriet og Rigspolitiet bebrejder en enkelt politidirektør - Anders Linnet fra Midt- og Vestsjællands Politi - for at have holdt 26 sager om politisvigt skjult, går Linnets menige medarbejdere i forsvar for deres topchef.

»Anders Linnet har gjort som han fik besked på af Rigspolitiet,« siger Mogens Heggelund, fællestillidsmand for betjentene i Midt- og Vestsjællands Politi. I september offentliggjorde politikredsen 44 sager om svigt. Offentliggørelsen af svigtsagerne fra landets 12 kredse skulle rense luften, genopbygge befolkningens tillid til politiet efter måneder med intens pressedækning af politisvigt, der blev kædet sammen med politireformen.

Men som afsløret af Berlingske Tidende i dag, samlede 26 sager støv på politigården i Roskilde, ind til avisen fik aktindsigt i dem.

Efter Berlingskes afsløring har politidirektør Anders Linnet, der er uddannet jurist, gået bodsgang og sagt, at der var tale om en fejl, da han i sommer undlod at medtage de 26 sager.

Bodsgangen skete efter at Michael Lunn, departementschef Justitsministeriet i en mail betegnede den manglende fremlæggelse som en fejl. Ifølge departementschefen skulle alt være lagt frem.

I dag kalder departementschefens daværende politiske chef, Lene Espersen, også de tilbageholdte sager »en fejl«, et ordvalg, der går igen hos vicerigspolitichef Erik Justesen. Dermed lader politiets allerøverste ledelse sagen falde tungt på Anders Linnets skuldre.

Espersens, Lunns og Justesens kraftige afstandtagen står i skærende kontrast til, at netop arbejdet med at komme til bunds i svigtsagerne hos Midt- og Vestsjællands Politi tidligere er blevet fremhævet af politiets allerøverste ledelse. De midt- og vestsjællandske betjente vil ikke være med til, at Justitsministeriet og Rigspolitiet og den tidligere øverste politiske ansvarlige ofrer Anders Linnet.

»Politireformen har været hård at gennemføre, og jeg vil ikke beskrive vores forhold til vores ledelse som varmt. Langt fra. Men i denne sag er det urimeligt at bebrejde Anders Linnet noget. Jeg konstaterer, at i det kommissorium, som var grundlaget for undersøgelsen, står der, at det er officielle klagesager og sager, der har været dækket i pressen, der skulle fremlægges. Det har været tolkningen hos ledelsen i vores kreds, og læst ud fra antallet af indberetninger i de andre politikredse, må jeg formode, at det er en tolkning, vores chefer ikke er alene om at have anlagt,« siger Mogens Heggelund.

Dermed peger han på, at hvis der skulle være tale om en »misforståelse« hos Anders Linnet, er Linnet ikke den eneste politidirektør, der har jort sig skyldig i en »misforståelse«, da de læste det kommissorium, som blev forfattet efter et møde i Justitsministeriet 18. juni.

De 12 politikredse havde deadline for aflevering af deres svigtsager 1. august. Rigspolitiet offentliggjorde den officielle, samlede version af de 12 input i midten af september - dagen efter skiftede daværende justitsminister Lene Espersen job og blev i stedet erhvervs- og økonomiminister.

Dermed havde Rigspolitiet halvanden måned til at opdage misforståelser. Og Justitsministeriet, som læste den endelige svigt-rapport, inden den blev offentliggjort, havde mulighed for at kvalitetssikre materialet.

I sit forsvar af sin politidirektør erkender Mogens Heggelund dog, at der er flere af de sager, der ikke blev taget med, som godt kunne have været det.

»Der er eksempler på åbenlyse svigt, man godt kunne have taget med uanset at de ligger uden for det, der står i kommissoriet - eller uden for fortolkningen af det. Men det er først og fremmest et udtryk for, at ledelsen har forholdt sig fuldstændigt loyalt til kommissoriets ordlyd om, at det kun var konkrete sager - altså pressesager og formelle klagesager - der skulle medtages. Det står jo i kommissoriet«.

Mogens Heggelund understreger, at han som tillidsmand ikke har ønsket at deltage i ledelsens arbejde med at kortlægge sagerne.

»Vi har betragtet det som et ledelsesanliggende. Men jeg ved, at de har arbejdet i døgn drift og at det har været et helt centralt ønske at alt relevant skulle med«. Via sin sekretariatschef Jesper Kofoed oplyser Anders Linnet, at han ikke har yderligere at tilføje.

Skjulte svigt belaster Lene E.

Foto: Rune Evensen

Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne vil til bunds i, hvem der bærer ansvaret for, at 26 politisvigt blev skjult i Lene Espersens tid som justitsminister. Jeg vidste intet, siger vicesstatsministeren.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Søndag den 14. december 2008, 21:13

Lene Espersen (K) – tidligere justitsminister, nuværende vicesstatsminister samt erhvervs- og økonomiminister - er nu under direkte beskyldning fra de to store partier bag politireformen, S og DF.

Som justitsminister lovede Lene Espersen Folketingets Retsudvalg en undersøgelse af alle politisvigt i sommer, men Berlingske Tidende kunne i går afsløre, at 26 sager om politisvigt fra Midt- og Vestsjællands aldrig kom med i Lene Espersens store svigt-redegørelse.

Samtidig skal det nu undersøges, om det ligger flere skjulte svigtsager i landets øvrige 11 politikredse. Mere og mere tyder på, at der kan ligge et bjerg af aldrig offentliggjorte sager, som ingen har klaget formelt i, og som pressen ikke har kendt til.

Retsordfører Karen Hækkerup sidder med en »rystende mistillid til informationerne fra justitsministeren.«

»Rigspolitichefen er nu fyret, og Lene Espersen skyndte sig at flytte sig selv til et nyt ministerium. Men hun kan ikke løbe fra sit ministeransvar,« siger S-ordføreren.

Dansk Folkeparti leder også efter en god forklaring.

»Det er her helt uholdbart. Nu vil jeg vide, hvor kæden er hoppet af: Er det som påstået lokalt hos Midt- og Vestsjællands Politi? Eller er det hos Rigspolitiet og i ministeriet? Vi må vi have fuldstændig klarhed over, hvem der bærer ansvaret.«

Professor i forvaltningsret, Steen Rønsholdt, fra Københavns Universitet siger, at politiledelsen ikke må tilbageholde svigtsagerne, hvis det har været Folketingets ønske, at alt skulle på bordet.

»Hvis den tjenstlige ordre har været klar, falder ansvaret på den lokale ledelse. Men hvis den tjenstlige ordre har været uklar – og det kunne noget jo tyde på – så er spørgsmålet, om ikke både Rigspolitiet og Justitsministeriet bærer et ansvar for, at Folketinget ikke har fået de oplysninger, politikerne bad om. Det vil være alvorligt,« siger han.

Helt usædvanligt valgte Lene Espersen i går at gå ud at kommentere sagen, selv om hun har forladt Justitsministeret:

»Jeg har intet kendskab haft til, at 26 svigtsager blev holdt uden for svigtundersøgelsen. Jeg er enig med Justitsministeriet og Rigspolitiet i, at alt skulle lægges frem. Hvis det ikke er sket, så er der tale om en fejl,« siger Lene Espersen.

Politidirektørerne har ikke tænkt sig at tage ansvaret for de skjulte sager. Rigspolitiet og Justitsministeriet har fået præcis, hvad de bad om, siger næstformand for politidirektørerne Johan Reimann. Dermed er der åben krig mellem Justitsministeriet og politidirektørerne.

Politidirektører i oprør mod egen ledelse

Offentliggørelsen af svigtsagerne fra landets 12 politikredse skulle genopbygge tilliden til politiet efter måneder med pressedækning af politisvigt, der blev kædet sammen med politireformen. Foto: Bax Lindhardt

Politidirektører skyder mod Rigspoliti og Justitsministeriet i sagen om de 26 skjulte politisvigt.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Søndag den 14. december 2008, 21:14

Justitsministeriet og Rigspolitiet fik, hvad de bad om, da justitsminister Lene Espersen (K) i sommer anmodede landets politidirektører om at lægge alle politisvigt frem. Og hvis de ikke var tilfredse med udvælgelsen af svigtsager, havde de alle muligheder for at påpege det allerede i oktober.

Det er budskabet i en opsigtsvækkende støtteerklæring fra politidirektørernes forening til politidirektør Anders Linnet fra Midt- og Vestsjællands Politi.

Søndag dokumenterede Berlingske Tidende, at Midt- og Vestsjællands Politi fejede 26 svigtsager ind under gulvtæppet, da justitsminister Lene Espersen (K) lovede Folketinget at lægge alle politisvigt frem. I den mørkelagte bunke er grelle eksempler på elendig telefonbetjening samt sager, hvor der slet ikke eller for sent er rykket ud til overfald og igangværende tyverier. I en sag afslutter en borger sit klagebrev med en bøn om, at de ansvarlige får besked – »bl.a. regeringen«.

Justitsministeriets departementschef Michael Lunn kaldte det i går »beklageligt«, hvis der var opstået tvivl om udvælgelsen af svigtsager, og Lene Espersen brugte ordet »en fejl«, hvis alt ikke er lagt frem.

Ingen bodsgang

Men næstformand for politidirektørerne, Johan Reimann, kontaktede i går Berlingske Tidende på foranledning af Anders Linnet og udtrykte sin støtte til ham. Politidirektørerne har ikke tænkt sig at gå bodsgang for udvælgelsen af svigtsager.

»I de indberetninger, politidirektørerne har givet, og som er sendt til Rigspolitiet og Justitsministeriet, har vi nøje redegjort for, hvordan vi har forstået det kommissorium, vi har fået, I vores indberetninger har vi nøje redegjort for, hvordan vi har udvalgt de sager, vi har medtaget. Det hele er sendt til Rigspolitiet og Justitsministeriet, og vi er helt sikre på, at hvis noget af det, vi havde skrevet, ikke stemte med forventningerne, ville de naturligvis have vendt tilbage med det samme,« siger Johan Reimann.

Reimann bekræfter over for Berlingske Tidende, at Midt- og Vestsjællands udvælgelse af svigtsager ikke adskiller sig stort fra de øvrige politikredse. Dermed kan der ligge et stort antal aldrig oplyste svigtsager i de øvrige kredse.

S og V: Skjulte sager må frem straks

De 26 skjulte sager politisvigt må lægges frem for offentligheden med det samme. Ifølge Socialdemokraterne kan Justitsministeriet ikke både beklage den manglende fremlæggelse og fortsat tilbageholde sagerne. V bakker op.

Af [Morten Crone](#) & [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Mandag den 15. december 2008, 11:20

Selv om det er blevet beklaget af både Justitsministeriet, Rigspolitiet og Midt- og Vestsjællands Politi, at 26 sager om politisvigt er blevet holdt skjult for offentligheden, har Justitsministeriet endnu ikke taget konsekvensen og fremlagt de 26 sager.

Det vækker dyb forundring hos både Socialdemokratiet og hos Venstre.

”Man kan ikke både beklage og fortsat tilbageholde oplysninger. Vi må forlange, at de skjulte sager fremlægges straks. Det vil sige i dag, mandag,” siger Karen Hækkerup, retsordfører for Socialdemokraterne.

Justitsminister Brian Mikkelsen (K) sad mandag formiddag i møde om sagen i Justitsministeriet. Derfor har det endnu ikke været muligt at få en kommentar fra ministeren.

Justitsministeriets departementschef Michael Lunn skrev fredag i en mail skrev, at det var beklageligt, hvis politidirektør Anders Linnet, Midt- og Vestsjællands Politi, havde været i tvivl om, hvilke sager, der skulle fremlægges, og hvilke, der ikke skulle, da han undersøgte antallet af politisvigt i hans kreds.

Den konservative partileder, nuværende vicestatsminister og tidligere justitsminister, Lene Espersen, sagde i går, at hun intet vidste om de hemmelige sager:

”Jeg har intet kendskab haft til, at 26 svigtsager blev holdt uden for svigtundersøgelsen. Jeg er enig med Justitsministeriet og Rigspolitiet i, at alt skulle lægges frem. Hvis det ikke er sket, så er der tale om en fejl,” sagde Lene Espersen i går til Berlingske Tidende.

Hos venstre er forventningen, at der hurtigst muligt skal ryddes op i sagen:

”Hvis der var tale om en fejl eller en misforståelse, da sagerne ikke blev fremlagt, vil det være naturligt, at rette op på fejlen,” siger Kim Andersen, retsordfører fra Venstre.

Justitsministeren under hårdt pres

Foto: Rune Evensen / Scanpix

Dansk Folkeparti lægger massivt pres på justitsminister Brian Mikkelsen og kræver afklaring på sagen om de hemmelige svigt-sager i dag.

Af [Morten Crone](#) & [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Mandag den 15. december 2008, 14:46

Dansk Folkeparti retter endnu et hårdt angreb på regeringen i sagen om de hemmeligholdte sager om politisvigt hos Midt- og Vestsjællands Politi.

Svigtene skulle have været fremlagt i september som en del af de 300 sager om politisvigt fra hele landet. Politikredsen fremlagde 44 sager, men undlod at offentliggøre 26.

DF kræver, at Brian Mikkelsen får ryddet op i rodet i dag.

- Vi står med et alvorligt problem, hvor det er blevet svært at vide, hvem vi skal tro på. Ministeren må sikre, at de sager, der burde have været fremlagt, bliver fremlagt nu. Samtidig må ministeren godtgøre, om der er blevet tilbageholdt sager i andre kredse på samme måde, som Midt- og Vestsjællands Politi har ment, at kommissoriet fra Justitsministeriet gav dem lov til at gøre. Det savner vi meget at høre noget om,” siger Peter Skaarup.

Dermed er Dansk Folkeparti helt på linie med Socialdemokraterne og Venstre, der kræver de hemmeligholdte svigtsager offentliggjort.

Dansk Folkeparti betegner Justitsministeriets rolle i sagen om de hemmelige svigtsager som ” særdeles uheldig”.

- Ansvarer er jo ret klart. Sagerne er blevet holdt tilbage, mens Lene Espersen var Justitsminister. Justitsministeriet læste redegørelsen om politisvigt igennem, inden den blev offentliggjort. Heri gør kredsene den systematik, der ligger bag deres arbejde åbent frem. Hvis ministeriet mente, at arbejdet var mangelfuldt, havde de lejlighed til at bede kredsene til at gøre det om, siger Peter Skaarup.

Ny undersøgelse af politisvigt

Justitsminister Brian Mikkelsen (K) beordrer landets politikredse til at undersøge sagerne om politisvigt en gang til.

Af [Morten Crone](#) & [Morten Frich](#)

Mandag den 15. december 2008, 18:49

Justitsminister Brian Mikkelsen (K) beordrer landets politikredse til at undersøge sagerne om politisvigt en gang til. Det sker efter at Berlingske Tidende har afsløret, at Midt- og Vestsjællands Politi har hemmeligholdt 26 sager om politisvigt.

Justitsminister Brian Mikkelsen udtaler i en pressemeddelelse, at formålet med politisvigtanalysen, der blev gennemført af landets 12 politikredse i sommers, var et ønske om at få problemerne belyst bedst muligt.

- Analysen viste som bekendt, at der er et behov for klare forbedringer af politiets borgerbetjening i forbindelse med sager om udrykning. Det samlede materiale omfattede knap 300 sager, og de konkrete spørgsmål, der har været rejst om afgrænsningen af analysen, ændrer næppe ved det generelle billede, som jo desværre alt for tydeligt viste, at der har været for mange tilfælde af politisvigt. Det er der nu ved at blive rettet op på, siger ministeren.

Brian Mikkelsen påpeger, at finanslovsaftalen har som et centralt formål at sikre et mere borgernært politi med bedre tilgængelighed og telefonservice.

”Der er således allerede maksimal fokus på at ændre det billede, som politisvigt-analysen viste, siger han.

Berlingske Tidende afslørede søndag, at Midt- og Vestsjællands Politi har hemmeligholdt 26 sager om politisvigt. Ministeren noterer sig, ”at politidirektør Anders Linnet har understreget, at det på ingen måde har været hensigten at skjule relevante sager om politisvigt”.

- Jeg er imidlertid opmærksom på, at hvis der er relevante sager om politisvigt, der på grund af opgavebeskrivelsen ikke er medtaget i analysen, er dette naturligvis beklageligt, siger Brian Mikkelsen.

Han vi nu bede Rigspolitiet om at undersøge, hvorvidt politikredsene har kendskab til sager fra den pågældende periode, ”som ikke er med i analysen, men som kan siges eventuelt at have karakter af politisvigt i analysens forstand”.

DF tilfredse med genåbning af sagen

Dansk Folkeparti er tilfredse med, at Justitsminister Brian Mikkelsen (K) genåbner sin forgænger Lene Espersens (K) landsdækkende kulegravning af sager om politisvigt.

Af [Morten Crone](#) & [Morten Frich](#)

Mandag den 15. december 2008, 19:05

Dansk Folkeparti er tilfredse med, at justitsminister Brian Mikkelsen (K) nu genåbner det analysearbejde af politisvigt, som ellers skulle have været gjort færdigt af den nuværende konservative partileder Lene Espersen, Brian Mikkelsens forgænger.

Lene Espersens undersøgelse blev fremlagt som tilbundsgående. Men Berlingske Tidende kunne søndag afsløre, at Midt- og Vestsjællands Politiet valgte ikke at offentliggøre 26 sager om politisvigt.

Afsløringerne af sagerne fra Midt- og Vestsjælland har ifølge Peter Skaarup, DF, formand for Folketingets retsudvalg, vist, at regeringen har stået bag et dårligt stykke arbejde. Kvaliteten af det er ikke kontrolleret godt nok, og det er i sidste ende Lene Espersens ansvar, mener ham.

- Sagen er jo ret enkel: Regeringen fremlagde en undersøgelse. Nu viser det sig, at en kreds har holdt en række sager tilbage. Det må selvfølgelig undersøges, så vi denne gang kan være sikre på, at der ikke ligger sager tilbage og gemmer sig, siger Peter Skaarup.

Lene Espersens analyse rummede 300 sager, da den blev offentliggjort i september. Berlingske Tidende søgte aktindsigt i de sager, som Midt- og Vestsjælland havde valgt ikke at offentliggøre.

Det viser sig, at der alene i denne politikreds ligger 26 sager, som af forskellige årsager ikke er offentliggjort.

Blandt andet ligger en sag, hvor borgere specifikt beder politiets ledelse bringe hans historie om politisvigt til regeringen.

"Man bliver harm"

Sagen har vakt bestyrtelse hos Socialdemokraterne, Venstre og i Dansk Folkeparti. Formålet med Lene Espersens analyse var at få rensset tavlen efter sommerens mange sager om politisvigt – herunder blandt andet sagen om 53-årige Pia Rønnei, som omkom selv om politiet havde fået flere chancer for at gøre en forskel.

- Man bliver harm, når man tænker på de borgere i Midt- og Vestsjællands politikreds, som har oplevet svigt og som herefter har optrådt i svigt-sager, som politiledelsen har kendt til på papiret, men som alligevel aldrig er blevet lagt frem – selv om det netop var meningen at man med analysen skulle komme til bunds i sagen, siger Peter Skaarup.

På baggrund af afsløringen skal landets 12 politikredse nu undersøge sig selv en gang til. I sommers havde de fra 20. juni til 1. august til at kulegrave sager om mulige politisvigt i den tid, politireformen har været i kraft i deres kreds.

De 298 sager blev offentliggjort i september af Rigspolitiet. Forinden havde Rigspolitiets undersøgelse været til godkendelse i Justitsministeriet.

Der er endnu ikke sat en deadline for den nye kulegravning af politisvigt. Det ventes at blive uddybet på et møde mellem ministeren og forligspartierne onsdag.

DF vil kulegrave Lene Espersen

DF kræver, at den ny undersøgelse af politisvigt også omfatter klager stilet direkte til ministeren og hendes folk.

Af [Morten Crone](#) & [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Mandag den 15. december 2008, 22:23

Mens alle landets politikredse nu igen – efter ordre fra justitsminister Brian Mikkelsen (K) – skal gå sagsbunkerne med politisvigt igennem for at få alt frem i lyset, kræver regeringens støtteparti, at den nye undersøgelse bliver udvidet til at omfatte tidligere justitsminister Lene Espersens og hendes daværende ministeriums egen postkasse.

Retsordfører Peter Skaarup (DF) forlanger at få at vide, hvilke sager om mulige politisvigt, der er sendt til ministeren selv eller hendes ministerium:

- Det er oplagt at tjekke, om de sager, som Justitsministeriet løbende har svaret borgerne på, er med i den oprindelige svigtreddegørelse eller ej, siger han.

Justitsminister Brian Mikkelsen besluttede her til aften, at alle sager skal tjekkes igen for at sikre, at offentligheden og Folketinget er fuldt informeret om de hundredvis af gange, hvor politiet enten slet ikke er kommet eller er kommet for sent frem til danskere i nød.

Brian Mikkelsen beklager

Berlingske Tidende afslørede søndag, at 26 sager om politisvigt fra Midt- og Vestsjællands Politi blev holdt tilbage i den undersøgelse, som Lene Espersen satte i værk tidligere på året. Mange af sagerne er grelle eksempler på elendig telefonbetjening samt manglende eller for sene udrykninger til overfald og igangværende tyverier.

Brian Mikkelsen har udsendt en pressemeddelelse, hvori han kalder det »beklageligt«, hvis relevante svigtsager ikke er kommet med i forgængerens Lene Espersens undersøgelse på grund af »opgavebeskrivelsen«.

Midt- og Vestsjællands Politi erkender nu, at syv af politisvigtsagerne muligvis burde have været med i Lene Espersens undersøgelse. Politikredsen har ikke selv offentliggjort sagerne, men på berlingske.dk/forbrydelsen kan man danne sig sit eget indtryk.

Svigtreddegørelsen drøftes på et møde mellem forligspartierne i morgen.

Kritikken hagler ned over Lene Espersen

Politiets mulige svigt af borgerne skal undersøges for anden gang på et halvt år. Ifølge S og DF fordi daværende justitsminister Lene Espersen (K) ikke gjorde sit job godt nok. V træder på bremsen.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Mandag den 15. december 2008, 22:30

Mens justitsminister Brian Mikkelsen (K) får ros af Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne for at genåbne undersøgelsen af politiets mulige svigt af borgerne under politireformen, lader de to partier kritikken hagle ned over hans forgænger, Lene Espersen (K). Partierne mener ikke, at hun var sin opgave voksen, da hun som minister var ansvarlig for kvalitetstjekket af undersøgelsen inden offentliggørelsen i september.

I aftes udsendte justitsminister Brian Mikkelsen en pressemeddelelse, hvori han oplyser, at landets politikredse skal undersøge sig selv igen. Det skal ske for at sikre, at intet denne gang undslipper Folketinget og befolkningens opmærksomhed.

»Justitsministeriet indrømmer, at de ikke var præcise nok, da de formulerede, hvad politikredsene skulle undersøge, og hvordan de skulle gøre det. Derfor er det konstruktivt, at en ny undersøgelse sættes i gang. Tilbage står bare spørgsmålet: Alle politikredse redegjorde for deres forståelse af, hvad der skulle undersøges. Hvis de havde misforstået noget, hvorfor blev der så ikke grebet ind før offentliggørelsen. Som justitsminister havde Lene Espersen muligheden,« siger Karen Hækkerup, retsordfører for Socialdemokraterne.

DF er også tilfreds med en ny undersøgelse: »Brian Mikkelsen erkender, at Lene Espersens undersøgelse ikke var god nok. Det er stærkt kritisabelt, at arbejdet ikke er blevet udført i overensstemmelse med den ånd, der lå bag aftalen. Det er kun naturligt, at Brian Mikkelsen nu gør sin forgængers arbejde om,« siger Peter Skaarup, DF.

DF kræver email -tjek

Samtidig kræver partiet også Justitsministeriets og Lene Espersens indbakke som justitsminister kulegravet. Det skal ske for at sikre, at systemet gør rede for de sager, der er kendskab til – også selvom der ikke er tale om Rigspolitiet: »Vi vil gerne vide, om Lene Espersen sikrede, at Justitsministeriet foretog en kontrol på de indre linjer af, om der var flere sager end dem, politiet havde kendskab til. Hvis ikke, må vi forvente at det sker nu,« siger Peter Skaarup.

Under finanslovsforhandlingerne var netop svigtanalysen klangbund for beslutningen om tilførelsen af hele 843 mio. kr. til forbedring af politiet.

»Det er ikke sikkert, at de beslutninger, vi traf under finanslovsforhandlingerne havde været anderledes. Men det skaber stor utryghed, når det viser sig, at en del af beslutningsgrundlaget var mangelfuldt,« siger Peter Skaarup. Kim Andersen, retsordfører for Venstre, vælger at se fremad og ønsker ikke at gå efter enkeltpersoner:

»Det er ærgerligt, at denne sag har gjort en ny start for politiet sværere, end den havde behøvet. Jeg vælger at tro, at der er tale om fejlskøn og misforståelser. Læren må være, at det handler om at udtrykke sig umisforståeligt,« siger han.

Engell: Befolkningen er blevet snydt

Foto: Scanpix

Regeringen og partierne bag politireformen har snydt danskerne ved kun at fokusere på reformens positive sider. Derfor rammer de mange sager om politisvigt meget hårdt, mener den tidligere konservative justitsminister og partileder, Hans Engell.

Af [Morten Crone](#) & [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Tirsdag den 16. december 2008, 08:55

Fyringen af Torsten Hesselbjerg som rigspolitichef har sendt chockbølger igennem hele systemet - fra Justitsministeriet til politikredsene.

Bølgerne er kun blevet større efter afsløringerne af de hemmeligholdte sager om politisvigt. Forude venter et giftigt spil om placering af ansvar, ikke kun på det politiske niveau, men også i embedsværket.

Det siger Hans Engell, tidligere konservativ justitsminister, om de åbenlyse problemer, politiet, justitsministeriet og den tidligere justitsminister Lene Espersen er havnet i efter de seneste afsløringer om manglerne i hendes analyse om politisvigt, der blev godkendt i hendes ministerium forud for offentliggørelsen i efteråret.

Cheferne ryster i bukserne

I torsdags meddelte justitsminister Brian Mikkelsen (K), at rigspolitichef Torsten Hesselbjerg havde fået et andet job.

- Det er første gang nogensinde, at en rigspolitichef er blevet fyret. Det har vi aldrig set tidligere. Det sender rystelser igennem systemet. For kan man fyre en rigspolitichef, hvem kan så ud over det stå for skud, når der er problemer? Hvad med den lokale politiledelse rundt omkring? Mit bud er, at der er en lang række chefer rundt omkring, der ryster i bukserne lige nu, siger Hans Engell.

Hesselbjergs firing, der få dage senere blev efterfulgt af afsløringerne om de hemmeligholdte sager har ifølge Engell skærpet debatten om politiet og kontrollen med ordensmagten.

- Vi er på vej ind i en ny fase, hvor diskussionen om ansvar bølger frem og tilbage på såvel Christiansborg som på systemets indre linier, siger han.

Igennem efteråret har det været almindeligt anerkendt på Christiansborg, at Lene Espersen slap væk i tide fra posten som justitsminister. Hun kunne uplettet af problemerne med politiet og politireformen indtræde i rollen som konservativ partileder. Det er ikke en analyse, Hans Engell deler.

- Socialdemokratiet kan se, at hvis bare de holder fast, vil den svække Lene Espersen og regeringen i en valgkamp. Dansk Folkeparti holder fast i sagen, fordi der er skarp konkurrence mellem DF og de Konservative. Så der er en stærk interesse hos partierne omkring regeringen i at holde Lene Espersen fast på ansvaret. Især nu, hvor det jo er en konservativ i form af Brian Mikkelsen, der skal rydde op i sagen. Oppositionen har fået to tykke knogler at tygge i, og de vil blive ved at tygge så længe, de kan, siger Hans Engell, som selv er tidligere konservativ partileder.

Svigtsagerne er dramatiske for politikerne

De mange konkrete sager om politisvigt er meget nærværende for politikerne.

- Der er tale om borgere, der har været udsat for kriminalitet eller truet af det, men som ikke har fået hjælp. Det er alvorligt i et samfund som vores, hvor politiet og politiarbejdet har været noget, man regnede med som lige så sikkert som rådhusklokkerne klokken 12.

Ifølge Engell har de mange sager om politiet, der er blevet rejst af bl.a. Berlingske Tidende igennem de seneste måneder bragt regeringen i klemme på ikke at have leveret varen i forhold til en af samfundets kerneydelser.

- Svigtsagerne er ikke bare dramatiske for de borgere, de berører. De er også dramatiske for politikerne. Derfor bliver de tophistorier på den politiske dagsorden og i alle medier. Det rystende ved sagerne er, at det er noget, vi alle sammen som borgere kan komme ud for. Samtidig har der været gennemgående problemer i de sager, der blevet afsløret, og det har gjort det til et stort problem for systemet.

Med firingen af Hesselbjerg står Brian Mikkelsen nu med eneansvaret for at få politireformen tilbage på sporet.

- Det er Brian Mikkelsen, der bestemmer, hvem den nye rigspolitichef skal være. Brian Mikkelsen kan ikke komme om fem måneder og sige, at »det kan godt være, at tingene ikke fungerer, men det er rigspolitichefens ansvar«. Det politiske ansvar er fra nu af blevet langt

mere tydeligt og trukket skarpere op. Det fremgår jo også af de hårde udtalelser i sagen fra S og DF, siger Hans Engell.

Et spørgsmål om troværdighed

Den tidligere justitsminister påpeger, at uanset hvem der bliver udnævnt og uanset, hvor hurtigt det sker, har Brian Mikkelsen ikke løst problemerne med politireformen, når han sætter navn på en ny rigspolitichef.

- Regeringen har vist vilje til at gøre noget. Det er sket med den gigantiske indsprøjtning på 843 mio. kr., der blev tilført politiet med finansloven. Problemet med dem er bare, at det er penge, vi først vil se effekten af i fuldt omfang om flere år. Folketinget har ikke tænkt sig at vente i tavshed på, at tingene begynder at fungere, siger Hans Engell.

Uanset hvor stærk en leder og dygtig kommunikator, Brian Mikkelsen ansætter som afløser for Hesselbjerg, ligger årsagen til politiets problemer langt fra rigspolitichefens skrivebord.

- En ny rigspolitichef vil ikke med et håndkantsslag få det hele til at fungere. Regeringens problem er, at dens troværdighed er bundet tæt til, om der er patruljevogne nok en lørdag aften i en eksempelvis jysk provinsby. Hver gang en ganske almindelig borger oplever at blive svigtet af politiet, vokser regeringens problem. Og her hjælper det ikke, at justitsministeren har fyret Torsten Hesselbjerg som Rigspolitichef.

Ifølge Hans Engell kommunikerer de mange sager om politisvigt meget klart og direkte helt ind i ministerkontorerne.

- Der går en lige linie fra de mange sager om borgere, der blevet svigtet ude i politikredsene og ind på ministerkontorene og den borgerlige regerings troværdighed. Hvis vi om et år stadig står i en situation, hvor politireformen stadig ikke fungerer og der fortsat er en række eklatante eksempler på, at borgerne ikke har fået den hjælp, de havde krav på, så kan det godt være, at problemerne er opstået på en politistation i provinsen. Men det er regeringen og den ansvarlige minister, der bliver stillet til ansvar.

Så sagen er ifølge Hans Engell fortsat et problem for Lene Espersen.

- I virkeligheden er den politiske debat om politireformen præget af en ansvarsflugt uden sidestykke. Det gælder ministre, forligskreds og Politiforbundet. Ministeren - men også en række andre aktører - oversolgte reformens positive sider. Man vedkendte sig ikke tydeligt nok, at for at opnå de fordele, reformen skulle indebære, ville det koste på andre ting. Man har ikke været tilstrækkeligt åben omkring de oplagte ulemper, som mange borgere har oplevet. Man har slet ikke villet vedkende sig, at når man samlede politistyrken centralt og lod en række tidligere døgnåbne stationer være lukket om natten, så var det prisen for noget, der forhåbentlig ville blive bedre. Ulemperne har man gået alt for stille med over for borgerne. Dermed er befolkningen i virkeligheden blevet snydt. Det ser man nu en reaktion på, som rammer meget, meget hårdt på Christiansborg, siger Hans Engell.

Brian Mikkelsen: Alt skal frem

Justitsminister Brian Mikkelsen (K) kalder de hemmeligholdte sager fra Midt- og Vestsjællands Politi et problem for borgerne. Men han er mere optaget af at få politiet i fremdrift end at få placeret et ansvar på de indre linjer.

Af [Morten Crone](#)

Sidst opdateret Tirsdag den 16. december 2008, 14:53

Mens Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne raser over, at der er blevet tilbageholdt sager om politisvigt, som ellers blev bestilt fremlagt af den tidligere justitsminister Lene Espersen (K), går justitsminister Brian Mikkelsen på listesko, mens han forsøger at rode kastanjerne ud af ilden.

Berlingske Tidende tog Midt- og Vestsjællands Politi i ikke have fremlagt alle sager til redegørelsen, der har spillet en central rolle i hele omlægningen af politiet.

Politikredsens direktør Anders Linnet er nu på vej med en redegørelse af sagen, hvor han vil afgøre, hvilke sager han nu mener ville have været relevante at fremlægge.

På en vandretur fra det konservative gruppeværelse til afstemning i Folketingssalen blev justitsminister Brian Mikkelsen passet op af pressen. Han sagde:

- Jeg er glad for, at Anders Linnet undersøger alle sager. Er der nogen af dem, der burde have været taget med, skal de selvfølgelig frem. Vi er klar til at lære af dem.

Men hvem bærer ansvaret for det her. Er der politikredsene, Rigspolitiet eller Justitsministeriet?

- Det er jo historie i forhold til, at vi har lavet en stor svigtanalyse. Det her er kommet helt ud af proportion. Vi har i forvejen fundet 300 sager, hvor der har været problemer med borgernes kommunikation med politiet. Blandt andet med telefoner. Der var fejl, og det er problematisk, for borgerne skal kunne have tillid til politiet. Hvis der findes flere sager, så handler det selvfølgelig om at få dem frem og lære af dem. Og så skal det ikke gentage sig. For når borgerne henvender sig til politiet, skal de kunne komme i kontakt med dem.

Skal der ikke placeres ansvar?

- Jeg vil gerne placere ansvar alle mulige steder. Men for mig handler om at få politiet til at fungere bedst muligt. Og det går fremad i politiet. Hvis der gemmer sig sager i nogle skuffer, hvis der er begået fejl enten i kommissoriet eller i kredsene, så retter vi op på det. Men hvis kommissoriet havde været mangelfuldt, ville det have fremgået af de tilbagemeldinger, som kredsene sendte tilbage til Rigspolitiet. De redegjorde jo for deres forståelse af kommissoriet. Skal det så ikke undersøges, om nogle af tilbagemeldingerne er blevet overset?

- Jeg forstår faktisk ikke, hvad du mener med spørgsmålet. Hør her: Det er blevet undersøgt spalter op og spalter ned. Borgerne har i nogle tilfælde ikke kunnet få fat i politiet. Nogle gange har politiet reageret forkert. Det har vi lært af. Der vil altid kunne blive begået menneskelige fejl. Men nu sørger vi for, at der kommer nye servicecentre i politikredsene, der kommer flere politifolk, så borgerne kan føle mere tryghed. Hvis der så stadigvæk er sager om svigt, skal vi også lære af dem.

Ligegyldigt om der er 300 eller 330 sager

Dansk Folkeparti siger i dag, at problemet er, at kredsene har opfattet kommissoriet forskelligt.

- Vi ved, at nogle kredse har indberettet rub og stub, og vi ved, at andre kredse har haft en anden opfattelse af, hvad man skulle indberette. Derfor har jeg bedt kredsene om at indberette alt, så vi kan se, hvad der har været af problemer.

Det er før din tid. Men er det ikke kritisabelt, at dit ministerium og din forgænger ikke har læst, hvordan kredsene har fortolket kommissoriet?

- Nej. For det er fuldstændigt ligegyldigt, om der er 300 sager eller 330 sager. Det handler om at lære noget af dem. Det har man gjort.

Men det er jo ikke lige meget, om der er 300 sager eller 330 sager. Og allerede i indberetningerne kan man se, at der er noget galt, at kommissoriet fortolkes forskelligt.

- Det er ligegyldigt i forhold til den konklusion, der er truffet. Men det er ikke ligegyldigt i forhold til de borgere, der er kommet i klemme. Det er derfor, at jeg gerne vil se alle sagerne, så vi kan rette op på det, så der ikke er noget, der kan gentage sig.

Så uanset, hvad der dukker op af bunkerne, har I reageret på det ved at anskaffe flere folk?

- Ja. Det var en konklusion på baggrund af den undersøgelse, vi lavede i sommers. På baggrund af svigtanalysen besluttede partierne bag politireformen, at der over finansloven blev tilført 843 mio. kr. til politiet, så der kunne blive rettet op på de mange sager om svigt. I

forvejen har Folketinget postet 750 mio. kr. i politireformen, der ifølge både S og DF er kørt helt af sporet under Lene Espersens ledelse.

Brian Mikkelsen er ærgerlig over de nye sager om svigt. Men han understreger, at det vigtige er, at der allerede er draget vidtgående konsekvenser af sagen.

Formålet med at politikredsene nu er blevet bedt om at lave undersøgelsen om, er at han vil være sikker på, at der ikke længere vil være sager, der ikke er lagt frem, selv om de burde have været det.

- Det her gør vi for min og alles samvittigheds skyld. Vi vil godt lære af alle sager, og jeg synes ikke, at man kan være bekendt ikke at samle op på alle de sager, som borgerne har reageret på. Men der er ikke behov for at træffe nye konklusioner på baggrund af det. For der er allerede truffet en konklusion, nemlig at politiet er blevet forandret. Og politiet kører faktisk rimeligt godt nu.

Det står klart, at politidirektørerne har besvaret en problemformulering, der kommunikerer dobbelt i det kommissorium, der lå til grund for redegørelsen i sommers. Der er en formulering, der giver offentligheden indtryk af, at man vil til bunds, og der er en formulering, der gør det tilladt for politidirektørerne at lave en meget snæver fortolkning af, hvilke sager, der skulle indberettes. Man kan også se, at politidirektørerne, der alle er blandt etatens allerskarpeste jurister har valgt at gøre.

Brian Mikkelsen, hvem har ikke gjort sit arbejde godt nok i den kæde af jurister – fra Justitsministeriet og helt ud i politikredsene - der skulle udføre ordren om svigtundersøgelsen?

- Altså. Jeg må konstatere, at kommissoriet er forstået forskelligt. Men hvis er problemet.?

- Vi skal bare have rettet op på det, og det gør vi nu, sagde Brian Mikkelsen, inden han lukkede døren til Folketingssalen bag sig.

Justitsministeren mødes med mistillid

DF vil have Brian Mikkelsen (K) til at sikre, at alle sager om politisvigt bliver lagt frem. Foto: Jens Astrup

Iskold mistillid og et krav om en tilbundsgående undersøgelse af Justitsministeriets rolle i sagen om de hemmeligholdte sager om politisvigt. DF og S er klar til hård konfrontation på møde med justitsminister Brian Mikkelsen onsdag.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Tirsdag den 16. december 2008, 22:08

På et møde i forligskredsen bag politireformen i dag fortsætter beskyldningen af justitsminister Brian Mikkelsen (K) i sagen om de hemmeligholdte sager om borgere, der er blevet svigtet af politiet. Ministeren forklarede i går pressen, at han ser frem til den nye undersøgelse af omfanget af politisvigt, som er en genoptagelse af daværende justitsminister Lene Espersens (K) store analyse af problemet. Og han vil helt til bunds i, om der ligger flere svigtsager og samler støv i de øvrige politikredse efter Berlingskes afsløring af en række ikke-fremlagte sager i Midt- og Vestsjællands Politi.

»Alt skal frem,« sagde han uden for det konservative gruppeværelse på Christiansborg i går.

Men på konsekvens-siden var ministeren, der fyrede rigspolitichef Torsten Hesselbjerg i sidste uge, mere fämælt.

Skal der ikke placeres ansvar?

»Jeg vil gerne placere ansvar alle mulige steder. Men for mig handler det om at få politiet til at fungere bedst muligt,« sagde ministeren, der foretrak at se fremad.

Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne ser også frem. Til en forklaring.

»Vi er fulde af mistillid. Embedsværkets arbejde i denne sag må kortlægges. Ministeren solgte en tilbundsående undersøgelse. Resultatet blev tilbageholdte sager. Det kan ikke blive værre,« siger Karen Hækkerup, retsordfører for Socialdemokratiet.

Forventer kortlægning

Partierne forventer, at ministeren kortlægger, hvad der blev spurgt om fra ministeriets side, hvad der blev svaret, og om svarene var dækkende i forhold til Justitsministeriets opgaveformulering.

»Ministeren siger, at alt skulle have været lagt frem. Lene Espersen greb ikke ind, selvom politikredsene tydeligt angav deres forståelse af opgaven. Har Justitsministeriet eller Rigspolitiet bevidst formuleret et kommissorium, så antallet af svigtsager ville blive lavere end det reelle antal, har regeringen et stort problem,« siger Karen Hækkerup.

DF kræver en kulegravning af Justitsministeriets kendskab til mulige svigtsager, der er blevet indberettet direkte til ministeren eller ministeriet i Lene Espersens ministertid. Når nu Brian Mikkelsen ønsker at komme til bunds i sagerne om politisvigt, må han ifølge DF-retsordfører Peter Skaarup sikre, at alle politisvigt – også dem, som borgere har henvendt sig til ministeren med - bliver lagt frem.

For Brian Mikkelsen er det vigtigste ikke de fejl, der er begået. Han er mere optaget af, at partierne bag politireformen på baggrund af de 300 svigtsager, som Lene Espersens redegørelse faktisk omfattede, afsatte 843 mio. kr., der skal sikre borgerne tryghed og en ordentlig behandling, når de ringer til politiet.

Brian Mikkelsen siger, at han har søsat den nye undersøgelse for sin egen »og alles samvittigheds skyld«.

»Men der er ikke behov for nye konklusioner. Vi har jo allerede besluttet, at politiet skal forandres«.

DF: Det kan næsten ikke blive værre

Foto: Kristian Juul Pedersen / Scanpix

Dansk Folkeparti står fast på kravet om en kulegravning af den konservative partileder Lene Espersens håndtering af politisvigt-sager i hendes tid som justitsminister.

Af [Morten Crone](#) & [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Onsdag den 17. december 2008, 07:25

Når Dansk Folkeparti skyder med skarpt mod justitsminister Brian Mikkelsens (K) forgænger, vicestatsminister Lene Espersen (K), i sagen om de tilbageholdte sager om politisvigt, har det en årsag:

- Det her handler om muligheden for at udøve parlamentarisk kontrol. Vi taler om noget af det værste, der kan ske i et folkestyre som vores: Politikerne får at vide, at de vil få en redegørelse om et meget følsomt emne. En redegørelse, der vil komme helt til bunds i en problemstilling. Nu viser det sig, at ministeren ikke har sørget for at komme helt til bunds. Vi politikere fik en redegørelse, men redegørelsen omfattede ikke den viden, der lå i systemet. Det kan næsten ikke blive værre, siger Peter Skaarup (DF), formand for Folketingets Retsudvalg.

Med støtte fra Socialdemokraterne kræver Dansk Folkeparti en kulegravning af Lene Espersens håndtering af svigtsager; om ministeriet har haft kendskab til sager om svigt, og om alle disse sager er medtaget i den redegørelse, som Lene Espersens ministerium godkendte inden Rigspolitiet offentliggjorde den i september.

Rystende

Peter Skaarup har været med til at beslutte en nødpakke til politiet på 843 mio. kr. En pakke, der blev besluttet i efteråret på baggrund af Lene Espersens svigtredegerelse. Redegørelsen gjorde klart, at de mange sager om svigt rummede gennemgående problemer, som det var afgørende at få rettet op på.

- Da ministeren bad sine embedsmænd om at lave undersøgelsen i sommer, var det mit indtryk, at der var en del enkeltsager. Men det var svært at få et overblik. Da undersøgelsen blev offentliggjort, var det et chok, at der var tale om 300 sager. Jeg havde ikke fantasi til at forestille mig, at der kunne være sager, der var tilbageholdt. Jeg tænkte slet ikke tanken. Afsløringen af, at der findes sager, der burde have været med, men som er holdt tilbage ryster mig. Det rammer dobbelt hårdt, når der sker sådan noget. Derfor skal vi helt til bunds nu, og det omfatter det politiske ansvar såvel om embedsværkets håndtering af sagen,” siger Peter Skaarup.

Lene Espersen har understreget over for Berlingske Tidende, at formålet med undersøgelsen var at komme helt til bunds og at hun intet vidste om, at der fandtes sager hos Midt- og Vestsjællands Politi som burde have været offentliggjort, men som alligevel blev tilbageholdt.

Brian Mikkelsen har ikke taget stilling til det opsigtsvækkende krav fra DF og S om kulegravningen af Lene Espersens rolle. Men Peter Skaarup forventer, at det bliver et centralt punkt i drøftelserne på et møde i forligskredsen bag politireformen i dag.

- Men han kan ikke holde til, at I om et halvt år afslører, at der var en bunke svigtsager, der har ligget og samlet støv i Justitsministeriet samtidig med at undersøgelsen af politisvigt nu skal køre for anden gang. Ministeren siger jo også selv, at alt skal frem. Derfor er jeg fuld af fortrøstning. Jeg tror, at vi har muligheden for at komme til bunds nu, siger Peter Skaarup.

Peter Skaarup er enig med ministeren i, at det ikke er sikkert, at konklusionerne i forbindelse med hjælpepakken til politiet var blevet påvirket af viden om flere svigtsager, end man havde kendskab til under forhandlingerne.

- Men vi kan ikke leve med en minister, der sender signaler om, at alt skal frem, hvorefter alt ikke kommer frem, siger han.

Politichefer skal undersøge sig selv

Det bliver chefer og mellemledere - ikke menige betjente - der skal rapportere til en ny undersøgelse af politisvigt. Her er det et arkivfoto af Chefpolitinspektør Sten Skovgaard og politidirektør Anders Linnét.
Foto: Bjørn Lütcke

Brian Mikkelsen lader undersøgelsen af politisvigt gå om. For at sikre ”ro” om de menige betjente, vil han ikke spørge, om de kender til relevante sager, som deres chefer skal rapportere. S og SF retter hård kritik.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Onsdag den 17. december 2008, 14:44

Der har været alt for meget uro om politiet i år. Så når justitsminister Brian Mikkelsen (K) nu beder politicheferne ransage sig selv og deres arbejde med den mangelfulde undersøgelse af omfanget af såkaldte politisvigt, bliver det uden at de menige betjente bliver spurgt. Sådan lyder meldingen fra justitsministeren til kredsen af partier bag politireformen.

- Der skal laves en supplerende redegørelse. Politidirektørerne bliver pålagt at spørge deres chefer og mellemledere, om de har kendskab til sager, der kunne være relevante at oplyse om. Men de menige betjente bliver ikke spurgt om deres erindringer om mulige svigtsager. Ministeren afviste, at de menige betjente skulle spørges. Han mener, at de har brug for ro. Jeg mener, at vi risikerer at afskære os fra vigtige kilder, der kan bidrage med sager, der er værd at lære af. Hvis ikke vi spørger, vil vi aldrig komme i kontakt med dem, der måske sidder med en beskidt lille hemmelighed, de faktisk gerne vil af med, siger Karen Hækkerup, retsordfører for Socialdemokraterne.

- Hvis man ikke spørger de almindelige betjente om deres kendskab til politisvigt, så ender man med at give Folketinget og offentligheden et billede, der ikke er retvisende, siger Karina Lorentzen, retsordfører for SF.

Dermed advarer hun justitsminister Brian Mikkelsen (K) om, at han om få måneder kan risikere at stå med endnu en sag om politisvigt, der ikke er blevet rapporteret. Netop skjulte svigtsager er afsættet til, at fænomenet skal undersøges igen nu hvor det har vist sig, at Midt- og Vestsjællands Politi har en bunke med 26 sager om politisvigt, der ikke har været offentliggjort, selv om daværende justitsminister Lene Espersen sagde, at hun ville til bunds i fænomenet.

Regeringen er kommet i gyngen med sagen om de tilbageholdte svigtsager, fordi det viser sig, at Justitsministeriets formulering af det kommissorium, der lå til grund for politidirektørernes undersøgelse var blevet forstået af direktørerne sådan, at de kun skulle omtale sager, der var tale om formelle klager samt sager, der havde været omtalt i medierne.

Dermed ville sager, der ikke er klaget over og som ikke kendes af pressen aldrig blive rapporteret.

Kommissoriet blev lavet i juni efter et møde i Justitsministeriet. Det blev udsendt af Rigspolitiet til politikredsene 20. juni. Da Berlingske Tidende rejste sagen i søndags, udtalte departementschef Michael Lunn fra Justitsministeriet i et mail-svar til avisen, at politidirektørerne havde fået at vide, at alt skulle frem.

- I aftalen mellem Justitsministeriet og rigspolitichefen blev der således ikke lagt begrænsninger i, hvordan man var blevet opmærksom på sådanne politisvigt. Hvis der under udarbejdelsen af redegørelsen har været tvivl om, hvilke sager der skulle medtages, så er det naturligvis beklageligt.

Karen Hækkerup læser ikke kommissoriet som uklart:

- Man kan ikke beklage, at alt ikke er med, når man har fået de svar, man har bedt om. Det giver en mistanke om, at det aldrig har været ønsket at komme helt til bunds, siger Karen Hækkerup.

For hende er der ikke tvivl om, hvad der bedes om i kommissoriet:

- Det er overraskende, hvor tydeligt, der blev bedt om de to klage typer: De formelle klagesager og pressesagerne. Allerede fra starten har man dermed ønsket at indsnævre den kreds, der kunne bidrage til undersøgelsen. Der blev ikke bedt om, at menige betjente, der havde vide om svigtsager, skulle lægge dem frem. Og det beder man heller ikke om nu. Det er kritisabelt.

Ifølge Karen Hækkerup svarede departementschef Michael Lunn på kritikken på mødet. Lunn oplyste, at det ikke havde været intentionen at skjule noget og at formålet nu ikke er at få placeret et ansvar.

- Vi vil gerne se fremad. Men vi er da nødt til at placere ansvar. Hvordan skal vi ellers genopbygge tillid, siger Karen Hækkerup.

Deadline for politikredsens aflevering af den nye undersøgelse er 2. februar.

Lene Espersen kulegraves

Foto: Keld Navntoft

Justitsministeriet ransager nu sig selv. Henvendelser om politisvigt fra borgere til ministeriet mens den konservative partileder Lene Espersen var ansvarlig skal frem i lyset.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Onsdag den 17. december 2008, 15:07

Kravet fra DF om en kulegravning af Justitsministeriets håndtering af politisvigt i Lene Espersens (K) ministertid giver pote.

En del af justitsminister Brian Mikkelsens (K) nye undersøgelse af politisvigt bliver at kortlægge antallet af borgere, der har henvendt sig med sager til Justitsministeriet.

Dermed er det ikke kun landets 12 politikredse, der skal gå en runde mere i forsøget på at komme det reelle antal borgere, der er blevet svigtet af politiet, nærmere. Embedsværket er nu også blevet bedt om at granske sig selv.

Undersøgelsen af politisvigt blev sat i søen på et møde i Justitsministeriet 18. juni. Den endte med en redegørelse for 300 sager. Men da Berlingske i søndags afslørede, at Midt- og Vestsjællands Politi har undladt at offentliggøre en række sager om svigt, stod det klart, at det reelle antal sager godt kan være højere.

For at komme helt til bunds og rydde enhver tvivl af vejen iværksætter justitsminister Brian Mikkelsen nu undersøgelsen, der altså også kommer til at sætte lup på, om og givet fald, hvor

mange sager om borgere, der har følt sig svigtet af politiet under politireformen, som Justitsministeriet har haft kendskab til.

Undersøgelsen af ministeriet gennemføres for at fange sager, hvor borgere har henvendt sig direkte til ministeren eller ministeriet uden at have henvendt sig til politikredsene.

Politidirektør ny rigspolitichef

Brian Mikkelsen har besluttet at konstituere politidirektøren i Nordjyllands Politi, Jens Henrik Højbjerg, som rigspolitichef.

Af [Jesper Woldenhof](#)

Torsdag den 18. december 2008, 14:42

Justitsminister Brian Mikkelsen (K) har besluttet at konstituere politidirektøren i Nordjyllands Politi, Jens Henrik Højbjerg, som rigspolitichef.

- Jeg har i dag besluttet at konstituere politidirektøren i Nordjyllands Politi, Jens Henrik Højbjerg, som rigspolitichef pr. 1. januar 2009. Stillingen vil nu blive opslået, siger Brian Mikkelsen.

Jens Henrik Højbjerg er 53 år og har inden sin udnævnelse som politidirektør i Nordjylland bl.a. været vicedirektør for Europol i Haag, politimester i Rigspolitiet og vicepolitimester i Grønland.

Udnævnelsen kommer efter, at det var blevet besluttet, at rigspolitichef Torsten Hesselbjerg fratræder sin stilling. Fratrædelsen kom efter måneders kritik af den stort opsatte politireform.

Berlingske Tidende har med baggrund i sagen om Pia Rønnei beskrevet, hvordan politiet i en række tilfælde har undladt at rykke ud med hjælp til borgere i nød.

Senest har Berlingske Tidende beskrevet, hvordan en række sager om mulige politisvigt har været skjult for offentligheden, fordi politiet har undladt at tage dem med i den undersøgelse af politisvigt, som daværende justitsminister Lene Espersen satte i gang.

De skjulte sager har fået blandt andre Dansk Folkeparti til at kræve en kulegravning af Justitsministeriets håndtering af politisvigt i Lene Espersens ministertid. Den kulegravning blev besluttet i går på et møde mellem forligspartierne bag den udskældte politireform.

Peter Skaarup: Et godt bud på en permanent chef

Foto: Simon Bohr / Scanpix

Danmark har fået ny konstitueret rigspolitichef – ifølge Dansk Folkeparti et rigtigt godt på bud på en permanent afløser for Torsten Hesselbjerg.

Af [Morten Crone og Morten Frich og Ritzau](#)

Torsdag den 18. december 2008, 15:45

Selv om politidirektør Jens Henrik Højbjerg endnu blot er konstitueret som ny rigspolitichef, ser formanden for Folketingets retsudvalg, Peter Skaarup, ham som Torsten Hesselbjergs sandsynlige afløser.

- Det er helt naturligt at slå stillingen op åbent, præcis som man har gjort ved ansættelsen af politidirektørerne. Men Jens Henrik Højbjerg er et rigtig godt valg. Det er en mand med en god karriere – inden for og uden for dansk politi. Han er bredt respekteret – jeg kan sagtens se ham som rigspolitichef i årene fremover, siger Peter Skaarup.

Jens Henrik Højbjerg kommer fra en stilling som politidirektør for Nordjyllands Politi, men har årelang erfaring fra Rigspolitiet og har også bestridt posten som vicedirektør i Europol. Han har en kort overgang prøvet lykken som advokatfuldmægtig i det private.

Ifølge Peter Skaarup er den nye rigspolitichefs hovedopgave klar:

- Hovedopgaven bliver at arbejde videre med den reform, som har været en fiasko i implementeringen. Borgerne har ikke fået det, de troede, vi gav dem. Han skal helt enkelt genskabe trygheden for borgerne. Derudover skal han arbejde videre med en effektiv indsats mod bandekriminalitet, som er det store problem herhjemme i øjeblikket.

Jens Henrik Højbjerg har tidligere stået i spidsen for opbygningen af særlige enheder rettet mod organiseret kriminalitet. Derudover lægger Peter Skaarup vægt på, at ”han er uplettet af større skandaler i den tid, han har siddet som politidirektør i Nordjylland”.

Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg blev tvunget til at tage sin afsked efter Berlingske Tidendes afsløringer om borgere, der er blevet svigtet af politiet.

Undren

Hos Socialdemokraterne undrer retsordfører Karen Hækkerup sig over forløbet.

- Først siger man, at Hesselbjerg fratræder efter gensidig aftale. Så siger man, at han er blevet fyret. Så går der en uge, hvorefter man udnævner en midlertidig rigspolitichef, og så slår man stillingen op. Det virker lidt kluntet, siger hun.

Umiddelbart mener hun dog, at Højbjerg har den rigtige profil. Karen Hækkerup lægger vægt på den indberetning, som Højbjerg i sin egenskab af politidirektør skrev om situationen i Nordjyllands Politi efter indførelsen af reformen. Der fremhævede han, at politiet havde brug for flere kontoransatte og en fladere ledelsesstruktur - netop de ting, som politikerne valgte at prioritere ved serviceeftersynet af politireformen.

I regeringen fremhæver Venstres retsordfører Kim Andersen også Højbjergs brede baggrund. Og han har også noteret sig, at den nye politireform tilsyneladende er blevet godt integreret i Nordjylland, hvor Højbjerg netop har været politidirektør.

- Har har prøvet at være i marken og få erfaringer med at lede en politikreds. Det er vigtigt for Rigspolitiet at få en chef, der er i øjenhøjde med sine kolleger rundt om i kredsene. Jens Henrik Højbjerg har en grundlæggende forståelse for, hvad borgerne har brug for, siger Kim Andersen.

Ny rigspolitichef hentet udefra

Justitsministeren har bevidst fundet Torsten Hesselbjergs afløser uden for Justitsministeriets rækker. »Barske Brians« modernisering af dansk politi fortsætter.

Af Morten Crone og Morten Frich mc@berlingsle.dk

Torsdag den 18. december 2008, 22:30

Danmark har fået ny rigspolitichef, han hedder Jens Henrik Højbjerg og kommer fra en stilling som politidirektør i Nordjylland. Men det er ikke det mest bemærkelsesværdige ved gårsdagens konstituering, som på papiret er midlertidig, men som alt tyder på ender med en permanent udnævnelse.

Den nye rigspolitichefs baggrund fortæller historien om et opgør, justitsminister Brian Mikkelsen (K) er i gang med at tage med kulturen i Justitsministeriet og Rigspolitiet. Det begyndte med afskedigelsen af Torsten Hesselbjerg, det fortsætter med valget af Jens Henrik Højbjerg – men det er langt fra sikkert, det stopper dér.

Selvom der var egnede kandidater med en solid baggrund som topjurister i ministeriet, hvorfra rigspolitichefen traditionelt hentes, orienterede Brian Mikkelsen – som selv lancerer sig som »barske Brian« – sig bevidst andre steder hen.

»Jeg har lagt meget vægt på, at jeg ville have en kandidat med bred erfaring fra forskellige steder og ikke bare et sted. Allerhelst med både international erfaring og erfaring helt uden for politiet,« siger Brian Mikkelsen.

Den 53-årige Jens Henrik Højbjerg har erfaring fra Rigspolitiet, derudover har han været vicedirektør i Europol samt arbejdet et par år i det private som advokatfuldmægtig. Den nye rigspolitichef erkender blankt, at han ikke har nogen erfaring med »teoretisk jura« – i stedet fremhæver han sin erfaring med »forandringsledelse«.

Politiforbundet kaldte i går konstitueringen »spændende«, og Dansk Folkeparti havde svært ved at få armene ned.

»Han har en god karriere – inden for og uden for dansk politi. Han er bredt respekteret – jeg kan sagtens se ham som rigspolitichef i årene fremover,« siger Peter Skaarup, retsordfører fra Dansk Folkeparti.

Justitsministeren bekræfter, at Jens Henrik Højbjerg er et godt bud på en endelig udnævnelse.

»Han er et godt bud. Han bliver nu rigspolitichef. Så selvfølgelig er han et godt bud,« siger Brian Mikkelsen.

Statens regler kræver dog, at stillingen slås op. Partierne bag politireformen er enige om, at den nye rigspolitichefs opgave bliver at genskabe tilliden til dansk politi i befolkningen ved at begejstre betjentene, få telefonbetjeningen op at køre og betjentene tættere på borgerne.

Politiets store svigt

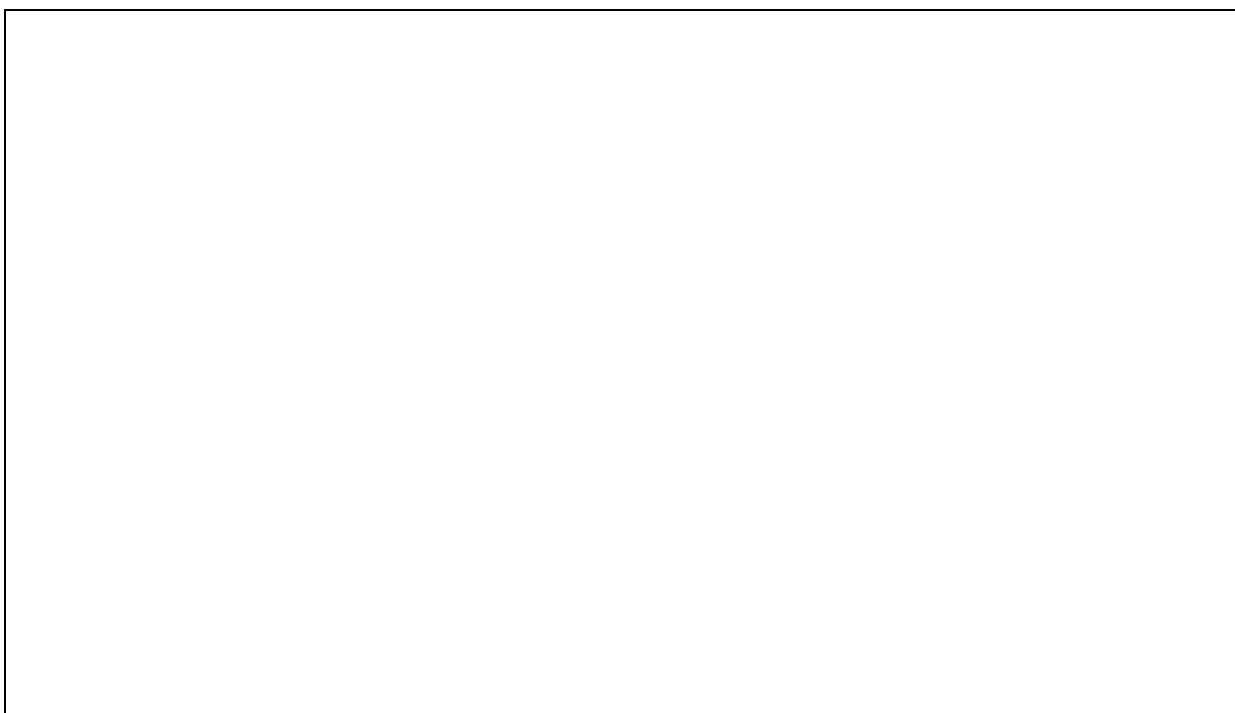

Foto: Michael Bothager

Torsten Hesselbjerg gik af som rigspolitichef, politiet fik ekstra 850 mio. kroner, og danskerne får et nyt og forhåbentlig bedre politi. Men det hele begyndte med et skrig i et øde kolonihaveområde.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Sidst opdateret Lørdag den 27. december 2008, 21:01

Den 53-årige Pia Rønneis død gik næsten spurlost hen over aviserne. To døde ved Amagermotorvejens afkørsel 22, noterede aviserne lakonisk. Og så hurtigt videre til næste nyhed.

Men Pia Rønneis død var alt andet end notestof. En stemme sagde i telefonen i januar, at hvis Berlingske Tidende ville grave dybt og bredt i sagen, ville vi blive overraskede. Og stemmen fik ret.

Efter fire måneders research offentliggjorde vi resultatet af vores undersøgelse: Pia Rønnei var en forfulgt og truet kvinde, som endte med at dø sammen med sin plageånd. Forinden hørte et vidne hendes skrig i et øde kolonihaveområde. Fire gange ringede vidnet i forsøget på at redde Pia Rønnei og få politiet til at komme. Men forgæves. Politiet blev væk trods ledige patruljevogne. Derfor kunne en jaloux og bevæbnet bekendt føre hende i døden på Amagermotorvejen.

Sagen om den dræbte Pia Rønnei åbnede øjnene på de ansvarlige politikere, på presse, embedsmænd og masser af danskere: Vi kan ikke altid regne med, at politiet kommer, når vi

ringer – selv når vi har desperat brug for hjælp. Men ikke nok med det: Afdækningen af hendes død og en række andre politisvigt førte til et nyt og forhåbentlig bedre danske politi.

For politiets tragiske svigt af Pia Rønnei var ikke enestående. Vi byggede [et særligt website](#) og bad læserne om at hjælpe os: »Kommer politiet, når du ringer?«, spurgte vi og endte med 75 sager – mange af dem hårrejsende eksempler på for sen eller helt manglende udrykning. Læsernes henvendelser udløste den første landsdækkende undersøgelse af politisvigt herhjemme. Undersøgelsen viste, at danskere i 300 sager følte sig svigtet af politiet. En stribe sager endte med dødelig udgang. Siden begyndelsen af 2007 er ni omkommet i sager, hvor politiet kunne have gjort en forskel.

Presset på rigspolitichef Torsten Hesselbjerg voksede, da han ændrede svigt-redegørelsens konklusion: Først varslede politiet, at der ville være en forøget risiko for svigt flere år frem i tiden, siden strøg Rigspolitiet den passus. Hans stilling blev ikke bedre, da han i ramme alvor foreslog at male politiets civile biler om, så politiet synede af mere i gadebilledet.

Den ansvarlige minister, daværende justitsminister Lene Espersen (K), forlod en nødlidende reform, da hun i forbindelse med partileder Bendt Bendtsens afgang skiftede til erhvervs- og økonomiministeriet. I hendes stol satte Brian Mikkelsen sig.

Den nye minister tog hul på en reform af politireformen, som skulle bringe betjentene tættere på borgerne og sikre en ordentlig telefonbetjening. Ved finanslovsforhandlingerne fandt forligskredsen 843 mio. kroner ekstra til politiet, og 11. december tog ministeren et historisk skridt og fyrede rigspolitichef Torsten Hesselbjerg.

Hvad der egentlig skete, den dag Pia Rønnei mistede livet, henligger stadig i det dunkle. Selvom Berlingske Tidende har påvist fejl på fejl, har politiet lukket efterforskningen. Hendes efterladte er overladt til deres egen fantasi om hendes sidste timer.

Nu skulle politiet gerne komme, den dag du ringer.

Berlingske vinder Cavlingpris

Berlingske Tidende blev her til aften tildelt dansk journalistiks fineste hæderspris, Cavlingprisen.

Af [Line Holm Nielsen](#)

Onsdag den 7. januar 2009, 19:10

Prisen tilfalder journalisterne Morten Crone, Morten Frich, Jesper Woldenhof og fotograf Erik Refner for deres store undersøgende web-print-projekt, "[Forbrydelsen](#)". En artikelserie og selvstændig web-side, der i samarbejde med læserne har trukket tæppet under en af de seneste års helt store politiske prestigeprojekter, politireformen.

- **web-tv:** [Cavling-vindere modtages til hyldest på Berlingske](#)

Journalisterne har med over 220 artikler afsløret, at politiet ofte slet ikke møder op, når nødstedte danskere ringer og har brug for betjentes hjælp.

Også læsernes pris

Begrundelsen for at give årets Cavlingpris til Forbrydelsen lyder som følger:

- Med afsæt i en konkret sag om politisvigt har journalisterne Morten Frich, Morten Crone, Jesper Woldenhof og fotograf Erik Refner, Berlingske Tidende, i deres dagsordensættende, flermediale serie "Forbrydelsen" påvist store mangler i den ellers stort opreklamerede politireform.

Med indtil videre et års research og aktiv brug af læserhenvendelser er det lykkedes at påvise landsdækkende politisvigt og dermed tvinge regeringen til en række ændringer af reformen; det er eksempelvis gjort til et krav, at politiet skal komme, når borgere ringer efter hjælp.

Udover artikler i avisen er nettet brugt aktivt til at samle og skabe overblik i en omfattende dokumentation i form af artikler, tidslinjer, lyd- og videoklip samt interaktive kort. Dermed er

der med såvel researchmetoder som formidling vist nye veje og sat nye standarder for journalistisk grundighed, skriver Cavling-komiteén.

- Vi er utrolig glade og stolte. Det er uvirkeligt lige nu, især efter så langt et træk, hvor vi har arbejdet med sagen i et år. Det viser, at man kan vinde en af de helt store priser ved at begynde med at stemme dørklokker på helt klassisk vis og ende med konsekvenser i toppen af dansk politik, siger den ene af journalisterne bag, Morten Crone.

Journalisterne bag kalder i dette tilfælde prisen i lige så høj grad "læsernes pris". Uden samarbejdet med web-avisen og med læserne af denne - i såvel Nordjylland og på Amager - var projektet aldrig blevet den succes, det er blevet, forklarer Morten Crone.

To Berlingske-hold nomineret

I år har der været særlig spænding om resultatet på Berlingske. Avisen har nemlig haft den sjældne ære at have hele to projekter med blandt de fem nominerede til prisen.

Det andet hold af nominerede var journalisterne Uffe Tang, Philip Flores, Bjarne Steensbeck og Morten Henriksen på Berlingske Tidendes Christiansborgredaktion for deres afsløringer af vildledende rådgivning i Udlændingenservice, hvor sager om familiesammenføring er blevet afgjort i strid med gældende regler i EU.

Sagen og afsløringerne betyder formentlig, at flere hundrede danskere kan flytte hjem, og journalistikken har rokket betydeligt ved den danske udlændingepolitik og ved danske politikeres opfattelse af fælles-europæisk lovgivning.

Nybrud i journalistik

- Vi er utroligt stolte og glade for vores journalisters indsats. Det er fornemt at være nomineret med hele to projekter, og at vi vinder med det ene er ikke bare stort for de fire journalister, men for hele Berlingske Tidende. Vi har sat os for at være Danmarks førende på undersøgende journalistik og det viser vi i dag, at vi er, siger Christian Jensen, chefredaktør på Berlingske Tidende, og fortsætter.

- Med projektet "Forbrydelsen" har vi skabt et nybrud i den undersøgende journalistik med et multimedieprojekt, der forener klassiske dyder inden for gravejournalistikken med helt nye formidlingsmuligheder på internettet.

De øvrige nominerede til prisen var Tom Heinemann, freelance-dokumentarist, for filmen "Et tårn af løfter" om elendige arbejdsforhold på telemast-fabrikker i Bangladesh. Fabrikker, der leverer til store, skandinaviske teleselskaber. Nomineret var også Fyens Stiftstidende for en artikelserie om en Asperger-syg mand og hans kone, og Jyllands-Posten for sin artikelserie "Det store ejendomsspil" om lyssky ejendomsspekulanter.

Det er anden gang i dette årti, at Berlingske Tidende modtager Cavling-prisen. I 2001 fik avisens USA-korrespondent Poul Høi prisen, særligt for sine artikler efter 11. september-angrebene.

Klassiske gravere i nye klæder

De fire journalister bag det Cavling-vindende projekt har erobret nyt land med »Forbrydelsen«, ikke bare på Berlingske Tidende, men i dansk journalistik generelt.

Af [Line Holm Nielsen](#)

Sidst opdateret Onsdag den 7. januar 2009, 22:09

Det har slidt på benene, inddraget weekenderne og givet et par grå hår. Vi, der til daglig deler skrivebord med gårsdagens vindere af dansk journalistiks fornemste udmærkelse, Cavling-prisen, ved, at den ikke er kommet uden sved og søvnløse nætter.

De tre journalister Morten Frich, Morten Crone og Jesper Woldenhof samt fotograf Erik Refner har arbejdet på projekt »Forbrydelsen« i over et år, fra de en januardag i 2008 modtog et tip om en mystisk trafikulykke på Amager-motorvejen. I denne var den 53-årige Pia Rønnei omkommet, men hvis man gravede i sagen, sagde stemmen i telefonen, ville sagen vise sig at være langt mere kompliceret.

Efter forsigtige telefonopkald og gammeldags stemmen dørklokker viste Rønnei sig at være en forfulgt kvinde, som blev kørt i døden af sin plageånd. En tragisk personsag, der fik en foruroligende samfundsmæssig relevans, da det viste sig, at politiet ikke var kommet hende til hjælp – på trods af fire desperate nødopkald fra et vidne.

Et år senere er 220 artikler flydt fra gruppens hånd i en forbilledlig blanding af personlige beretninger og systemhistorier. Rigspolicechef Torsten Hesselbjerg er trådt tilbage, politiet har fået tilført 843 mio. kr. ekstra, og politikerne har indset, at dét politi, som man havde forsøgt at effektivisere med historiens største politireform, i flere end 300 sager ikke kom, når nødstedte danskere ringede. I 75 af tilfældene bragte samarbejdet mellem Berlingske Tidendes læsere og journalistholdet politisvigtet frem.

Samarbejde med læserne

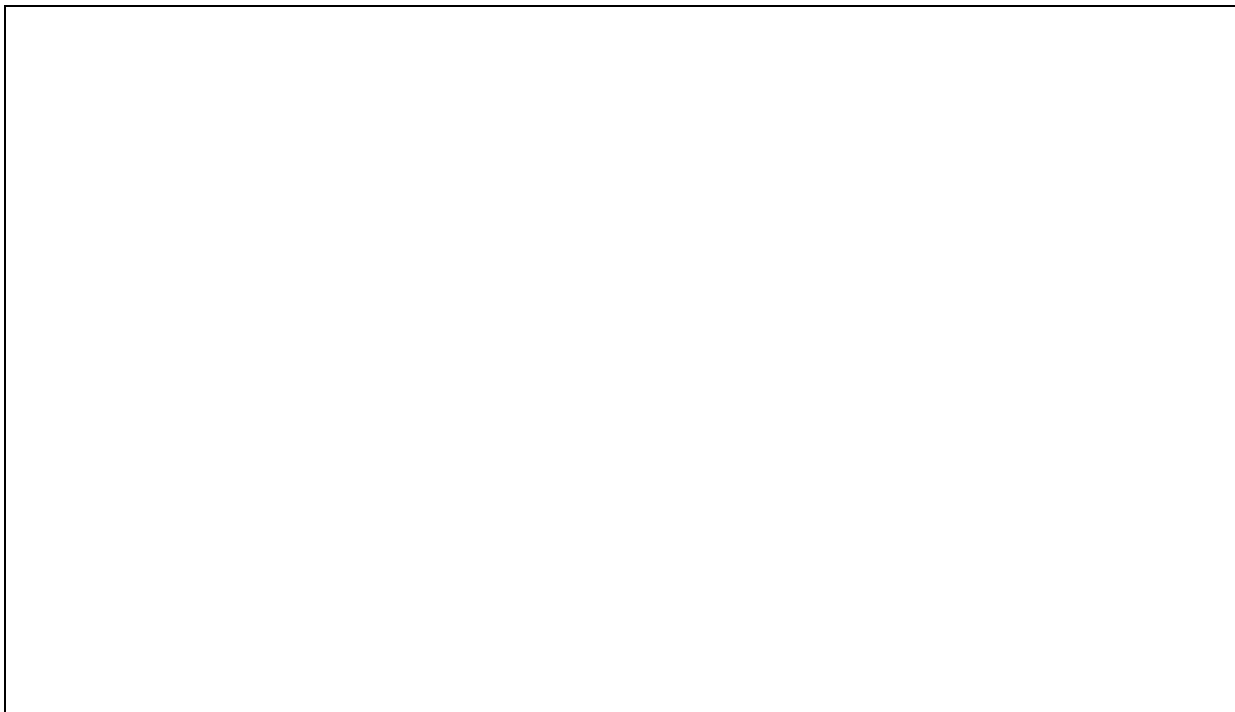
De to skrivende kræfter, Morten Crone og Morten Frich, begge 35 år, har arbejdet med undersøgende journalistik i flere år. Når Cavlingen i går tilfaldt Berlingske, er det ikke mindst, fordi de med »Forbrydelsen« har demonstreret de ypperste dyder i denne genre. Ligesom de har haft brug for pædagogiske evner og tålmodighed. Og ryggrad til barske konfrontationer med både magthavere og ulykkelige efterladte.

»Denne sag er et eksempel på, at alle store historier begynder i det små. At én kvindes dødsfald kan føre til et helt nyt politi, der forhåbentlig kommer, når danskerne fremover ringer. Vi har været en slags fødselshjælper for almindelige danskeres frustrationer og givet dem redskaber til at kontrollere magthaverne,« siger Morten Frich.

Men det er ikke kun resultaterne, der udmærker. Fra begyndelsen blev web-journalist Jesper Woldenhof, 28, og avisens dobbelte World Press Photo-vinder, Erik Refner, 37, inddraget med et unikt web-print-samarbejde som mål.

Uden særlige forudsætninger kastede de fire journalister sig ud i interaktive danmarkskort og video til www.berlingske.dk – samtidig med, at »Forbrydelsen« blev dækket vedholdende på tryk: »Det bedste har været, at alle i gruppen har haft en enorm vilje til at gå nye veje i samarbejdet mellem avisen og nettet. Alle muligheder har været i spil. Blandt det mest succesfulde har været involveringen af borgerne – til gavn for både avisen og vores hjemmeside,« siger Jesper Woldenhof.

Berlingskes Cavling-vindere takkede læserne

Fra venstre Morten Frich, Morten Crone og Jesper Woldenhof. Fotograf Erik Refner var ikke til stede ved overrækkelsen. Foto: Michael Bothager

Uden hjælp fra borgerne havde vi ikke vundet Cavlingprisen, lød det fra talerstolen, da tre journalister og en fotograf fra Berlingske Tidende officielt modtog Cavlingprisen.

Af [Søren Aaes](#)

Fredag den 9. januar 2009, 17:09

Læsere og borgere, som bidrager til journalistikken var i centrum, da Cavlingprisen i dag officielt blev overrakt til Berlingske Tidendes journalister Morten Frich, Morten Crone og Jesper Woldenhof samt pressefotograf Erik Refner.

Firkløveret modtog prisen for det [flermediale projekt Forbrydelsen](#), der igennem et år har afdækket svigt i politet efter den stort anlagte politireform.

I tætpakkede lokaler hos Dansk Journalistforbund på Gammel Strand fremhævede Morten Crone i sin takketale familien til den afdøde Pia Rønnei, hvis død kickstartede sagen.

- Med os i dag er familien til Pia Rønnei. Selv om de intet havde at vinde ved at dele deres historie med os og jer, har de gjort det. Selv om de ingen grund har haft til at stole på noget levende menneske, efter det de har været igennem, har de gjort det. Her ligger det egentlig mod og håb i denne sag, sagde Morten Crone.

Også ansvarshavende chefredaktør på Berlingske Tidende, Lisbeth Knudsen, fremhævede i sin tale det nybrud i journalistikken, som "Forbrydelsen" er repræsentant for. Nemlig at borgerne i langt højere grad end tidligere bliver inddraget og leverer den dokumentation, der er nødvendig, for at påvise et problem.

- Jeres vinderprojekt viser, at brugerne og læserne ikke længere hænger i rollen som stafage og såkaldte cases, der skal sikre lidt kød og blod til en tør og lidt kompliceret historie. Ind imellem vil brugerne og læserne stjæle hovedrollen, som de også gjorde det i jeres projekt, sagde Lisbeth Knudsen med henvisning til de mange henvendelser, holdet bag Forbrydelsen modtog fra hele landet, da sagen rullede.

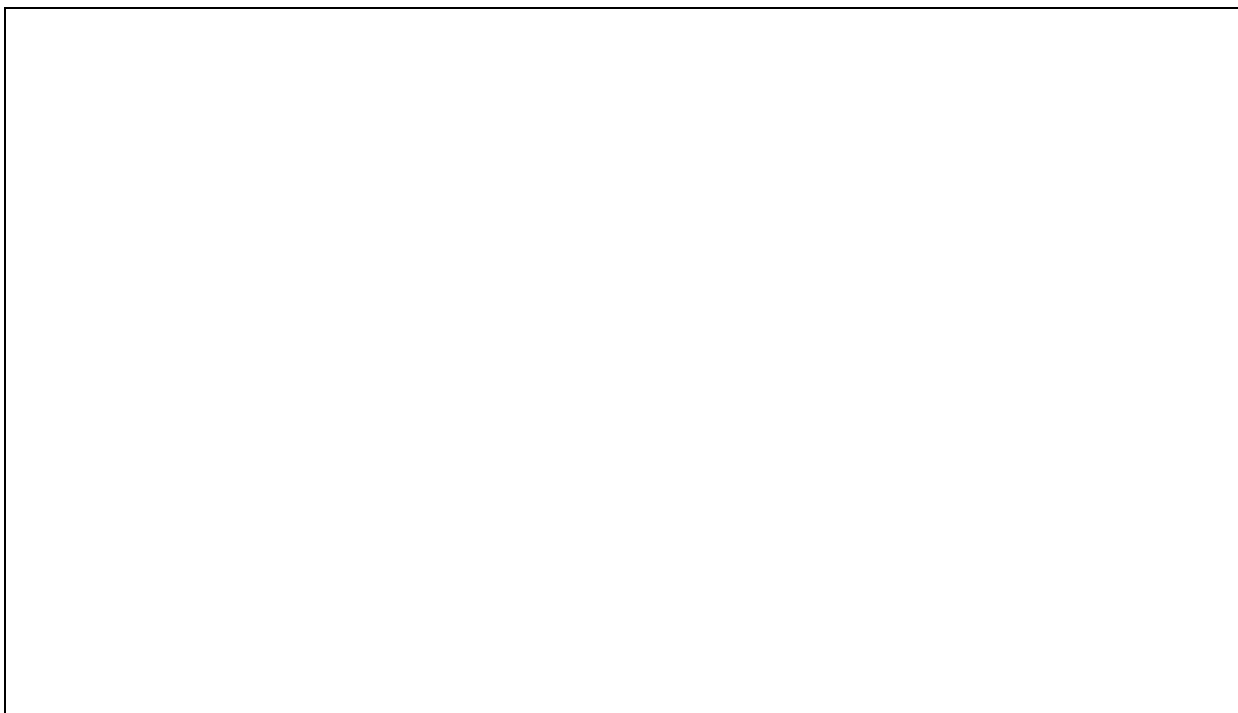
- I tog ud i virkeligheden - guidet af brugernes fremragende medspil - og fortalte, at det der er et problem i Hvidovre, det var også et problem på Mors, sagde hun.

Siden Forbrydelsen blev sat i søen har Berlingske Tidende beskrevet mindst 75 sager, hvor læserne oplevede politisvigt. En senere analyse fra Rigspolitiet omtalte 298 sager, hvor politiet ikke reagerede som forventeligt, på borgernes henvendelser.

Journalisternes vedvarende omtale af sagerne [medførte store ændringer](#) i politiets rækker. Dels blev politiet tildelt yderligere 843 millioner kroner, dels fik etaten ny ledelse, da [Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg](#) mistede sin stilling per 1. januar 2009.

Prisoverrækkelsen i Journalisternes Hus på Gammel Strand blev overværet af statsminister Anders Fogh Rasmussen, der også er minister for pressen.

»Licens til at handle«

Pressens minister, Anders Fogh Rasmussen, gratulerer Cavling-prisvinderne, fra venstre Morten Frich, Morten Crone og Jesper Woldenhof. Foto: Michael Bothager

Dybdeborende journalistik sætter nye standarder i en udfordrende avistid, lød det i går, da Berlingske modtog Cavling-prisen.

Af [Karen Margrethe Schelin](#)

Fredag den 9. januar 2009, 21:28

Politiet var på pletten, da årets Cavling-pris i går blev uddelt til Berlingske Tidende for projektet »Forbrydelsen«. I god tid før selve receptionen i Dansk Journalistforbund patruljerede to betjente langs Gammel Strand. Politiet var dog ikke mødt op for at beskytte journaliststanden, men derimod for at holde et vågent øje med statsminister Anders Fogh Rasmussen, der i sin egenskab af pressens minister også var til stede ved den velbesøgte Cavling-fest.

Statsministeren tog dog ikke selv ordet ved denne lejlighed, selv om han tidligere har erkendt, at der netop hvad politireformen angår »er der lidt at komme efter«. Hvilket de fire Berlingske-journalister, som i går blev hædret med dansk journalistiks fornemste hæderspris, har påvist gennem deres afsløringer af talrige politisvigt.

Det er sket i kraft af grundig og sober journalistik, og som noget helt nyt ved også at inddrage læserne og nye tværmediale platforme i det dybdeborende projekt, og netop denne kendsgerning fremhæves af Cavling-priskomiteen i begrundelsen.

Stemningen var høj blandt de mange hundrede gæster i de trange receptionslokaler på Gammel Strand, da journalisterne Morten Frich, Morten Crone og Jesper Woldenhof samt fotograf Erik Refner fra Berlingske Tidende fik overrakt deres Cavling-statuetter. Dog var fotograf Erik Refner bortrejst på nye opgaver til Thailand, hvorfor Berlingskes fotochef Søren Lorenzen trådte til som stand-in.

»Det er en drøm, der går i opfyldelse, men det er en drøm, som var meget langt fra virkeliggørelse, da vi gik i gang med vores projekt for et år siden,« sagde journalist Morten Crone og tilføjede, at »Forbrydelsen« aldrig ville have kunnet realiseres uden hjælp fra kilderne, læserne og den opbakning han og kollegerne havde fået fra chefredaktionen, som havde udstedt »licens til at handle«.

»I en verden af avismød og krise byggede vi vores eget lille skur. Om vores arbejde kan man sige, at det måske ikke har så meget at gøre med rettidig omhu som med utidig ildhu. Men vi kan konstatere, at der er bevilget 850 millioner kroner til politiet, som også har fået en ny ledelse. Og det hele bygger på det spørgsmål: »Kommer politiet, når du ringer?«

Chefredaktør Lisbeth Knudsen påpegede i sin tale, at Cavling-prisen 2008 bør gå over i pressehistorien som noget helt særligt:

»Jeres vinderprojekt beviser, at dansk journalistik ikke er på vej til et stadie af elendighed, overfladiskhed og misligholdelse af vores primære opgave som borgernes og demokratiets vagthund på grund af svindsot i økonomien i medierne eller kravet om flermedialitet. Det er ganske enkelt noget vrøvl, som fortidsromantikere gerne vil have os til at tro på. Dem, der mener, at alt var bedre før i tiden. Der produceres trods krise og masser af udfordringer hver eneste år et antal markante journalistiske projekter, afsløringer og kulegravninger. Heldigvis er kompetente journalisters ambitioner om at bruge deres fag til andet end en magelig tilværelse ikke til at slå ned.«

De fire prismodtagere blev efterfølgende fejret på Berlingske Tidende, hvor journalist Morten Frich benyttede lejligheden til at fremhæve sine Christiansborg-kolleger, som også var nomineret til Cavling-prisen for deres afsløringer af rod i Udlændingenservice: »De kunne fuldstændig lige så godt have stået her i dag som os.«

Forbrydelsens konsekvenser

Berlingske Tidendes serie om den skrantende politireform har haft en række konsekvenser, siden den første artikel blev bragt 1. juni 2008. Få et overblik over udviklingen her.

- [Flere penge til politiet](#)
- [Rigspolitichef Torsten Hesselbjerg går af](#)
- [Ny undersøgelse af politisvigt](#)
- [Politisvigt kulegraves](#)
- [Rønnei-sag indklaget til Statsadvokat](#)
- [Retsplejelov til eftersyn](#)
- [Ultimatum til rigspolitichefen](#)
- [Politiledelse i kort snor](#)
- [Døgnrapport](#)
- [Pia Rønnei-sagen](#)
- [Klageadgang ændres](#)
- [Bedre telefonbetjening](#)
- [Nye borgerrettigheder](#)
- [Borgernært politi](#)
- [Politiet erkender svigt i Rønnei-sagen](#)
- [Flere folk til politiet og mere politisk kontrol](#)

Forbrydelsens afsløringer

Berlingske Tidende har i serien Forbrydelsen afsløret en række problematiske følger af politireformen. Her er overblik over afsløringerne.

- [26 sager om politisvigt skjult](#)
- [Frit spil for politisjusk](#)
- [Fejl på fejl i efterforskningen af sagen om Pia Rønnei](#)
- [Politi brød løfte](#)
- [Politiet undersøger sig selv](#)
- [Anklagere sylter straffesager](#)
- [Rigspolitiet ændrer konklusion](#)
- [Kaos i politiets telefonbetjening](#)
- [Betjente skjuler sig i skandalesag](#)
- [Politisvigt endte med dødsfald](#)
- [Bonus-rod](#)
- [Politiledelse omgår reform](#)

R: Uafhængigt politiklagesystem nu

Malene og hendes veninder blev overfaldet af indvandrerbande på Hovedbanegården. Foto: Erik Refner

Overfaldet på tre 19-årige gymnasieelever får Radikale til at forlange et uafhængigt politiklagesystem, som i et tilfælde som pigernes efterforsker prompte og hurtigt.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)

Sidst opdateret Søndag den 8. februar 2009, 10:30

Det skal være slut med, at politiet undersøger sig selv, slut med langsommmelig og for sen efterforskning af politiklager og slut med, at betjente kan arbejde anonymt. I stedet skal de bære et nummer eller efternavn synligt på uniformen.

Retsordfører for Radikale Venstre, Morten Østergaard, ønsker en gennemgribende forandring af den måde, politet lærer af sine fejl på.

- Helt generelt må vi bare konstatere, at vi i Danmark har et system, hvor det i udpræget grad er politiet, der undersøger sig selv. Det gavner ikke tilliden til systemet. Uanset resultatet af en klagesag skal alle de involverede have tillid til systemet. Det er fair at sige, at der i dag er mange klagere, som oplever, at de ikke fik ret, fordi politiet dækkede over sig selv. De fleste har sikkert ikke noget at have den mistanke i, men jeg forstår godt, at de har den, som systemet er i dag, lyder det fra Morten Østergaard.

Radikale Venstre foreslår også, at politiet kopierer systemet fra sundhedsvæsenet, hvor man anonymt registrerer utilsigtede hændelser.

- Der er ikke i almindelighed grund til mistillid til politet - men det er også nødvendigt at erkende, at med det antal politiforretninger, der sker hver eneste dag, man erkender, vil der ske fejl hver dag. Det er der intet galt i. Det bliver først galt, når man ikke erkender det og lærer af fejlene. Derfor skal vi have en ny kultur, hvor man hele tiden lærer af sine fejl, siger Morten Østergaard.

I den seneste sag blev tre 19-årige gymnasiepiger groft overfaldet af en bande på Københavns Hovedbanegård. Politiet kom til og greb fire af gerningsmændene på fersk gerning, men ifølge pigernes forklaring til Berlingske Søndag lod betjentene dem gå uden at sikre sig deres navne og cpr-numre. Da pigerne af to omgange forsøgte at anmelde overfaldet, oplevede de i stedet at blive mistænkelig- og latterliggjort af politiet. Politidirektør Hanne Bech Hansen har nu sat sig i spidsen for en undersøgelse af sagen.

Borgerrettigheder skal modernisere politiet

Nu skal borgerne vide, hvilke rettigheder de har over for politiet. Foto: Martin Rasmussen

Nye rettigheder skal styrke borgerne i kontakten med politiet. Rettighederne er klar til sommer.

Af [Morten Crone](#) og [Morten Frich](#)
Søndag den 8. februar 2009, 15:58

Inden Sankt Hans vil danskerne stå med et nyt sæt rettigheder i hånden. Rettigheder, der skal gøre borgernes kontakt med politiet lettere, fordi de nøje beskriver deres pligter, rettigheder og muligheder, når de står med en sag for politiet.

Havde de tre gymnasiepigler fra overfaldet på Hovedbanegården stået med rettighederne i hånden, kunne de måske have overvundet betjentenes afvisning af deres sag.

De kommende rettigheder, der kaldes servicedeclarationer, skal give borgerne klar besked og nøje beskrive, hvilken service, man kan forvente af politiet.

- Det er et stort projekt. Servicedeclarationerne kommer til at omfatte mellem halvdelen og tre fjerdedele af hele straffeloven, siger Lene Frank, politimester i Rigspolitiets personaleafdeling.

Rettighederne søsættes samtidig med politiets nye centrale servicecentre. Både rettighederne og servicecentrene er resultatet af Berlingske Tidendes kortlægning af såkaldte politisvigt i 2008.

Der er tale om rettigheder, som borgerne allerede har, men som politiet ikke hidtil har været god nok til at fortælle om.

- Kommunikationen omkring borgernes rettigheder har været for svag. Svigtundersøgelsen fra i sommer viser, at man måske ikke har været helt god nok i de enkelte sager til at vejlede borgerne om baggrunden for de ting, vi gør, og vores borgerundersøgelse peger samme vej, siger Lene Frank.

Borgerrettighederne bliver modsvaret af et regelsæt for betjente, et såkaldt ”kodeks for god borgerbetjening”. I en sag, hvor en borger føler sig afvist af politiet vil det altså dermed stå mere klart for borgeren, om det var berettiget eller ej.

- Formålet er at sikre, at danskerne får en ensartet behandling uanset i hvilken politikreds, de bor,” siger Lene Frank.

Eksempelvis står politiet ofte over for borgere, der kræver politiet til stede straks de har opdaget et indbrud, der for længst er overstået.

- I sådanne sager vil der formentlig blive skrevet i servicedeklarationerne, at borgerne har krav på en kvittering for anmeldelsen til forsikringen, og at politiet kommer til stede for at sikre spor – men det vil ikke blive beskrevet som en akut opgave.

Vold vil derimod blive stemplet som akut i rettighederne. Et eksempel: 'Hvis en borger slår alarm om et igangværende overfald, skal politiet rykke hurtigt ud. Man kan forvente, at politiet kommer til stede og sikrer, at volden ophører. Man vil optage en anmeldelse og vejlede om bl.a. offerrådgivning. Har borgeren krav på en advokat eller erstatning, vil det også blive beskrevet i deklARATIONERNE, at politiet skal vejlede om det. Det vil også fremgå i deklARATIONEN, at relevante blanketter skal udleveres'.

Pind: Malene er ikke alene

Historien om overfaldet på 19-årige Malene, hvor Københavns Politi to gange afviste en anmeldelse, får Søren Pind (V) til at forlange en helt ny retspolitik

Af Morten Crone og Morten Frich
Sidst opdateret Onsdag den 11. februar 2009, 18:26

I et opsigtsvækkende blogindlæg går Venstres medlem af Retsudvalget til hårdt angreb på politiets troværdighed.

Ifølge Pind er kvaliteten af politiets arbejde for lav: Alt for mange borgere oplever at politiet afviser at gå ind i deres sager, selv om borgerne har krav på det, mener han.

Pinds angreb kommer i forlængelse af Berlingskes afdækning af sagen om Malene, der 24 januar var udsat for et groft overfald på Københavns Hovedbanegård. Sammen med to veninder blev hun sparket ned, gennemtævet og spyttet på. Politiet kom til stede og greb volds mændene på fersk gerning.

Men til pigernes store overraskelse lod betjentene gerningsmændene gå. I to omgange oplevede pigerne herefter at få afvist deres ønske om at anmelde sagen.

”Lad mig sige fuldstændig ærligt: Det er min klare opfattelse, at der er masser af sådanne sager rundt omkring. Det er ikke bare en undtagelse. Det er desværre hverdag for mange lovlige borgere. Og det har været det længe,” skriver Søren Pind.

Politikeren skriver videre i sin blog: ”Prøv blot at forespørg i din omgangskreds. Eller konstater, som Københavns Kommune kunne gøre det i 2005, at langt over 80 % af sager om vold og trusler mod børn ikke behandles eller når politiets øren”

Søren Pind kritiserer også politiet for at lade indsatsen mod ”småkriminalitet” være en central del af politiets strategi. Venstremanden går heller ikke ind for dialog med eksempelvis de autonome eller de kriminelle grupperinger i indvandremiljøet og har tidligere kritiseret politiet for at gøre det.

”Småkriminalitet bliver til stor kriminalitet. Og når man som borger fornemmer, at overfald, vold og trusler ikke interesserer politiet, så bliver man skræmt, man bliver angst og man begynder at tage sine forholdsregler,” skriver Søren Pind.

”Alternativet - den bløde hidtidige strategi - ser vi resultaterne af nu. Og det bliver kun værre,” skriver Søren Pind i sin blog.

Læs [Søren Pinds blog](#)

Din mening: Skal politiet slå ned på ”små-kriminalitet”?

Leder: Politiets pligter

Borgerne har krav på hjælp, når de bliver slået ned.

Sidst opdateret Mandag den 9. februar 2009, 21:30

Politiet har et meget stort forklaringsproblem efter overfaldet på nogle unge kvinder på Københavns Hovedbanegård. De tre kvinder forsøgte at anmelde overfaldet, som var så groft, at de måtte søge læge. De blev ikke afvist én gang, men hele to gange. Den sidste besked, de forslåede unge kvinder fik, var, at de skulle tage det hele som en »oplevelse«. Det var dagen efter overfaldet. Samme dag konstaterede de, at de betjente, som oprindeligt havde grebet ind på hovedbanegården, i en rapport havde indrapporteret det som et slagsmål mellem to »pigebander«, og at der i øvrigt ikke var sket noget.

De unge gymnasiekvinder var ikke alene fyldt med blå mærker på kroppen og havde blodudtræk på halsen og i hovedet efter at have fået revet håret ud af hovedbunden. De har også fået psykiske eftervirkninger. Politiet har nu givet dem en undskyldning og efterforsker sagen. Men hele denne voldelige episode er et skræmmende eksempel på, at politifolkene enten ikke har tid eller ikke tager deres arbejde alvorligt nok. Eller også tager de ikke borgerne alvorligt nok, når de bliver overfaldet på offentlige steder. Det sidste er ubegribeligt. Ganske vist ser politiet meget sådan en aften og nat i en weekend. Men at ignorere et overfald af denne karakter og voldsomhed tyder på, at noget er fuldstændig galt.

Der er ingen tvivl om, at politiet har meget at lave, og at politifolkene udvikler en vis hårdhudethed i forhold til det, de ser. Men de ville vel næppe være i tvivl om, at sagen var alvorlig, hvis det var en pensionistklub på vej hjem fra en bryllupsaften, der havde fået tæsk på hovedbanegården. Her drejede det sig om tre unge kvinder, og de må jo kunne tage mosten, fristes man til at konkludere ud fra politiets reaktion. Sådan spiller klaveret ikke. Uanset hvem man er, har man krav på en korrekt behandling af politiet. Uanset om man er ung, gammel, rig eller fattig, hjemløs eller narkoman eller blot er nogle gymnasiekvinder på vej hjem efter en glad aften i byen.

Nu kan man forstå, at vi inden sommerferien allesammen får udleveret et sæt servicedeklarationer, således at vi kan afstemme vores forventninger til politiet. Den skal fortælle os, hvad vi kan regne med af hjælp i forskellige situationer. Det bliver helt sikkert tung læsning. Men man kan håbe, at deklARATIONEN er så klar i sproget, at ingen er i tvivl om, at hvis man får bank på hovedbanegården, så har man ret til lidt hjælp fra politiet til opklaring af forbrydelsen. Ellers er der jo ingen grund til at ringe til 112 og spille politiets tid. De har i forvejen problemer nok med, at folk ringer i tide og især i utide til netop dette nummer, når de vil have hjælp.

Man kan roligt sige, at der er nok at tage fat på lige nu. Politidirektør Hanne Bech Hansen har iværksat en undersøgelse for at finde ud af, hvad der egentlig er sket. Det er prisværdigt. Men det kan ikke gå hurtigt nok. Det er nemlig et tegn på, at politiet er trængt til det yderste, når borgerne den ene gang efter den anden har problemer med at få hjælp.

Politiklager i nye klæder

Siden 2006 har et udvalg arbejdet med et nyt klagesystem for politiklager. Uafhængighed er et nøgleord, men det bruges ikke fuldt ud.

Af [Baggrund Af Morten Crone](#)

Søndag den 15. februar 2009, 23:30

Husker du sagen om Pia Rønnei? Det var den 53-årige kvinde, der endte sine dage på Amagermotorvejen ført i døden af en 60-årig mand, der sad bag rattet i hendes egen bil. Inden Pia Rønneis sidste køretur hørte et vidne lyden af stump vold og kvindeskrig fra den 60-åriges hus. Vidnet ringede fire gange for at tilkalde Vestegnens Politi, men fik ikke andet ud af det end selv at blive sendt over til huset for at se, om der var noget galt. Sidste gang vidnet ringede, fik han at vide, at politiet havde besluttet ikke at gøre mere ved sagen.

Og husker du sagen om den 19-årige gymnasiepige Malene, der blev overfaldet for nylig på Københavns Hovedbanegård? Trods et groft overfald, hvor hun og hendes to veninder blev overdænget med spark, slag og spytklatter, afviste Københavns Politi pigerne, da de ønskede at anmelde sagen. I stedet fik de at vide, at de måtte tage overfaldet »som en oplevelse«.

Fælles for de to sager er, at de handler om politiets dispositioner, altså beslutninger om, hvorvidt man ville gøre noget for en borger eller ej. I dag behandles sådanne klagesager af politiet selv – oven i købet af samme kreds som anklages for fejl. Og det skal de også i fremtiden.

Et ekspertudvalg ledet af landsdommer Svend Bjerg Hansen fra Viborg er ifølge Berlingske Tidendes oplysninger ved at lægge sidste hånd på et oplæg til et nyt klagesystem. Ifølge oplægget skal en lang række sagstyper behandles i et nyt, uafhængigt klagenævn. Men klager over politiets dispositioner, skal fortsat behandles af politiet selv.

Siden 2006 har retspolitikere, betjente og borgere ventet på, at ekspertudvalget, som blev udpeget af daværende justitsminister Lene Espersen (K), skulle barsle med et oplæg til et nyt politiklagesystem. Udvalgets deadline er blevet flyttet flere gange. Senest da det gik op for retspolitikere på Christiansborg, at udvalgets oprindelige kommissorium ikke omfattede de såkaldte dispositionssager. Det blev afsløret af Berlingske Tidende sidste sommer, og det udløste politisk ramaskrig. Anført af Dansk Folkeparti krævede en række partier, at også dispositionssagerne skulle være en del af udvalgets arbejde, og justitsministeren måtte skrive et tillægskommissorium.

S og DF er skeptiske

På Christiansborg lyder det fra retspolitikere, at de glæder sig til at se udvalgets oplæg og argumenter, som skal komme inden for få uger. Umiddelbart har både Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne svært ved at se et uafhængigt klagesystem for sig, som ikke også omfatter dispositionssagerne.

»Jeg vil ikke afvise, at der kan være sager, hvor det er oplagt at lade politiet selv stå for undersøgelsen. Men det bør være det uafhængige nævn, der afgør, hvor en klagesag skal undersøges og afgøres,« siger Karen Hækkerup, retsordfører for Socialdemokraterne.

For Peter Skaarup, retsordfører for Dansk Folkeparti, er det »ok« at lade politiet selv undersøge bagatelsager.

»Det tegner godt med en større grad af uafhængighed. Men hvis man siger, at man vil modernisere klagesystemet, giver det ikke stor mening at undtage et stort område. Det giver ikke ligefrem tillid i befolkningen,« siger han.

Dansk Folkeparti var som regeringens støtteparti med til at nedsætte klageudvalget. Berlingske Tidende kunne sidste sommer i forbindelse med afdækningen af Pia Rønnei-sagen afsløre, at daværende justitsminister Lene Espersen havde skrevet et kommissorium, der kun gav udvalget mulighed for at grave sig ned i ét hjørne af klagesystemet. Ekspertene kiggede på de såkaldte adfærdssager, hvor folk klager over politiets unødige anvendelse af magt, grov tiltale, spirituspåvirkning, misbrug af politiskiltet og den slags.

Dispositionsklagerne henlå stadig i mørke, fordi udvalget ikke var blevet bedt om at undersøge det område.

»Vi bliver nødt til at kigge på rub og stub – også klager over politiets evne til at rykke ud. Jeg kan slet ikke tænke mig en politisk aftale om et klagesystem, der ikke løser det problem,« var Peter Skaarups reaktion dengang.

Og så blev eksperterne bedt om også at se på dispositionssagerne.

Brug for gode argumenter

Nu glæder retspolitikere sig til at se argumenterne for ikke også at medtage dispositionssagerne.

»De skal være meget tungtvejende,« siger Peter Skaarup.

Ønsker man at klage over politiet, retter man i dag henvendelse til Statsadvokaten. Er der tale om dispositionssager, sendes klagen videre til politikredsen, som undersøger sig selv.

I årevis har der været hård kritik af også Statsadvokatens arbejde med politiklager. Både langvarige sagsbehandlingstider og det, at statsadvokaterne har et tæt dagligt samarbejde med de samme politikredse, som Statsadvokaten har under lup i klagesager. Når Statsadvokaten undersøger en klagesag, der omhandler politiet, trækker Statsadvokaten eksempelvis på politifolk i Rigspolitiet.

Derfor er det nu planen i den kommende betænkning, at en ny, uafhængig myndighed, som består af jurister, lægfolk og efterforskere, i fremtiden skal behandle og afgøre klager over politiet.

Om dispositionssagerne skal med i den nye myndigheds arbejde, er nu et politisk spørgsmål.

Politiklager kan lande hos politiet

Ekspertter lægger op til, at et uafhængigt nævn skal behandle politiklager. En stor del skal fortsat behandles af politiet selv – det møder politisk kritik.

Af [Morten Crone og Morten Frich](#)

Søndag den 15. februar 2009, 23:30

Står det til et ekspertudvalg udpeget af justitsministeren skal en lang række klager over politiet fremover behandles af et nyt, uafhængigt klagenævn. Det drejer sig f.eks. om sager, hvor borgere er døde i politiets varetægt eller om sager, hvor politiet har afgivet skud. Men klager i såkaldte dispositionssager – om f.eks. manglende udrykning – skal ifølge udvalget, der om få uger kommer med sin rapport, fortsat behandles af politiet selv, erfarer Berlingske Tidende. Med sagen om Pia Rønnei som den mest kendte, påviste Berlingske Tidende i 2008 en stribe politisvigt, hvor politiet undersøgte sig selv. De mange svigtsager udløste 850 mio. kr. til en reform af politireformen. Nu lægges der altså op til, at dispositionssagerne skal undtages et nyt, uafhængigt klagenævn.

»Det er glædeligt, hvis det er korrekt, at der lægges op til et uafhængigt klagenævn. Men der skal meget tungtvejende argumenter til, før vi vil acceptere, at nævnet ikke skal behandle alle sagstyper,« siger Peter Skaarup, DFs retsordfører.

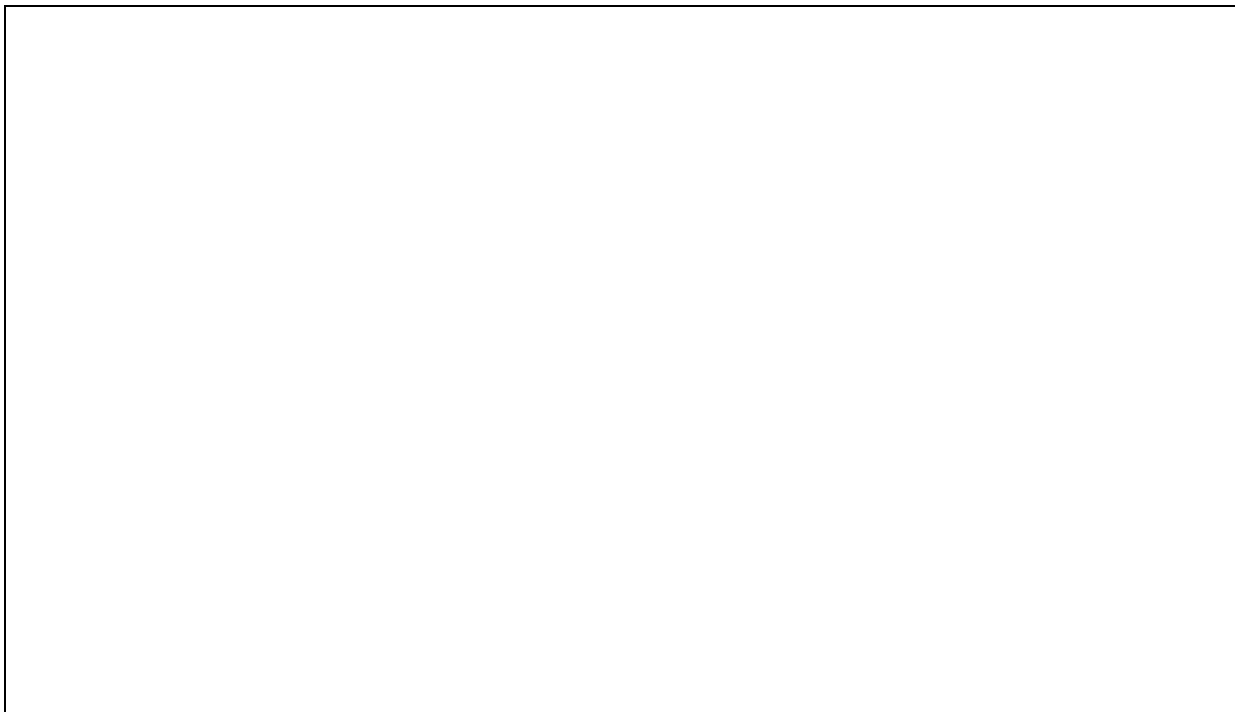
Karen Hækkerup, retsordfører for S, er enig: »Det vil være bedst for både betjente og borgere, at man fjerner mistilliden til politiets undersøgelser af sig selv ved at placere alle sagstyper i et uafhængigt nævn,« siger hun.

Peter Ibsen, formand for Politiforbundet og medlem af ekspertudvalget, ønsker ikke at kommentere detaljer i det kommende oplæg.

»Jeg erkender, at der har været mange sager. For at undgå befolkningens mistillid er det derfor i orden for os med et uafhængigt nævn. Den endelige beslutning er op til politikerne,« siger han.

Den bedst kendte aktuelle dispositionssag er sagen om Københavns Politi, som afviste 19-årige Malene, da hun ville anmelde et overfald. Sagen undersøges af Københavns Politi. Regeringen ventes at fremsætte lovforslag om det nye nævn til oktober.

SF: Borger og betjent skal mødes i klagesager

Mindre klager over politiet bør kunne klares, uden det store bureaukrati træder i kraft, mener SF. Foto: Brian Bergman

SF opfordrer retspolitikere til at skele til Holland, når det gælder mindre klagesager over politiet. Her mægler politidirektøren under et møde mellem borgeren og den betjent, de klager over.

Af [Morten Crone](#)

Sidst opdateret Mandag den 16. februar 2009, 11:14

SF opfordrer de danske retspolitikere til at drage nytte af hollandske erfaringer, når et nyt dansk politiklagesystem skal designes.

Når det handler om små-sager, indkalder man i Holland borgeren til et møde, hvor den betjent, der klages over, deltager.

Dermed slår SF til lyd for, at ikke alle klager over politiet behøver at blive afklaret af en helt uafhængig myndighed.

- Det er et kæmpepotentialer i de små sager for at afklare dem internt, for mange kræves det jo blot at trådene redes ud og at der kommer en undskyldning på bordet. Jeg tror, at konfliktmægling passende kunne anvendes her. Hvis klagesagen ikke kan afgøres i mindelighed, kan klageren altid gå videre og klage til det uvildige nævn,” siger SFs retsordfører, Karina Lorentzen.

SF har på linie med retsordførerne fra flere andre partier kritiseret det nuværende klagesystem, hvor politiet behandler klager over sig selv, hårdt.

Som beskrevet i Berlingske Tidende i dag er et oplæg til et nyt klagesystem undervejs. Om få uger ventes et udvalg udpeget af justitsministeren at aflevere en betænkning, der har været flere år undervejs.

Betænkningen vil lægge op til at straffesager, sager hvor borgere er omkommet i politiets varetægt, skudsager og en række andre forhold, skal behandles af en ny, uvildig myndighed.

Derimod skal klager i de såkaldte dispositionssager, som omhandler politiets beslutninger, om hvorvidt der eksempelvis skal modtages anmeldelse eller rykkes ud eller ej, fortsat behandles af politiet selv.

Det vækker opsigt hos bl.a. Dansk Folkeparti og hos Socialdemokraterne. Begge partier har svært ved at forestille sig en model, hvor en stor del af klagesagerne fortsat skal behandles af politiet selv.

Det er SFs Karina Lorentzen enig i. Men hun advarer også mod at lave en ordning, der bliver alt for bureaukratisk.

- Jeg synes, det er vigtigt, at vi ikke får skabt mere bureaukrati end højst nødvendigt, og mange af klagerne er trods alt småting, man måske ikke behøver bruge baner af papir på. Afgørende er det, at hvis man ikke er tilfreds med den "manuelle behandling," kan man altid klage videre. Det skal tilføjes, at det stadig bør skrives ind i den pågældende betjents papirer, alt efter sagens omfang, siger Karina Lorentzen.

Forslag: Politiklager granskes med nye øjne

Foto: Henning Bagger

Når borgere klager over politifolks adfærd, eller politiet har affyret fatale skud med tjenestepistolen, så skal sagerne undersøges af et uafhængigt organ, lyder et udvalgsforslag.

Af [Elisabeth Arnsdorf Haslund](#)

Sidst opdateret Mandag den 20. april 2009, 18:41

Det skal være en uafhængig myndighed, der behandler adfærdsklager over politiet og efterforskning af straffesager mod politifolk.

Sådan lyder en af anbefalingerne fra det udvalg, der længe har gransket politiklagesystemet, og justitsminister Brian Mikkelsen (K) vil nu sende forslagene i høring.

Udvalget om behandling af klager over politiet, der blev nedsat i december 2006, afleverede mandag sin betænkning til justitsministeren.

Med en landsdommer i spidsen

Et af de overordnede forslag lyder på at oprette en uafhængig politiklagemyndighed, der ledes af henholdsvis et råd - Politiklagerådet - og en direktør.

Udvalget foreslår, at formanden for rådet skal være landsdommer, og at der derudover skal være en advokat, en universitetslærer i retsvidenskab og to repræsentanter fra offentligheden blandt medlemmerne.

Tiltale ligger fortsat hos statsadvokaterne

Ifølge betænkningen bør den nye myndighed få hjemmel til at undersøge og afgøre sager om politifolks adfærd i tjenesten, de såkaldte adfærdsklager.

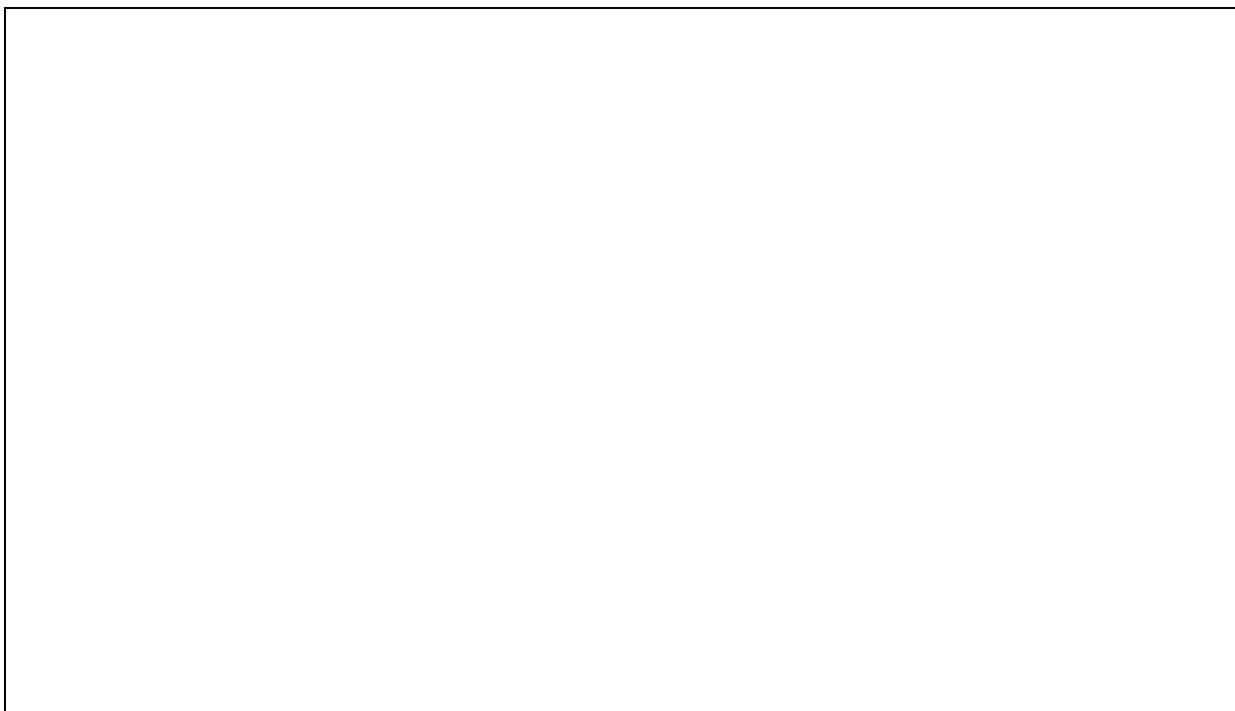
Når det kommer til spørgsmål om, hvorvidt politiansatte har overtrådt straffeloven, så skal myndigheden alene kunne efterforske. Det skal stadig være op til statsadvokaterne at træffe afgørelse om, hvorvidt der skal rejses tiltale.

Justitsminister: Tillid er vigtig

Justitsminister Brian Mikkelsen (K) vil vente med at tage stilling til eventuelle lovforslag, før betænkningen har været i høring, men han understreger, at politiklagesystemet skal nyde tillid i befolkningen.

- Jeg er meget glad for at have modtaget udvalgets bestænkning, som indeholder et gennearbejdet forslag til nye regler på området. Det er for mig meget vigtigt, at der i befolkningen er fuld tillid til, at sager om politipersonale behandles sagligt og korrekt – og inden for rimelig tid, siger ministeren i en pressemeddelelse.

Det er blevet lettere at få fat på politiet

Chris Jørholt er en af de »civile« medarbejdere i det nye servicecenter hos Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi. »Folk er meget forskellige, når de ringer. De fleste er nede på jorden, andre er helt oppe i det røde felt, og så er der dem, der er rigtig kede af det, eksempelvis hvis de har haft indbrud,« siger Chris. Foto: Erik Refner

Det første af de længe ventede servicecentre i politiet åbnede i Næstved for godt en måned siden. Og allerede nu kan resultaterne aflæses i en forbedret borgerbetjening.

Af [Elisabeth Arnsdorf Haslund](#)

Sidst opdateret Tirsdag den 7. juli 2009, 22:48

»Jeg har én i røret, der mangler sin leguan. Skal den til vagtcentralen?« spørger en lyshåret kvinde, der et kort øjeblik har forladt sit telefon-headset og sin plads foran de to fladskærme.

»Nej, den er jo ikke farlig,« svarer politiassistent Ebbe Henriksen

»Han siger, at folk nok godt kan blive forskrækkede over at møde den.«

»Lav en hændelse, og så husk at skrive det i dyrebogen,« lyder rådet fra den garvede politimand.

Han er en af de fire politifolk, der fungerer som såkaldte mentorer for de nye »civile« kolleger i det spritnye servicecenter hos Sydsjællands og Lolland-Falsters Politi.

Her arbejder alt i alt 24 medarbejdere, der fra syv morgen til elleve aften besvarer opkald fra borgere, der har haft indbrud, har været i mindre færdselsuheld, eller af andre årsager skal i kontakt med politiet.

Da telefonlinjerne åbnede 2. juni, var centret det første af slagsen i Danmark, men henover sommeren og efteråret skal servicecentre op at køre i resten af politikredsene. De er en udløber af finansloven for 2009, hvor politiet fik en ordentlig pengepose af politikerne, blandt andet til at forbedre borgerbetjeningen. Og ideen er, at centrene skal sikre, at danskerne hurtigt kan komme i telefonisk kontakt med ordensmagten og få den hjælp og vejledning, de har behov for – også når det ikke er akut, og der skal slås alarm på 112.

»Jeg kan godt lide at være på gaden og tale med folk i øjenhøjde, men jeg føler også, at jeg kan være med til at gøre en forskel, når vi giver borgerne en god service i telefonen,« siger politiassistenten.

Og allerede nu, efter godt en måned i drift, kan det måles, at borgerbetjeningen er blevet bedre, fortæller Peter Modin, øverste leder af servicecentret.

Færre genkald

Hver måned modtager politikredsen mellem 25.000 og 30.000 opkald, og inden servicecentret blev indviet, var der på en måned 14.000 såkaldte genkald – altså borgere der har ringet op, blevet stillet videre til et lokalnummer, og kommer tilbage i omstillingen eller må ringe op igen, fordi de er røget forkert.

»Det er dårlig service, men antallet af genkald er reduceret betydeligt. Nu har vi ca. 4.000 genkald på en måned, så kunderne får i langt højere grad fat på den person, de skal have fat i, og får løst deres problemer,« forklarer han.

Samtidig betyder telefonpasningen i servicecentret, at politifolkene på de forskellige stationer skal tale meget mindre i telefon.

»Vi kan se internt, at der er langt færre opkald til vores AV-sektioner (Anmeldelse og Visitation, red.), der før tog sig af sagerne, for opgaverne bliver løst et andet sted. Det gør, at medarbejderne kan beskæftige sig med noget politiarbejde i stedet for at svare telefoner,« fortæller Peter Modin og henviser til, at opkaldene til AV-sektionen på Næstved Politistation alene er faldet fra 3.800 på en måned til 620.

Det har netop været håbet hos Rigspolitiets ledelse og landets politikere, at servicecentre ville få den effekt. Og 29-årige Chris Jørholt, der tidligere arbejdede i turistcentret i Vordingborg, men 1. marts blev en del af ordensmagten, har godt fornemmet den store bevågenhed.

»Vi kan godt mærke, at der er fokus på det fra ledernes side og i hele politiet. Det skal bare virke, men jeg tror, at vi har indfriet forventningerne,« siger Chris, der netop har taget imod en anmeldelse fra en tysk turist, der er blevet bestjålet.

Godt klædt på

Sammen med de andre nye medarbejdere har han gennemgået to en halv måneds oplæring, hvor han bl.a. er blevet uddannet i retsplejeloven, færdselsloven, psykologi og politiets computersystemer.

»Der er jo nok nogle ting, man aldrig kan gardere sig imod, men jeg føler mig godt klædt på til de almindelige sager og modtagelse af anmeldelser,« siger han.

Og hans mentor, politiassistent Ebbe Henriksen, der skal være med på sidelinjen i servicecentret i det første halve år, bakker ham op.

»Det er imponerende, at de klarer det så godt med så kort en uddannelse, de har fået. Jeg kan da godt have min tvivl om, hvorvidt der på sigt er nok folk til at undgå, at der kommer kø på linjen, men der er ingen tvivl om, at hvis borgerne ringer til vores kreds, så kommer de igennem,« fastslår han.

Og storskærmen på væggen foran ham og hans telefonsnakkende kolleger bekræfter udsagnet – et stort »0« indikerer, at ingen borgere venter i kø på linjen lige nu.

Rigsrevisionen freder Justitsministeriet

Rigsrevisionens længe ventede rapport planter ansvaret for de store problemer med politireformen solidt på Rigspolitiets og den forhenværende rigspolitichefs skuldre.

Af [Trine Munk-Petersen](#)

Sidst opdateret Fredag den 14. august 2009, 21:06

Det er Rigspolitiet med tidligere rigspolitichef Torsten Hesselbjerg i spidsen, der må bære ansvaret for de voldsomme problemer såvel økonomisk som politimæssigt med implementeringen af politireformen. Det fastslår Rigsrevisionen ifølge Altinget.dk i sin beretning om politireformen, som offentliggøres i næste uge.

Rigsrevisionen konkluderer således, at politiets økonomistyring ikke har fungeret tilfredsstillende og ikke har levet op til Økonomistyrelsens krav til god økonomistyring, hvilket har været den væsentligste årsag til det underskud på næsten 350 mio. kroner, som politiet fik i 2008.

Samtidig finder Rigsrevisionen, at Rigspolitiet har svigtet ved ikke i tilstrækkeligt omfang at have hjulpet de enkelte politikredse med at gennemføre de konkrete forandringer, politireformen indebar, og det førte til, at politiets produktivitet faldt drastisk.

Derimod er der i Rigsrevisionens rapport stort set ingen kritik af Justitsministeriet og daværende justitsminister Lene Espersen (K). Tværtimod konkluderes det, at Justitsministerters informationer til Folketinget om politiets resultater og reformens forløb har været »korrekte«. Det undrer Socialdemokraternes retsordfører, Karen Hækkerup:

»Jeg mener klart, der også er et politisk ansvar for, at der ikke blev grebet tidligere ind,« siger hun til Altinget.dk.

Berlingske Tidende kunne allerede sidste efterår i artikelserien »Forbrydelsen« afsløre omfattende politisvigt, og at Rigspolitiet havde 298 sager, hvor borgere følte sig ladt i stikken af politiet. I december viste en aktindsigt, at der derudover fandtes en stribe hemmeligholdte politisvigtsager hos Midt- og Vestsjællands Politi trods justitsminister Lene Espersens løfter om, at »alt skal frem«. Og i marts i år dukkede yderligere 120 sager op – heraf 27 fra Justitsministeriet, som aldrig tidligere havde været fremme i lyset.

Rigsrevisionens rapport vil imidlertid næppe få de store konsekvenser for Lene Espersen. Dels frikender rapporten stort set ministeriet for ansvar, dels forlod Espersen Justitsministeriet og blev økonomi- og erhvervsminister kort før resultatet af den første store politisvigtundersøgelse kom frem. Og hendes efterfølger, Brian Mikkelsen (K) skyndte sig at rette op med en bevilling til politiet på 850 mio. kroner og en fyring af Torsten Hesselbjerg.

Dansk folkepartis retsordfører er foreløbig tilfreds med, at Rigsrevisionen har været så ligefrem i sin kritik af politiet. Men han vil ikke afvise, at DF vil forlange en yderligere undersøgelse:

»Det skal absolut undersøges, om der også er andre end den tidligere rigspolitichef, der har et ansvar for det her,« siger han til Altinget.dk.

Danskerne tror ikke politiet vil hjælpe dem

Politiaktion på Følfodvej på Amager
Foto: Teitur Jonasson

To tredjedele stoler ikke på hjælp fra politiet i tilfælde af trusler og indbrud. Og kun halvdelen regner med hjælp fra ordensmagten, hvis de skulle blive overfaldet på gaden.

Af [Anders Hvass](#)

Fredag den 23. oktober 2009, 21:54

Danskerne tror simpelthen ikke på, at politiet kommer i en række tilfælde.

Kun 30 procent, at politiet kommer, hvis man bliver udsat for trusler. I tilfælde af indbrud vælger kun 32 procent at stole på, at politiet vil tage sig af det. Og noget så alvorligt som et overfald på gaden, scorer også lavt - sølle 52 procent tror på hjælp fra politiet.

Det viser tal fra TrygFondens tryghedsundersøgelse, der udarbejdes hvert andet år.

- Man kan i den grad sige, at tilliden til politiet har taget et dyk. Jeg kan godt forstå, at kun ti procent regner med hjælp, når cyklen bliver stjålet, men de øvrige tal kan politiet ikke leve med, siger forskningschef Anders Hede, der står bag undersøgelsen sammen med professor Jørgen Goul Andersen.

Betænkelig udvikling

Han kalder det er en temmelig betænkelig udvikling for politiet, hvis befolkningen mister tilliden til, at det træder til, når man har brug for dem.

- En tilsvarende mangel på tillid regnes undertiden som en af de største udfordringer for velfærdsstaten, fordi manglen kan skabe basis for private ordninger for de bedrestillede borgere, siger han.

Undersøgelsen trækker da også en direkte sammenhæng mellem den lave tillid til politiet og utrygheden.

- Den faldende tillid til politiet er en del af historien om vores stigende utryghed ved kriminalitet og faldende tryghed i almindelighed, siger Anders Hede.

